

The 37th Norwegian Short Film Festival

Short Film | Documentary | Music Video

Grimstad 12th-17th June 2014

**Den 37.
Kortfilmfestivalen**
Grimstad 12.–17. juni 2014

**The 37th Norwegian
Short Film Festival**
Grimstad 12th–17th June 2014

AUST-AGDER
FYLKESKOMMUNE

Velkommen til Kortfilmfestivalen 2014

Når jeg skriver dette, er det på en av de varme soldagene etter påske, og festivalen har plutselig, sammen med sommeren, tatt et enormt skritt mot oss. Alt vi hadde tid til før påske, må vi nå lande på én eneste dag. Føles det som.

Men sannheten er at vi er flere som har jobbet i mange måneder allerede med å lage årets festival. Kunstnerisk leder Torunn har satt sammen årets program, med god hjelp fra våre eksterne bidragsytere og Lene, som etter flere måneder på program er tilbake som katalogredaktør, sammen med vår nye katalogkoordinator Geir. Festivalens effektive produsent Silje har allerede strøket ut en hel bok med gjøremål og sikkert snakket med dere alle på telefonen. Markedsansvarlig Nille har postet mye på sosiale medier, gjestekoordinator Ann Cathrin har fylt opp byens overnatningssteder og printkoordinator Ane sørger for at alle filmene finner veien til maskinrommet og ut på det store lerretet, til dere.

Film er best på kino, og aller best på kulturhuset i Grimstad. I løpet av festivalens dager vil du få muligheten til å se 162 filmer, fordelt på tre saler, og enkelte andre steder i Grimstad. Vår verdsby, som tar imot oss for 27. gang, og som vi forsøker å lokke inn i kinosalen og inn i vårt univers. Vi gir oss ikke før vi klarer det, og vi har god hjelp fra ordfører Hans, kommunalsjef Bjørn Kristian og enhetsleder Karin, turstsjef Anne og næringslivets Arvid, for å nevne noen av mange.

I fjor opplevde kulturlivet i Norge en omveltning med ny, blå regering. Det har blitt en usikker tid for norsk film, med kutt fra flere hold. Særlig truet er filmfestivalene, som i skrivende stund har fått varsel fra Film & Kino om at støtten nulles for 2016.

I opposisjon var Høyres Olemic Thommessen festivalenes venn, og vi våget å håpe at partiet hans ville finne en løsning. Vi venter fortsatt med dyp uro. Som en internasjonal festival

med besøk fra fjern og nært, har vi allerede merket regjeringens innstramninger i kulturstøtte fra utenriksdepartementet, ved mindre støtte til blant annet internasjonale regissører for å presentere filmene sine og møte det norske filmmiljøet.

Jeg tar ikke i når jeg sier at noe må gjøres. For å bruke Lilleliens klare tale fra sportens verden; kulturminister, can you hear us?

En mulig insentivordning for bransjen er en av regjeringens store fokusområder, og en utredning er for tiden ute på høring. Kortfilmfestivalen støtter Norsk filmforbund i deres arbeid for en ikke-diskriminerende ordning som inkluderer både kortfilmer og dokumentarer, nasjonale og internasjonale produksjoner. Ordningen må tilhøre finansdepartementet, ikke kulturdepartementet.

Årets festival åpnes av kulturminister Thorhild Widvey, og benytt gjerne denne anledningen sammen med oss til å fortelle henne hvordan vi mener at Norges kulturliv bør være.

Med denne katalogen som guide, ønsker vi deg noen riktig gode filmopplevelser og interessante samtaler i løpet av festivaldagene.

Velkommen til årets kortfilmfestival!

Anita Svingen
Daglig leder

Welcome to The Norwegian Short Film Festival 2014

As I'm writing this we're experiencing one of the warmest days after Easter. Not only is summer, but also the festival, one giant step closer. Everything we had time for before Easter we must now do in one day. Or at least that's what it feels like.

But the truth is that there are many of us who have already worked for several months, preparing the festival. Torunn, our Artistic Director, has put the programme together, with great help from our external contributors and Lene, who after several months of programming has returned as Catalogue Editor – together with Geir, our new Catalogue Coordinator. Silje, our efficient Producer, has already crossed out a whole book of tasks and has surely talked to all of you on the phone. Nille, our Market Contact, has promoted us on social media, Guest Coordinator Ann Cathrin has made sure our guests have somewhere to sleep, and Ane, our Print Coordinator, has ensured that every film finds its way to the projection room and onto the big screen, to you.

Films come into their own in a movie theatre, especially at Grimstad Culture House. This year you can choose from 162 films screened in our three theatres and other venues in Grimstad – our host town, which welcomes us for the 27th time, and whose population we try to lure into the cinema and our universe. We will not rest until we succeed, and we have received excellent help from Hans (the Mayor), Bjørn Kristian, Karin and Anne from the Municipality, and Arvid from the business community, to mention a few.

Last year, a new, conservative government made working in the cultural sector even more challenging than before. Times have become insecure for Norwegian cinema, with cuts on several fronts. Festivals are especially under threat. As I'm writing this, festivals have been warned by Film &

Kino that their funding will be annulled from 2016. Whilst in opposition, the Conservative politician Olemic Thommessen was a self-proclaimed friend of festivals. Thus we dared hope that his party would find a solution. We are still waiting, though, with growing anxiety. As an international festival with visitors from far away, we have already noticed the government's reduction in cultural funding from the Ministry of Foreign Affairs through less funding for, among other things, international directors to present their films and to meet the Norwegian film community. I am not exaggerating when I say that something must be done. Minister of Culture, can you hear us?

One of the government's important focus areas is a possible incentive programme, and a report is currently out for review. We support the Norwegian Film Workers Association and their proposed non-discriminating scheme to include short films and documentaries, national and international productions. The scheme must be under the Ministry of Finance, not the Ministry of Culture.

This year, Minister of Culture Thorhild Widvey will be present at the opening of the festival. Please use this opportunity to tell her how we want Norway's cultural life to be.

With this catalogue as guide, we wish you some exciting film experiences and interesting discussions during the festival.

Welcome to The Norwegian Short Film Festival 2014!

Anita Svingen
Festival Director

Årets program

Programmessig er den 37. Kortfilmfestivalen så absolutt til å kjenne igjen. De fire konkurransesammene danner også i år søylene i festivalen, og filmene kjemper om Gullstoler, nominasjoner og flere andre gjeve priser. De byr samtidig på en spennende mosaikk av tidsbilder og fortellinger med poetisk, politisk, kulturell og kunstnerisk aktualitet. Innenfor kjente rammer oppstår dermed hvert år en helt ny festival.

I år har vi valgt å utvide det internasjonale kortfilm-programmet for å legge til rette for enda flere møter mellom norske og internasjonale filmskapere. Parallelt med dette undersøker vi grensene til andre kunstformer. Samtidskunsten handler i dag i stor grad om identitet, roller, iscenesettelse, virkelighet og fiksjon, og billedkunstnere gjør suksess med spillefilm på kino. Vi spør oss derfor: Er Kunsthøgskolen den nye filmskolen? I samarbeid med Atelier Nord inviterer Kortfilmfestivalen derfor til debatt hvor et av spørsmålene er om billedkunstnere og filmskapere kan dele samme arena.

Vi har også tematisert skillelinjene mellom litteratur, drama og film gjennom flere av våre kurerte program. Blant annet har samarbeidet med Dramatikerforbundet og Institut français gjort det mulig for oss å belyse kunstnerskapet til Marguerite Duras. I Grimstad viser vi *India Song* og flere av Duras' kortfilmer, men mest spennende er det at filmskapere av i dag forteller om hvordan de direkte og indirekte er inspirert av hennes filmkunst og litteratur. Mia Engberg, Dag Johan Haugerud og Eskil Vogt snakker om den kreative prosessen og sitt forhold til Duras, og viser sine egne filmer. Teaterregissør Victoria Meirik dramatiserer for anledningen en av Duras' prosatekster, «Mannen i korridoren».

Dette er første gang Kortfilmfestivalen samarbeider så tett med teatermiljøet. Det er også første gang vi viser en TV-serie. Vi er svært takknemlige for at NRK har gitt oss

tillatelse til å vise Sverre Udnæs' *Alberte* (1972), basert på Cora Sandels «Alberte og friheten». Vi ser fram til å møte hovedrolleinnehaver Monna Tandberg, seriens filmfotograf Odd Geir Sæther og også Udnæs' ungdomsvenn og sjelvfrende Jan Erik Vold. Sistnevnte både i live-dokumentar og filmhistorisk seminar.

Det filmhistoriske danner også rammen for *Kvinnefortellinger – novellefilm av kvinnelige regissører 1967–1983* og årets musikkvideoseminar. Mens *Kvinnefortellinger* kaster lys over betydningen novellefilmen har hatt som filmpolitisk virkemiddel, tar seminaret *Musikkvideoen – en hjelper og en visuell venn?* tak i denne uttryksformens historie og status quo.

Vi befinner oss midt i en digital revolusjon der tusenvis av plattformer nå viser kort- og dokumentarfilm, hvorav det meste er tilgjengelig i stua di og i lomma mi. Vi må programmere en festival som i større grad skal være møteplass for filmbransjen, brobygger mellom norske filmskapere og internasjonale gjester, nettverksbygger og markedslass for produsenter og filmfestivaler, inspirasjonskilde for publikum, filmhistorikere og cineaster, og alt dette IRL – i det virkelige liv. Båtturene i Grimstads skjærgård er derfor ikke blott til lyst – men selvsagt også det.

Torunn Nyen, kunstnerisk leder
Lene Juliussen, kurator

This Year's Programme

The programme of the 37th Norwegian Short Film Festival is definitely recognisable. As usual, the four competition programmes form the pillars of our festival, and the films compete for the Golden Chairs, nominations and several other prestigious awards. They also offer an exciting mosaic of period portraits and stories of a poetical, political, cultural and artistic nature. Within a set framework, every year will consequently see a completely new festival.

We have decided to expand the international short film programme to facilitate even more encounters between Norwegian and international filmmakers. In parallel, we explore the boundaries with other forms of art. Contemporary art today is heavily into identity, roles, staging, reality and fiction. Pictorial artists have made successful films. So we ask: Is the Academy of the Arts the new film school? In co-operation with Atelier Nord, the festival invites you to a debate to discuss whether visual artists and filmmakers can share the same arena.

Through several curated programmes, we also explore the borders between literature, drama and film. Our co-operation with Writers' Guild of Norway and Institut français has enabled us to shed light on the work of Marguerite Duras. We will show *India Song* and several shorts, but even more exciting are contemporary filmmakers talking about how they, directly or indirectly, have been inspired by her films and literature. Mia Engberg, Dag Johan Haugerud and Eskil Vogt discuss their creative process and relationship to Duras, and screen their own films. Stage director Victoria Meirik will dramatise a Duras prose text, «The Man in the Corridor».

For the first time, the festival closely co-operates with the theatre scene. It is also the first time we screen a TV series.

We are delighted that the Norwegian Broadcasting Corporation has granted us permission to show Sverre Udnæs' *Alberte* (1972), based on Cora Sandel's «Alberta and Freedom». We look forward to meeting lead actress Monna Tandberg, cinematographer Odd Geir Sæther and also Udnæs' soul mate and friend since youth Jan Erik Vold. The latter we meet both at a live documentary and a film-historic seminar.

Film history is also central in *Women's Stories – Medium Length Films by Female Directors 1967–1983* and our annual music video seminar. While *Women's Stories* sheds light on the importance of medium length films as a film-political instrument, the seminar *Music Video – A Helper and a Visual Friend?* discusses the form's history and status quo.

We are in the middle of a digital revolution where thousands of platforms show shorts and documentaries, and most of them are accessible in your living room and in your pocket. We have to programme a festival that to a larger degree will be a meeting place for the film industry, a bridge-builder between Norwegian filmmakers and international guests, a network-builder and a market arena for producers and festivals, source of inspiration for audiences, film historians and cineastes – and all this IRL – in real life. Consequently, our boat trips in the Grimstad archipelago, while still great fun, are not merely for entertainment's sake.

Torunn Nyen, Artistic Director
Lene Juliussen, Curator

Innhold

Velkommen til festivalen	
Årets program	
Praktisk informasjon	10
Festivalstyre, administrasjon, stab	13
Festivalåpning	14
Avslutningsfest	15
Takk til	16
Møt filmskaperne	17
Priser	18
Jury norsk kortfilm	20
Jury norsk dokumentar	22
Jury internasjonal kortfilm	24
Jury norsk musikkvideo	26
NK – Norsk kortfilm	
Norsk kortfilm i 2014	31
NK1–NK10	32
ND – Norsk dokumentar	
Norsk dokumentar 2014	66
ND1–ND9	68
MV – Musikkvideo	
Musikkvideoen er gjenfødt i en pøl av blod	79
MV1–MV2	80
IK – Internasjonal kortfilm	
IK1–IK6	92
ID – Internasjonal dokumentar	
ID1–ID4	108
SP – Spesialprogram	
Barnefilm for glede og latter	114
Marguerite Duras – Jeg leser i mørket	122
Marguerite Duras – Hanne Ørstavik om Marguerite Duras	124
Marguerite Duras – Mia Engberg om den kreative prosessen	128
Marguerite Duras – Kortfilmer	130
Marguerite Duras – Hiroshima, min elskede	132
Marguerite Duras – India Song	133
Marguerite Duras – Kjærlighet, melankoli, død	134
Marguerite Duras – Mannen i korridoren	135
Marguerite Duras – Dag Johan Haugerud: Lyd og bilde	136
Det er meg du vil ha	137

Contents

Marguerite Duras – Eskil Vogt: Ord og bilde	138
Blind	139
European Film Academy – Short Matters!	141
Kvinnefortellinger: novellefilm 1967–1983	150
17000 Islands	162
Atelier Nord – Et undersøkende perspektiv	164
Atelier Nord – Debatt: bevegelige bilder	172
Ginsberg i Oslo – Film under arbeid	174
Knut Åsdam om Egress	176
Jørn Utkilen om Jord over vind	178
Sverre Udnæs – Filmregissør, dramatiker og forfatter	180
Sverre Udnæs – Lek	183
Sverre Udnæs – Live-dokumentar	184
Sverre Udnæs – Alberte, TV-serie i fem deler	186
Sverre Udnæs – Filmhistorisk seminar	187
Musikkvideoseminar	188
Welcome	
This Year's Programme	
Practical Information	10
Festival Board, Administration, Staff	13
Festival Opening	14
Closing Party	15
Thanks to	16
Meet the Filmmakers	17
Awards	19
Jury Norwegian Short Film	20
Jury Norwegian Documentary	22
Jury International Short Film	24
Jury Norwegian Music Video	26
NK – Norwegian Short Film	
Norwegian Short Films 2014	31
NK1–NK10	32
SA – Seminarer og arrangementer	
Mat og drikke på Hestetorget	193
Opplev Grimstads skjærgård	194
Apple Workshop: Final Cut Pro X	195
Nye veier	196
NFI presenterer Norsk Kort 2014 og filmarkivet	197
Sjørøverbyster	198
Premiere på film fra barnefilmverksted	199
Møt utdanningsinstitusjonene	200
NFI og FilmReg – Støtteordninger til filmproduksjon	201
Lang natt med kortfilm	202
Utekino: Dr. Caligari Kabinett	203
Konsert: Sandra Kolstad	204
Slam Poetry	205
Frokost dagen derpå	206
Indeks regissører	226
Indeks film – original tittel	227
Indeks film – engelsk tittel	228
Programoversikt	230
ND – Norwegian Documentary	
Norwegian Documentaries in 2014	67
ND1–ND9	68
MV – Music Video	
Music Videos Reborn in a Pool of Blood	79
MV1–MV2	80
IK – International Short Film	
IK1–IK6	92
ID – International Documentary	
ID1–ID4	108
SP – Special Programme	
Children's Films for Joy and Laughter	115
Marguerite Duras – I Read in the Dark	123
Marguerite Duras – Mia Engberg on the Creative Process	128
Marguerite Duras – Short Films	130
Marguerite Duras – Hiroshima mon amour	132
Marguerite Duras – India Song	133
Marguerite Duras – Love, Melancholy, Death	134
Marguerite Duras – The Man in the Corridor	135
Marguerite Duras – Dag Johan Haugerud: Sound and Image	136
I'm the One You Want	137
Marguerite Duras – Eskil Vogt: Word and Image	138
SA – Seminars and Events	
Food and Beverages at Hestetorget	193
Experience Grimstad's Archipelago	194
Apple Workshop: Final Cut Pro X	195
New Ways Norway	196
NFI presents Norsk Kort 2014 and the Film Archive	197
Pirate Coasts	198
Premiere of Films Made by Children	199
Meet the Educational Institutions	200
NFI and FilmReg – Support Schemes for Film Production	201
Long Night with Short Films	202
Outdoor Cinema: The Cabinet of Dr. Caligari	203
Concert: Sandra Kolstad	204
Slam Poetry	205
Morning After Breakfast	206
Index Directors	226
Index Films – Original title	227
Index Film – English title	228
Programme Overview	230

Praktisk informasjon

Practical Information

Billetter

Dags- og festivalpass kan kjøpes i innsjekkingsskranken i 2. etasje på Grimstad kulturhus eller på www.kortfilmfestivalen.no.

Enkeltbilletter kan kjøpes i kiosken på Grimstad kulturhus eller på www.filmweb.no/grimstadkino.

Priser

Enkeltbillett 80,- *
Dagspass 490,- **
Festivalpass 900,-

* For Norsk Kortfilmprogram i Catilina vil festival- og dagspass prioriteres. Enkeltbilletten er en åpen billett og kan benyttes på alle visninger i festivalperioden.

** Dagspass for torsdag gjelder også fredag. Dagspass for mandag gjelder også tirsdag.

Tolking

Kun i Catilina. Norske filmer uten engelsk tekst vil bli simultanoversatt til engelsk. Hodetelefoner hentes i informasjonslukken i 1. etasje på Grimstad kulturhus.

Deltakerregistrering og informasjon

2. etasje på Grimstad kulturhus

Åpningstider:

Torsdag 12. juni	kl. 13:00–21:00
Fredag 13. til søndag 15. juni	kl. 09:00–19:30
Mandag 16. juni	kl. 11:00–20:30
Tirsdag 17. juni	kl. 09:00–12:00

Kontaktinformasjon

Grimstad kulturhus

Festivalskontor:

+47 91870928 /
+47 41409024
+47 37250777

Andre nyttige telefonnummer

Grimstad turistkontor:	+47 37250168
Rica Hotel Grimstad:	+47 37252525
Grimstad Verthus:	+47 37042500
Grimstad Sommerhotell:	+47 37256800
Dømmesmoen Bed & Breakfast:	+47 93279904
Strand Hotel Fevik:	+47 37250000
Bie Apartement & Feriesenter:	+47 37040396
Grimstad taxi:	+47 37004700

Tickets

Day passes and festival passes can be purchased at the registration desk on first floor at Grimstad Culture House, or at www.kortfilmfestivalen.no.

Individual tickets can be purchased at the kiosk at Grimstad Culture House or online at www.filmweb.no/grimstadkino.

Prices

Individual tickets 80 NOK*
Day Pass 490 NOK**
Festival Pass 900 NOK

* For the Norwegian Short Film Program in Catilina, Festival Pass and Day Pass holders will be given prioritized entry. Individual tickets give entry to any screening during the festival period.

** Day pass for Thursday is also valid on Friday. Day Pass for Monday is also valid on Tuesday.

Translation

In Catilina only. Norwegian films without English subtitles will be translated simultaneously to English. Headsets can be obtained from the «box office» on ground floor at Grimstad Culture House.

Registration and Information

First floor, Grimstad Culture House

Opening hours:

Thursday 12 th June	1:00pm–9:00pm
Friday 13 th –Sunday 15 th June	9:00am–7:30pm
Monday 16 th June	9:00am–8:30pm
Tuesday 17 th June	9:00am–12:00pm

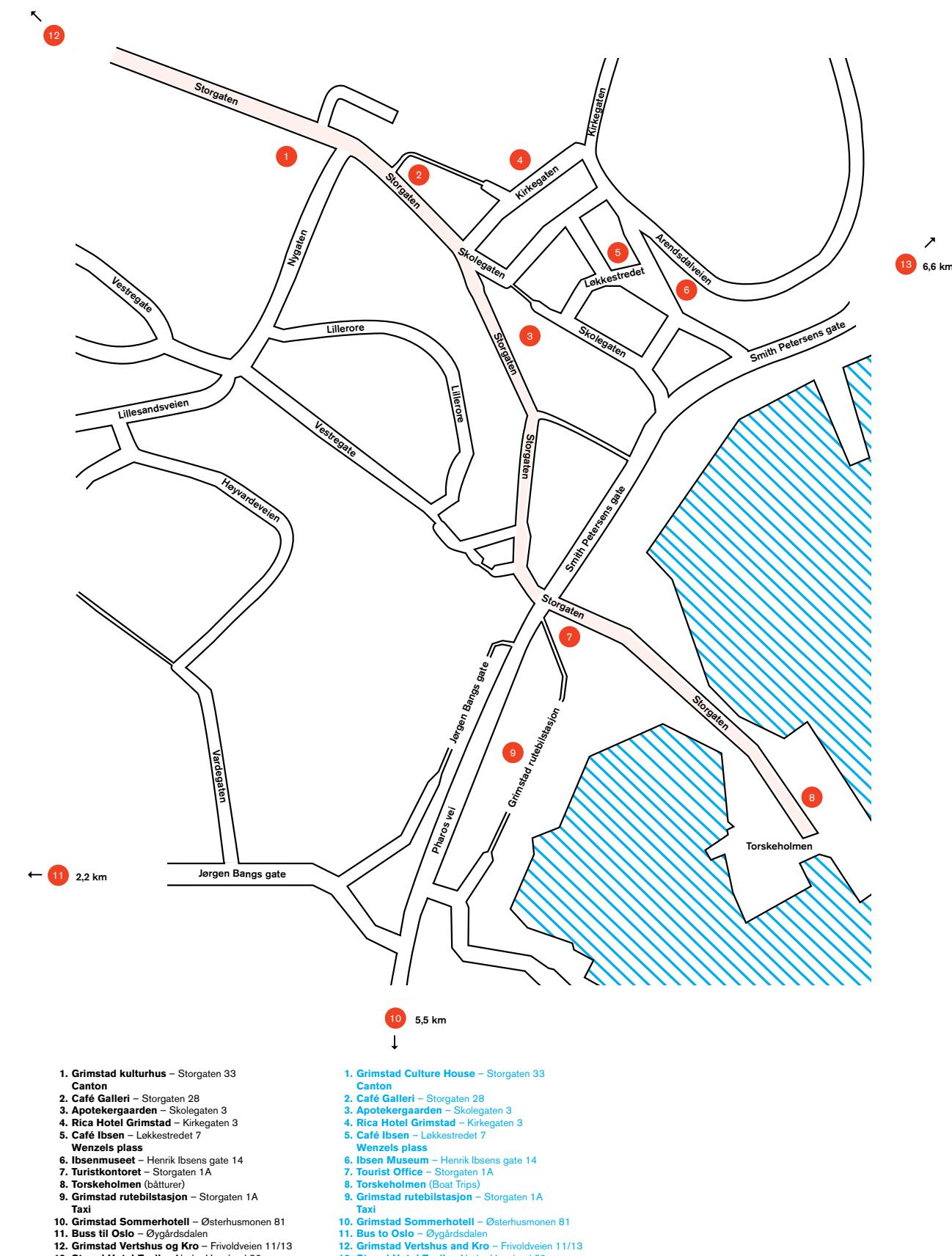
Contact Information

Grimstad Culture House

Festival Office: +47 91870928/+47 41409024
Box Office: +47 37250777

Other Useful Telephone Numbers

Grimstad Tourist Office:	+47 37250168
Rica Hotel Grimstad:	+47 37252525
Grimstad Verthus:	+47 37042500
Grimstad Sommerhotell:	+47 37256800
Dømmesmoen Bed & Breakfast:	+47 93279904
Strand Hotel Fevik:	+47 37250000
Bie Apartement & Feriesenter:	+47 37040396
Grimstad Taxi:	+47 37004700

Geir Ivar Lien, Nille Stormoen, Ane Aanestad, Anita Svingen, Ann Cathrin Valle Bjelkåsen, Lene Juliussen, Silje Simonsen Viki and Torunn Nyen.
Photo: Morten Espeland

Festivalstyre, administrasjon, stab Festival Board, Administration, Staff

Kortfilmfestivalens styre / The Festival Board

Tom G. Eilertsen – styreleder / Head of Board
Katrine Valen Zeiner
Øystein Haga
John M. Jacobsen
Per Norstrøm
Elisabeth O. Sjaastad

Daglig leder / Festival Manager

Anita Svingen

Kunstnerisk leder / Artistic Director

Torunn Nyen

Administrasjon / Administration

Silje Simonsen Viki – festivalprodusent / Festival Producer
Lene Juliussen – kurator og katalogredaktør / Curator and Editor
Nille Stormoen – markedsføring, presse og annonser / Marketing, Press and Sales
Ane Aanestad – printkoordinator / Print Coordinator
Ann Cathrin Valle Bjelkåsen – festivalkoordinator / Festival Coordinator
Geir Ivar Lien – katalogkoordinator / Catalogue Coordinator

Stab / Staff

Morten Espeland – festivalfotograf / Festival Photographer
Jan Tore Eriksen
Nini Castañeda
Julia Fryett
Christina Demetriou
Christina Iverson
Marie Jareid
Ina Pillat
Ulrik Lohne Einarson
Linn Christine Lien Fredriksen
Gudmund Sand
Thomas Haarsaaker
Hans Morten Wærp
Chloe Faulkner
Håkon Ljøstad
Birgit Seljeseth
Nicklas Poulsen
Ingrid Dokka
Kalle Løchen
Henrik Breines
Paal Ritter Schjerven
Dorthe Sofie Stormoen
Oda Bahr
Stig Andersen
Audun Engh
Thea Bjørhall
Ernst Mølø
Susanne Åsnes Ellingsen

Teknisk stab / Technical Staff

Rolv Gjestland – teknisk sjef / Head of Technical Staff
Tom Mørch
Knut Erik Evensen
Angela Labberton
Thor Vidar Hjelmervik
Arild Jørgensen
James K. Skauvold
Kristian Serigstad Jensen
Jaya H. Seljestad
Håvard Rasmussen
Petter Trønsdal
Stephan Udbjørg
Raymond Bomstad
Fanny Wadmann
Philip Rytter Johansen
Erling Teig

Utvælgelseskomité norsk kortfilm / Pre-Selection Committee, Norwegian Short Film

Camilla Figenschou
Kari Moen Kristiansen
Lars Daniel Krutzkoff Jacobsen

Utvælgelseskomité norsk dokumentar / Pre-Selection Committee Norwegian Documentary Film

Stig Andersen
Charlotte Røhder Tvedt
Torunn Nyen

Utvælgelseskomité norsk musikkvideo / Pre-selection Committee, Norwegian Music Video

Paal Ritter Schjerven
Jannicke Systad Jacobsen

Utvælgelseskomité internasjonal kortfilm / Pre-Selection Committee, International Short Film

Torunn Nyen
Lene Juliussen

Oversettelse og korrektur, katalog / Translations and Proof Reading, Catalogue

Dag Sødtholt
Angela Labberton

Grimstad kommune / Municipality of Grimstad

Hans Antonsen – Ordfører / Mayor
Bjørn Kristian Pedersen – kommunalsjef for kultursektoren / Head, The Department of Culture
Karin Glomsaker – enhetsleder i kulturtjenesten / Leader, The Department of Culture
Tonje Eikrem Jacobsen – Kulturrådgiver / Advisor, The Department of Culture
Grimstad turistkontor / Grimstad Tourist Office
Anne Elisabeth Jensen – turistsjef / Head of Tourism
Grimstad kulturhus / Grimstad Culture House
Rolf Meyer Tallaksen

Festivalåpning

Torsdag 12. juni, kl. 17:00, Catilina

Kulturminister Thorhild Widvey står for den offisielle åpningen av den 37. Kortfilmfestivalen. Det blir mottakelse på Hestetorget etter åpningsprogrammet, som består av *Club 7* av Even G. Benestad og August B. Hanssen, *Rulletrappen* av Christopher Nielsen, Stian Andersens musikkvideo *Lars Vaular – Legender* og *Emergency Calls* av Pekka Veikkolainen og Hannes Virtainen.

Hestetorget vil være duket for fest hele kvelden, samtidig som vi viser film i de tre salene. Dokumentaren *Balletguttene* av Kenneth Elvebakk er neste film ut etter åpningen. Deretter følger NK2 før vi runder av kvelden med Lang natt med kortfilm.

Velkommen!

Festival Opening

Thursday 12th June, 5:00pm, Catilina

Minister of Culture Thorhild Widvey will officially open the 37th Norwegian Short Film Festival. A reception at Hestetorget will follow the opening programme, which consists of *Club 7* directed by Even G. Benestad and August B. Hanssen, *Escalator* by Christopher Nielsen, the music video *Lars Vaular – Legender* and *Emergency Calls* directed by Pekka Veikkolainen and Hannes Virtainen.

The bar at Hestetorget will be open all night long, and films will be screened in all three theatres. The official opening is followed by the documentary *Ballet Boys* by Kenneth Elvebakk and the competition programme Norwegian Short Film 2. We finish the night with Long Night with Short Films.

Welcome!

Avslutningsfest

Mandag 16. juni, kl. 22:00, Torskeholmen

Vi runder av festivalen med avslutningsfest utendørs på Torskeholmen. Festen finner sted umiddelbart etter prisutdelingen mandag 16. juni og det vil bli servert velkomstdrink og en buffet av lokale grønnsaker og fristelser fra grillen (langstekt og grillede svinenakke fra Tjore og Smag & Behags hjemmelagde pølser).

DJs: Pow Pow

Festbiletten koster 190 kroner og kan kjøpes i informasjonen i 2. etg. på Grimstad kulturhus.

Vi ønsker alle festivaldeltagere hjertelig velkommen til en skikkelig vel blåst-feiring av årets festival.

Closing Party

Monday 16th June, 10:00pm, Torskeholmen

We'll close the festival with an outdoor party at Torskeholmen. The party takes place after the awards ceremony on Monday 16th June. Guests will be served a welcome drink and a buffet of local vegetables and temptations from the grill (slow-roasted and grilled pork cutlet from Tjore, and Smag & Behag's home-made sausages).

DJs: Pow Pow

Tickets for the party cost NOK 190 and are available at the information desk on the 1st floor of Grimstad Culture House.

We wish the entire festival audience a hearty welcome.

Takk til / Thanks to

Arbeidsgruppen i Grimstad, Hans Antonsen, Bjørn Kristian Pedersen, Arnt Gunnar Tønnessen, Arvid Johannessen and Anne Elisabeth Jensen

Café Ibsen, Anita Nicolaysen

Cinematetet, Jan Langlo
Den norske ambassaden i Ankara
Den norske ambassaden i London
Den norske ambassaden i København
Den norske ambassaden i Tel Aviv
Dramatikerforbundet, Monica Boracco

Benoît Jacob éditions, Michele Kastner
Egil Ødegård
Emabajada de España en Oslo

Erling Teig
Filmklubbforbundet
Finsk-norsk kulturinstitutt

Fritt Ord
Grimstad kommune, Karin Glomsaker and Tonje Eikrem Jacobsen
Grimstad kulturhus, Rolf Tallaksen

Grimstad Min By, Christine M. Gundersen
Grimstad Næringsråd
Grimstad turistkontor
Apotekergården
Hans Petter Blad
Harald Birkenes

Hovefestivalen
Ibsen- og Hamsundagene, Torolf E. Kroglund
Ingebjørg Viki

Institut français, Oslo

Kjetil Lismoen
Nasjonallbiblioteket, Jon Arild Olsen, Arild Jørgensen, Tore Myklebust and Randi Østvold

Norsk filmforbund, Ingvar Kolbjørnsen
Norsk filminstitutt, Stig Andresen, Toril Simonsen and Ingrid Dokka
Norwegian Beverage Group AS, Torbjørn Bakke

NRK, Marius Hoel and Torstein Vegheim
Nøgne Ø
Popssenteret, Paal Ritter Schjerven

Reidar Simonsen
Rica Hotel Grimstad
Risør filmklubb, Lise H. Ousdal

Rustan Andersson
Seilmaker Brodersen
Smag & Behag
U.S. Embassy in Oslo
Österreichische Botschaft Oslo, Georg Schnetzer
Österreichischen Filmmuseum

Møt filmskapere

Alle filmskapere som er til stede i Grimstad med film i konkurranseprogrammet, blir presentert i kinosalen før visningen av sin egen film. Umiddelbart etter visningen av konkurranseprogrammene får publikum mulighet til å møte filmskapene til spørsmål og svar på Hestetorget, rett utenfor kinoen. Samtlene ledes av Kalle Løchen, Oda Bahr, Ingrid Dokka, Julia Fryett og Paal Ritter Schjerven. Q&A på norske dokumentarer i konkurransen foregår inne i sal rett etter respektive visninger.

Meet the Filmmakers

All filmmakers attending the festival with films in competition will be presented in the movie theatre before the screening of their films. Immediately after the competition programme screenings, the audience has the opportunity to meet the filmmakers for a question and answer session at Hestetorget, right outside the cinema. The Q&As will be led by Kalle Løchen, Oda Bahr, Ingrid Dokka, Julia Fryett and Paal Ritter Schjerven. The Q&As for Norwegian documentaries in competition will take place inside the cinema right after the respective screenings.

Priser

Gullstolen til beste norske kortfilm

Vinneren av Gullstolen for beste norske kortfilm mottar 50 000 kroner gitt av Norsk filminstitutt.

Jury norsk kortfilm

Gullstolen til beste internasjonale kortfilm

Vinneren av Gullstolen for beste internasjonale kortfilm mottar 50 000 kroner.

Jury internasjonal kortfilm

Gullstolen til beste norske dokumentar

Vinneren av Gullstolen for beste norske dokumentar mottar 50 000 kroner.

Jury norsk dokumentar

Terje Vigen-prisen

Terje Vigen-prisen er en bronsestatuett laget av kunstneren Harald Oredam og 10 000 kroner gitt av Grimstad kommune. Prisen kombineres med et produksjonsstipend til en verdi av 50 000 kroner gitt av det Grimstad-baserte studio- og utleiehuset EQUIPPE. Prisen går til en norsk kortfilm.

Jury norsk kortfilm

Musikkvideopris

Prisen for beste musikkvideo er på 15 000 kroner og gis av musikkbransjens interesseorganisasjoner IFPI og FONO.

Jury norsk kortfilm

The European Film Academy Short Film 2014

The European Film Academy Short Film 2014 er initiert av European Film Academy i samarbeid med en rekke velrenomerte filmfestivaler i Europa. Kortfilmfestivalens internasjonale jury vil avgjøre hvilken europeisk kortfilm som skal nomineres til The European Film Academy Short Film 2014. Prisen deles ut i Riga i desember 2014.

Jury internasjonal kortfilm

Awards

The Golden Chair for Best Norwegian Short Film

The winner of the Golden Chair for Best Norwegian Short Film is awarded NOK 50 000 presented by the Norwegian Film Institute.

Jury: Norwegian Short Film

The Golden Chair for Best International Short Film

The winner of the Golden Chair for Best International Short Film is awarded NOK 50 000.

Jury: International Short Film

The Golden Chair for Best Norwegian Documentary

The winner of the Golden Chair for Best Norwegian Documentary is awarded NOK 50 000.

Jury: Norwegian Documentary

Terje Vigen Award

The Terje Vigen Award is a bronze statuette made by artist Harald Oredam and NOK 10 000 presented by the Municipality of Grimstad. The award is combined by a production grant valued at 50 000 NOK given by the Grimstad-based studio and rental company EQUIPPE. The award is given to a Norwegian short film in competition

Jury: Norwegian Short Film

Music Video Award

The award for Best Music Video is NOK 15 000 and is presented by the music industry member organisations IFPI and FONO.

Jury: Norwegian Music Video

The European Film Academy Short Film 2014

The European Film Academy Short Film 2014 is initiated by the European Film Academy in association with some of the most renowned film festivals in Europe. The Norwegian Short Film Festival's international jury will choose one European short film that will be nominated for the 2014 award. The winner of the European Film Academy Short Film 2014 will be presented at the 27th European Film Awards taking place in Riga in December 2014.

Jury: International Short Film

The Norwegian Film Workers Association's Technical Award

The award of NOK 10 000 is given to the individual demonstrating the best professional contribution to a Norwegian film in competition.

Jury: Jakob Ingimundarson (cinematographer), Ingrid Mæhre (editor) and Katinka Lotherington (studio manager)

The Hourglass Award

The Hourglass Award comprises NOK 10 000 and is presented by the Writer's Guild of Norway. The award is given to the creators of the best short fiction script in the Norwegian short film competition.

Jury: Nina Grünfeld and Maria Sødahl

The Norwegian Film Critics' Award

This award is given to the best Norwegian short film in competition, as chosen by a jury appointed by the Norwegian Film Critics' Association.

Jury: Einar Aarvig, Lars Ole Kristiansen and Ellen Andrea Thorbjørnsen Bækholt

The «Filmpolitiet» Short Film Award

In collaboration with NRK P3, The Norwegian Short Film Festival is holding a separate short film competition online. The Norwegian Short Film Festival has nominated ten Norwegian films to compete for the award of NOK 10 000. Voting takes place on p3.no/filmpolitiet between 4th and 16th June. Candidates can be viewed online even after the vote.

Aust Agder County's Youth Award

Aust-Agder County's Youth Award is presented by a student jury from Dahlske Upper Secondary School. The Jury is supervised by Chloé Faulkner from The Norwegian Federation of Film Societies, and the prize is awarded to a film in the International Short Film Programme.

Jury: students at Dahlske Upper Secondary School

Jury Norsk kortfilm Jury Norwegian Short Film

Håkan Bjerking

Håkan Bjerking debuterte som teaterinstruktør ved Dramaten i Stockholm i 1982, og laget sin første kortfilm i 1986. Han har siden produsert åtte langfilmer og en TV-serie for SVT. I 2006 regisserte han sin første spillefilm, *Inga tårar*, der han også sto for manus. Han var medregissør på filmen *Isdraken* (2012), og skrev og regisserte musikalen *Snøhvit*, med musikk av Orup. Bjerking arbeider i dag med både spillefilm og dokumentar, ofte i tett samarbeid med Staffan Julén, og er i tillegg styreleder for FERA (Federation of European Film Directors). He is Chairman of the Board of FERA.

Per Kvist

Per Kvist (f. 1965) er kunsthistoriker og skribent med fokus på billedkunst og levende bilder. Han er tidligere dekan ved Kunst- og designhøgskolen i Bergen og intendant i Tromsø Kunstforening. I mange år var han medlem av Norsk kulturråd, hvor han ledet Faglig utvalg for billedkunst og kunsthåndverk. Han har også vært styremedlem i Bergen filmklubb, hvor han bidro sterkt til etableringen av Cinemateket i Bergen. Kvist er i dag dekan ved Fakultet for kunstfag ved Universitet i Agder og styreleder for Kristiansand Kunsthall.

Per Kvist (b. 1965) is an art historian and writer focusing on visual arts and moving images. He was formerly dean of Bergen Academy of Art and Design, and intendant of Tromsø Art Society. For many years, he was a member of Arts Council Norway, where he led the Commission for Visual Art. He has also been a board member of Bergen Film Society, where he was involved in establishing the Bergen Cinematheque. Kvist is currently dean of the Faculty of Fine Arts at University of Agder, and chairman of the board at Kristiansand Kunsthall.

Edy Poppy

Edy Poppy (f. 1975) debuterte med romanen «Anatomi.Monotoni» i 2006. Siden kom novellesamlingen «Sammen. Brudd» i 2011. Inspirert av nybølgefilmene dro hun tidlig til Montpellier i Sør-Frankrike for å studere film, teater og foto. Noen år senere, i London, lagde hun eksperimentelle kunstkortfilmer sammen med eksmannen. Hennes siste prosjekt er en seks timer lang film-performance med Julian Blaue (HOK) og hun var også konsulent for Mona Fastvolds filmdebut *Søvngjengeren* (2013). Poppy's cinephilia har gitt henne livslangt medlemskap hos Cinemateket i Oslo.

Edy Poppy (b. 1975) debuted with the novel «Anatomi.Monotoni» in 2006, followed by the short story collection «Sammen.Brudd» («Break.Down», 2011). Inspired by *nouvelle vague* films, she went to Montpellier in Southern France to study cinema, theatre and photography. A few years later, in London, she made short experimental art films with her ex-husband. Her latest projects include a six-hour film performance with Julian Blaue (HOK) and she also worked as a consultant on Mona Fastvold's film debut *The Sleepwalker* (2013). Poppy's cinephilia has earned her a lifelong membership at the Oslo Cinematheque.

Jesper Jack

Jesper Jack (f. 1969) er en prisvinnende produsent og grunnleggeren av House of Real – et banebrytende medieselskap som konentrerer seg om historiefortelling på flere plattformer. Gjennom arbeidet deres med nyskapning i prosesser med kreativ utvikling og internasjonalt samarbeid, fokuserer House of Real på «high-end» dokumentarfilm, TV-serier og transmedia-prosjekter. Jack har tidligere vært dokumentarkonsulent ved Det danske filminstitutt, der han har vært innblandet i mer enn 30 filmer. Han arbeider for tiden på filmer i Syria, Kina og Uganda.

Jesper Jack (b. 1969) is an award-winning producer and founder of House of Real – a groundbreaking media company centred on cross-platform storytelling. Through their work on innovation in creative development processes and international collaboration, House of Real focuses on high-end documentary filmmaking, TV-series, and transmedia projects. Jack has previously been a documentary consultant at the Danish Film Institute, commissioning more than 30 films, and is currently working on films in Syria, China and Uganda.

Susann Østigaard

Susann Østigaard (f. 1976) er utdannet fjernsynsfotograf ved Høgskolen i Lillehammer og regissør ved Høgskulen i Volda. Hun har siden 2002 arbeidet som frilansfotograf og laget dokumentarer for TV og radio, deriblant *Fra hver sin verden* som ble tildelt prisen for Beste dokumentar på Kortfilmfestivalen i Grimstad i 2005. Sammen med Beathe Hofseth driver hun selskapet Fri Film, og deres siste dokumentar *Light Fly, Fly High* (2013) har gjort internasjonal suksess og vunnet flere priser, nå senest ved Dokfilm i Volda.

Susann Østigaard (b. 1976) studied cinematography at Lillehammer University College and film directing at Volda University College. Since 2002, she has worked as a freelance cinematographer and made documentaries for TV and radio, including *From Different Worlds*, which won the award for Best Documentary in Grimstad in 2005. She runs the company Fri Film with Beathe Hofseth. Their latest documentary, *Light Fly, Fly High* (2013), garnered international success, winning several awards, most recently Best Documentary at Dokfilm in Volda.

Jury Norsk dokumentar Jury Norwegian Documentary

Mona Pedersen

Mona Pedersen (f. 1966) arbeider til daglig ved Høgskolen i Hedmark hvor hun underviser i film- og medievitenskap og visuell kultur. Hun har doktorgrad fra NTNU og har skrevet bøker og artikler om filmhistorie, mediekultur og andre populærkulturelle fenomener. Pedersen er leder av filmfestivalen Movies on War som fokuserer på film om krig, konflikt, fred og forsoning, og arbeider som filmkonsulent hos Østnorsk Filmsenter.

Mona Pedersen (b. 1966) currently teaches visual culture and film and media studies at Hedmark University College. She received a Ph.D from the Norwegian University of Science and Technology in Trondheim, and has written books and articles on film history, media culture and other pop-cultural phenomena. Pedersen is the head of the film festival Movies on War, with focus on films on war, conflict, peace and reconciliation, and she is currently a film commissioner at Østnorsk Filmsenter.

Beathe Hofseth

Beathe Hofseth (f. 1977) arbeider som regissør og produsent i produksjons-selskapet Fri Film, som hun driver sammen med Susann Østigaard. Hun har regissert flere dokumentarfilmer og radiodokumentarer, hvorav hennes siste langdokumentar *Light Fly, Fly High* (2013) har vunnet flere nasjonale og internasjonale priser. Hofseth driver ellers med casting og holder filmkurs i grunnskolen, i tillegg til å ferdigstille en master i dokumentarfilm og journalistikk ved Høgskulen i Volda.

Beathe Hofseth (b. 1977) is a director and producer at the production company Fri Film, which she runs together with Susann Østigaard. She has directed several documentary films and radio documentaries, of which her latest documentary *Light Fly, Fly High* (2013) has won several prizes in Norway and abroad. Hofseth also works with casting, and teaches film in Elementary School, in addition to completing an MA in documentary filmmaking and journalism at Volda University College.

Anders Graham

Anders Graham gikk ut av London Film School med den Oscar-nominerte novellefilmen *Besøkstid* i 1991. Han har siden produsert kunstfilmer, kortfilmer, spillefilmer, dokumentarer og TV-serier. Hans seneste prosjekt er *De ensomme ting* av Sverre Bjertnes, vist på Stenersenmuseet i Oslo, og kinodokumentaren *Bjørnøya* som nå er i etterarbeid. Filmen som har premiere senere i år, handler om tre brødre som følger drømmen og drar til Bjørnøya for å surfe.

Anders Graham graduated from London Film School with the Oscar nominated medium-length film *Visiting Time* in 1991. He has since produced art films, shorts, feature films, documentaries and TV series. His latest project is *The Lonely Things* by Sverre Bjertnes, screened at the Stenersen Museum in Oslo, and the documentary *Bear Island*, currently in post-production. The film revolves around three brothers realising their dream of going to Bear Island to surf, and will premiere in October 2014.

Jury Internasjonal kortfilm Jury International Short Film

Ove Solum

Ove Solum er professor ved Institutt for medier og kommunikasjon ved Universitetet i Oslo, der hans fagområde er filmvitenskap. Han har studert og skrevet bøker og artikler om en rekke ulike tema, alt fra næurstudier av kortfilmer til kultur- og filmpolitiske problemstilinger. Solum interesserer seg spesielt for norsk film og norsk filmhistorie.

Ove Solum is professor with the Department of Media and Communication at the University of Oslo, specialising in film studies. He has studied and written books and articles on a number of diverse topics, ranging from close readings of short films to cultural and film-political issues. Norwegian cinema and film history have been his main interests.

HC Gilje

HC Gilje (f. 1969) arbeider med installasjoner, live-video, scenografi og eksperimentell video. Flere av videoene hans har blitt gitt ut på DVD, blant annet *242.pilots Live in Bruxelles* (2002) og *Cityscapes* (2005). Med video-impro trioen 242.pilots vant han hovedprisen på Transmediale-festivalen i Berlin i 2003. HC Gilje var frem til 2006 visuell motor i dansekompaniet Kreutzerkompani, og har siden orientert seg mer mot audiovisuelle installasjoner som tar utgangspunkt i fysiske rom.

HC Gilje (b. 1969) works with installations, live video, scenography and experimental video. Several of his videos have been issued on DVD, including *242.pilots Live in Bruxelles* (2002) and *Cityscapes* (2005). With the video impro trio 242.pilots he won the main award at the Transmediale festival in Berlin in 2003. Until 2006, Gilje was the visual driving force of the dance company Kreutzerkompani, and has since been drawn to audiovisual installations with focus on physical spaces.

Anne Bergseng

Anne Bergseng (f. 1985) er produsent i Tordenfilm AS og arbeider hovedsaklig med dokumentar og spillefilm. Hun er utdannet ved Nordland kunst- og filmfagskole og ved produsentlinja på Den norske filmskolen. Bergseng har vært involvert i en rekke produksjoner, blant annet som produsent på den prisvinnende dokumentaren *Nordfor sola*, som ble vist på Kortfilmfestivalen i 2012.

Anne Bergseng (b. 1985) is a producer at Tordenfilm AS, where she predominantly works with documentaries and feature films. She studied at Nordland Vocational College of Art and Film and was educated as a producer from the Norwegian Film School. Bergseng has been involved in numerous productions, including as producer of the award-winning documentary *North of the Sun*, screened in Grimstad in 2012.

Anna Veilande-Kustikova

Anna Veilande-Kustikova har siden 2013 vært programdirektør for Riga internasjonale filmfestival 2ANNAS. Hun har mastergrad i både kunsthistorie og animasjon, og begynte å arbeide som uavhengig kurator i 2006. Kustikova har arbeidet for Latvian Video Art Archive, bidratt til internasjonale publikasjoner og holdt foredrag med fokus på levende bilder og animasjon. I det siste har hun interessert seg for live video performance, noe som har resultert i eksperimentelle prosjekter utført i samarbeid med baltiske videokunstnere og musikere.

Anna Veilande-Kustikova has served as Programme Director of Riga International Film Festival 2ANNAS since 2013. She holds MA's in both art history and animation, and started working as an independent curator in 2006. After switching her focus towards moving images and animation, Kustikova has worked for the Latvian Video Art Archive, contributed to international publications, and given lectures. Lately, she has pursued her interest in live video performance, resulting in experimental projects executed in collaboration with Baltic video artists and electronic music producers.

Wiktor Ericsson

Wiktor Ericsson er en svensk manusforfatter og regissør som har fått stor anerkjennelse som medskaper og hovedforfatter for den svenska komedieserien *Starke man* (SVT), samt *Halvvägs till himlen* (TV4). Han har også regissert kortfilmen *KK* (2013), som ble plukket ut til den prestisjefylte Bergmanuken på Fårö. Samme år langfilmdebuterte han med dokumentaren *The Sarnos – A Life in Dirty Movies*, et nærgående portrett av den amerikanske sexexploitation-regissøren Joe Sarno og hans kone Peggy. Filmen hadde sin internasjonale premiere ved London Film Festival.

Wiktor Ericsson is a Swedish screenwriter and director who has won acclaim as the co-creator and head writer of the Swedish comedy series *Starke man* (SVT), as well as *Halvvägs till himlen* (TV4). He also directed the short film *KK* (2013), which was selected for the prestigious Bergman week at Fårö. Same year, he made his feature film debut with the documentary *The Sarnos – A Life in Dirty Movies*, an intimate portrait of American sexexploitation director Joe Sarno and his wife Peggy. The film had its international premiere at London Film Festival.

Jury Musikkvideo Jury Music Video

Photo: Peirik

Monica Larsson

Monica Larsson (f. 1975) er seniørrådgiver i Kulturmeglerne og arbeider til daglig med presse og markedsføring for filmer, festivaler og musikk. Hun er tidligere daglig leder i Norsk Rockforbund og sitter nå i styret for Øyafestivalen. Larsson har også hatt styreverv i Alarmprisen, Cultiva og Stemmerettskomiteen, samt vært utvalgsleder i Norsk kulturråd. Musikkinteressen startet med festivaler, og har man drevet rockefestival i Flekkefjord på 90-tallet, er det ingen utfordring som er for stor, som å arbeide i Likestillings- og diskrimineringsombudet, Flyktninghjelpen, Kirkens Nødhjelp og for TV-aksjonen.

Monica Larsson (b. 1975) is senior advisor at Kulturmeglerne, and currently works with press and promotion for films, festivals and music. She is the former managing director of Norwegian Live Music Association and is currently a board member of Øyafestivalen. She has also been on the board of the Alarm Award, Cultiva and the Women's Suffrage Centenary. She was also a committee leader at Arts Council Norway. Larsson's interest in music began with festivals, and if you ever have organised a rock festival in Flekkefjord in the 1990s, no subsequent challenge seems too big. For example working at the Equality and Anti-Discrimination Ombud, Norwegian Refugee Council, Norwegian Church Aid, and for the fund-raising campaign «TV-aksjonen».

Greg Pope

Etter å ha syslet med punkband og absurdistisk performance dannet Greg Pope filmkollektivene «Situation Cinema» (Brighton, 1986) og «Loophole Cinema» (London, 1989). Både individuelt og i samarbeid med andre har han siden 1996 laget videoinstallasjoner, «live art» og «single screen»-filmarbeider. Blant annet «live» kino-performance-stykke *Light Trap* og *Cipher Screen*, og filmproduksjoner på 35mm. Pope har opptrådt og vist arbeidene sine på en rekke steder i Europa, USA og Australia.

After dabbling in punk rock bands and absurdist performance, Greg Pope founded the film collectives «Situation Cinema» (Brighton, 1986) and «Loophole Cinema» (London, 1989). Working collaboratively and individually, he has made video installations, live art and single screen film works since 1996. These works include live cinema performance pieces *Light Trap* and *Cipher Screen* as well as 35mm film productions. Pope has performed and screened work extensively in Europe, America and Australia.

Mariann Rosa

Mariann Rosa er kjent som vokalist i trashpop-bandet Surferosa, som i løpet av ti aktive år ga ut tre album, to EP'er, flere singler og seks musikkvideoer, samt sto bak filmmusikken til spillefilmen *Bare Bea* (2004). Med en stor fanskare i USA, England, Japan og Skandinavia turnerte de verden rundt og varmet i tillegg opp for band som The Killers, Turboneger og Electric Six. Mariann Rosa har vært DJ i mer enn 12 år, og i 2007 satt hun i dommerpanelet i Idol. Nå arbeider hun med et soloprosjekt i London, og er snart ute med ny musikkvideo til singelen «Banjo for my Bitches».

Mariann Rosa is known as the lead singer of the trashpop band Surferosa, which during their ten active years released three albums, two EPs, several singles and six music videos. They also wrote the film score to the feature film *Just Bea* (2004). With a large fan base in the US, England, Japan and Scandinavia, they toured the world and warmed up for bands such as The Killers, Turbonegro and Electric Six. Mariann Rosa has, DJ'ed for more than 12 years, and served as a judge on «*Idol*» in 2007. She is currently working on a solo project in London, and the music video for the single «*Banjo for my Bitches*» is due out soon.

NK

Norsk
kortfilm

Norwegian
Short Film

Norsk kortfilm 2014

Norwegian Short Film 2014

Det norske kortfilmprogrammet i Grimstad er et filmatisk lappeteppe som sier noe om hvordan vi har hatt det i dette landet det siste året. Hvem er vi som mennesker? Hva er vi opptatt av? Og kanskje aller mest: Hva lager de unge film om? Det er jo de som står bak de fleste kortfilmene.

Det er vanskelig å gi noe enkelt svar på de ovenstående spørsmål, da kortfilmene er like varierte som landet selv. Her er alt fra superlekre historier om ungdommers kåthet, til høyst personlige filmer om hår på leggene og hjertesorg. Et vakkert portrett av livet ved Varangerfjorden gjør dypt inntrykk, og vi røres når en kvinne på en oppsiktsvekkende ærlig måte forteller om overgrep i barndommen.

Årets kortfilmprogram rommer de store eksistensielle historiene om det å være menneske – både i skogen, på Vestkanten og ute i verdensrommet. For ikke å glemme i fjæra, et yndet sted i norsk film for små så vel som store epos.

Av de 248 påmeldte kortfilmene i år hadde mange av dem kvaliteter festivalen verdig, men dessverre er det ikke plass til alle. Like fullt, det har vært et ærefullt oppdrag å få lov til å se alle disse filmene – for så å gjøre de vanskelige valgene.

Norsk kortfilm lever i beste velgående – og har mange interessante stemmer.

*Kari Moen Kristiansen
Camilla Figenschou
Lars Daniel Krutzkoff Jacobsen*

The Norwegian short film programme in Grimstad is a cinematic hodgepodge that tells us something about how the last year has been. Who are we as humans? What are our concerns? And perhaps most importantly: What do young people make films about? After all, they are the ones creating the majority of short films these days.

It is difficult to give simple answers to these questions as the the shorts are as varied as our country itself. The programme spans from super-slick stories about raunchy youths to highly personal films about hairy legs and heartache. A beautiful portrait of life by the Varanger Fjord leaves a strong impression, and a woman talking about childhood abuse in a surprisingly honest fashion is equally moving.

This year's short film programme contains the big existential stories about being human – both in the forests, in affluent areas and in outer space. Not least by the seashore, a favourite location in Norwegian cinema for larger and smaller epics.

Of the 248 short films submitted this year, many deserve a spot in the programme, but unfortunately there is not room for them all. Still, the pre-selection committee is honoured to have been given the task to view all these films – despite having to make the final difficult decisions.

Norwegian shorts are indeed alive and kicking – with many interesting voices to boot.

*Kari Moen Kristiansen
Camilla Figenschou
Lars Daniel Krutzkoff Jacobsen*

2014 | DCP | 25 min

Club 7

Club 7 var motkulturens og hippiebevegelsens mest markante forum i Oslo fra 60-tallet og drøyt 20 år fremover. En symfonisk og assosiativ film som utforsker livsløpet og samtiden til stedet som er blitt beskrevet som 20 år med kontinuerlig improvisasjon.

Even G. Benestad (f. 1974) har tidligere regissert Amanda-vinneren *Alt om min far* (2002) og *Natural Born Star* (2007).

August B. Hanssen (f. 1976) har i løpet av de siste ti årene arbeidet hovedsakelig med dokumentarer, men også fiksionsfilm. Benestad og Hanssen har tidligere co-regissert kinodokumentaren *Pushwagner* (2011).

Club 7 was the most distinctive Oslo forum for counter culture and the hippie movement from the 1960s and the following two decades. A symphonic and associative film exploring the years and the contemporary times of a place that has been described as 20 years of continuous improvisation.

Even G. Benestad (b. 1974) has previously directed the Amanda-winning documentary *All About My Father* (2002) and *Natural Born Star* (2007).

August B. Hanssen (b. 1976) has for the last ten years primarily worked with documentaries, but also fiction films. Benestad and Hanssen have previously co-directed the documentary *Pushwagner* (2011).

Director: Even G. Benestad, August B. Hanssen
Photo: Even G. Benestad, Karianne Berge
Editing: Erik Andersson
Music: Topscore
Sound: Bernt Syversen
Producer: Carsten Ananソン
Contact: Karianne Berge, Indie Film
Ostadalsveien 35, 0753 Oslo
T: +47 97504300
E-mail: karianne@indiefilm.no

2014 | DCP | 10 min

Rulletrappen

Escalator

Tre personer strever oppover en rulletrapp som går nedover. Mens de går, diskuterer det store spørsmålet – hva er meningen med alt? To av dem, streberne, er av den oppfatning at lykken er å gå på og jobbe seg helt til topps, mens tvileren lurer på om det ikke er bedre å slappe av og bli med trappa til bunns.

Christopher Nielsen (f. 1963) er en norsk tegneserie-skaper, dramatiker, forfatter og animasjonsfilmskaper fra Oslo.

Three people struggle to climb an escalator going downwards. While walking they discuss the big questions – what is the meaning of it all? Two of them, the strivers, believe the key to happiness is to keep walking and work the ladder, while the doubter wonders whether it might not be better to just relax and let the escalator take him to the bottom.

Christopher Nielsen (b. 1963) is a Norwegian comic book creator, dramatist, writer and animation filmmaker from Oslo.

Director: Christopher Nielsen
Script: Christopher Nielsen
Photo: Are Austnes
Editing: Are Austnes, Yaprak Morali
Music: John Birger Wormdahl, Masselys, Kjell-Olav Jørgensen, Bjarne Larsen, Jonas Hestvik Dahl, Viviana Bjerkeli Vega
Sound: Kai Priddy
Set Production: Are Austnes
Animation: Alexander Rydberg, Steven Elvesæter, David Rodriguez, Frode Mohrsen, Henning Birkeland, Georg Barlindhaug Ellingsen, Heidi Dahl, Yaprak Morali, Raymond Kreppene, Marius Vibe, Lucas Pettersson, Dani Sappa, Espen Schei, Armando Sepulveda, Jo Jürgens, Sylvia Clausen, Carl F. Corneil, Martin Andersson
With: Kim Sørensen, Anders T. Andersen, Anders Mordal, Jan Sælid, Marthe Engebretsen, Alexandra Yumbi, Finn Schau, Trond Fausa Aurvåg
Financing: Crowdfunding, Norwegian Film Institute, Kulturrådet
Producer: Fredrik Fottland
Contact: Fredrik Fottland, Qvisten Animation
Frimannsgate 20, 0165 Oslo
T: +47 92609922
E-mail: fredrik@qvisten.no

2013 | ProRes | 5 min

Oss

Us

En film om oss. Filmen er en del av prosjektet SKAM.

FALCK (f. 1981) er kurator, fotograf og filmskaper. Hans første film *Scene fra et parforhold: #2* ble nominert til Beste kortfilm på Den norske filmfestivalen i Haugesund 2010.

A film about us. The film is part of a project called SKAM («Shame»).

FALCK (b. 1981) is a curator, photographer and filmmaker. His first film, *Scene from a Relationship: #2*, was screened in Grimstad and later nominated for Best Short Film at the 2010 Norwegian International Film Festival in Haugesund.

Director: FALCK
Photo: Audun G. Magnæs
Editing: FALCK
Sound: Daniel Lindvik
With: Asbjørn Røen Halsten
Producer: Revolt film AS
Contact: FALCK, Revolt Film AS
Frydenlundgata 6b, 0169 Oslo
T: +47 46932489
E-mail: xxfalckxx@gmail.com

2013 | DCP | 13 min

Portretter fra Varangerfjorden

Portraits from Varangerfjord

En feelgood-dokumentar som skildrer sjøsamisk liv, sjel og kultur i Varangerfjorden gjennom unike personportretter.

Egil Pedersen (f. 1976) er utdannet regissør ved Den norske filmskolen. De siste årene har han regissert en rekke samiske produksjoner, både kortfilmer, dokumentarer og musikkvideoer.

A feel-good documentary depicting the life, soul and culture of the Southern Sami people in Varangerfjord through unique personal portraits.

Egil Pedersen (b. 1976) was educated as a director at the Norwegian Film School. During the last few years, he has directed a number of Sami productions: Short films, documentaries and music videos.

Director: Egil Pedersen
Photo: Egil Pedersen
Editing: Egil Pedersen
Sound: Miguel Salas Fernández
Financing: Municipality of Finnmark, Márkomeannu, Municipality of Nordland
Producer: Egil Pedersen
Contact: Egil Pedersen, Snöfokk Film AS
Ole Reistads veg 5e, 2067 Jessheim
T: +47 91581530
E-mail: post@egilpedersen.com

2014 | DCP | 18 min

Subtotal

Alle vil de gjøre et kupp, men til hvilken pris? På parkeringsplassen utenfor Nordby kjøpesenter på Svinesund møter ekteparet Hanne og Kurt en svensk selger som tøyer deres grenser for hva en god handel kan være.

Gunhild Enger (f. 1980) er utdannet ved Edinburgh College of Art og Filmhögskolan i Göteborg. Hun var nominert til BAFTA med eksamensfilmen *Bargain*, og har siden vist sine filmer og vunnet priser på festivaler rundt om i verden. *Prematur* og *Et enklere liv* ble nominert til Amanda i 2012 og 2013.

Everyone wants a great bargain, but at what price? In the parking lot outside Nordby Shopping Center, Svinesund, the married couple, Hanne and Kurt, meet a Swedish salesman who pushes their boundaries for what a good deal is.

Gunhild Enger (b. 1980) was educated from Edinburgh College of Art and the film department of the University of Gothenburg. She was nominated for a BAFTA with her graduation film *Bargain*, and her films has since been screened at festivals around the world. *Premature* and *A Simpler Life* were nominated for Amanda Awards in 2012 and 2013.

Director: Gunhild Enger
Photo: Peter Ask
Editing: Værin Andersen
Sound: Baard Haugan Ingebretsen
Producer: Agnethe S. Buus Jensen, Gudrun Austli
Contact: Agnethe S. Buus Jensen, Revenka
Tøyengata 15a, 0190 Oslo
T: +47 99603684
E-mail: agnethe@revenka.no

2013 | DCP | 12 min

Uten deg

Without You

Uten deg utforsker og portretterer to brødre i en annerledes hverdag. Årlig og brutal viser filmen sider av misbruk, omsorgssvikt og broderlig kjærlighet.

Marius Myrmel (f. 1992) har alltid villet bli filmskaper. Han har studert teaterteori, skuespill og filmregi. Etter å ha vært ansatt hos Storm Films i ett år er han nå student ved Nordland kunst- og filmfagskole.

Without You explores and portrays two brothers leading an unusual everyday life. Honestly and brutally it shows another side of abuse, failure of care, and brotherly love.

Marius Myrmel (b. 1992) has always wanted to be a filmmaker. He has studied theatre theory, acting and film directing. After working for Storm Films for a year, he is currently a student at Nordland Vocational College of Art and Film.

Director: Marius Myrmel
Script: Marius Myrmel
Photo: Ole Henrik Bach
Editing: Marius Myrmel
Music: Sondre Lien Julsrød
Sound: Johannes Dekko
Set Production: Frida Vardehaug Pettersen
With: Victor Johansen, Kim Robin Stubrud
Financing: Ole Elverhøi Sørli
Producer: Ole Elverhøi Sørli
Contact: Ole Elverhøi Sørli
Sandåsveien 45b, 0956 Oslo
T: +47 98485998
E-mail: oleelverhoisorlie@gmail.com

2014 | DCP | 6 min

Steg

Steps

En ung kvinne står overfor en tilsynelatende liten handling, med store symbolske konsekvenser. *Steg* er en historie om hvordan psyken alltid vil uttrykke seg selv fysisk, fortalt gjennom musikk og dans.

Jørgen Klüver (f. 1987) er en trøndersk filmfotograf som regisserer kortfilmer når behovet melder seg.

A young woman is faced with an apparently insignificant act, but which has huge symbolic consequences. Steps is a story about how one's psychological state will always be expressed physically, told through music and dance.

Jørgen Klüver (b. 1987) is a cinematographer from Trøndelag who directs his own shorts when he has the urge.

Director: Jørgen Klüver
Photo: Torgeir H. Riseth
Editing: Jørgen Klüver
Music: Amish 82
Sound: Jørgen Klüver
Set Production: Cecilie Elena G. Hansen
With: Mariama Slåttøy, Sona Sillah
Producer: Jørgen Klüver
Contact: Jørgen Klüver
Dyre Halses gate 12, 7042 Trondheim
T: +47 97674052
E-mail: jorgenkluver@gmail.com

2014 | DCP | 14 min

Øvelseskjøring

Driving Lesson

På en åpen eng midt i skogen kommer en sølvfarget bil kjørende. En far har tatt med sin datter på biltur.

Christian K. Norvalls (f. 1986) er manusforfatter og regissør bosatt i Oslo. Han har blant annet lagd kortfilmen *Shower* (2012) som er blitt vist både nasjonalt og internasjonalt. Norvalls er en av grunnleggerne av produksjonselskapet Folkefiender.

A silver-coloured car drives up to an open meadow in the middle of the forest. A father has taken his daughter for a ride.

Christian K. Norvalls (b. 1986) is a screenwriter and director living in Oslo. His works include the short film *Shower* (2012), which has been screened both in Norway and abroad. Norvalls is one of the founders of the production company Folkefiender.

Director: Christian K. Norvalls
Script: Christian K. Norvalls
Photo: Åsmund Hasli
Editing: Thomas Grotmol
Sound: Inger Elise Holm
Set Production: Signe Dalsgaard Aagborg
With: Mads Ousdal, Marie Hafnor, Mikkel Bratt Silset
Financing: Viken Filmsenter
Producer: Line Dalheim
Contact: Norwegian Film Institute
P.O.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

2013 | DCP | 4 min

Byttedagen**Changing Hands**

En poetisk film om den lange veien hjem til mor etter en pappahelg.

Vidar Dahl er manusforfatter og regissør og driver selskapet Eit fett liv produksjon. Han har gjennom mange år fylt en rekke fagfunksjoner innen film. **Jørn Wærdahl** (f. 1968) arbeider som regissør og produsent i Klipp og lim. Sammen med Dahl har han laget flere kortfilmer, deriblant *Erkjenning* som ble vist på Kortfilmfestivalen i 2011.

A poetic film about the long way home to Mum after spending the weekend with Dad.

Vidar Dahl is a screenwriter and director. He also runs the company Eit fett liv produksjon. He has several years experience working within film production.

Jørn Wærdahl (b. 1968) works as a director and producer at Klipp og lim. Together with Dahl he has made several shorts, including *Recognition*, which was screened in Grimstad in 2011.

Director: Vidar Dahl, Jørn Wærdahl
Script: Vidar Dahl, Jørn Wærdahl
Photo: Øystein Moe
Editing: Jørn Wærdahl
Music: Sander Stedenfeldt Olsen
Sound: Sander Stedenfeldt Olsen
With: Håvard Paulsen, Kristoffer Joner (voiceover)
Producer: Jørn Wærdahl
Contact: Jørn Wærdahl, Klipp og Lim AS
Innherredsveien 7, 7014 Trondheim
T: +47 90614086
E-mail: joran@klippoglim.no

2013 | DCP | 10 min

Ei dagbok for mitt hjarte**The Sun Also Rises**

På garden Lågen er det ikkje klokka som styrer. Situasjonen kan synast mørk, slik det teiknar til er det ingen til å overta drifta av familiegarden etter Erik. Filmen er eit blad i dagboka til Erik. Filmen kunne vere eit dagbokblad til fleire bønder på Vestlandet, om dei skreiv dagbøker.

Siri Bråteit (f. 1987) studerer dokumentarfilmproduksjon ved Høgskolen i Lillehammer.

At the Lågen farm the clock does not dictate the time. The situation may seem gloomy – it looks like no one will take over the family farm after Erik. This film is like a page in Erik's diary, and is representative of many more farmers in Western Norway, if they wrote diaries.

Siri Bråteit (b. 1987) studies documentary film production at Lillehammer University College.

Director: Siri Bråteit
Photo: Daniel Rørvik Davidsen
Editing: Daniel Rørvik Davidsen, Siri Bråteit
Sound: Daniel Rørvik Davidsen, Siri Bråteit
Producer: Siri Bråteit
Contact: Siri Bråteit, Høgskolen i Lillehammer
Spinnerivegen 29, 2615 Lillehammer
T: +47 41474752
E-mail: jerven87@hotmail.com

2013 | ProRes | 16 min

Jukebox Records

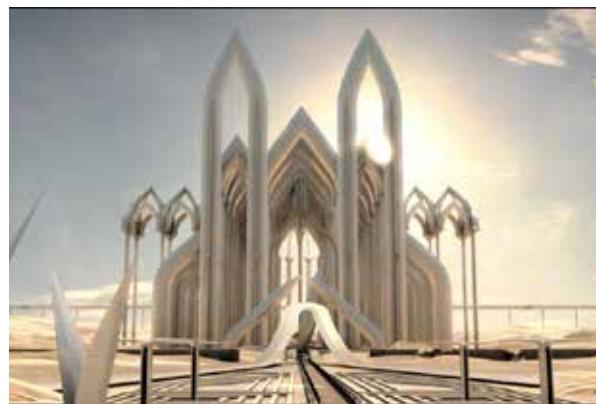
Ida (17) har det ikke så greit hjemme og søker tilflukt i byens lokale og nedleggingstruede platebutikk. Der møter hun den seriøse innehaveren Edvin, et knippe lokale musikkelskere og den kjekke vokalisten i rockebandet Safari Cookies.

Lena Sunnby (f. 1982) ble uteksaminert fra Nordland kunst- og filmfagskole i 2004. Hun har laget kortfilmer siden hun var 16 år. I 2009 hadde hun manus på *Spilleregler* som ble vist i Grimstad.

Having trouble at home, 17-year-old Ida seeks refuge at the local record store, which future is uncertain. There she meets Edvin, its serious owner, a bunch of local music lovers, and the handsome singer of the rock band Safari Cookies.

Lena Sunnby (b. 1982) graduated from Nordland Vocational College of Art and Film in 2004. She has made shorts since the age of 16. In 2009 she wrote *The Name of the Game*, which was screened in Grimstad.

Director: Lena Sunnby
Script: Lena Sunnby
Photo: Ingvill Sunnby
Editing: Ingvill Sunnby, Lena Sunnby
Sound: Aase Kristine Tangen
Set Production: Lena Sunnby, Aase Kristine Tangen
With: Tora Johanne Turøy, Lasse Dahl, Kristian Brevik
Financing: Frifond
Producer: Lena Sunnby
Contact: Lena Sunnby
Løkkekata 23a, 1532 Moss
T: +47 46781238
E-mail: lena.sunnby@gmail.com

2014 | DCP | 13 min

Monopolis II – de skarpe svervenes by

Monopolis II – The City of Swords

Animert kunstfilm. Fremtidsskildring av verden slik vi håper den ikke blir: Et vakkert sted, der det er umulig å være. Med referanser til Fritz Lang, Giorgio de Chirico, Salvador Dalí og Yves Tanguy.

Erik Wessel (f. 1940) er billedkunstner og tidligere professor ved Kunsthøgskolen i Oslo.

Animated art film. A future portrait of the world as we hope it will not become: A beautiful place in which it's impossible to live. References to Fritz Lang, Giorgio de Chirico, Salvador Dalí and Yves Tanguy.

Erik Wessel (b. 1940) is a pictorial artist and a former professor at Oslo National Academy of the Arts.

Director: Erik Wessel
Photo: Stripe AS
Editing: Stripe AS
Music: Henrik Skram
Sound: Henrik Skram
Animation: Stripe AS
Producer: Erik Wessel
Contact: Erik Wessel
Grenåveien 44, 1447 Drøbak
T: +47 92860570
E-mail: ethwess@online.no

2013 | DCP | 3 min

Det er ikke så lett

Not So Easy

En liten jente reflekterer over de store spørsmålene i livet. Et lite sandkorn som rommer en hel verden.

Tove Undheim (f. 1981) er utdannet billedkunstner fra Statens kunstakademi og regissør fra Den norske filmskolen. Undheim har skrevet og regissert flere kortfilmer vist i gallerier, på festivaler og TV og hun har arbeidet som regiassistent for Eva Sørhaug på *90 minutter* (2012) og for Eskil Vogt på *Blind* (2014).

A young girl reflects upon the big questions in life. Her thoughts go beyond her singular existence to ask questions of the wider world.

Tove Undheim (b. 1981) was educated as a pictorial artist at the Oslo National Academy of the Arts and as a director at the Norwegian Film School. She has written and directed several shorts, which have been screened at galleries, festivals and on TV. Undheim worked as assistant director for Eva Sørhaug on *90 Minutes* (2012) and Eskil Vogt on *Blind* (2014).

Director: Tove Undheim
Script: Tove Undheim
Photo: Karl Erik Brønbo
Editing: Christian Siebenherz
Sound: Gunn Tove Grønsberg
With: Bettina Fleischer, Celine Granli
Producer: Anja Kristiansen
Contact: Anja Kristiansen
Schweigaards gate 52a, 0656 Oslo
T: +47 98676066
E-mail: anja@maipo.no

2013 | DCP | 5 min

Norske grønnsaker

Norwegian Vegetables

Norske grønnsaker er en samling absurde sketsjer om blant annet fredsprisutdelingen, uglen Kasper, kranglende fisk, en ustabil værdame og verdens tøffeste kattekubb.

Jan Petter Aarskog (f. 1987) har lang erfaring med film i produksjonsselskapet Productions og arbeider ellers med illustrasjon. Liker rock'n roll.

Marius Stene (f. 1988) er fra Jæren og har arbeidet med tegneserier og animasjon i ti år. Glad i gress.

Arild Ørnholst (f. 1991) er utdannet animator og frilans-illustratør. Bergenser med kjærlighet for breiflabb overalt.

Norwegian Vegetables is a collection of absurd sketches about the Nobel Peace Prize ceremony, an owl named Kasper, quarrelling fishes, an unstable weatherwoman, and the world's toughest cat club.

Jan Petter Aarskog (b. 1987) has extensive experience with films from the production company Field Production.

Marius Stene (b. 1988) is from Jæren and has worked with comic books and animation for ten years.

Arild Ørnholst (b. 1991) was educated as an animator and freelance illustrator.

Director: Jan Petter Aarskog, Marius Stene, Arild Ørnholst
Script: Arild Ørnholst, Marius Stene, Jan Petter Aarskog
Photo: Arild Ørnholst, Marius Stene, Jan Petter Aarskog
Editing: Marius Stene, Jan Petter Aarskog, Arild Ørnholst
Music: Kristian Andresen
Sound: Media Burrito, Arild Ørnholst, Marius Stene, Jan Petter Aarskog
Set Production: Jan Petter Aarskog, Arild Ørnholst, Marius Stene
Animation: Marius Stene, Jan Petter Aarskog, Arild Ørnholst
With: Joakim Engelsen Klunde, Marius Stene, Jon Petter Vorren, Jan Petter Aarskog, Håvard Strand, Arild Ørnholst, Ida Tengs Sviggum, Margrethe Danielsen, Christoffer Klungerbo, Tonje Trandum
Financing: Høgskulen i Volda
Producer: Andres Månd
Contact: Marius Stene
Storgata 55a, 6102 Volda
T: +47 48424082
E-mail: marius_stene@hotmail.com

2014 | DCP | 25 min

High Point

Barndomsvennene Christian og Erland, nå i slutten av 20-årene, blir konfrontert med sin egen ungdomstid når de drar på søken etter Christians fremmedgjorte lillebror.

Emil Trier (f. 1981) har laget flere filmer og musikkvideoer, blant annet *Brettkontroll* (2007), *The Norwegian Solution* (2009) og musikkvideotriologien for Torgny: *The Only Game* (2010), *Big Day* (2011) og *I Came Here* (2011).

When the childhood friends Christian and Erland, now in their late twenties, go looking for Christian's alienated younger brother, they are confronted with their own youths.

Emil Trier (b. 1981) has made several films and music videos, including *Board Control* (2007), *The Norwegian Solution* (2009) and the music video trilogy for Torgny: *The Only Game* (2010), *Big Day* (2011) and *I Came Here* (2011).

Director: Emil Trier
Script: Emil Trier, David Skaufjord
Photo: Petter Holmern
Editing: Martin Stoltz
Sound: Gisle Tveito
Set Production: Ragnhild Juliane Sletta
With: Christian Rubeck, Glenn Erland Falck Tosterud
Producer: Hans Jørgen Osnes
Contact: Hans Jørgen Osnes, Motlys
Sagveien 18, 0459 Oslo
T: +47 41423060
E-mail: hansjorgen@motlys.com

2013 | DCP | 16 min

Prosperous Mountain

Det globale mangfoldet av i planter blir raskt mindre. Klimaendringer og politiske konflikter truer internasjonale frøbanker. Et globalt hvelv har blitt konstruert i Arktis for å lagre duplikater av plantefrø for å sikre verdens fremtidige matvareforsyninger.

Heidi C. Morstang (f. 1972) arbeider med levende bilder, foto og eksperimentelle dokumentarfilmer. Hennes arbeider er rotfestet i det fysiske, og hun interesserer seg for sosial, kulturell, mytologisk og arkeologisk historie forankret i landskaper. Hun anvender bilder for å utforske de subtile forbindelsene mellom dem.

Global plant diversity rapidly declines; climate change and political conflicts threaten the presence of international seed banks. A global seed vault has been constructed in the Arctic in order to store duplicates of food crop seeds and secure the world's future supply.

Heidi C. Morstang (b. 1972) works with moving image, photography and experimental documentary film. Her work is rooted in the physical and she is interested in social, cultural, mythological and archaeological history embedded in landscapes. She uses images to explore the subtle relationships between them.

Director: Heidi C. Morstang
Photo: Patrik Safstrom
Editing: Heidi C. Morstang
Sound: Paul Donovan
Producer: Heidi C. Morstang
Contact: Heidi C. Morstang
Scott building 116, Plymouth University, Drake Circus,
PL48AA Plymouth, UK
T: +44 7984157468
E-mail: heidi.morstang@plymouth.ac.uk

2014 | ProRes | 3 min

Nålebyen

Needle Town

Junkien Cato livnærer seg ved å stjøre bøker og selge dem til bruktbokhandlere. Samtidig har han forelsket seg i gøterjenten som jobber i bokhandelen han stjeler fra, men Krabbekloen er i ferd med å stikke kjepper i hjulene for han.

Kaspar Synnevåg (f. 1979) er regissør, manusforfatter og journalist, utdannet ved London Film School.

Henrik Hylland Uhlving arbeider som digital utviklingssjef i Bergens Tidende. Han har tidligere vært journalist i Aftenposten, skrevet boka «Sluttpakkefesten» og produsent på «Guds Ku» (2007) og «Plastelina» (2009) for Bergen Prosjektteater.

Cato is a junkie who makes a living by stealing books and reselling them to secondhand book vendors. However, he has fallen in love with the Goth girl who works in the store from which he steals. Krabbekloen is also throwing a spanner in his works.

Kaspar Synnevåg (b. 1979) is a director, screenwriter and journalist educated at London Film School.

Henrik Hylland Uhlving is the head of digital development at Bergens Tidende. He has previously worked as a journalist for Aftenposten, written the book «Sluttpakkefesten» and been the producer of «God's Cow» (2007) and «Plastilin» (2009) for Bergen Prosjektteater.

Director: Kaspar Synnevåg, Henrik Hylland Uhlving
Script: Henrik Hylland Uhlving, Kaspar Synnevåg
Photo: Kristian Pedersen
Editing: Kristian Pedersen
Sound: Jan Thomas Halsvik
Animation: Kristian Pedersen
With: Cato Mong-Hansen
Producer: Kaspar Synnevåg, Trond Gullaksen, Henrik Hylland Uhlving
Contact: Trond Gullaksen, North Sea Productions AS
Georgernes Verft 12, 5011 Bergen
T: +47 47841212
E-mail: trond@northseaproductions.com

2013 | DCP | 17 min

Bamse

Bear

Mannen jakter, fisker og holder varmen – det handler om å overleve nok en vinter i ødemarken. En dag finner han en gammel kosebamse, og hverdagen forandres. Rutinene svikter, og både han og bamsen står i fare for å ødelegges.

Bård Ivar Engelsås (f. 1975) arbeider som produsent i NRK og har regissert flere kortfilmer i løpet av sin karriere.

A solitary hunter struggles to stay alive in the brutal wilderness. When he encounters a teddybear left alone in the snow, he starts failing as a survivor. Soon both he himself and the bear are in danger of being destroyed.

Bård Ivar Engelsås (b. 1975) works as a producer for The Norwegian Broadcasting Corporation and has directed several shorts.

Director: Bård Ivar Engelsås
Photo: Øystein Moe
Editing: Bård Ivar Engelsås
Sound: Sander Stedenfeldt Olsen
With: Ole Romsdal
Producer: Petter Schanke Olsen
Contact: Petter Schanke Olsen, Kindergarten Media AS
Prinsens gate 10, 7012 Trondheim
T: +47 92411147
E-mail: petter@kindergarten.no

2013 | ProRes | 1 min

Mannen fra Arktis

The Man from the Arctic

Drømmer under polarsirkelen.

Nils J. Nesse (f. 1980) 27. kortfilm. Han har lenge følt en irrasjonell dragning mot Svalbard.

Dreams from above the Arctic Circle.

Nils J. Nesse's (b. 1980) 27 short film. He has long felt an irrational attraction to Svalbard.

Director: Nils J. Nesse
Photo: Nils J. Nesse
Editing: Nils J. Nesse
Sound: Nils J. Nesse
Producer: Nils J. Nesse
Contact: Nils J. Nesse
Fosswinckels gate 19, 5007 Bergen
T: +47 41563144
E-mail: nilsjnesse@gmail.com

2014 | DCP | 11 min

Internet Famous

Amir (27) blir et verdenskjent intetnettfenomen for sine videoer, der han sloss med vilt fremmede på gata.

Kristoffer Borgli (f. 1985) er en Oslo-basert regissør som har vunnet priser, både for sine musikkvideoer og kortfilmer.

27-year-old Amir becomes world famous and an internet phenomenon for his videos where he fights complete strangers in the street.

Kristoffer Borgli (b. 1985) is an Oslo-based director who has received awards for his music videos as well as his short films.

Director: Kristoffer Borgli
Script: Kristoffer Borgli
Photo: Håvard Byrkjeland
Editing: Patrick Larsgaard
Music: Ketil Kinden Endresen
Sound: Daniel Angyal
With: Amir Asgharnejad
Producer: Kristoffer Borgli
Contact: Kristoffer Borgli
Ullevålsveien 16a, 0171 Oslo
T: +47 97724621
E-mail: post@kristofferborgli.com

2014 | DCP | 25 min

Victor

Victor sliter med å tilpasse seg tilværelsen etter alt han har vært med på det siste året. Han reiser på ferie med kjæresten Thea, men finner ikke roen. En dag kommer kompisene hans på besøk. De fester, danser og bader. Noe skjer. Brått blir stemningen en annen. 8363 norske soldater har vært i krigen i Afghanistan. *Victor* er en film om én av dem.

Kaveh Tehrani (f. 1978) har en bachelorgrad i film- og litteraturvitenskap fra Universitetet i Oslo. Han debuterte med kortfilmen *1994* i 2010. Filmen ble vist ved internasjonale festivaler og mottok flere priser, blant annet Amanda for Beste kortfilm.

*Victor struggles to adjust to everyday life after everything he has been through the past year. He goes on holiday with his girlfriend Thea, but is unable to find peace. One day his pals pay him a visit. They party, dance and go swimming, but something happens. The mood abruptly changes. 8363 Norwegian soldiers served in Afghanistan. *Victor* is a film about one of them.*

Kaveh Tehrani (b. 1978) has a BA in film and literature studies from the University of Oslo. He debuted with the short *1994* in 2010, which was screened at international festivals and won several awards, including an Amanda for Best Short in 2011.

Director: Kaveh Tehrani
Script: Kaveh Tehrani, Hilde Susan Jægtnes
Photo: Annika Summerson
Editing: Christian Siebenherz
Music: Diskjokke
Sound: Erling Rein, Peter Clausen
Set Production: Linn Hirsti
With: Kristine Thorp, Trond Nilsen
Financing: Norwegian Film Institute
Producer: Magnus Castracane
Contact: Toril Simonsen, Norwegian Film Institute
Postboks 482 Sentrum, 0105 Oslo
T: +47 90038086
E-mail: toril.simonsen@nfi.no

2014 | DCP | 14 min

Amasone

Amazon

Når Ada på elleve år ikke blir hentet på flyplassen blir hun med en nabo hjem for å vente på faren. Der møter hun jevngamle Julia som ikke liker å bli fortalt hvem hun skal leke med. Men når de er ute i den nordnorske naturen, frie fra de voksnes kritiske blikk, utvikler de likevel et spesielt forhold.

Marianne Ulrichsen (f. 1968) er forfatter og regissør. Hun har studert ved National Film and Television School i London, Nordland kunst- og filmfagskole og Teaterhøgskolen i Oslo. Debuten hennes var *Kom* (1995), og *Som min søster* vant pris for beste manus i Grimstad i 2007.

When 11-year-old Ada is not met by anyone at the airport, she gets a lift home with a neighbour to wait for her father there. She meets Julia, who does not like to be told with whom to play. But when out in nature in Northern Norway, free of the adults' critical gaze, they still develop a special relationship.

Marianne Ulrichsen (b. 1968) is a writer and director. She studied at National Film and Television School in London, Nordland Vocational College of Art and Film, and the Academy of Theatre in Oslo. Ulrichsen has debuted with *Come* (1995), and *My Sister, Myself* won Best Script in Grimstad in 2007.

Director: Marianne Ulrichsen
Script: Marianne Ulrichsen, Eva Keuris
Photo: Annika Summerson
Editing: Helle le Fevre
Sound: Bent Holm
Producer: Ragna Midtgård, Maria Ekerhovd
Contact: Ragna Midtgård, Mer film
Georgernes Verft 12, 5011 Bergen
T: +47 97657359
E-mail: ragna@merfilm.no

2013 | DCP | 9 min

Stemmer fra Burma

Voices in Norway from Burma

Den første av sju filmer i serien *Stemmer fra ...* inspirert av Stemmerettssjubileet, der fokus rettes mot våre nye landskvinner. Hvordan har livet forandret seg etter at de kom til Norge? Har de vunnet mer frihet som kvinner i sitt nye hjemland?

Solfrid Nikita Tveit Holand (f. 1980) er utdannet ved Høgskolen i Oslo og startet Venture Film i 2011 der hun produserte *Illusions* (2011) for VGTV. *Stemmer fra Burma* er hennes regidebut.

*The first of seven films in the series *Voices in Norway from ...* inspired by the Anniversary of our right to vote, focussing on our new country women. How has life changed after they arrived in Norway? Have they gained more freedom as women in their new home country?*

Solfrid Nikita Tveit Holand (b. 1980) was educated at Oslo University College and started Venture Film in 2011, where she produced the series *Illusions* (2011–2012). *Voices in Norway from Burma* is her directorial debut.

Director: Solfrid Nikita Tveit Holand
Script: Grete Salomonsen, Solfrid Nikita Tveit Holand
Photo: Robert Holand, Solfrid Nikita Tveit Holand
Editing: Solfrid Nikita Tveit Holand
Music: Sigur Rós
Sound: Solfrid Nikita Tveit Holand
Financing: Ministry of Local Governance and Modernisation, Municipality of Kristiansand, Municipality of Vest-Agder, Sørnorsk filmsenter
Producer: Grete Salomonsen
Contact: Grete Salomonsen, Penelopefilm AS
Kongengata 4b, Pb. 618, 4665 Kristiansand
T: +47 45867269
E-mail: gretesalomonsen@gmail.com

2013 | DCP | 11 min

Money Back, Please

Når ei åtte år gammel romanijente går inn på et kjøpesenter for å varme seg, kan folks fordommer bli satt på prøve. Vi velger ofte å følge regler og prosedyrer i situasjoner hvor det eneste man behøver å være er et medmenneske.

Even Hafnor (f. 1985) har filmutdannelse fra Australia. Hans kortfilm *Det norske språk* ble vist på Kortfilmfestivalen i 2012. *Money Back, Please* er Hafnors mest omfattende kortfilmprosjekt til nå.

When an 8-year-old Romani girl enters a shopping centre to keep warm, people's prejudices are put to the test. We often choose to follow rules and procedures in situations where the only thing you need to be, is a fellow human.

Even Hafnor (b. 1985) studied film in Australia. His short *The Norwegian Language* was screened in Grimstad, 2012. *Money Back, Please* is Hafnor's most comprehensive short film project so far.

Director: Even Hafnor
Script: Trond Arntzen
Photo: Cecilie Semec
Editing: Sigurd Solen
Sound: Martin Tur Eriksen
With: Jeanne Bøe, Silje Aas Meyer, Arne Vilhelm Tellefsen, Alexander de Senger, Line Marie Østerhus, Delia Borcoman, Nara Nyvoll Walker
Financing: Sørnorsk Filmsenter, Fond for lyd og bilde
Producer: Marte Blyseth Pedersen, Stine Blichfeldt
Contact: Stine Blichfeldt, De jentene der Filmproduksjon AS
Konows gate 30m, 0196 Oslo
T: +47 40241064
E-mail: dejenteneder@gmail.com

2013 | DCP | 11 min

Space Oddity

15. februar 2013: En meteor trenger gjennom atmosfæren og går i opplosning over Uralfjellene i Russland. Milevis fra dette, i Kabelvåg, en liten by i Lofoten, befinner Ruby, Daniel og Sebastian seg. Alle har de et mål og en destinasjon, men veien dit er fortsatt uklar.

Liv Joelle Barbosa Blad (f. 1990) er en norsk-colombiansk-belgisk filmskaper oppvokst i Norge. Hun har studert film i Madrid og ved Nordland kunst- og filmfagskole.

15 February 2013: A meteor penetrates the atmosphere and disintegrates over the Ural Mountains in Russia. Miles away in Kabelvåg, a small town in Lofoten, we meet Ruby, Daniel and Sebastian. They all have a goal and a destination, but how to get there is still unclear.

Liv Joelle Barbosa Blad (b. 1990) is a Norwegian-Colombian-Belgian filmmaker who grew up in Norway. She has studied film in Madrid and at Nordland Vocational College of Art and Film.

Director: Liv Joelle Barbosa Blad
Script: Liv Joelle Barbosa Blad
Photo: Catrine Gormsen
Editing: Liv Joelle Barbosa Blad
Sound: Liv Joelle Barbosa Blad
With: Daniel Bianchini Rodriguez, Sunniva Eir Tangvik Kveum, Eirik Slyngstad
Producer: Samir Zedan
Contact: Liv Joelle Barbosa Blad
Iduns gate 1b, 01178 Oslo
T: +47 99264552
E-mail: livjoellebb@gmail.com

2013 | DCP | 2 min

Bølgeslag

Waves

Bølgeslag er basert på tre dikt fra Tor Ulvens diktsamling «Forsvinningspunkt.»

Kristian Pedersen (f. 1980) har studert visuell kommunikasjon ved Kunsthøgskolen i Bergen, og arbeider som selvstendig animatør og formgiver i Oslo. I samarbeid med mikroforlaget Gasspedal produserer og formidler han poesi-filmserien *Gasspedal animert*.

Waves is based on three poems from Tor Ulven's poetry collection «Forsvinningspunkt» («Point of Disappearance»).

Kristian Pedersen (b. 1980) studied visual communication at Bergen Academy of Art and Design, and works as an independent animator and designer in Oslo. In co-operation with the small press publisher Gasspedal, he produces and promotes the poetry film series *Gasspedal animert*.

Director: Kristian Pedersen
Script: Tor Ulven
Photo: Kristian Pedersen
Editing: Kristian Pedersen
Sound: Kristian Pedersen
Animation: Kristian Pedersen
Financing: Kulturrådet, Gyldendal
Producer: Harald Fougnier, Audun Lindholm
Contact: Kristian Pedersen
Romsdalsgata 9a, 0556 Oslo
T: +47 90592371
E-mail: kristian.pdrsn@gmail.com

2013 | DCP | 7 min

Tall Tales from the Trail

Tall Tales from the Trail er en animert kortfilm om fire skjebner vevd sammen i et landeveismarerrit.

Adrian Kaxrud (f. 1990) fullførte animasjonsutdanninga i Volda i 2012 og bor nå i Oslo.

Tall Tales from the Trail is an animated short about four destinies woven together in a rural back road nightmare.

Adrian Kaxrud (b. 1990) graduated from the animation department in Volda in 2012 and is currently living in Oslo.

Director: Adrian Kaxrud
Script: Adrian Kaxrud
Photo: Adrian Kaxrud
Editing: Adrian Kaxrud
Music: Mats Michael Olsen
Sound: Adrian Kaxrud
Animation: Adrian Kaxrud
With: John LaPlana, Sean Chiplock, Edwyn Tiong
Producer: Andres Månd
Contact: Adrian Kaxrud
Arilds vei 3a, 0491 Oslo
T: +47 90961313
E-mail: nesegrus@gmail.com

2014 | DCP | 32 min

Opp ned er alt abstrakt ... sa pappa

Upside Down Everything Is Abstract ... My Father Said

Jo, hun skjønner jo det ... at uten signatur er det fritt fram.
Men allikevel ... man kan ikke se bort fra tyngdekraften.
Og noen trenger en sokkel for ikke å falle ned.

Anne Haugsgjerd (f. 1944) er utdannet som grafisk formgiver ved Statens håndverk- og kunstindustriskole. Hun har siden 1986 arbeidet med bøker, tidsskrifter og selvbiografisk film.

Yes, she knows ... that without a signature it's free for all.
But still ... one cannot ignore gravity. And some need a pedestal to keep from falling.

Anne Haugsgjerd (b. 1944) was educated as a graphic designer at the Norwegian National Academy of Craft and Art Industry. She has since 1986 worked with books, periodicals and autobiographical films.

Director: Anne Haugsgjerd
Script: Anne Haugsgjerd
Photo: Anne Haugsgjerd
Editing: Terje Paasche
Music: Merete Mongstad
Sound: Merete Mongstad
Financing: Fond for lyd og bilde
Producer: Anne Haugsgjerd
Contact: Anne Haugsgjerd
Blomsterveien 3b, 1450 Nesoddtangen
T: +47 92613362
E-mail: a.haugsgjerd@mac.com

2013 | ProRes | 10 min

How Do You Like My Hair?

Hva er vakkert? I disse tider er skjønnhetsidelet bokstavelig talt smalt. *How Do You Like My Hair?* handler om å finne skjønnheten utenfor de opptråkkede stier. Om en vakker kjærlighetshistorie hvor en stor nese pløyer kroppshår.

Emilie Blichfeldt (f. 1991) laget *How Do You Like My Hair?* som eksamsprosjekt ved filmlinja ved Nordland kunst- og filmfagskole. Filmen utforsker grensene mellom fiksjon og dokumentar.

What defines beauty? Nowadays the beauty ideal is, literally speaking, narrow. *How Do You Like My Hair?* is about how to find beauty off the beaten path. It's a beautiful love story where a big nose ploughs body hair.

Emilie Blichfeldt (b. 1991) made *How Do You Like My Hair?* as her graduation project when studying film at Nordland Vocational College of Art and Film. The film explores the boundaries between fiction and documentary.

Director: Emilie Blichfeldt
Script: Emilie Blichfeldt
Photo: Jonas Rand Haukeland
Editing: Emilie Blichfeldt
Sound: Emilie Blichfeldt
With: Emilie Blichfeldt, Håkon Mathias Vassvik, Daniele Pinto
Producer: Samir Zedan
Contact: Emilie Blichfeldt
Høgtun, 9321 Moen
T: +47 90743353
E-mail: emilblic@hotmail.com

2013 | DCP | 21 min

Reckless

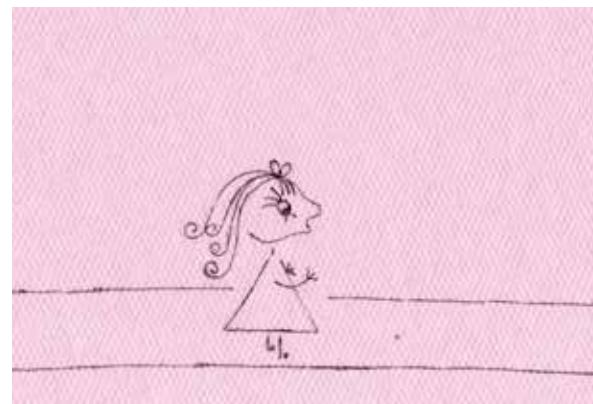
På sommerens varmeste dag må tenåringssjenta Sofie passe på lillebroren Mads. Når to unge gutter i byens badepark viser interesse for Sofie, blir Mads oversett og forpliktelsene settes på prøve.

Bjørn Erik Pihlmann Sørensen (f. 1975) deltok med sin første kortfilm *Deaf* i Grimstad i 1999. Han er utdannet ved National Film and Television School i London og har laget en rekke kortfilmer. Sørensen utvikler prosjekter gjennom sitt eget selskap Pihlmann Films.

On the hottest day of summer teenager Sofie is looking after her little brother Mads. At the city's water park two young boys show interest in Sofie. Mads is neglected, and the responsibilities are put to the test.

Bjørn Erik Pihlmann Sørensen (b. 1975) screened his first short *Deaf* in Grimstad in 1999. He was educated at the National Film and Television School in London and has made a number of shorts. Sørensen develops projects through his own company Pihlmann Films.

Director: Bjørn Erik Pihlmann Sørensen
Script: Einar Sverdrup
Photo: Tor Egil Scheide
Editing: Torkel Gjørv
Music: Alekander Dimitrijevic
Sound: Ola Jørgen Ekeberg Apenes
With: Silje Hagrim Dahl, Marcus Rix, Fredrik Mohn Frafjord, Thomas Stene-Johansen, Anneke von der Lippe
Financing: Pihlmann Films, Viken Filmsenter, Fond for lyd og bilde
Producer: Bjørn Erik Pihlmann Sørensen
Contact: Bjørn Erik Pihlmann Sørensen, Pihlmann Films
Anchersens vei 24, 3043 Drammen
T: +47 92018140
E-mail: bjorn.erik@pihlmann.com

2013 | DCP | 1 min

Må, bare må**Just Have To**

Må, bare må er en animasjonsfilm håndtegnet på rosa toalettpapir. Den handler om ei jente som har veldig dårlig tid. Hun løper forbi ulike ting, men har ikke tid til å stoppe. Hun er for fokusert på å nå målet sitt.

Eirin Handegard (f. 1972) er utdannet animator fra Høgskulen i Volda og driver animasjonsstudioet Eir film i Fredrikstad. Handegard har i flere år arbeidet som animator ved E6 Østfold Medieverksted med fokus på animasjonsprosjekter for barn og voksne i inn- og utland.

Just Have To is an animation film hand-drawn on pink toilet paper, about a girl who is in a hurry. She runs past various things but has no time to stop. She is too focused on reaching her goal.

Eirin Handegard (b. 1972) was educated as an animator at Volda University College and runs the animation studio Eir film in Fredrikstad. For several years, Handegard has worked as an animator at E6 Østfold Medieverksted, which focuses on animation projects for children and adults in Norway and abroad.

Director: Eirin Handegard
Photo: Eirin Handegard
Editing: Eirin Handegard
Music: Remington super 60
Sound: Eirin Handegard
Animation: Eirin Handegard
Producer: Eirin Handegard
Contact: Eirin Handegard
Fergeportgata 83, 1632 Gamle Fredrikstad
T: +47 90230577
E-mail: eirin@eirfilm.no

2014 | DCP | 13 min

Mitt lys i mørket**My Light in Darkness**

I møtet mellom en ensom landstryker og en ung jente oppstår et uventet vennskap som skal vise seg å få store konsekvenser for dem begge. *Mitt lys i mørket* er satt til et poetisk bygdelandskap mot slutten av 1800-tallet, og presenterer en universell fabel som er like gjeldende den dag i dag.

Henrik Martin Dahlsbakken (f. 1989) har studert filmhistorie og medievitenskap, men er selv lært som filmskaper. Han debuterte i 2009 med novellefilmen *Tiden imellom*. Hans forrige kortfilm, *Mannen fra isødet* (2012), vant en pris på Palm Springs International Film Festival.

In the encounter between a lonely tramp and a young girl an unexpected friendship arises, with great consequences for them both. Set in a poetic rural landscape in the late 19th Century, *My Light in Darkness* presents a universal fable equally as valid today.

Henrik Martin Dahlsbakken (b. 1989) studied film history and media studies, but is self-taught as a filmmaker. His first film came in 2009 with the medium-length *The Time in Between*. His previous short, *The Devil's Ballroom* (2012), won a prize at Palm Springs International Film Festival.

Director: Henrik Martin Dahlsbakken
Script: Henrik Martin Dahlsbakken
Photo: Pål Ulvik Rokseth
Editing: Siv Eberholst
Music: Magnus Murel
Sound: Eirik Paulsen
Set Production: Jannicke Johansen
With: Elin Lindberg, Kingsford Siaylor, Melinda Bokeli, Benjamin Helstad, Jo Adrian Haavind
Financing: Østrorsk Filmsenter, Norwegian Film Institute
Producer: Henrik Martin Dahlsbakken
Contact: Henrik Martin Dahlsbakken, Northern Pictures
Eugene Hanssens gate 2b, 0455 Oslo
T: +47 90610684
E-mail: dahlsbakken@gmail.com

2013 | DCP | 7 min

The Cowboy – in Color

I en sort-hvit verden trekker en cowboy farger opp av hatten, men ei kråke stjeler den og farger verden grå. *The Cowboy – in Color* er en fabel om de elementære bestanddelene – i RGB teknikk.

Trygve Nielsen (f. 1976) fra Molde er utdannet animator ved Høgskulen i Volda der han nå underviser. Han har lagd musikk til vel 20 kortfilmer. *The Cowboy – in Color* er hans regidebut.

In a black-and-white world a cowboy pulls colours out of his hat, but a crow steals the hat and paints the world grey. The Cowboy – in Color is a fable about the elementary parts – in RGB.

Trygve Nielsen (b. 1976) from Molde was educated as an animator at Volda University College, where he now teaches. He has composed music for more than 20 shorts, and *The Cowboy – in Color* is his directorial debut.

Director: Trygve Nielsen
Script: Trygve Nielsen
Editing: Trygve Nielsen
Music: Trygve Nielsen
Sound: Trygve Nielsen
Animation: Håvard Strand, Torjus Førre Erfjord
Producer: Johannes Spilling
Contact: Trygve Nielsen
Tornes, 6443 Tornes
T: +47 45467840
E-mail: trygve.nielsen@gmail.com

2014 | ProRes | 11 min

Bare vi**Just Us**

I en ukjent tidsperiode synes 8-årige Sonja og hennes 5-årige bror Odin å være helt alene i verden. Sonja tar på seg et ansvar ikke passende for et barn, som livslærer for sin yngre bror.

Rebecca Kjellmann (f. 1991) fra Alta studerer manus og regi på Westerdals.

In an unknown time period, eight-year-old Sonja and her five-year-old brother Odin appear to be completely alone in the world. Sonja takes on responsibilities unfit for a child, as teacher in life for her younger brother.

Rebecca Kjellmann (b. 1991) from Alta studies screenwriting and direction at Westerdals School of Communication.

Director: Rebecca Kjellmann
Script: Rebecca Kjellmann
Photo: Marius Kildalsen
Editing: Frida Møller
Music: Línt
Sound: Oda Jenssen
Set Production: Rebecca Kjellmann
Animation: Christopher Stensli
With: Sonja Kristiansen, Odin Kristiansen
Producer: Vår Hepso Guldvog
Contact: Rebecca Kjellmann, Westerdals School of Communication
Maridalsveien 17d, 0175 Oslo
T: +47 91591436
E-mail: rebeccakjellmann@gmail.com

2014 | DCP | 27 min

A Blank Slate

En karakter fordriver tid i en fremmed, vinterstengt ferieby. Etter hvert som fremmedgjøringen og isolasjonen hun opplever i byen blir mer og mer påtrengende, blandes kvinnens minner og observasjoner sammen med erfaringer tilhørende kvinnediskriminasjon fra filmhistorien.

Sara Eliassen (f. 1977) har en master i filmregi fra San Francisco Art Institute og tok del i The Whitney Museum's Independent Study Program i New York i 2011. Filmene hennes har blitt vist ved flere internasjonale filmfestivaler, blant annet i Venezia, Sundance og Rotterdam.

A character is passing time in a desolate beach town. Slowly, the loneliness and alienation she experiences in the foreign town makes her enter an uncanny delusional realm, blurring the memory of her own experiences with that of female protagonists from film history.

Sara Eliassen (b. 1977) holds an MA in filmmaking from San Francisco Art Institute and was a studio fellow at The Whitney Museum's Independent Study Program in New York, 2011. Her films have been screened at several international film festivals, such as Venice, Sundance and Rotterdam.

Director: Sara Eliassen
Script: Sara Eliassen
Photo: Cecile Semec
Editing: Torkel Gjørv, Thomas Østbye, Sara Eliassen
Music: The Knife, L7
Sound: Merete Mongstad, Laetitia Sonami
Set Production: Nina Ball
With: Joe Egender, Peter Quartaroli, Kathy Garver, Sandra Fish, Justin Hoover, Julie Ow, Katrine Bølstad
Financing: Norwegian Film Institute
Producer: Sara Eliassen, Jessica Paine
Contact: Toril Simonsen, Norwegian Film Institute
Dronningens gt 16, Pb. 482 Sentrum, 0105 Oslo
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

2013 | ProRes | 14 min

Running Free

Running free er en dokumentar om 17 år gamle Abderrahim Arradi som har droppet ut av skolen for å drive med parkour fulltid, en akrobatisk bevegelsesidrett som ikke fører deg noe sted hvis du er født i et land som Marokko.

Magnus Borka Kloster-Jensen (f. 1993) er filmstudent ved Westerdals. Kloster-Jensen regisserte sin første dokumentar da filmklassen oppholdt seg en måned i Marrakech i november 2013.

Running free is a documentary about 17-year-old Abderrahim Arradi who has dropped out of school to do parkour full-time, an acrobatic movement sport that does not lead anywhere useful if you are born in a country like Morocco.

Magnus Borka Kloster-Jensen (b. 1993) is studying film at Westerdals School of Communication in Oslo. Kloster-Jensen directed his first documentary when his film class spent time in Marrakech in November 2013.

Director: Magnus Borka Kloster-Jensen
Photo: Simen Øvereng
Editing: Magnus Borka Kloster-Jensen, Simen Øvereng
Sound: Alf Jonny Berge
Producer: Peder M. R. Egge
Contact: Magnus Borka Kloster-Jensen
Kirkegata 12, 0153 Oslo
T: +47 46692548
E-mail: magnusborkakj@gmail.com

2014 | DCP | 17 min

Shortcut

Ramin (17) bor og arbeider ulovlig på en frisørsalong. En kveld får han besøk av jevngamle Julia som har en relasjon til sjefen hans. Det blir et utfordrende møte dem i mellom.

Shahrukh Kavousi (f. 1975) har en bachelor i billedkunst fra Kunst- og designhøgskolen i Bergen. Han har tidligere studert ved Nordland kunst- og filmfagskole og har regissert flere kortfilmer, blant andre *Tvillingfrisørene fra Bagdad* (2004) og *Kanada* (2009). Sistnevnte ble vist i konkurransen ved Palm Springs International Film Festival.

17-year-old Ramin lives and works illegally in a hair salon. One evening he is visited by his peer Julia, who is having a relationship with his boss. It will be a challenging encounter.

Shahrukh Kavousi (b. 1975) holds a BA in Visual Art from Bergen Academy of Art and Design. He has previously studied at Nordland Vocational College of Art and Film. Kavousi has directed several short films such as *The Twin Hairdressers from Baghdad* (2004), and *Kanada* (2009). The latter was selected for competition at Palm Springs International Film Festival.

Director: Shahrukh Kavousi
Script: Shahrukh Kavousi
Photo: Øystein Mamen
Editing: Shahrukh Kavousi
Sound: Carl Svensson
Financing: Viken Filmsenter
Producer: Alan R. Milligan
Contact: Alan Milligan, Film Farms
Tasken 5, 1580 Rygge
T: +47 92859197
E-mail: alan@film-farms.com

2013 | ProRes | 2 min

Freeze

Slaughterhouse Pictures har trukket ut denne korte sekvensen fra den kommende spillefilmen *Sønner av Satan*. En kjent, Cannes-vinnende reklamefilm har vært til inspirasjon for snutten.

Lars Berteig Andersen (f. 1988) er regissør og produsent hos Slaughterhouse Pictures. Han arbeider med reklame, musikkvideo og spillefilmprosjekter.

Slaughterhouse Pictures has extracted this short sequence from the upcoming feature film Sons of Satan. A famous Cannes Award-winning commercial has served as inspiration.

Lars Berteig Andersen (b. 1988) is a director and producer at Slaughterhouse Pictures. He works with advertising, music video and feature film projects.

Director: Lars Berteig Andersen
Photo: Arnt Magne Heggl
Editing: Alex Holm, Kristoffer Hedemark
Sound: Alex Holm, Arnt Magne Heggl
Producer: Lars Berteig Andersen
Contact: Lars Berteig Andersen, Slaughterhouse Pictures
Sagveien 23c, 0459 Oslo
T: +47 99250842
E-mail: lars@slaughterhouse.no

2013 | ProRes | 18 min

Som hun elsker

She Who Loves

Alle skaper relasjoner. Ikke bare til mennesker, men til alt i omgivelsene. Tingene vi eier, dyrene våre eller religion. *Som hun elsker* handler om Eija-Riitta, Chiara og Kathrine og deres forskjellige relasjoner.

Sunniva Sundby (f. 1987) har en bachelor i dokumentarfilmregi fra Høgskolen i Lillehammer. *Som hun elsker* er hennes avgangsfilm. Sundby hadde også regi på dokumentaren *Datalagringsdirektivet* (2013) som ble vist på Kortfilmfestivalen i fjor.

Everyone creates relations. Not only to people, but to everything in our surroundings: The things we own, our animals or religion. She Who Loves is about Eija-Riitta, Chiara and Kathrine, and their various relationships.

Sunniva Sundby (b. 1987) has a BA in documentary directing from Lillehammer University College. *She Who Loves* is her graduation film. She also directed the documentary *The Data Retention Directive* (2013), screened in Grimstad last year.

Director: Sunniva Sundby
Photo: Lars Erlend Tubaas Øyomo
Editing: Sunniva Sundby
Sound: Krister Johnson
Producer: Alexander Røsler
Contact: Sunniva Sundby
Sundbyveien 126a, 3474 Åros
T: +47 98858323
E-mail: sunnivasundby@gmail.com

2014 | ProRes | 15 min

Mammaen min

My Mommy

Jeg skammer meg. Jeg hater meg selv. Jeg fortjener ikke å bli likt. Jeg har laget en film om mammaen min. Filmen er en del av prosjektet SKAM.

FALCK (f. 1981) er kurator, fotograf og filmskaper. Hans første film *Scene fra et parforhold: #2* ble nominert til Beste kortfilm på Den norske filmfestivalen i Haugesund i 2010.

I'm ashamed. I hate myself. I don't deserve to be liked. I have made a film about my Mum. The film is part of a project called SKAM («Shame»).

FALCK (b. 1981) is a curator, photographer and filmmaker. His first film *Scene from a Relationship: #2*, was nominated for Best Short Film at the 2010 Norwegian International Film Festival in Haugesund.

Director: FALCK
Photo: Audun G. Magnæs
Editing: Anette Ruud Andersen
Sound: Audun G. Magnæs
Producer: Revolt film AS
Contact: Revolt Film AS
Frydenlundgata 6b, 0169 Oslo
T: +47 46932489
E-mail: xxfalckxx@gmail.com

2014 | DCP | 15 min

Fallet

The Fall

Et kjærestepar skal bestige et fjell i Nord-Norge. Underveis på klatreturen kommer mørke hemmeligheter fram. Den essensielle tilliten som trengs både i forholdet og i klatreveggen blir satt på prøve.

Andreas Thaulow (f. 1980) har en bachelor i filmvitenskap fra Universitetet i København og en treårig regiutdannelse fra filmskolen Super16. Hans kortfilm *Turbo* ble nominert til beste danske kortfilm i 2012. Thaulow er også en aktiv klatrer.

Two lovers are going to climb a mountain in Northern Norway. During the climb, dark secrets are revealed. The trust essential to both their relationship and the sport is put to the test.

Andreas Thaulow (b. 1980) holds a BA in Film Studies from the University of Copenhagen and has studied directing at the Danish film school Super16. His short film *Turbo* was nominated for Best Danish Short in 2012. Thaulow is also an active climber.

Director: Andreas Thaulow
Script: Andreas Thaulow
Photo: Jens Ramborg
Editing: Marius Smit, Dan Loghin
Music: Håvard Lund, Are B. Simonsen
Sound: Lars Halvorsen
Set Production: Hedda Bostad Virik
With: Lisa Carlehed, Mads Sjøgård Pettersen
Financing: Norges klatreforbund, Norwegian Film Institute, Helgelandsstiftelsen, Midtnorsk Filmsenter, Nordnorsk Filmsenter, Municipality of Nordland, Rødey-Lurøy kraftlag
Producer: Håvard Bergseth, Petter Aspdal Hansen
Contact: Norwegian Film Institute
P.O.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

2014 | DCP | 15 min

Ja, vi elsker**Yes, We Love**

Birger (10) fra Bergen hater buekorps. Krigsveteranen Konrad (90) nekter å høre enda en svulstig 17. mai-tale. Russedronninge Carina (18) fatter ikke hvorfor Morten ikke vil ha henne. Og Ola (46) prøver å finne seg selv i en fangsthytte på Svalbard. *Ja, vi elsker* viser fire nordmenns små og store kriser i feiringen av 17. mai.

Hallvar Witzø (f. 1984) er utdannet regissør ved Den norske filmskolen. Han vant Student-Oscar for eksamensproduksjonen *Tuba Atlantic* i 2010.

Birger (10) from Bergen hates boys' drill. Konrad (90) a war veteran, refuses to listen to yet another bombastic 17th May speech. Soon-to-graduate Carina (18) cannot understand why Morten does not want her. And Ola (46) goes soul searching on Svalbard. *Yes, We Love* shows four Norwegians' small and large crises during the Norwegian Constitution Day.

Hallvar Witzø (b. 1984) was educated as a director at the Norwegian Film School. He won a Student Oscar for his graduation film *Tuba Atlantic* in 2010.

Director: Hallvar Witzø
Script: Hallvar Witzø
Photo: Audun G. Magnæs
Music: Mer musikk, All4Love
Sound: Nils Jakob Langvik
Set Production: Thomas Øyjordsbakken
Animation: Motion Blur
With: Johan Fredrik Bergflødt-Johannessen, Hanne Skille Reitan, Terje Ranes, Edvard Hægstad
Financing: Norwegian Film Institute (Nye veier)
Producer: Elisabeth Kvithyll
Contact: Norwegian Film Institute
P.O.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

2014 | DCP | 10 min

Rallskanken

Rallskanken har vært på farten i 364 dager, og trenger sårt sovn og hvile, før han tar fatt på neste års ferd. Vil rallskanken få husrom og den hvilen han trenger?

Aleksander Nordaas (f. 1982) har skrevet og regissert spillefilmene *Sirkel* (2005) og *Thale* (2012) og kortfilmene *Bak lukkede dører* (2008), *Mister Mjukis* (2012), *Tørrfesk* (2012) og *Mushroom Monster* (2013). *Rallskanken* er Nordaas' femte kortfilm.

After 364 days on the road, Rallskanken is desperate for a place to catch up on his sleep and rest before embarking upon next year's travels. Will he find the lodgings and rest he needs?

Aleksander Nordaas (b. 1982) wrote and directed the feature films *Circle* (2005) and *Thale* (2012), as well as the shorts *In Chambers* (2008), *Mister Mushy* (2012), *Kind of Fishy* (2012) and *Mushroom Monster* (2013). *Rallskanken* is Nordaas' fifth short.

Director: Aleksander Nordaas
Script: Aleksander Nordaas
Photo: Sandra Steffensen (illustrator)
Editing: Aleksander Nordaas
Music: Raymond Enoksen
Sound: Shortcut
Animation: Simen Nyland
With: Erlend Nervold
Financing: Norwegian Film Institute, Nordnorsk Filmsenter, Fond for lyd og bilde
Producer: Bendik Strønstad
Contact: Bendik Strønstad, Yesbox Productions
Sandakerveien 52, 0477 Oslo
T: +47 99625756
E-mail: bendik@yesbox.no

2013 | ProRes | 13 min

Mellom fire vegger**Between Walls**

Mellom fire vegger handler om en familie på fire som ikke har det så altfor godt sammen.

Christina Lande (f. 1987) studerer film og TV ved Westerdals. *Mellom fire vegger* er hennes eksamsfilms.

Between Walls is the story of a family of four who are not experiencing the best of times.

Christina Lande (b. 1987) studies film and TV at Westerdals School of Communication. *Between Walls* is her graduation film.

Director: Christina Lande
Script: Christina Lande
Photo: Edvart Falch Alsos
Editing: Edvart Falch Alsos
Music: Asbjørn Krogtoft
Sound: Thomas E. Albertsen
Set Production: Christina Lande, Edvart Falch Alsos
With: Sissel Higriff, Bjørn Moan, Mari Strand Ferstad, Sebastian O. Brynhildsvoll
Producer: Oda Jenssen
Contact: Oda Jenssen
Møllergata 47a, 0179 Oslo
T: +47 93294925
E-mail: odajenssen@gmail.com

2013 | ProRes | 13 min

Sing lingeling

I filmen møter vi kvederen Agnes Buen Garnås fra Bø sammen med fem unger fra Åmotdal på kulturskolen i Seljord. Elevene lytter, lærer og kveder i klasserommet. Garnås og jentene gir oss sangglede, språkkunnskap og kvedertradisjon.

Aaslaug Vaa (f. 1955) er utdannet agronom, lærer og cand.philol. Vaa produserte *Rorbuas metamorfose – en levende museumskatalog* som fikk hederlig omtale på Kortfilmfestivalen 2011. **Anders Øvergaard** (f. 1988) har studert ved Nordland kunst- og filmfagskole, og med *Kontakt* (2009) vant han pris på International Horror & Sci-Fi Film Festival i Arizona. Spillefilmdebuten *Til siste hinder* (2011) vant Amanda for beste barnefilm.

We meet Agnes Buen Garnås, a singer of old Norse odes, together with five children attending the culture school in Seljord. The pupils listen, learn and recite in the classroom. Garnås and the girls depict the joy of singing, linguistic knowledge and old Norse song traditions.

Aaslaug Vaa (b. 1955) was educated as an agronomist, teacher and cand.philol. Vaa produced *The Metamorphosis of the Rorbu – A Living Museum Catalogue*, which received an honorary mention in Grimstad in 2011.

Anders Øvergaard (b. 1988) was educated at Nordland Vocational College of Art and Film, and *Contact* (2009) won an award at International Horror & Sci-Fi Film Festival in Arizona. His feature film debut *Coming Home* (2011) won an Amanda as Best Children's Film.

Director: Aaslaug Vaa, Anders Øvergaard
Photo: Virginie Surdej
Editing: Anders Øvergaard
Sound: Olivier Touche
Producer: Aaslaug Vaa
Contact: Anders Øvergaard
Heimdalsgata 2c, 0561 Oslo
T: +47 41509977
E-mail: andyax@gmail.com

2014 | DCP | 20 min

CYRK**Circus**

CYRK viser Cirkus Arnardo og alle som arbeider der gjennom et døgn. Filmen er en stilisering av sirkuslivet.

Jorunn Myklebust Syversen (f. 1978) er utdannet ved Kunsthøgskolen i Bergen og arbeider som billedkunstner i krysningfeltet mellom videokunst og film.

CYRK portrays Cirkus Arnardo and everyone working there for 24 hours. This film is a stylisation of life at a circus.

Jorunn Myklebust Syversen (b. 1978) was educated at Bergen Academy of Art and Design. She works as a visual artist at the intersection of video art and film.

Director: Jorunn Myklebust Syversen

Script: Jorunn Myklebust Syversen

Photo: Marte Vold

Editing: Jorunn Myklebust Syversen

Music: Andreas Mjøs

Sound: Rune Baggerud

With: Piotr Nowak, Cirkus Arnardo

Financing: Billedkunstnernes vederlagsfond, Det norske komponistfond, Norwegian Film Institute, Arts Council Norway

Producer: Jorunn Myklebust Syversen

Contact: Jorunn Myklebust Syversen

Dælenenggata 33b, 0567 Oslo

T: +47 99316518

E-mail: jomysy@gmail.com

2014 | DCP | 5 min

Bobbys gjenforening**Bobby's Reunion**

En tre år gammel hund møter sin hundefamilie igjen for første gang siden han ble hentet fra kennelen. En dyre-kommunikatør følger med på trygg avstand og oversetter hva hundene sier til hverandre.

Lyder Janøy (f. 1977) har studert musikk i USA og arbeider med etterarbeid og musikk. Janøy har tidligere laget kortfilmer som *Katten og bildet* (2008) og *Shhh!* (2010).

A 3-year-old dog is reunited with his dog family for the first time since he was taken from the kennel. An animal interpreter follows the event at a safe distance, translating what the dogs say to each other.

Lyder Janøy (b. 1977) studied music in the US and works with post-production and music. Janøy has previously made the shorts *The Cat and the Picture* (2008) and *Shhh!* (2010).

Director: Lyder Janøy

Script: Lyder Janøy

Photo: Lyder Janøy, Jørgen Færøy Flasnes

Editing: Lyder Janøy

Music: Lyder Janøy

Sound: Lyder Janøy

Animation: Lyder Janøy

With: Ruth Marie Engh Janøy

Producer: Tor Arne Øvrebo

Contact: Tor Arne Øvrebo, Proper Film

Dronningensgate 16, 0152 Oslo

T: +47 99241579

E-mail: torarne@properfilm.no

2014 | ProRes | 14 min

Den fjerde apen**The Fourth Monkey**

Sommeren har kommet til en liten by i Nord-Norge hvor en gjeng med barndomsvenner endelig er samlet etter mange år fra hverandre. De er på vei til en bålpllass de har vært på mange ganger før, men noe er anderledes denne gangen.

Espen Skagen (f. 1987) er manusforfatter, regissør og komponist. Han har produsert både fiksjons- og dokumentarfilm som har blitt vist på festivaler verden rundt.

Summer has arrived in a small town in Northern Norway, where a group of childhood friends finally meet after years apart. They are on their way to a campfire site they have visited many times before, but something is different this time around.

Espen Skagen (b. 1987) is a screenwriter, director and composer. He has produced both fiction and documentary films screened at festivals around the world.

Director: Espen Skagen

Script: Espen Skagen

Photo: Tor Edvin Eliassen

Editing: Rolv Lyssand Bjørø

Music: Espen Skagen

Sound: Espen Skagen

Producer: Espen Skagen

Contact: Espen Skagen

Haakon VIIIs gate 6a, 9011 Tromsø

T: +47 41511978

E-mail: espenskagen@gmail.com

2014 | ProRes | 4 min

15:05

Videoen er basert på TV-reportasjer om den rituelle minne-markeringen av det eksakte tidspunktet for Josip Broz Titos død – 4. mai 1980 kl. 15.05, i løpet av åtte sammenhengende år (1981–1988).

bull.miletic består av Synne Bull (f. 1973) og Dragan Miletic (f. 1970), begge basert i Oslo. Arbeidene deres tar opp grunnleggende spørsmål om hvordan levende bilder, arkitektur og digitale medier transformerer rammene for menneskelig erfaring.

This video is based on news reports covering the commemorative ritual marking of the exact moment of Josip Broz Tito's death – 4th May, 1980 at 15:05, over eight consecutive years (1981–1988).

bull.miletic consist of Synne Bull (b. 1973) and Dragan Miletic (b. 1970), both based in Oslo, Norway. Their works addresses basic questions of how moving images, architecture and digital media transform the frame of human experience.

Director: bull.miletic
Editing: bull.miletic
Sound: bull.miletic
Producer: bull.miletic
Contact: bull.miletic
Jarlsborgveien 38, 0379 Oslo
T: +47 40049366
E-mail: bull.miletic@yahoo.com

2014 | DCP | 30 min

Det gode livet, der borte

The Good Life, over There

Sami (25) har vært i Norge i ett år. Ryktene sa at livet i Norge er så mye bedre enn i hjemlandet og han kom derfor hit for å arbeide svart. Når han blir barnevakt for sjefens sønn får Sami mulighet til å oppleve det gode liv, men er prisen for det noe han er villig til å betale?

Izer Aliu (f. 1982) gikk rett inn i postproduksjon av sin første langfilm *Hunting Flies* etter å ha fullført *The Good Life, over There*. Aliu har vunnet Amanda, Gullstolen og mer enn 20 internasjonale priser.

25-year-old Sami has been in Norway for one year. The rumours said that life in Norway was so much better than in his home country, so he came here to work illegally. When he becomes a babysitter for his boss' son, Sami gets the opportunity to experience a good life, but is he willing to pay the price?

Izer Aliu (b. 1982) went straight into post-production of his debut feature *Hunting Flies* after completing *The Good Life, over There*. Aliu has won an Amanda, The Golden Chair and more than 20 awards internationally.

Director: Izer Aliu
Script: Izer Aliu
Photo: John-Erling Fredriksen
Editing: Izer Aliu
Sound: Petter Fagelund
Set Production: Ragnhild Julianne Sletta
With: Jonuz Emin, Samir Aliu, Ridvan Mustafa, Arben Alim
Producer: Yngve Sæther
Contact: Yngve Sæther, Motlys
Sagveien 18, 0459 Oslo
T: +47 92409710
E-mail: yngve@motlys.com

2013 | DCP | 18 min

The Forester

The Forester er en film om lengsel, ensomhet, stillhet og naturens mystikk. Filmen er et samarbeid mellom filmskaper Claus Breda-Gulbrandsen, musiker, komponist og produsent Susanna og samtidsmusikkensemplet neoN.

Claus Arthur Breda-Gulbrandsen (f. 1975) er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim og arbeider med filmkunst ved siden av å være filmlærer ved Buskerud folkehøgskole.

The Forester is a film about yearning, loneliness, silence and the mystique of nature. It is a co-operative effort between filmmaker Claus Breda-Gulbrandsen, musician, composer and producer Susanna, and the contemporary music ensemble neoN.

Claus Arthur Breda-Gulbrandsen (b. 1975) was educated at Trondheim Academy of Fine Art. He currently works with film art in addition to teaching film at Buskerud Folk High School.

Director: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
Script: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
Photo: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
Editing: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
Music: Susanna and Ensemble neoN
Sound: Susanna and Ensemble neoN
Set Production: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
With: Peter Vosper, Svein Olav Eriksen, Monica Evans, Julian Bugge Moe, Tommy Johansen, Ronja Breda-Vatne, Dina Gros Martinsen, Solrun Asp Ormåsen, Claus Arthur Breda-Gulbrandsen, Nico Liam Vosper, Susanna, Vegard Eggum, Christian Børke
Producer: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
Contact: Claus Arthur Breda-Gulbrandsen
Voldenveien 563, 3618 Skollenborg
T: +47 92012478
E-mail: electromuskel@gmail.com

2014 | DCP | 17 min

Unspoken

En stum pike og kjæresten ankommer et idyllisk sommersted. Så skjer en forferdelig tildragelse. Kunne de usagte ordene forandre noe mellom dem? *Unspoken* er den tredje delen av en kortfilm-trilogi. De første, *Konsert for Maria* (2011) og *Tilbake* (2012), har begge blitt vist i Grimstad.

Torfinn Iversen (f. 1985) begynte å lage kortfilmer da han var elleve. Etter han var ferdig utdannet ved Nordland Kunst- og filmfagskole regisserte han *Levis hest* (2012), som ble valgt ut til Berlinalen i 2012.

A mute girl and her boyfriend arrive at their idyllic summer house. Then a terrible incident occurs. Could those unspoken words change everything between them? *Unspoken* is the third installment of a short film trilogy. The previous installments, *Concerts for Maria* (2011) and *Return* (2012), both screened at Grimstad previously.

Torfinn Iversen (b. 1985) began to make short films at the age of eleven. Upon graduating from Nordland College of Film and Art he directed the short film *Levi's Horse* (2012), which was selected for the Berlinale in 2012.

Director: Torfinn Iversen
Script: Torstein Bjørklund, Torfinn Iversen
Photo: Torfinn Iversen
Editing: Torfinn Iversen, Jannik Dam Kehlet
Sound: Rune Hansen
With: Marie-Stéphane Cattaneo, Torstein Bjørklund, Michael Baderschneider
Financing: Nordnorsk Filmsenter
Producer: Jannik Dam Kehlet
Contact: Jannik Dam Kehlet, Mirage Film
Søndre Tollbodgate 17, 9008 Tromsø
T: +47 45882271
E-mail: jannikdam@gmail.com

2014 | DCP | 13 min

Moulton og meg

Me and My Moulton

En syvårig jente hvis foreldre er pinlig unkonvensjonelle, moderne arkitekter, er misunnelig på andre normale, norske sekstittsfamilier. Et uventet drama inntreffer den sommeren hun spør foreldrene om å få en sykkel.

Torill Kove (f. 1958) ble nominert til en Oscar for *Min bestemor strok kongens skjorter* (2001), men fikk sitt virkelige gjennombrudd da hun vant samme pris i 2007 med *Den danske dikteren*. Hun langfilmdebuterte med *Hokus pokus, Albert Åberg* (2013) og har skrevet og illustrert flere barnebøker.

A 7-year-old girl whose parents are embarrassingly unconventional, modern architects, envies other normal 1960s Norwegian families. Unexpected drama occurs the summer she asks her parents for a bike.

Torill Kove (b. 1958) was nominated for an Oscar with *My Grandmother Ironed the King's Shirts* (2001), but achieved her real breakthrough when she won the same award in 2007 for *The Danish Poet*. Her first feature film came in 2013 with *Hocus Pocus, Alfie Atkins* (2013). She has also written and illustrated several children's books.

Director: Torill Kove
Script: Torill Kove
Editing: Alison Burns
Music: Kevin Dean
Sound: Håkon Lammetun
Set Production: Torill Kove
Animation: Bjarte Agdestein, Randall Finnerty, Morten N. Pedersen, Linda Manouan, Torill Kove, Jo Meuris, Jens Hahn, Jonathan Ng, Yin Ko Lee, Magnhild Winsnes, Hyun Jin Park
With: Andrea Bræin Hovig (narrator)
Financing: National Film Board of Canada, Norwegian Film Institute, Fond for lyd og bilde, Fritt Ord, Mikrofilm AS
Producer: Marcy Page, Lise Fearnley
Contact: Lise Fearnley, Mikrofilm AS
Sagveien 23f, 0459 Oslo
T: +47 21385480
E-mail: lise@mikrofilm.no

2014 | DCP | 24 min

November

Thomas er redaktør i et prestisjefyldt forlag, mens søsteren Ellen lever på trygd. Når Ellen tilbringer en helg hos Thomas og kona Vibeke, er det duket for interessante, tvetydige og morsomme observasjoner.

David Reiss-Andersen (f. 1972) har regissert utallige reklamer og kortfilmer, blant annet *Brakkvann* (2007) og *XY* (2008). Begge vist på Kortfilmfestivalen.

Thomas is an editor at a prestigious publishing house, while his sister Ellen lives on welfare. When she spends a weekend at their place, it is time for interesting, ambiguous and witty observations.

David Reiss-Andersen (b. 1972) has directed countless advertisements and short films, including *Brackish Water* (2007) and *XY* (2008). Both have previously been screened in Grimstad.

Director: David Reiss-Andersen
Photo: Martin Hognes Solvang
Editing: Sverrir Kristjansson
Sound: Gisle Tveito
With: Christian Skolmen, Lars Reinert Olsen, Heidi Goldmann, Andrea Bræin Hovig
Producer: Janne Hjeltnes, John Einar Hagen
Contact: Janne Hjeltnes, Pravda Film AS
Valhalveien 45, 0196 Oslo
T: +4793662021
E-mail: janne@pravda.no

2014 | ProRes | 12 min

Boogie with You

Boogie with You viser en ung mann hjemme hos en middelaldrende kvinne han har truffet ute på byen. Den fulle kvinnen holder en usammenhengende monolog om likestilling, solidaritet og den norske oljen, men hennes vilje til godhet faller igjennom når hun ikke oppnårmannens bekrefteelse.

Jannicke Låker (f. 1968) er en av få norske kunstnerne som arbeider fast med video. Hun er mest kjent for sin eksplisitte behandling av tabuer som skam, skyld, uanstendighet og psykiske overgrep. For *Sunday Mornings* mottok Låker Terje Vigen-prisen og Filmkritikerprisen i Grimstad i 2008.

Boogie with You depicts a young man and a middle-aged back at hers after a night out. The drunk woman gives an incoherent monologue about equal rights, solidarity and the Norwegian oil, but her goodwill falls flat when she fails to get the man's recognition.

Jannicke Låker (b. 1968) is one of few Norwegian artists that consistently works with video. She is mostly known for her explicit treatment of taboos such as shame, guilt, indecency and mental abuse. Låker received the Terje Vigen Award and the Film Critics Award in Grimstad in 2008 for *Sunday Mornings*.

Director: Jannicke Låker
Script: Jannicke Låker
Photo: Hilde Malme
Editing: Jannicke Låker
Sound: Erik Ljunggren
Set Production: Jannicke Låker
With: Marika Enstad, Josef Törner
Financing: Norwegian Visual Artists Association
Producer: Jannicke Låker
Contact: Jannicke Låker
Wrangelstrasse 92, 3.OG, 1099 Berlin, Germany
T: +49 1621326436
E-mail: jannickelaker@yahoo.com

2013 | ProRes | 17 min

Gamle venner

Old Friends

To eldre, tyske menn ankommer en campingplass på Sørlandet sommeren 1990. De er på gamle tomter for å finne noe de en gang gravde ned – med en helt spesiell hensikt. Hva gjør man når man blir konfrontert med mørke sider av sitt eget lands historie? En feelgood-film om et vanskelig tema.

Sverre Ferd (f. 1952) er utdannet grafisk designer, med tilleggsutdannelse innen fotografi og filmdramaturgi. Han har vært kreativ pådriver i norske og internasjonale reklamebyråer med ansvar for noen av landets største annonsører og merkevarer.

Two elderly German men arrive at a camping site in Southern Norway the summer of 1990. They are on familiar ground to find something they once buried – for a very special reason. What do you do when you are confronted with the dark sides of your own country's history? A feel-good film about a difficult topic.

Sverre Ferd (b. 1952) is a graphic designer with additional education in photography and film dramaturgy. He has worked creatively in Norwegian and international advertising agencies with responsibility for some of the country's biggest advertisers and brands.

Director: Sverre Ferd
Script: Sverre Ferd
Photo: Vegard Landsverk
Editing: Svein Tallaksen
Music: Roness/Nitteberg
Sound: Eric Pettersen
With: Knut Walle, Frida Ferd, Fritz Wepper, Ingar Helge Gimle
Financing: Municipality of Aust-Agder, Municipality of Arendal, Norwegian Film Institute, Sørnorsk Filmsenter
Producer: Svein Tallaksen
Contact: Svein Tallaksen, Media Service AS
Tromøyveien 20, 4841 Arendal
T: +47 90761110
E-mail: svein@media-service.no

ND

Norsk
dokumentar

Norwegian
Documentary

Norsk dokumentar i 2014

Det skjer mye positivt med norsk dokumentarfilm for tiden. Aldri har Norge markert seg sterkere internasjonalt enn i året som gikk. Under verdens største dokumentarfestival, IDFA i Amsterdam, gjorde norske filmer seg spesielt godt bemerket. Blant annet vant *Tvillingsøstre* Publikums-prisen og er per i dag Norges mest solgte film internasjonalt, uavhengig av sjanger. Vi gleder oss til å presentere både den og de andre engasjerende og tankevekkende dokumentarene som er tatt ut til årets konkurransesprogram.

Blant de felles temaer vi finner i årets filmer, og som vi også ser som tegn i tiden, er at aksjonistene er tilbake med stort engasjement og mangfold. I den politiske dokumentaren *Opprørske oldemødre* taler to 90-årige aksjonister både Wall Street og vekstøkonomer midt imot. *I Love City, Jalalabad* møter vi kunstner, regissør og aktivist George Gittoes både foran og bak kamera. Sammen med skuespiller Hellen Rose og lokale filmskapere og artister utfordrer de Taliban og farene i et stadig katastroferammet Afghanistan.

Så dukker nok en aksjonist opp fra fortiden, men nå i en mildere utgave. Abortmotstanderen Børre Knudsen portretteres i filmen *En prest og en plage*, og den tegner et sterkt bilde av en moderne Brand-skikkelse som ofret alt for sin overbevisning. Selv den filmhistoriske *Nitrate Flames* omhandler indirekte en historisk aktivist: Jeanne d'Arc. Filmen viser det gripende, skjebnetunge og dramatiske livet til Falconetti, den kvinnelige hovedrollen i Carl Th. Dreyers mesterwerk. Kunstnerskjebner møter vi også i filmen *Opp ned er alt abstrakt ... sa pappa*, som på samme tid er både et kunstnerportrett og selvportrett. Hvordan går det når en datter skal rydde opp ikke bare i eget, men også i den avdøde farens hauger av malerier? Slipper foreldre og fortiden aldri taket på oss?

I No Word for Worry møter vi en urbefolking i grenselandet mellom Thailand og Burma, hvis eksistens trues av globalisering. I det større bildet handler filmen om naturens artsmangfold og naturfolk under press og om å forstå og verdsette ulikheter. Kampen om fremtiden kan også komme fra uventet hold. Hvordan forføres og styres vi mennesker? Hva er fiksjon og hva er dokumentar, hva er fordommer og hva er berettiget frykt? Det er temaet i *Apophenia*.

Et av de mest vesentlige temaene i vår tid er undertrykking av kvinnens rettigheter og kroppslike overgrep. *I min mors navn* er en rystende beretning om omskjæring av unge jenter – fortalt av dem selv. Sterke menneskeskjebner kan vi også følge i *Sanatoriet – fortellinger*. Den gir personlige innblikk i det slottslignende huset Harastølen i Luster i Sogn. Harastølen ble reist allerede i 1902 for å pleie tuberkuløse, før deretter å bli sinnsykeasyl og endelig asylmottak. Det er lett å forstå at stedet med alle sine historier har inspirert en filmkunstner.

Den medrivende musikkfilmen *Extol: of Light and Shade* utfordrer våre fordommer gjennom å vise et kristent

metallband. Det samme, men med et noe annet fortegn, kan sies om *Ballettguttene*. Begge er de tankevekkende filmer om å ta valg, om aksept for det å være annerledes, om vennskap og unge menneskers vei mot voksenlivet.

Med dette ønsker vi filmskapere og publikum velkommen til spennende dokumentardager i Grimstad.

Stig Andersen

Torunn Nyen

Charlotte Røhder Tvedt

Norwegian Documentaries in 2014

There are a great deal of positive things happening in Norwegian documentary these days. Never before has Norway made a stronger mark internationally than in the last year. At the world's largest documentary festival, IDFA in Amsterdam, Norwegian films garnered a lot of attention. *Twin Sisters*, for example, won the Audience Award, and is today Norway's largest seller internationally, regardless of genre. We look forward to presenting both this and the other engaging and thought-provoking documentaries selected for this year's competition programme.

One of this year's common themes, which we also see as a sign of our time, is that activism has returned with great commitment and diversity. In the political documentary *Two Raging Grannies*, two 90-year-old activists take on both Wall Street and growth economists. In *Love City, Jalalabad*, we meet the artist, director and activist George Gittoes both in front of and behind the camera. Together with actress Hellen Rose and local filmmakers and artists, they challenge both the Taliban and the dangers of a disastrous Afghanistan.

Yet another activist returns from the past, but now in a milder version. Anti-abortion campaigner Børre Knudsen is portrayed in *A Priest and a Plague*, a powerful depiction of Ibsen's Brand, who sacrificed everything for his convictions. Even the film-historical *Nitrate Flames* indirectly concerns a historical activist: Jeanne d'Arc. It documents the gripping, fateful and dramatic life of Falconetti, the female lead in Carl Th. Dreyer's masterpiece. An artist's fate is also on the agenda in *Upside Down Everything Is Abstract ... My Father Said*, which is a portrait of an artist as well as a self-portrait. What happens when a daughter is tidying up not only her own, but also her late father's collection of paintings? Do the past and our parents never let go?

In *No Word for Worry*, we meet an indigenous population in the border area between Thailand and Burma, whose existence is threatened by globalisation. In the bigger picture, the film is about nature's biodiversity and indigenous people under pressure, and about understanding and appreciating the differences. The struggle for the future can also come from unexpected sources. How are we seduced and steered? What is fiction and what is documentary, what is prejudice and what are justified fears? These are the topics in *Apophenia*.

Some of the most central issues of our age are genital mutilation and the suppression of women's rights. *Mother's Faith, My Destiny* is a shocking story of female genital mutilation – told by the victims. Powerfully depicted human fates are also at hand in *Stories from the Sanatorium*. It provides personal insights into the castle-like house called Harastølen in Luster, Sogn. Harastølen was built as early as 1902 to care for tuberculosis victims. Later it became a mental asylum, and finally a centre for asylum-seekers. It is

no wonder that a place with so many stories has inspired a film artist.

The engaging music film *Extol: of Light and Shade* challenges our prejudices by portraying a Christian metal band. Albeit in a somewhat different tone, the same is the case with *Ballet Boys*. Both are thought-provoking films about making choices, accepting differences, friendship, and young people's journey towards adulthood.

With this, we wish filmmakers and others welcome to exciting documentary days in Grimstad.

Stig Andersen

Torunn Nyen

Charlotte Røhder Tvedt

2014 | DCP | 75 min

Balletguttene

Ballet Boys

Det er ikke lett å være tenåring, og særlig ikke sett gjennom øynene til tre ballettgutter. Svetten renner når de utfører høye hopp og raske piruetter. I løpet av fire år ser vi gutter bli unge menn. Dette er en film om sterkt vennskap, ambisjoner, identitet og lidenskap.

Kenneth Elvebakks (f. 1966) prisvinnende dokumentarer inkluderer *Den hemmelige klubben* (2003), *Raballder* (2006) og *3269 Dagros* (2007). Han har også laget *Et positivt liv* (2000), *Jenter med baller* (2010) og *Hyttedrømmen* (2010).

*It is not easy to be a teenager, and especially not seen through the eyes of three ballet boys. They are sweating profusely as they execute high jumps and fast pirouettes. Over a period of four years we see boys become young men. *Ballet Boys* is a film about strong friendship, ambition, identity and passion.*

Kenneth Elvebakk (b. 1966) has made several award-winning documentaries such as *The Secret Club* (2003), *Hullabaloo* (2006) and *3269 Dagros* (2007). He has also directed *A Positive Life! – Living with HIV* (2000), *daKings* (2010) and *The Dream Cabin* (2010).

Director: Kenneth Elvebakk
Script: Kenneth Elvebakk
Photo: Torstein Nodland, Kenneth Elvebakk
Editing: Christoffer Heie
Music: Henrik Skram, Goran Obad
Sound: Bernt Syversen
With: Lukas Bjørneboe Brændsrød, Syvert Lorenz Garcia, Torgeir Lund
Producer: Carsten Aanonsen
Contact: Karianne Berge, Indie Film
Ostdalsveien 35, 0753 Oslo
T: +47 97504300
E-mail: karianne@indiefilm.no

2014 | DCP | 21 min

Sanatoriet – fortellinger

Stories from the Sanatorium

Luster Sanatorium ble bygget på en fjellhylle over Sognefjorden for 110 år siden. Etter 20 års forfall står dette monumentet på skjelvende grunn. Fire ungdommer har idag flyttet inn for å berge bygningen. I veggene ulmer skjebnene til tuberkulose- og psykiatrispasienter og flyktninger fra Bosnia-krigen.

Therese Jacobsen (f. 1979) har arbeidet som regissør og produsent med kortfilm og kunstinstallasjoner i kunstnerfellesskapet Apecosmonautene i mer enn ti år. Flere av hennes kortfilmer har høstet internasjonal anerkjennelse og vunnet en rekke priser.

Luster Sanatorium was built on a mountain shelf over Sognefjorden 110 years ago. After 20 years of decay, this monument is facing an uncertain future. Four youths now squat there to save the building. The many fates of tuberculosis, and psychiatric patients as well as refugees from the war in Bosnia are reverberating in the walls.

Therese Jacobsen (b. 1979) has worked as director and producer of short films and art installations in the artist community Apecosmonautene for more than a decade. Several of her shorts have gained international recognition and won numerous prizes.

Director: Therese Jacobsen
Script: Therese Jacobsen
Photo: Jørgen Nordby
Editing: Jørgen Nordby
Music: Erik Aanonsen
Sound: Jørgen Nordby
Set Production: Hanne Steien
Producer: Ragna Midtgård
Contact: Ragna Midtgård, Mer Film AS
Georgernes Verft 12, 5011 Bergen
T: +47 97657359
E-mail: ragna@merfilm.no

2013 | DCP | 58 min

Tvillingsøstrene

Twin Sisters

En gripende fortelling om to nyfødte babyer som blir funnet i en pappeske i en kinesisk landsby. De to blir adoptert til hver sin side av jordkloden. Den ene til en vestlandsbygd med 274 innbyggere og den andre til en millionby i USA. Familiene aner ingenting om hverandre, inntil en utrolig tilfeldighet forandrer alt.

Mona Friis Bertheussen (f. 1975) er en prisbelønt regissør. *Tvillingsøstrene* vant den prestisjetunge publikumsprisen på IDFA, i tillegg til publikumsprisen på GIFF.

A touching story about two newborn babies found in a cardboard box in a Chinese village, who are later adopted and end up on separate sides of the globe. One in a village in Western Norway with a population of 274, the other in a large city in the US. The families know nothing about each other, until an incredible coincidence changes everything.

Mona Friis Bertheussen (b. 1975) is an award-winning director. *Twin Sisters* won the prestigious Audience Award at IDFA, as well as the Audience Award at Gothenburg International Film Festival.

Director: Mona Friis Bertheussen
Photo: Hallgrím Haug
Editing: Erik Andersson, Mona Friis Bertheussen
Sound: Gunn Tove Grønsberg
Producer: Mona Friis Bertheussen
Contact: Norwegian Film Institute
P.O.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

2014 | DCP | 63 min

Nitrate Flames

Hva hendte med Carl Th. Dreyers Jeanne d'Arc? Skuespillerinnen Falconettis ansikt er et av filmhistoriens mest ikoniske. Filmen forteller om livet hennes fra 20-tallets Paris til Buenos Aires og hennes tragiske skjebne. Den trekker også en parallel til skjebnen til en filmrull av Dreyers mesterverk, som dukket opp igjen på Dikemark på 80-tallet.

Mirko Stopar (f. 1974) er opprinnelig fra Argentina, der han i mange år arbeidet med reklame, TV og film. Kortfilmen *The Great Indoors* (2006) og *Kan du snakke?* (2005) ble vist på festivaler verden rundt og mottok flere priser. *Nitrate Flames* er hans første lange dokumentar.

What happened to Carl Th. Dreyer's Jeanne d'Arc? The face of its actress Falconetti is among the most iconic in film history. This film tells her story from 1920s Paris to Buenos Aires and her tragic fate. A parallel is also drawn to the fate of a film reel containing Dreyer's masterpiece, which resurfaced at dikemark psychiatric Hospital in the 1980s.

Mirko Stopar (b. 1974) is originally from Argentina, where he worked with advertising, TV and films for many years. His short films *The Great Indoors* (2006) and *Can You Talk?* (2005) were screened at festivals around the world and won several awards. *Nitrate Flames* is his first feature length documentary.

Director: Mirko Stopar
Script: Mirko Stopar
Photo: Diego Poleri
Editing: Torkel Gjørsvik
Music: Santiago Pedroncini
Sound: Håkon Lammestun
Financing: Norwegian Film Institute, Instituto Nacional de Cine y Artes Audiovisuales, NRK
Producer: Tore Buvarp, Peter Bøe
Contact: Tore Buvarp, Fenris Film AS
Sagveien 23a, 0461 Oslo
T: +47 92445617
E-mail: tore@fenrisfilm.com

2014 | DCP | 99 min

Love City, Jalalabad - Director's Cut

Love City, Jalalabad er en vill og morsom dokumentar som viser hvordan de progressive ungdommene i Afghanistan nekter å bruke våpen, og heller velger filmproduksjon som metode for å skape forsoning og sosial forandring i et krigsherjet og okkupert land.

George Gittoes (f. 1949) er en australsk kunstner, fotograf, journalist og dokumentarfilmskaper som har dekket en rekke kriger og konflikter i sin karriere. Noen av Gittoes' senere filmer er *Soundtrack to War* (2005), *Rampage* (2006) og *Miscreants of Taliwood* (2009).

Love City, Jalalabad is a wild and funny documentary that shows how the progressive youth of Afghanistan refuse to use weapons, preferring instead film production as a method to create reconciliation and social change in a war-torn and occupied country.

George Gittoes (b. 1949) is an Australian artist, photographer, journalist and documentary filmmaker who has covered many wars and conflicts over the course of his career. Some of Gittoes' later films include *Soundtrack to War* (2005), *Rampage* (2006) and *Miscreants of Taliwood* (2009).

Director: George Gittoes
Script: George Gittoes, Torstein Grude
Photo: Torstein Grude, Ijaz Awan, Waqar Alam, Khurram Shahzad, Ijaz Ahmad
Editing: Nick Meyers, Erik Andersson
Music: Meena Gul & Group, Aamant Ali Khan & Group
Sound: David White
Animation: Mashooq Shahdad
With: Masooma Sara Khan, Hellen Rose, Nelam Khan, Arshad Khan, Sidra Ali, Alia Ali Mir, George Gittoes
Financing: Municipality of Stavanger, Filmkraft Rogaland, Stiftelsen Matriark, Norwegian Film Institute, Fritt Ord
Producer: Torstein Grude
Contact: Oddleiv Vik, Kudos Family AS
Kvitseoygata 25, 4014 Stavanger
T: +47 99505960
E-mail: oddleiv@kudosfamily.com

2014 | DCP | 69 min

Extol: of Light and Shade

Extol: of Light and Shade handler om det kristne dødmetall-bandet Extol. Et sentralt tema er det paradoxale ved at bandets medlemmer er sterkt troende i et miljø dominert av ateister og anti-religiøse utøvere. Hvordan kombinerer de sin tro med en sjanger som opprinnelig bygger på det aggressive, morbide og okkulte?

Åsmund Janøy (f. 1982) har tidligere laget en rekke animerte kortfilmer, TV-serier, reklamer og musikkvideoer. *Extol: of Light and Shade* er hans debut i langfilmformatet.

Extol: of Light and Shade portrays the Christian death metal band Extol. Central to the film is the paradox of being strongly religious in an environment dominated by atheists and anti-religious performers. How do they combine their faith with a genre that was originally based on aggression, morbidity and the occult?

Åsmund Janøy (b. 1982) has previously made a number of animated short films, TV series, commercials and music videos. *Extol: of Light and Shade* is his feature length debut.

Director: Åsmund Janøy
Photo: Erlend Sørbo, Kristoffer Grindheim, Viktor Storjord, Audun Janøy
Editing: Torkel Gjørsvik, Åsmund Janøy
Music: Jon Henning Orten, Aslak Hartberg
Sound: Lyder Janøy
Financing: Stiftelsen TV Inter, Viken Filmsenter, Crowdfunding, Jairus Pascale
Producer: Peter Espenvoll, Åsmund Janøy
Contact: Peter Espenvoll, Animidas Produksjon AS, Animidas Produksjon AS
Skjæraveien 21a, 3060 Svelvik
T: +47 45605093
E-mail: peter.espenvoll@gmail.com

2014 | DCP | 90 min

No Word for Worry

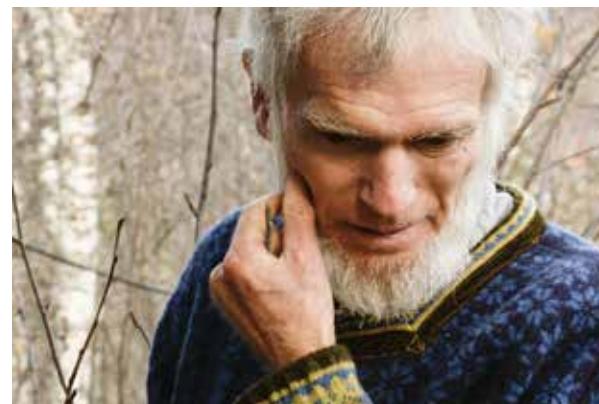
Hook vokste opp på havet, som sjønomade nederst på den sosiale rangstigen i en verden som forgår. På en reise inn i hjertet av mokenfolkets rike utenfor kysten av Myanmar kommer han ansikt til ansikt med universelle spørsmål omkring identitet, kjærlighet, tap og tilhørighet.

Runar Jarle Wiik (f. 1967) er en etablert regissør og filmfotograf, og hans to siste filmer som fotograf har begge vunnet internasjonale priser. Wiik har brukt de siste syv årene på å utvikle denne dokumentaren.

Hook grew up at sea, as an oceanic nomad on the bottom of the social ladder in a perishing world. During a journey into the heart of the realm of the Moken, off the coast of Myanmar, he has to face universal questions about identity, love, loss and belonging.

Runar Jarle Wiik (b. 1967) is an established director and cinematographer, and his two latest films as cinematographer both won international awards. Wiik has exclusive access to the Moken community, and has spent the last seven years developing this documentary.

Director: Runar Jarle Wiik
Script: Runar Jarle Wiik
Photo: Patrik Säfström, Runar Jarle Wiik
Editing: Mette Cheng Munthe-Kaas
Music: Georg Buljo
Sound: Håkon Lammestun
Financing: Norwegian Film Institute, Viken Filmsenter, Fond for lyd og bilde, SVT, NRK, Lucky Run Co. Ltd.
Producer: Christian Lien Jensen, Mette Cheng Munthe-Kaas
Contact: Mette Cheng Munthe-Kaas, Ten Thousand Images, Hallum & Jensen AS
Flateby Skogsvei 4, 1450 Nesoddtangen
T: +47 93420280
E-mail: mettecmk@online.no

2014 | DCP | 80 min

En prest og en plage

A Priest and a Plague

Hva koster det for et menneske å satse alt på det man tror på? Presten Børre Knudsen er Norges mest kjente abortmotstander og en av de største opprørerne i nyere norsk historie. Filmen følger ekteparet Knudsen på sin vei mot forsoning og viser den smerten abortkampen har påført familien.

Fridtjof Kjæreng (f. 1964) har hatt stor suksess med sine filmer og serier: *Canada på tvers* (2005) og *Snøballkrigen* (2011) vant begge Gullruten. I 2010 kom kinodokumentaren *Snøhulemannen*.

What does it cost a man to put everything at stake for his beliefs? Vicar Børre Knudsen is Norway's most famous anti-abortion activist and one of the greatest rebels in recent Norwegian history. The film follows Knudsen and his wife on their road to reconciliation and documents the pain the anti-abortion struggle has caused the family.

Fridtjof Kjæreng (b. 1964) has enjoyed great success with his films and TV series. Both *Across Canada* (2005) and *The Snowball War* (2011) won the Gullruten Award. 2010 saw the theatrically released documentary *The Snow Cave Man*.

Director: Fridtjof Kjæreng
Script: Fridtjof Kjæreng
Photo: Fridtjof Kjæreng
Editing: Zalkina Stojcevska, Fridtjof Kjæreng
Music: Raymond Enoksen
Sound: Håkon Lammetun, Frode Løes Hvatum
Producer: Benedikte Bredesen
Contact: Benedikte Bredesen, f(x) produksjoner
Bakkeløkka 2, 3490 Klokkarstua
T: +47 98048899
E-mail: benedikte@fx.no

2014 | DCP | 25 min

Apophenia

Serbiske trygdemisbrukere, østerrikere hensunket til perversjoner og et London overlatt til innvanderne. Dette er Europa i dag ifølge samfunnsdebattanten Geert Smit. Han har reist kontinentet rundt for å dokumentere den europeiske kulturen. Funnenene er urovekkende, og hva vi aksepterer som virkelighet utfordres i *Apophenia*.

Håvard Fossum (f. 1985) er regissør og filmfotograf. Han har en master i visuell antropologi fra Goldsmiths University of London og en bachelor i journalistikk. Fossums *Over to you*, *Trygve* (2011) og *Secondhand Land* (2012) har blitt vist på blant annet TIFF og Sheffield Doc/Fest.

Serbian welfare cheats, Austrians lost in perversion and a London left to immigrants. This is today's Europe, according to the social debater Geert Smit. He has travelled the continent to document European culture. His finds are disconcerting, but what we accept as reality is challenged in Apophenia.

Håvard Fossum (b. 1985) is a director and cinematographer. He has an MA in Visual Anthropology from Goldsmiths, University of London and a BA in journalism. Fossum's *Over to You*, *Trygve* (2011) and *Secondhand Land* (2012) have been screened, among other places, in Tromsø and at Sheffield Doc/Fest.

Director: Håvard Fossum
Script: Håvard Fossum
Photo: Egil Håskjold Larsen, Håvard Fossum
Editing: Mari Monrad Vistven
Sound: Svenn Jakobsen
Animation: Julian Vargas
With: Sander de Heer
Financing: Norwegian Film Institute
Producer: Peter Bøe
Contact: Peter Bøe, Medieoperatørene
Gronlandsleiret 23, 0190 Oslo
T: +47 90918268
E-mail: peter@mop.no

2014 | DCP | 46 min

I min mors navn

Mother's Faith, My Destiny

I min mors navn skildrer tre somaliske kvinner opplevelser, tanker og holdninger relatert til omskjæring. Filmen skaper forståelse for hva fenomenet er, hvorfor det skjer og hvordan holdningene til utøvelsen av denne tradisjonelle praksisen nå er i endring.

Hilde Haug (f. 1963) er utdannet samfunnsviter og har arbeidet med bistands- og utviklingsspørsmål i nesten 20 år, med spesielt fokus på kvinnernas rettigheter og reproduktive helse. Nylig studerte hun regi i Lillehammer. *I min mors navn* er hennes første dokumentar.

Mother's Faith, My Destiny depicts three Somali women's experiences, thoughts and attitudes on female circumcision. The film provides an insight into what this phenomenon is, why it occurs and how the attitudes towards the execution of this traditional practice are now changing.

Hilde Haug (b. 1963) studied social science, and has worked with aid and development issues for almost 20 years, with special focus on women's rights and reproductive health. She recently studied film direction at Lillehammer University College. *Mother's Faith, My Destiny* is her first documentary.

Director: Hilde Haug
Script: Hilde Haug
Photo: John Sullivan, Tone Andersen
Editing: Karen Gravås
Music: Dallas Takitimu
Sound: Andreas Svensson
Producer: John Sullivan
Contact: John Sullivan, Navillus Film
Utgarveien 15, 1368 Stabekk
T: +47 92261922
E-mail: john@navillusfilm.no

2013 | DCP | 78 min

Opprørske oldemødre

Two Raging Grannies

Nysgjerrighet og frustrasjon driver de to 90-årige damene Hindra og Shirley til å lete etter svaret på det store spørsmålet: Hvordan løser vi finanskrisen? Bekymringen for oldebarnas fremtid har fått de to oldemødrene til å spørre seg om evig økonomisk vekst er mulig.

Håvard Bustnes (f. 1973) studerte regi ved Høgskolen i Lillehammer. Gjennom produksjonsselskapet Faction Film har han laget *Helsefabrikken* (2010) og *Blod & Ære* (2008). Sistnevnte vant Amanda, Gullstolen i Grimstad og pris for beste dokumentar under Nordisk Panorama.

Curiosity and frustration drive the 90-year-old ladies Hindra and Shirley to look for the answer to the big question: How do we solve the financial crisis? Worries for their great-grandchildren have made them ask themselves whether eternal economic growth is possible.

Håvard Bustnes (b. 1973) studied film direction at Lillehammer University College. Through his production company Faction Film, he has made *The Health Factory* (2010) and *Big John* (2008). The latter won an Amanda Award, The Golden Chair in Grimstad and Best Documentary at Nordic Panorama.

Director: Håvard Bustnes

Photo: Viggo Knudsen

Editing: Anders Teigen

Sound: Flemming Christensen

Producer: Christian Falch, Håvard Bustnes

Contact: Håvard Bustnes, Faction Films

Kjøpmannsgata 40, 7040 Trondheim

T: +47 98221341

E-mail: haavard@factionfilm.no

MV

—

Musikkvideo

—

Music Video

Musikkvideoen er gjenfødt i en pøl av blod

Å skulle vurdere musikkvideoer krever at vi som ser på legger vekk våre egne musikkpreferanser, leter etter originalitet, og avdekker gjennomført håndverkskvalitet – men ikke minst kjenner etter om det visuelle uttrykket gir musikken en ekstra dimensjon – uten å ta over for tekstens og musikkens sagte og usagte beskjeder.

Det å skape en visuell ramme rundt musikk er en vanskelig oppgave – ikke all musikk er enkel å fortelle på en bildeflate. Det er fort gjort å overfortelle eller underfortelle, kanskje feitolke, skape for trange rammer eller male for store bilder i forhold til det sangen i utgangspunktet handler om. Det er fort gjort å gjøre musikkvideoen en bjørnetjeneste ved å gi den et visuelt svakt eller visuelt bindende uttrykk.

En musikkvideos viktigste oppgave er å smelte sammen med musikken så det til sammen blir mer enn de to elementene hver for seg. I år var det hele 87 påmeldte bidrag til Kortfilmfestivalen. Det er en oppgang fra i fjor, noe som gjør oss optimistiske med tanke på musikkvideoens fremtid. Det er stadig nye plattformer for videovisning: YouTube, Vimeo, VidFlow og flere aktører med musikkvideo-løsninger kommer sikkert etter hvert.

Vi ser en ny vår for musikkvideoen – selv om flatene har blitt så demokratiserte at de lett kan bli oppfattet som utvannet. Men etter det vi har sett av filmer i år, er det ennå ingen fare. Vi har valgt ut 20 gode filmer til konkurransen som spenner fra utfordrende kunstfilm og små, naive eventyr til heftige bloddrippinge slag i mellomgulvet og stilsikre sjangervideoer. Overraskende mye blod faktisk. Er det YouTube som har skylda?

*Jannicke Systad Jacobsen
Paal Ritter Schjerven*

Music Videos Reborn in a Pool of Blood

Judging music videos require us to suppress our own music preferences, to look for originality, and to uncover immaculate craftsmanship. Not least, we have to decide whether the visuals add an extra dimension – without overwhelming the spoken and unspoken messages of the lyrics and music.

Creating a visual framework for music can be a difficult task. Not all music is easy to visualise. It can quickly become too emphatic, or contrarily not emphatic enough. It may be misinterpreted, given too narrow a scope, or too big a picture for the song's original intentions. It is easy to do the music video a disservice by giving it a visually weak or visually limited expression.

The most important thing a music video can do is to melt in with the music in a way that makes the whole bigger than the sum of its parts. This year as many as 87 videos were submitted for competition. This is an increase from last year, which makes us optimistic about the future of music video. There is an ever-increasing number of music video platforms: YouTube, Vimeo, VidFlow, with more coming every day.

It is a new dawn for music videos – even though the platforms have become so democratised that they are in danger of becoming flat and watered down.

However, from the films we have seen this year, there is no reason to be pessimistic. We have selected 20 excellent films for the competition that range from challenging art films and small naïve adventures, to hefty blood-dripping punches and stylistically assured genre videos.

*Jannicke Systad Jacobsen
Paal Ritter Schjerven*

2013 | ProRes | 4 min

Kvelertak – Kvelertak

En dokumentarisk musikkvideo som tar oss med inn i Kvelertaks rockeunivers under deres Europaturné i 2013.

Stian Andersen (f. 1973) har fotografert platecovere for artister som a-ha, Røyksopp, Big Bang og Turboneger. Våren 2013 debuterte han som regissør med videoen *Kvelertak*, og han har siden laget videoer for artister som Robyn & Røyksopp, Admiral P og Lars Vaular.

A documentary-like music video depicting Kvelertak's rock universe during their 2013 European tour.

Stian Andersen (b. 1973) has photographed album covers for artists such as A-ha, Røyksopp, Big Bang and Turbonegro. The spring of 2013 saw his directorial debut with the video *Kvelertak* and he has since directed videos for artists like Robyn & Røyksopp, Admiral P and Lars Vaular.

Director: Stian Andersen
Photo: Stian Andersen, Erik Treimann
Editing: Erik Treimann
Sound: Kvelertak
Producer: Stian Andersen
Contact: Stian Andersen
Selvbyggeveien 90, 0591 Oslo
T: +47 90047302
E-mail: mail@stianandersen.com

2013 | DCP | 4 min

Slincraze feat. Ovlla – Min Guovlu

To gangstertyper kommer til et lite samfunn, der de både trakasserer og forsøker å forføre lokalbefolkningen. Låten er en kritikk av gruveindustriens inntog i Kautokeino.

Egil Pedersen (f. 1976) er utdannet regissør ved Den norske filmskolen. De siste årene har han regissert en rekke samiske produksjoner, både kortfilmer, dokumentarer og musikkvideoer.

Two gangsters arrive in a small community, where they both harass and attempt to seduce the locals. The song is a criticism of the mining industry's march into Kautokeino.

Egil Pedersen (b. 1976) studied directing at the Norwegian Film School. Over the last few years he has directed a number of Sami productions: short films, documentaries and music videos.

Director: Egil Pedersen
Photo: Łukasz Zamaro
Editing: Egil Pedersen
Music: Slincraze
Sound: Slincraze
Producer: Egil Pedersen
Contact: Egil Pedersen, Snöfokk Film AS
Ole Reistads veg 5e, 2067 Jessheim
T: +47 91581530
E-mail: post@egilpedersen.com

2014 | HD | 4 min

Mount Avalanche – Swing it Low

Swing it Low er en kunstnerisk musikkvideo som byr på linedans og en eksplosjon av farger.

Salle Hilowle (f. 1986) har studert kunst ved Linköping Universitet. Han har tidligere laget flere kortfilmer men *Swing it Low* er hans musikkvideodebut.

Swing it Low is an artistic music video which offers tight rope dancing and an explosion of colours.

Salle Hilowle (b. 1986) studied art at the University of Linköping, Sweden. He has previously made several shorts, but *Swing it Low* is his music video debut.

Director: Salle Hilowle
Photo: Salle Hilowle
Editing: Salle Hilowle
Sound: Tim Hukari
Producer: Tim Hukari
Contact: Salle Hilowle
Magnus Gate 2a, 0650 Oslo
T: +47 46393589
E-mail: salad.hilowle@gmail.com

2013 | ProRes | 5 min

Invader Ace – Heart Break Dance

I breakdance handler møtet mellom ulike grupper ikke nødvendigvis om konflikt, men om å se hverandre og la seg inspirere, å utfordres og dele kunnskap gjennom gjensidig respekt. Filmen er et vakkert og drømmeaktig scenario som fører tankene til vanskelige konflikter og politiske dilemma.

Aleksandra Sende (f. 1985) er film- og scenekunstner med base i Stockholm. Hun er utdannet ved Kungliga Svenska Balettskolan. Sende har siden 2004 arbeidet med et stort antall produksjoner på Dansens Hus og Riksteatret, og har utviklet konseptet «choreogram» – choreograferte pressemeldinger.

In breakdance the meeting of different groups is not necessarily about conflict, but about seeing and inspiring each other, and to challenge and share each other's knowledge in mutual respect. *Heart Break Dance* is a beautiful and dreamlike scenario that may lead your thoughts to more difficult conflicts and political dilemmas.

Aleksandra Sende (b. 1985) is a film and performing artist based in Stockholm. She was educated at the Royal Swedish Ballet School. Since 2004 she has worked on a great number of productions at Dansens Hus and The Norwegian Touring Theatre, and developed a concept called «choreogram» – choreographed press releases.

Director: Aleksandra Sende
Script: Aleksandra Sende
Photo: Joshua Aylett
Editing: Aleksandra Sende
Music: Invader Ace
Set Production: Franz Edvard Cedrins, Aleksandra Sende
Animation: Johan Toorell
With: Nathalie Wahlberg, Eliisa Erävalo, Selma, Edith Hammar, Chrisander Brun, Love Källman, Tove Brunberg, Nils Pyk, Franz Edvard Cedrins, Sara Runsten
Producer: Aleksandra Sende
Contact: Aleksandra Sende
Jernbanegata 21, 7650 Verdal
T: +46 739784820
E-mail: aleksandra.sende@gmail.com

2013 | ProRes | 4 min

Hanne Kolstø – One Plus One Makes One Out of Two

One Plus One Makes One Out of Two er hentet fra Hanne Kolstøs album «Stillness and Panic». Konstellasjonen Heide / Kolstø / Skolmen Kaafjeld lager en serie videoer hvor veien fra idé til ferdig video er kort og intuitiv. Denne musikkvideoen er en oppfølger til fjorårets video *La La La Lovesong*.

Vibeke Heide (f. 1978) er utdannet filmregissør ved Den norske filmskolen og arbeider som regissør og produsent med film og musikkvideoer i Sentimeter film.

One Plus One Makes One Out of Two is taken from Hanne Kolstø's album *Stillness and Panic*. The constellation Heide / Kolstø / Skolmen Kaafjeld make a series of videos where the road from idea to finished video is short and intuitive. This music video is a follow-up to last year's *La La La Lovesong*.

Vibeke Heide (b. 1978) studied film directing at the Norwegian Film School. She currently works as director and producer of films and music videos at Sentimeter Film.

Director: Vibeke Heide
Script: Vibeke Heide
Photo: Janne Lindgren
Editing: Vibeke Heide
Sound: Hanne Kolstø
With: Alma Kirsti Skolmen Kaafjeld, Hanne Kolstø
Producer: Vibeke Heide
Contact: Vibeke Heide, Sentimeter film,
Sigurds gate 20c, 0650 Oslo
T: +47 40222466
E-mail: vibeke.heide@gmail.com

2013 | ProRes | 3 min

Real Ones – Separation Blues

Separation Blues er musikkvideoen til Real Ones' låt med samme navn. I denne stop motion-animasjonen illustrerer regissøren på lekent vis hvordan livet til hovedpersonen bokstavelig talt forsvinner bit for bit i skilsmissen han gjennomgår.

André Chocron (f. 1985) studerte regi ved Den norske filmskolen. Han har gjort seg særlig bemerket som musikkvideoregissør, med nominasjoner og priser nasjonalt og internasjonalt. *My Recurring Dream* vant pris for beste musikkvideo på Kortfilmfestivalen i 2013.

Separation Blues is the music video for the Real Ones' song with the same name. In this stop motion animation film, the director playfully illustrates how the life of the protagonist disappears, literally, bit by bit during the divorce he is going through.

André Chocron (b. 1985) studied directing at the Norwegian Film School. He has gained attention as a music video director, with nominations and awards in Norway and abroad. *My Recurring Dream* won Best Music Video in Grimstad in 2013.

Director: André Chocron
Photo: Audun G Magnæs
Editing: André Chocron
Music: Real Ones
Sound: Real Ones
Set Production: Ragnhild Julianne Sletta
Producer: Andrea Berentsen Ottmar
Contact: Frokost film,
Sverres gate 5, 0652 Oslo
T: +47 92427426
E-mail: andrea@frokostfilm.no

2014 | ProRes | 5 min

Kaja Gunnufsen – Faen ta

Faen ta er satt sammen av seks visuelle kontaktannonser. Vi møter personer som er ufrivillig mye alene, som leter etter noen å dele livet med. I 30 tablåer viser personene både de presentable og ikke fullt så presentable sidene av seg selv i sine egne miljøer.

Thea Hvistendahl (f. 1989) er utdannet regissør fra Westerdals i Oslo. Med avgangsfilmen *Du og jeg, mamma* deltok hun i konkurransen på både Kortfilmfestivalen og på BIFF, i tillegg til at hun har gjort seg bemerket som musikkvideoregissør. *Faen ta* er hennes første prosjekt som regissør i selskapet Frokost film.

Faen ta is a combination of six visual personal ads. We meet people who live in involuntary solitude, looking for someone to share their lives with. Through 30 tableaux they show their presentable as well as their less presentable sides, in their own environments.

Thea Hvistendahl (b. 1989) was educated as a director at Westerdals School of Communication in Oslo. Her graduation film *You and Me, Mommy* participated in competition both in Grimstad and at Bergen International Film Festival. She has also won acclaim as a music video director. *Faen ta* is her first directional project at the company Frokost Film.

Director: Thea Hvistendahl
Script: Thea Hvistendahl
Photo: Pål Ulvik Rokseth
Editing: Thea Hvistendahl
Music: Kaja Gunnufsen
Sound: Mattis Lauritsen
Set Production: Katinka Grinde Levorstad
Producer: Andrea Berentsen Ottmar
Contact: Frokost film
Sverres gate 5, 0652 Oslo
T: +47 92427426
E-mail: andrea@frokostfilm.no

2014 | HD | 3 min

Norwegian Modesty – Happy Now

Hege har blitt dumpet av kjæresten. Hun er deprimert og ønsker henv.

Geir Greni (f. 1970) har laget en rekke kortfilmer og musikkvideoer og regisserte sin første spillefilm *Umeå4ever* i 2011.

Hege has been dumped by her boyfriend. She is depressed and thirsty for revenge.

Geir Greni (b. 1970) has made a number of shorts and music videos, and directed his first feature film *Umeå4ever* in 2011.

Director: Geir Greni
Script: Geir Greni
Photo: Gustaf Gustafsson
Editing: Vigleik Johannessen
Music: Norwegian Modesty
Sound: Norwegian Modesty
With: Lena Kristin Ellingsen, Norwegian Modesty
Financing: Film i Värmland
Producer: Geir Greni
Contact: Geir Greni, Snurr Film AS
Thaulows vei 5b, 0369 Oslo
T: +47 98860838
E-mail: geir@snurrfilm.com

2014 | DCP | 5 min

Scarlet Chives – Bigger than the Tall

Bigger than the Tall er en absurd historie om forholdet mellom en jente som jobber i et begravelsesbyrå og hennes avdøde bestefar.

Kjartan Nilsen (f. 1983) er en nordnorsk regissør med base i Berlin. Et gjennomgående tema i hans filmer er et sterkt fokus på det eksistensielle og absurde.

Bigger than the Tall is an absurd story about the relationship between a girl working at a funeral parlour and her deceased grandfather.

Kjartan Nilsen (b. 1983) is a director from Northern Norway currently based in Berlin. A recurring theme in his films is a keen interest in the existential and the absurd.

Director: Kjartan Nilsen
Script: Kjartan Nilsen
Photo: Torkel Riise Svenson
Music: Scarlet Chives
Set Production: Hedda Virik
With: Siri Schnell Juvik
Financing: Nordnorsk Filmsenter
Producer: Kjartan Nilsen, Petter Aspdal Hansen
Contact: Kjartan Nilsen, Mørketid AS
Storgata 13, 8006 Bodø
T: +47 95787345
E-mail: kjartan@mørketid.no

2014 | ProRes | 3 min

Disaster in the Universe – Sunlight

Et fantastisk portrett av en eldre, livsbejaende kvinne. Super-spreke Elsa Lystad (83) både danser og turner i musikkvideoen, men mest av alt gir hun ansikt til et stykke rørende vakker filmkunst.

Alvin Santos og **Magnus Borka Kloster-Jensen** (begge f. 1993) studerer film og TV på Westerdals. Ved siden av skolen har de tatt oppdrag for blant andre Slottsfjellfestivalen og H&M.

A fantastic portrait of an elderly, life-affirming woman: the ultra-fit, beloved actress Elsa Lystad, 83, both dances and performs gymnastics in this music video, but most of all she lends her face to a piece of movingly beautiful film art.

Alvin Santos and **Magnus Borka Kloster-Jensen** (both b. 1993) study film and TV at Westerdals School of Communication. Whilst studying they have worked on projects for, among others, Slottsfjellfestivalen and H&M.

Director: Alvin Santos, Magnus Borka Kloster-Jensen
Script: Magnus Borka Kloster-Jensen, Dosser Brandt, Peter Brandt, Alvin Santos
Photo: Magnus Borka Kloster-Jensen, Alvin Santos
Editing: Magnus Borka Kloster-Jensen, Dosser Brandt, Alvin Santos
Music: Dosser Brandt
Sound: Dosser Brandt
With: Elsa Lystad
Financing: New Times AS
Producer: Victoria Brandt
Contact: Victoria Brandt, New Times AS,
Pilestredet Park 23, 0176 Oslo
T: +47 48360000
E-mail: victoria@newtimes.no

2014 | ProRes | 4 min

Emilie Nicolas – Grown Up

Emilie Nicolas' første musikkvideo er filmet og fotografert av hennes egen familie — for mange år siden. Regissøren har fått leke seg med 8mm-filmruller og gitt nytt liv, og ny mening, til det gamle materialet.

André Chocron (f. 1985) studerte regi ved Den norske filmskolen. Han har gjort seg særlig bemerket som musikkvideoregissør, med nominasjoner og priser nasjonalt og internasjonalt. *My Recurring Dream* vant pris for beste musikkvideo på Kortfilmfestivalen i 2013.

Emilie Nicolas' first music video was filmed and shot by her own family – many years ago. For the video the director has played around with 8mm reels, giving new life and new meanings to old material.

André Chocron (b. 1985) studied directing at the Norwegian Film School. He has gained attention as a music video director, with nominations and awards in Norway and abroad. *My Recurring Dream* won Best Music Video in Grimstad in 2013.

Director: André Chocron
Editing: André Chocron
Music: Emilie Nicolas
Sound: Emilie Nicolas
Producer: Andrea Berentsen Ottmar
Contact: Frokost film
Sverres gate 5, 0662 Oslo
T: +47 92427426
E-mail: andrea@frokostfilm.no

2014 | HD | 6 min

Splashgirl – Field Day Ritual

Vilde er en tenåring med en dødelig fascinasjon for det vakre.

Ola Martin Fjeld (f. 1984) er utdannet regissør ved NISS og har laget en rekke musikkvideoer. I fjor vant han pris for beste dansevideo på UK Music Video Awards med *Call Me* for bandet Pixel. Fjeld arbeider som regissør og produsent, og driver i dag produksjonsselskapet Filmfaktisk.

Vilde is a teenager with a deadly fascination with beauty.

Ola Martin Fjeld (b. 1984) studied directing at Nordic Institute of Stage and Studio, and has made several music videos. Last year he won Best Dance Video at the UK Music Video Awards with *Call Me* for the band Pixel. Fjeld works as a director and producer and runs the production company Filmfaktisk.

Director: Ola Martin Fjeld
Script: Ola Martin Fjeld
Photo: Jørgen Werner
Editing: Stian Zethelius
Music: Splashgirl
Sound: Splashgirl
With: Kaja Katinka Østereng
Financing: Fond for lyd og bilde
Producer: Ola Martin Fjeld
Contact: Ola Martin Fjeld, Filmfaktisk
Stensgata 5b, 0358 Oslo
T: +47 94110341
E-mail: olamartin@filmfaktisk.no

2013 | ProRes | 4 min

Aslak Hartberg's the Fuzz – The Visitor

Halloween er kvelden for uventet besøk.

Arlid Andresen (f. 1967) har regissert spillefilmene *Keeper'n til Liverpool* (2010) og *Kompani Orheim* (2012). Han har lang erfaring med kortfilmer og reklamefilmer. Dette er Andresens musikkvideodebut.

[Halloween is an evening for unexpected visitors.](#)

Arlid Andresen (b. 1967) has directed the feature films *The Liverpool Goalie* (2010) and *The Orheim Company* (2012). He has extensive experience with shorts and commercials. This is Andresen's music video debut.

Director: Arlid Andresen
Script: Arlid Andresen
Photo: Trond Tønder
Editing: Hilde Bjørnstad
Music: Aslak Hartberg's the Fuzz
Sound: Aslak Hartberg
With: Inga Berger Schou, Sebastian Kvalvåg, Jan Sander Jensen
Financing: Oslo Records
Producer: Malene Sandgrav
Contact: Malene Sandgrav, 4 1/2 Film AS, Waldemars hage 1, 0175 Oslo
T: +47 40453388
E-mail: malene@fourandahalf.no

2013 | DCP | 3 min

Apothek – Family

Musikkvideo for Apothek.

Andreas Grødtlien (f. 1987) og **Ida Thurmann-Moe** (f. 1986) har studert film og TV ved Westerdals og har siden studiene regissert reklamefilmer, musikkvideo og dokumentar.

[Music video for Apothek.](#)

Andreas Grødtlien (b. 1987) and **Ida Thurmann-Moe** (b. 1986) studied film and TV at Westerdals School of Communication. They have since directed commercials, music videos and documentaries.

Director: Andreas Grødtlien, Ida Thurmann-Moe
Photo: Andreas Grødtlien
Editing: Ida Thurmann-Moe, Andreas Grødtlien
Music: Apothek
Sound: Apothek
Producer: Andreas Grødtlien, Ida Thurmann-Moe
Contact: Andreas Grødtlien, Lavafilm AS, Louisiane Gate 15c, 0169 Oslo
T: +47 99231902
E-mail: andreas@lavafilm.no

2014 | ProRes | 7 min

Hanna Paulsberg Concept – De ensomme

Hanna Paulsberg Concept – The Lonely Ones

Fire historier flettes sammen idet en død kvinnens ensomhet sprer seg nedover i leilighetsbygget. Livene til beboerne i blokka berøres på uventet vis.

Ole-T. Skomsøy (f. 1987) studerte film ved Norges Kreative Høyskole i 2010. Han har siden arbeidet frilans med egne musikkvideoer og kortfilmprosjekter.

[Four stories become intertwined when a dead woman's loneliness spreads in her apartment building. The lives of the residents are touched in unexpected ways.](#)

Ole-T. Skomsøy (b. 1987) studied film at the Norwegian School of Creative Studies in 2010. He has since worked freelance with his own music videos and short film projects.

Director: Ole-T. Skomsøy
Photo: Alexander Dimmock
Editing: Ole-T. Skomsøy
Music: Hanna Paulsberg Concept
With: Bjørn Ingar Pedersen, Katrine Lie, Herlov Øverland, Lea Maria Kjelløkken, Aud Helen Pedersen, Anders Nordhammar, Nina Fjeldsaa, Sidsel Knutsen
Producer: Camilla Moen-Nilsen, Yrjan Sundfør Rodrigues
Contact: Camilla Moen-Nilsen
Mostubben 3, 3221 Sandefjord
T: +47 95109745
E-mail: camillamoennilsen@gmail.com

2013 | ProRes | 4 min

Alexander von Mehren – La chanson de douche

Alexander von Mehren sin første singel frå plata «Aéropop», som vart utgjeven av Klangkollektivet seinsumaren 2013. Inspiret av mellom anna fransk, britisk og italiensk «library music», fyller Alexander von Mehren musikken sin med ein overveldande detaljrikdom. Videoen er skoten på høvesvis 8mm og 5D.

Andrew Amorim (f. 1983) har tidligare arbeida med Bergensartistar som Fjorden Baby, Lars Vaular, John Olav Nilsen & Gjengen og A-Laget, då både som fotograf og regissør. Amorim studerer for tida fotografi ved Kunst- og designhøgskolen i Bergen.

Alexander von Mehren's first single from his album «Aéropop», released by Klangkollektivet in the late summer of 2013. Alexander von Mehren fills his music with an overwhelming richness in detail. Influences include French, British and Italian «library music». The video is shot on 8mm and 5D.

Andrew Amorim (b. 1983) has previously worked with Bergen acts like Fjorden Baby, Lars Vaular, John Olav Nilsen & Gjengen and A-Laget, both as cinematographer and director. He is currently studying photography at Bergen Academy of Art and Design.

Director: Andrew Amorim
Photo: Kjell-Gunnar Hjartholm Knudsen
Editing: Andrew Amorim
Music: Alexander von Mehren
Sound: Alexander von Mehren
Producer: Andrew Amorim
Contact: Andrew Amorim
Lindebergsmauet 9, 5003 Bergen
T: +4798827187
E-mail: amorim.andrew@gmail.com

2013 | HD | 4 min

Mona og Maria – Babyflowers

Babyflowers forener den dystre distanseringen ved sangen med bilder av Mona og Maria som kaster vannmeloner ut fra klipper og forsøker å stirre geiter i senk.

Frode & Marcus (f. 1975) anvender surrealistiske forløp med underliggende svart humor, og drama som springer ut fra intuisjon heller enn den glatte billedleggingen som er så vanlig i dagens mote- og reklamefilmer. Duoen har arbeidet med artister som Lykke Li og El Perro del Mar.

Babyflowers marries the brooding detachment of the song to images of Mona and Maria throwing watermelons off cliffs and having staring competitions with goats.

Frode & Marcus (b. 1975) rely on surrealistic narratives with an underlying dark humour and drama based on intuition rather than the sleek imagery that often found in today's fashion films and commercials. The directing duo has worked with the likes of Lykke Li and El Perro del Mar.

Director: Frode & Marcus
Photo: Frode & Marcus
Editing: Frode & Marcus
Music: Mona & Maria
Sound: Mona & Maria
With: Mona & Maria
Producer: Frode & Marcus
Contact: Frode & Marcus
Plogsvingen 10, 1410 Kolbotn
T: +47 92834508
E-mail: info@frodemarcus.com

2013 | ProRes | 4 min

Lars Vaular – Legender

Legender viser Lars Vaulars oppvekst i Bergen og legendene i hans liv.

Stian Andersen (f. 1973) har fotografert platecovere for artister som a-ha, Røyksopp, Big Bang og Turboneger. Våren 2013 debuterte han som regissør med en musikkvideo for Kvelertak, og har siden laget videoer for artister som Robyn & Røyksopp og Admiral P.

Legender shows Lars Vaular's coming-of-age in Bergen and the legends of his life.

Stian Andersen (b. 1973) has photographed album covers for artists such as a-ha, Røyksopp, Big Bang and Turbonegro. The spring of 2013 saw his directorial debut with a music video for Kvelertak. He has since made videos for artists like Robyn & Røyksopp and Admiral P.

Director: Stian Andersen
Photo: Stian Andersen
Editing: Erik Treimann
Sound: Lars Vaular
Producer: Julian Alexander
Contact: Stian Andersen
Selvbyggerveien 90, 0598 Oslo
T: +47 90047302
E-mail: mail@stianandersen.com

2014 | DCP | 3 min

Impossible – It's OK

Hipsteren er død. Det er helt greit.

Kristoffer Metcalfe (f. 1978) er utdannet ved Den norske filmskolen på Lillehammer.

The hipster is dead. It's OK.

Kristoffer Metcalfe (b. 1978) was educated at the Norwegian Film School.

Director: Kristoffer Metcalfe
Photo: Kristoffer Metcalfe
Editing: Kristoffer Metcalfe
Sound: Kristoffer Metcalfe
With: Kristoffer Hivju
Producer: Kristoffer Metcalfe
Contact: Kristoffer Metcalfe
Nannestadgata 5a, 0654 Oslo
T: +47 99228773
E-mail: kristoffermetcalfe@me.com

2013 | ProRes | 4 min

Shining – I Won't Forget

I Won't Forget er en stilistisk musikkvideo for metalljazz-bandet Shining, sterkt inspirert av sci-fi, både estetisk og tematisk, med referanser til «Ghost in the Shell» og «1984».

Kyrre Hervik Larsen (f. 1988) er bosatt i Oslo.

I Won't Forget is a stylistic music video for the metal jazz band Shining, strongly influenced by sci-fi, both aesthetically and thematically, with references to «*Ghost in the Shell*» and «*1984*».

Kyrre Hervik Larsen (b. 1988) lives in Oslo.

Director: Kyrre Hervik Larsen
Script: Kyrre Hervik Larsen
Photo: Christer Breisnes Runde
Editing: Jon Garcia DePresno
Music: Shining
Sound: Shining
Set Production: Thomas Underhaug Fosseli
With: Claudia Bull, Eric Molumby
Producer: Dag Sætran
Contact: Kyrre Hervik Larsen
Thurmannsgate 18a, 0461 Oslo
T: +47 40620439
E-mail: kyrre.larsen@gmail.com

IK

—

Internasjonal
kortfilm

—

International
Short Film

Belgium | 2013 | DCP | 16 min

De honger

The Hunger

I 1963 leker den 10-årige rakkeren Karel på stranden. Mens han utforsker stedet kommer han over et ungts par som som elsker i sanddynene, skjult fra andres blikk.

Benoit De Clerck (f. 1987) ble uteksaminert fra filmskolen Rits i Brüssel i 2010. Han startet deretter sitt eget produksjonsselskap, Black Knight Media, der han produserer og regisserer reklamefilmer.

In 1963, 10-year-old rascal Karel discovers a young couple making love in the sand dunes hidden from the gaze of others.

Benoit De Clerck (b. 1987) graduated from the film school Rits in Brussels in 2010. He started his own production company, Black Knight Media, where he produces and directs commercials.

Director: Benoit De Clerck
Photo: Philip Van Volsem
Editing: Els Voorspoels
Sound: Jeroen Truijens
Producer: Loes Knape
Contact: Loes Knape, Cine Cri de Coeur
Reuzenstraat 16, 2140 Borgerhout, Belgium
T: +32 479244482
E-mail: info@cridecoeur.be

United Kingdom | 2013 | DCP | 20 min

Counterpart

Alex (29) og hans 20-årige kjæreste Lili tilbringer det meste av tiden de har sammen med å trenne og sole seg. Men noen holder øye med dem tvers over gaten, og dagen de møtes er dagen da livene deres begynner å forandre seg.

Adrian Sitaru (f. 1971) er født i Romania. Han har både vunnet BAFTA og har vært nominert til Gullbjørnen. Kort-filmene og spillefilmene hans har blitt vist ved en rekke internasjonale festivaler, blant annet i Sundance og Venezia.

29-year-old Alex and his 20-year-old girlfriend Lili spend most of their time together working out and sunbathing. But someone is watching them from across the street, and the day they meet is the day their lives begin to change.

Adrian Sitaru (b. 1971) is a Romanian born BAFTA winning director and Golden Bear nominee. His shorts and feature films have been screened at numerous international festivals, including Sundance and Venice.

Director: Adrian Sitaru
Photo: Jose Ruiz
Editing: Ilinca Calugareanu
Sound: Dan Yates
Producer: Mara Adina
Contact: Mara Adina, Vernon Films
24a Clarence Mews, E5 8HL London, United Kingdom
T: +44 7585938274
E-mail: mara@vernonfilms.co.uk

Georgia | 2013 | DCP | 15 min

Dinola

En kvinne bryter de strenge reglene opp i fjellene og girfer seg av kjærlighet mot familiens vilje. Når hennes elskede ektemann dør, blir hun tvunget til å gifte seg på ny og legge sitt gamle liv bak seg.

Mariam Khatchvani (f. 1986) er regissør og manusforfatter utdannet ved Shota Rustaveli Theatre and Film State University i Georgia.

A woman breaks the strict mountain laws and enters a love marriage against the family's will. When her beloved husband dies, she is forced to re-marry and leave her old life behind.

Mariam Khatchvani (b. 1986) is a director and screenwriter. She is a graduate of the Shota Rustaveli Theatre and Film State University in Georgia.

Director: Mariam Khatchvani
Script: Mariam Khatchvani
Photo: Konstantine Mindia Esadze
Editing: Levan Kukhashvili
Sound: Vano Gvaradze
Producer: Vladimir Katcharava
Contact: Vladimir Katcharava, 20 Steps Productions
10a Akhmeteli str., 0159 Tbilisi, Georgia
T: +995 322520945
E-mail: katcharava@20steps.ge

Austria | 2013 | 35mm | 16 min

River Plate

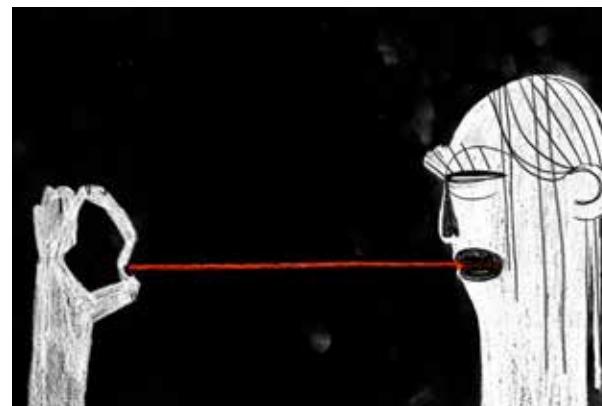
Sampillet mellom subjekt, teknologi og natur forblir oppstykket midt inne i et hyper-ekspressivt landskap, hvis rikelige spenninger får sitt ekko i den visuelle estetikken til sort-hvitt-materialet og lydkonseptet – en blanding av lyder fra en motorvei og en fjellbekk.

Josef Dabernig (f. 1956) har studert skulptur ved Academy of Fine Arts i Wien og har laget film siden 1994. Han har delatt på Gwangju-biennalen, to ganger på Venezia-biennalen, i tillegg til Manifesta 3 i Ljubljana. Dabernigs filmer har blitt vist på en rekke festivaler, deriblant Oberhausen, Rotterdam, Toronto og Venezia.

The interplay of subject, technology, and nature remains piecemeal in the midst of a hyper-expressive landscape, whose abundant tension echoes in the visual aesthetics of black-and-white material and sound – a mixture of highway sounds and mountain stream.

Josef Dabernig (b. 1956) studied sculpture at the Academy of Fine Arts in Vienna and has been making films since 1994. He has participated in the Gwangju Biennale, twice in the Venice Biennale as well as Manifesta 3 in Ljubljana. Dabernig's films have been screened at festivals such as Oberhausen, Rotterdam, Toronto and Venice.

Director: Josef Dabernig
Screenplay: Josef Dabernig
Camera: Christian Giesser
Editing: Josef Dabernig
Sound: Michael Palm
With: Ingeburg Wurzer
Producer: Josef Dabernig
Contact: Gerald Weber, sixpackfilm
Neubaugasse 45, 1070 Vienna, Austria
T: +43 15260990
E-mail: gerald@sixpackfilm.com

Poland | 2013 | DCP | 10 min

Do serca Twego

To Thy Heart

Han var så kjekk med sitt kullsvarte hår, der han sto ved husken. Når han smilte så glodde damene bare. Hun hørte på hans silkemyke stemme og ønsket han ville snakke til månen sto opp. Men så sluttet hun å sette sin lit til ham.

Ewa Borysewicz (f. 1985) studerte ved Krakow Academy of Fine Arts, og hennes eksamsprosjekt, animasjonsfilmen *Who Would Have Thought?*, vant flere priser på festivaler, både i Polen og i utlandet.

He was so handsome with his jet-black hair, standing by the swing. When he smiled, eyes would stand on end. She wanted to listen to his sweet-talking, wanted him to talk until the moon was up. Then she stopped pinning her hopes on him.

Ewa Borysewicz (b. 1985) graduated from Krakow Academy of Fine Arts, and her graduation project, the animation *Who Would Have Thought?*, won her several awards at festivals both nationally and abroad.

Director: Ewa Borysewicz
Script: Ewa Borysewicz
Photo: Ewa Borysewicz, Jakub Pierzchala
Editing: Ewa Borysewicz
Music: Michał Augustyniak
Sound: Michał Jankowski, Michał Fojcik
Animation: Ewa Borysewicz
With: Ewa Borysewicz
Producer: Małgorzata Borek
Contact: Zofia Scisłowska, Krakow Film Foundation
Basztowa 15/8a, 31-143 Krakow Poland
T: +48 122946945
E-mail: zofia@kff.com.pl

USA | 2013 | DCP | 21 min

For Spacious Sky

For Spacious Sky foregår under det amerikanske presidentvalget i 2008 og utspiller seg mot de utstrakte landskapene på den amerikanske landsbygda. En sann historie fra virkeligheten om tre fortapte brødre som finner tilbake til hverandre – en fra fengsel, en fra avhengighet og en fra diskriminering.

Coy Middlebrook (f. 1968) er en merittert amerikansk teaterregissør og *For Spacious Sky* er hans første film.

Set on the Presidential Election Day 2008, against the sweeping landscape of rural America, For Spacious Sky is the inspiring true story of three lost brothers finding their way back to each other – one from incarceration, one from addiction, and one from discrimination.

Coy Middlebrook (b. 1968) is an accomplished American theatre director, and *For Spacious Sky* is his first film.

Director: Coy Middlebrook
Script: Kevin Jackson
Photo: Raquel Fernandez Nuñez
Editing: Fabienne Rawley
Music: J. J. McGeehan
Sound: Jake Eberle
Producer: Andres Faucher
Contact: Andres Faucher, Lobo Productions
2501 Outpost Dr, 90068 Los Angeles, United States
T: +1 3233833995
E-mail: afaucher@lobopg.com

Finland | 2014 | DCP | 28 min

Paratiisiin Avaimet

Keys of Heaven

Iran i 1984. De hjemløse brødrene Majid (15) og Adel (11) forsøker å overleve i et krigsherjet land. De går på skolen og arbeider på frididen, men livet blir hardere for hver dag som går.

Hamý Ramezan (f. 1979) er en finsk-iransk manusforfatter og regissør. Han har studert filmregi i Storbritannia og hans tidligere kortfilm *Over the Fence* (2009) har vunnet flere priser på en rekke internasjonale filmfestivaler.

Iran, 1984. Homeless brothers Majid (15) and Adel (11) try to survive in a war-torn country. They attend school and work in their spare time, but life gets tougher day by day.

Hamý Ramezan (b. 1979) is a Finnish-Iranian screenwriter and director. He has studied filmmaking in the UK. His previous film *Over the Fence* (2009) won several awards at international film festivals.

Director: Hamý Ramezan
Script: Ilmari Aho
Photo: Arsen Sarkisants
Editing: Hanna Kuirinlahti
Music: Toni Teivaala
Sound: Toni Teivaala
Producer: Cilla Werning
Contact: Otto Suuronen, Finnish Film Foundation
Kanavakatu 12, 00160 Helsinki, Finland
T: +358 96220300
E-mail: otto.suuronen@ses.fi

Israel | 2013 | DCP | 25 min

Deserted

Under sitt siste oppdrag før de kan bli utnevnt til offiserer i den israelske hæren, tar to kvinnelige kandidater seg gjennom et ujestmidt ørkenlandskap. Plutselig kommer en av dem på at hun har glemt noe helt avgjørende.

Yoav Hornung (f. 1983) studerte filmregi ved universitetet i Tel Aviv. *Deserted* er hans eksamensfilm. I dag driver Hornung Veed.me, en markedspllass for videoproduksjon, som knytter filmskapere sammen gjennom et verdensomspennende nettverk av selskaper.

On their final assignment before becoming Israeli army officers, two female candidates trek through a harsh desert landscape when one of the women suddenly remembers that she has forgotten something crucial.

Yoav Hornung (b. 1983) studied filmmaking at the Tel Aviv University. *Deserted* is his graduation film. Today Hornung runs Veed.me, a video production marketplace connecting worldwide businesses with filmmakers.

Director: Yoav Hornung
Script: Yoav Hornung
Photo: Oded Ashenazi
Editing: Or Lee-tal
Music: Sharon Farber
Sound: Ronen Nagel
With: Yaara Peizig
Producer: Chen Dror
Contact: Yoav Hornung
Shderot Ben Zion 30, 64286 Tel Aviv, Israel
T: + 972 548016580
E-mail: yoavhornung@gmail.com

Finland | 2014 | DCP | 13 min

Giant

Giant handler om Romanias ledende juniorlag i turn. Filmen er skutt på to kostskoler for gymnaster i Onesti og Deva. Bilder av utøvere som trener og tomme idrettshallar akkompagneres av et lydspor med intervjuer.

Salla Tykkä (f. 1973) har arbeidet med film og video siden 1996. Hun ble uteksaminert fra Kunstakademiet i Helsinki i 2003 og deltok i Venezia-Biennalen i 2001. Tykkä's filmer har blitt vist ved flere internasjonale filmfestivaler, blant andre Rotterdam, Tribeca og Oberhausen.

Giant features Romania's leading junior team in gymnastics. The film is shot at two boarding schools for gymnastics in Onesti and Deva. A soundtrack of interviews with the gymnasts accompanies images of them training and of empty gyms.

Salla Tykkä (b. 1973) has worked with film and video since 1996. She graduated from the Academy of Fine Arts in Helsinki in 2003, and participated at the Venice Biennale in 2001. Tykkä's films have been shown at several international film festivals, including Rotterdam, Tribeca and Oberhausen.

Director: Salla Tykkä
Script: Salla Tykkä
Photo: Samuli Saastamoinen
Editing: Salla Tykkä
Sound: Janne Jankeri
Producer: Misha Jaari
Contact: Vesa Puhakka, AV-arkki – The Distribution Centre for Finnish Media Art
Tallberginkatu 1c 76, 00180 Helsinki Finland
T: +358 405570321
E-mail: distribution@av-arkki.fi

Germany, Denmark | 2013 | DCP | 18 min

In a Brief Moment of Optimism

En mann med et skateboard tar seg inn i en forlatt blokk. Som en spontan performance projiserer han seg inn i bygningens atmosfære, og beveger seg gjennom den i kontinuerlig dialog mellom seg selv og stedet.

Marie Rømer Westh ble uteksaminert fra Det kongelige danske kunstakademiet i 2002. Hun har også studert kunsthistorie ved universitetet i København, et felt som har hatt stor innflytelse på arbeidene hennes.

A man with a skateboard enters an abandoned tower block. As a spontaneous performance, he projects himself into the atmosphere of the building and moves through it in an ongoing dialogue between himself and the site.

Marie Rømer Westh graduated from the Royal Danish Academy of Fine Arts in Copenhagen in 2002. Prior to this, she studied art history at the University of Copenhagen, which has had an important impact on her work.

Director: Marie Rømer Westh
Photo: Jide Tom Akinleminu
Editing: Marie Rømer Westh
Sound: Marie Rømer Westh
With: César Torales
Producer: Marie Rømer Westh
Contact: Marie Rømer Westh, Wild Westh
Vendersgade 13, 3.tv., 1363 København K, Denmark
T: +45 22140837
E-mail: marierw@gmail.com

The Netherlands | 2013 | DCP | 12 min

Démontable

Det utspiller seg en krig på kjøkkenbordet mens en mann drikker kaffe. Verden står i brann. Helikoptre river i stykker avisene og en drone beskyter en tallerken brokkoli. *Démontable* er en morsom og leken film om det absurdne forholdet mellom dagligliv og globalt nyhetsbilde.

Douwe Dijkstra (f. 1984) ble utdannet ved ArtEZ Art Academy i Zwolle, og hans eksamensfilm *The Washing Machine* (2005), vant en TENT Academy Award. Dijkstra arbeider med musikkvideo, installasjoner og kortfilmer, og sammen med kollektivet 33 1/3 fletter han sammen teater og videoprojeksjoner.

War is waged on the kitchen table while a man drinks coffee. The world is on fire. Helicopters shred his newspaper and a drone fires at a plate of broccoli. *Démontable* is a funny and playful film on the absurd relationship between daily life and global news.

Douwe Dijkstra (b. 1984) was educated at the ArtEZ Art Academy in Zwolle. He graduated with the film *The Washing Machine* (2005), which received a TENT Academy Award. Dijkstra works with music videos, installations and shorts, and with 33 1/3 collective he intertwines theatre and video projections.

Director: Douwe Dijkstra
Screenplay: Douwe Dijkstra
Camera: Douwe Dijkstra
Editing: Douwe Dijkstra
Music: Seven League Beats
Sound: Rob Peters
Producer: Douwe Dijkstra
Contact: Theus Zwakhals, LIMA
Arie Biemondstraat 111, 1054 PD Amsterdam, The Netherlands
T: +31 0203892030
E-mail: theuszwakhals@li-ma.nl

Norway | 2013 | DCP | 32 min

Ung Løs Gris

Dirty Young Loose

Et hotellrom, tre personer, et skjult kamera og tilsynelatende objektive forhør – eller er vi vitne til noe helt annet?

Lene Berg arbeider med film, foto og tekst. Hun har deltatt i flere internasjonale gruppeutstillingar og festivaler, og har hatt soloutstillingar ved Fotogalleriet, HOK og Whitechapel Gallery i London. Hennes film *Kopokino* (2012) ble nominert til en Amanda i 2013 og *Ung Løs Gris* representerte Norge ved Venezia Biennalen i 2013.

A hotel room, three people, a hidden camera, and seemingly objective interrogations – or are we witnessing something completely different?

Lene Berg works with film, photography and text. She has participated in several international group exhibitions and festivals, and has had solo shows at Fotogalleriet, HOK and Whitechapel Gallery in London. Her film *Kopokino* (2012) was nominated for an Amanda in 2013, and *Dirty Young Loose* represented Norway at the Venice Biennial 2013.

Director: Lene Berg
Photo: Christian Marohl
Editing: Henrike Dosk
Sound: Svenn Jakobsen
With: Harry Baer
Producer: Helga Fjordholm
Contact: Toril Simonsen, Norwegian Film Institute
P.O.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474500
E-mail: ts@nfi.no

Spain | 2013 | DCP | 27 min

Minerita

Cerro Rico i Bolivia er et lovløst område, preget av brutal vold. Gruvearbeiderne risikerer livet hver dag, der de graver etter sølv og sink i falleferdige ganger. De overlevende tror de kan ta seg til rette og dermed går de på jakt etter kvinner.

Raúl de la Fuente (f. 1974) er en spansk film- og TV-regissør, manusforfatter og produsent. Han har tidligere regissert dokumentarfilmen *Nömadak TX* (2006), og er nå i gang med spillefilmen *Another Day of Life* (Un día más con vida), basert på arbeidet med samme navn av Ryszard Kapuscinski.

Cerro Rico in Bolivia is a lawless territory characterised by brutal violence. The miners risk their lives every day digging for silver and zinc in crumbling galleries. Survivors think they are entitled to anything and everything. And that is when they go on the hunt for women.

Raúl de la Fuente (b. 1974) is a Spanish film and TV director, screenwriter and producer. He has previously made the documentary *Nömadak TX* (2006), and is currently working on the feature *Another Day of Life* (Un día más con vida) based on the work by Ryszard Kapuscinski.

Director: Raul de la Fuente
Script: Raul de la Fuente
Photo: Raul de la Fuente
Editing: Raul de la Fuente
Music: Mikel Salas
Sound: Axel O'Mill
With: Lucia, Ivone, Abigail
Producer: Amaia Remírez
Contact: Txema Muñoz, Kimuk
Avda. Sancho el Sabio, 17, 20010 San Sebastian, Spain
T: +34 943115511
E-mail: kimuk@filmotecavasca.com

Spain | 2013 | ProRes | 16 min

Elkartea

The Society

En gruppe gamle venner kommer sammen til middag. En av dem har vært savnet i årevis, og det virker nå som at han er en av de fattige som tigger i gatene. Middagen blir ikke like hyggelig som ventet.

Kote Camacho (f. 1980) studerte kunst i Baskerland mens han utga tegneserier i Napartheid. I London arbeidet han som storyboard-tegner for Julio Medem og Juan Carlos Fresnadillo, før han flyttet tilbake til Oiartzun. Der regisserte Camacho *The Great Race* (2010), som vant mer enn 70 internasjonale priser, deriblant Gullstolen i 2011.

A group of old friends get together for dinner. One of them has been missing for years, and now seems to be one of those poor guys begging in the street. The dinner will not be as comfortable as expected.

Kote Camacho (b. 1980) studied fine arts in the Basque Country while he published comics in Napartheid. Camacho worked as a storyboard artist for Julio Medem and Juan Carlos Fresnadillo in London, before moving back to Oiartzun to direct *The Great Race* (2010), which won more than 70 international awards, including the Golden Chair, 2011.

Director: Kote Camacho
Script: Kote Camacho, Ander Lendínez
Photo: Kote Camacho
Editing: Kote Camacho
Sound: Iñigo Telletxea
Producer: Kote Camacho
Contact: Aitor Arenas, Banatu Filmak
Severo Ochoa 23, 48480 Arrigorriaga, Spain
T: +34 617819726
E-mail: info@banatufilmak.com

Latvia | 2013 | HD | 5 min

Extreme Fugue for One Voice. Laima

Extreme Fugue for One Voice. Laima

Rom – sanger – lytter. Kraften i den menneskelige stemme tar oss med på en ekstraordinær reise.

Ieva Epnere (f. 1977) arbeider med foto, videokunst og multimedia-installasjoner, og har deltatt i utenlandske utstillinger siden 2002. Epnere har studert visuell kommunikasjon ved Latvian Academy of Art, og har også studert ved Higher Institute for Fine Arts i Gent.

Space – singer – listener. The power of the human voice, which takes us on an extraordinary journey.

Ieva Epnere (b. 1977) works with photography, video art and multimedia installations, and has participated in international exhibitions since 2002. Epnere studied at the Department of Visual Communications at the Latvian Academy of Art and at Higher Institute for Fine Arts in Ghent.

Director: Ieva Epnere
Screenplay: Ieva Epnere
Camera: Valdis Celmins
Editing: Ieva Epnere
Music: Evija Skuke
Sound: Rolands Kronlaks
With: Laima Ledina
Producer: Ieva Epnere
Contact: Ieva Epnere
Miera 39 – 23, LV 1001 Riga, Latvia
T: + 371 29454904
E-mail: ieva.epnere@gmail.com

Germany | 2014 | ProRes | 25 min

L'amour sauvage

Tapt kjærlighet, tapt kunstnerisk samarbeid – dette sammenfaller den kvelden hun avlegger en kort visitt til byen der han fortsatt bor.

Lior Shamriz (f. 1978) er fra Ashkelon i Israel, men bor og arbeider i Berlin. Arbeidene hans dreier seg ofte om konstruksjon av «headspaces» i film og formasjon av virkelighet og sensualitet via forhold mellom scenografi og varighet, underkastende noe banale svulstigheter og nydekadanse, det spektakulære og tekstuositet, skuespill og væren. Shamriz' arbeider har blitt vist på mer enn 100 filmfestivaler, blant annet Berlin, Locarno og MoMA.

Lost love, lost artistic collaboration, the two meet for one night as she briefly visits the city where he still lives.

Lior Shamriz (b. 1978) is from Ashkelon in Israel, but lives and works in Berlin. His work often revolves around the construction of headspaces in cinema, and the formation of reality and sensuality through relationships between scenery and duration, submissive pre-camp pathos and neo-decadence, spectacle and textuality, acting and being. Shamriz' works have been shown at more than 100 film festivals, such as Berlin, Locarno and MoMA.

Director: Lior Shamriz
Screenplay: Lior Shamriz
Camera: Lior Shamriz
Editing: Lior Shamriz
Music: Lior Shamriz, Gina D' Orio
Sound: Jochen Jezussek
With: Alessio Bonaccorsi, Chloe Griffin
Producer: Lior Shamriz
Contact: Spektakulativ
Kottbusser Damm 67, 10967 Berlin, Germany
T: +49 17610321131
E-mail: contact@spektakulativ.com

Belgium | 2014 | DCP | 28 min

La part de l'ombre The Shadow's Share

7. februar 1944, på åpningsdagen til en stor utstilling av arbeidene hans, forsvinner fotograf Oskar Benedek. Mer enn 60 år senere avdekker en etterforskning hans merkelige skjebne.

Olivier Smolders (f. 1956) er regissør, manusforfatter og produsent. Han har også gitt ut essays om litteratur og film.

On 7 February 1944, the opening day of a large exhibition of his work, young, Hungarian photographer Oskar Benedek disappears. More than 60 years later, an investigation uncovers his strange fate.

Olivier Smolders (b. 1956) is a director, scriptwriter and producer. Smolder has also published essays on literature and cinema.

Director: Olivier Smolders
Photo: Jean-François Spricigo
Editing: Olivier Smolders
Sound: Marc Bastien
Producer: Olivier Smolders, Popp Christian
Contact: Olivier Smolders, Le Scarabée asbl
28 rue de Rotterdam, 4000 Liege, Belgium
T: +32 474811506
E-mail: osmolders@gmail.com

Finland | 2013 | DCP | 15 min

Hätkätsu Emergency Calls

Det å være menneske er en skjørt og forgjengelig mulighet til å erfare livet og universet rundt oss. Stilt overfor et overveldende mørke er det ikke mer vi kan gjøre enn å stole på og finne trøst i hverandre. *Emergency Calls* er basert på faktiske nødanrop og radiomeldinger.

Pekka Veikkolainen (f. 1982) og **Hannes Vartiainen** (f. 1980) arbeider med film, animasjon og illustrasjon.

Being human is a fragile and fleeting opportunity to experience life and the universe around us. In the face of overwhelming darkness, all we can do is rely on and find solace in one another. This film is based on authentic emergency calls and radio announcements.

Pekka Veikkolainen (b. 1982) and **Hannes Vartiainen** (b. 1980) work in the fields of film, animation and illustration.

Director: Pekka Veikkolainen, Hannes Vartiainen
Photo: Hannes Vartiainen
Editing: Hannes Vartiainen
Music: Joonatan Portaankorva
Sound: Joonatan Portaankorva
Animation: Hannes Vartiainen
With: Lauri Hyyninen
Producer: Hannes Vartiainen, Pekka Veikkolainen
Contact: Otto Suuronen, Finnish Film Foundation
Kanavakatu 12, 00160 Helsinki, Finland
T: +358 96220300
E-mail: otto.suuronen@ses.fi

France | 2014 | DCP | 30 min

Tant qu'il nous reste des fusils à pompe

As Long as Shotguns Remain

Det er jævlig varmt. Gatene er merkelig tomme. Palmetrærne lider og haglene hviner. Joshua ønsker å dø, men vil ikke etterlate sin bror Maël alene. Så møter han en gjeng ved navn Icebergs.

Caroline Poggi (f. 1990) regisserte sin første kortfilm *Chiens* (2012) vant Gullstolen i Grimstad i 2013. Vant Gullbjørnen i Berlin tidligere i år. **Jonathan Vinel** (f. 1988) studerer klipp ved den franske filmskolen La Fémis, og har tidligere regissert kortfilmen *Play* (2011).

It's damn hot. Streets are oddly empty. Palms are suffering, and shotguns are crying. Joshua wants to die, but doesn't want to leave his brother, Maël, behind. Then he meets a gang called the Icebergs.

Caroline Poggi's first short, *Dogs* (2012) won the Golden Chair in Grimstad in 2013. As Long As Shotguns Remain won the Golden Bear in Berlin earlier this year. **Jonathan Vinel** (b. 1988) studies editing at the French cinema school, La Fémis, and has previously directed the short film *Play* (2011).

Director: Caroline Poggi, Jonathan Vinel
Script: Caroline Poggi
Photo: Raphaël Vandenbussche
Editing: Vincent Tricon
Sound: Clément Laforce
With: Lucas Doméjan
Producer: Lou Chicoteau, Anne Luthaud, Marcello Cavagna
Contact: Marie Anne Campos, Le G.R.E.C.
14 rue Alexandre Parodi, 75010 Paris, France
T: +33 144899999
E-mail: info@grec-info.com

Estonia | 2013 | ProRes | 19 min

Olga

Parkeringsvakten Olga tilbringer monotone dager med å skuffe snø mellom bilene. En annen einstøing, den spille-avhengige Joel, gjør livet hennes litt mindre ensformig. Dessverre mislykkes Olga i sin jakt på intimt samvær, og på julafarten treffer hun et valg som radikalt skal endre livet hennes.

Kaur Kokk (f. 1987) er masterstudent ved Baltic Film and Media School. Den tidligere filosofistudenten og deathmetal-gitaristen utforsker for tiden en verden av levende bilder.

Parking lot guard Olga spends her humdrum days sweeping snow from between cars. Another loner, gambling addict Joel, brings variety to her days. Unfortunately, Olga's pursuits for intimacy fall through, and on Christmas Eve she makes a radical life changing decision.

Kaur Kokk (b. 1987) is studying for an MA at the Baltic Film and Media School. A former philosophy student and death-metal guitarist, Kokk is now exploring the world of moving images.

Director: Kaur Kokk
Photo: Sten-Johan Lill
Editing: Liis Nimik
Sound: Matis Rei
With: Svetlana Dorošenko
Producer: Kristjan Pütsep, Esko Rips
Contact: Liina Tido, Nafta Films
Soo 4, 10415 Tallinn Estonia
T: +372 56903963
E-mail: liina@nafta.ee

Denmark | 2013 | DCP | 26 min

Ud, spring over, ind Puff Puff Pass

Etter flere måneder uten kontakt bestemmer Rasmus seg for å tilbringe noen dager sammen med faren i familiens sommerhus. Men denne helgen skal bli hardt tiltrengt alenetid mellom far og sønn.

Thomas Daneskov (f. 1989) er en København-basert regissør som dukket fram fra sin egen internett-skapte virkelighet av intelligent vitsemakeri. Han har regissert musikkvideoer for Vampire Blow, Oh Land og Kasper Bjørke, og arbeider nå med sin første spillefilm, hvis premiere er planlagt for 2015.

After several months of no contact, Rasmus decides to spend a few days with his dad at their summer house. The weekend turns out to be a much needed getaway experience between father and son.

Thomas Daneskov (b. 1989) is a Copenhagen based director who emerged from his own internet-created, intelligent, wisecrack reality. He has directed music videos for Vampire Blow, Oh Land and Kasper Bjørke, and is currently working on his first feature film, due to premiere in 2015.

Director: Thomas Daneskov
Script: Thomas Daneskov
Photo: Jasper Spaning
Editing: Thomas Daneskov
Sound: Oskar Skriver
Producer: Kirstine Barfod
Contact: Malene Vincent, Danish Film Institute
Gothergade 55, 1123 Copenhagen K, Denmark
T: +45 33743400
E-mail: maleneiv@dfi.dk

The Netherlands | 2013 | DCP | 17 min

Marc Jacobs

9-årige Soufyan har marokkansk far og nederlandske mor. Foreldrene hans er skilt, og når faren inviterer Soufyan på en reise til Marokko blir han veldig spent – han har aldri vært i landet han har hørt så mye om.

Sam de Jong (f. 1986) ble uteksaminert fra Dutch Film Academy i 2012. Hans eksamensfilm *Magnesium* hadde verdenspremiere på Sundance Film Festival i 2013 og var det nederlandske bidraget til Student-Oscar.

9-year-old Soufyan has a Moroccan father and Dutch mother. His parents are divorced, and when his father invites Soufyan on a trip to Morocco, he gets really excited – he has never been to the country he has heard so much about.

Sam de Jong (b. 1986) graduated from the Dutch Film Academy in 2012. His graduation film *Magnesium* premiered at the Sundance Film Festival in 2013 and was the Dutch entry for the Student Oscars.

Director: Sam de Jong
Script: Sam de Jong
Photo: Ton Peters
Editing: Mieneke Kramer
Sound: Vincent Sinceretti
Producer: Gjjs Kerbosch
Contact: Eline Verhoeven, 100% Halal
 Herenmarkt 10, 1013 ED Amsterdam, the Netherlands
 T: +31 206391402
 E-mail: eline@100procenthalal.nl

Turkey | 2013 | ProRes | 12 min

Küpeli

En svømmehall bortgjemt i Suriçi-kvarteret i Diyarbakır har i mange år vært et sted å kjøle seg ned i sommervarmen. Men stedets framtid er usikker, da det foreligger planer om å rive hallen som del av et byfornyelsesprosjekt.

Metin Akdemir (f. 1983) har studert film ved universitetet i Istanbul og arbeider seg nå fram mot en master i kjønnsstudier. Han debuterte med kortfilmen *Ben geldim gidiyorum* (2011). **Çetin Baskın** (f. 1983) studerte biologi ved Dicleuniversitetet i Diyarbakır, og har siden 2009 skrevet for filtbladet Altyaz. Hans første kortfilm var *Gerayış* (2011).

Hidden away in the Suriçi quarter of Diyarbakır, the Küpeli swimming pool has been a place to cool off from the heat of summer for many years. However, its future is uncertain due to plans to demolish the site as part of an urban regeneration project.

Metin Akdemir (b. 1983) studied film at Istanbul University and is currently working towards an MA in Gender Studies. He debuted with the short film *Ben geldim gidiyorum* (2011). **Çetin Baskın** (b. 1983) studied biology at the Dicle University in Diyarbakır, and has written for the Altyazi cinema magazines since 2009. *Gerayış* (2011) was his first short film.

Director: Metin Akdemir, Çetin Baskın
Photo: Ali Kemal Çınar
Editing: Veysel Cihan Hizar
Sound: Agit Duman
Producer: Metin Akdemir
Contact: Metin Akdemir,
 Nianta İhlamur yolu yokuşu No: 85 Daire: 2 Şişli, 34357 İstanbul, Turkey
 T: +90 5376985697
 E-mail: maksdemir@hotmail.com

ID

—

Internasjonal
dokumentar

—

International
Documentary

Germany | 1995 | Beta SP | 72 min

Nico Icon

«Den eneste grunnen til at jeg ikke tar livet av meg selv er, rett og slett, fordi jeg er unik» – Nico

Andy Warhols Factory-miljø er omgitt av en aura av dekadanse og mystikk – ikke minst gjelder det heroindronningen selv, Nico. Hennes skjønnhet og motvilje fascinerte en hel verden. *Nico Icon* er et portrett av en høyst uortodoks artist: En modell som hatet sitt utseende, en feminin gudinne med en maskulin stemme, en mor som hekter sønnen på heroin og en vakker dødsengel som brukte rockestjerner som groupies. Fragmenter som til sammen gir et bilde av et ekstremt liv.

I denne kollasjen av møter, filmklipp og musikk ser vi hvordan den helt vanlige jenta Christa Päffgen blir forvandlet til det blendende 70-tallsikonet Nico.

Susanne Ofteringer debuterte med dokumentaren *Nico Icon* i 1995. Filmen vant en rekke priser, blant annet Grand Prix (Vue sur les docs 1995), Beste debuterende, kvinnelige europeiske regissør (Feminale 1995), German Film Critics' Award Duisburg 1995, og Adolf Grimme Award 1996.

«The only reason I don't kill myself is, in fact, because I am unique» – Nico

Andy Warhol's Factory scene is surrounded by an aura of decadence and mystery – not least in regard to the heroin queen herself, Nico. Her beauty and reticence fascinated an entire world. *Nico Icon* is a portrait of a highly unorthodox artist: a model who hated her looks, a feminine goddess with a masculine voice, a mother who gets her son hooked on heroin, and a beautiful death angel who used rock stars as groupies. Fragments that together give a portrait of an extreme life.

In this collage of meetings, film clips and music, we see how ordinary girl Christa Päffgen transforms into the dazzling 1970s icon Nico.

Susanne Ofteringer debuted with the documentary *Nico Icon* in 1995. It won a number of awards, including Grand Prix (Vue sur les docs 1995), Best Debut by a female European director (Feminale 1995), German Film Critics' Award Duisburg 1995, and the Adolf Grimme Award 1996.

Director: Susanne Ofteringer
Script: Susanne Ofteringer
Photo: Judith Kaufman, Katarzyna Remin, Sibylle Stürmer, Martin Baer
Editing: Elfe Brandenburger, Guido Krajevsk
Sound: Charles Blackwell, Jens Tukiendorf
With: Nico, Alan Wise, John Cale, Paul Morrisey, Jonas Mekas, Sterling Morrison, Viva
Financing: Filmbüro ZDF, Filmkreditreuhand Berlin, Filmstiftung NRW
Producer: Thomas Mertens, Annette Pisacane, Ciak Film
Contact: Media Luna New Films UG
Aachener Strasse 24, 50674 Cologne, Germany
T: +49 22151091891
E-mail: idamartins@medialuna.biz

Nico at Lampeter University, 1985. Photo: Marek Koudelka

The Sarnos – A Life in Dirty Movies

En kjærlighetshistorie om den legendariske sexexploitationregissøren Joe Sarno, «42nd Streets svar på Ingmar Bergman», og hans lojale kone og samarbeidspartner Peggy. Filmen følger dem i ett år, der 88-årige Joe slåss for å få et nytt filmprosjekt på beina. I Joe og Peggy's fotspor blir vi med på en spennende og ofte svært morsom reise, mellom et vinterlig Manhattan og parets sommersted i Sverige. Dette klippes sammen med et tilbakeblikk på dramatiske begivenheter som formet deres liv. Gjennom deres meget personlige historie får vi dokumentert hvordan sexexploitation utviklet seg til hardcore, og Joes betydningsfulle rolle som en erotisk «auteur» hvis ambisjoner som filmskaper ofte overskred behovene til sjangeren han arbeidet i.

A love story about legendary exploitation director Joe Sarno, «The Ingmar Bergman of 42nd Street», and his loyal wife and collaborator Peggy. The film follows the Sarnos for a year, as 88-year old Joe is struggling to get a new film project off the ground. Following in Joe and Peggy's footsteps, we are taken on an exciting and often hilarious journey, between a wintery Manhattan and the couple's summer retreat in Sweden. This is intercut with a look back on the dramatic events that shaped Joe and Peggy's lives, and through their very personal story we see how exploitation evolved into hardcore, and Joe's significant place in this history as an erotic «auteur», whose ambitions as a filmmaker often surpassed the needs of the genre he was working in.

Director: Wiktor Ericsson
Script: Wiktor Ericsson
Photo: Dino Harambasic, Martin Thörbjörnson, Sophie Winqvist
Editing: Erik Bäfving, Steen Johannessen, Dino Harambasic
Music: Bugge Wesseltoft
Sound: Håkon Lammetun
Financing: Swedish Film Institute, Norwegian Film Institute, Nordisk Film & TV Fond, Boost HBG, The Swedish Arts Grants Committee, Fond for lyd og bilde
Producer: Erik Magnusson
Contact: Erik Magnusson, Anagram
Emdalavägen 6, SE-223 69 Lund, Sweden
E-mail: erik@anagram.se
T: +46 708298793

Sweden, Norway | 2013 | DCP | 80 min

The director will be present

Norway | 2013 | DCP | 80 min

Light Fly, Fly High

Som ung og kasteløs i India er Thulasis liv på mange måter forutbestemt. Det forventes at hun skal gifte seg når familien ønsker det og akseptere sin plass nederst på rangstigen. Men Thulasi drømmer om et annet liv og trer inn i bokseringen for bokstavelig talt å kjempe for sin selvstendighet.

Light Fly, Fly High ble premiert med pris under IDFA i 2013, og vant prisen for beste lange dokumentar under Dokfilm i Volda tidligere i år.

Beate Hofseth (1977) er utdannet dokumentarfilmregissør fra NISS i Oslo og fra Høgskulen i Volda. Siden 2002 har hun laget dokumentarer for TV og radio. I tillegg arbeider hun med casting og foreleser i film.

Susann Østigaard (1976) er utdannet fjernsynsfotograf fra Høgskolen i Lillehammer og dokumentarfilmregissør fra Volda. Hun har siden 2002 arbeidet som frilansfotograf og laget dokumentar for TV og radio. Sammen driver de produksjonsselskapet Fri Film i Oslo. *Light Fly, Fly High* (2013) er deres siste film, og deres første helatlens dokumentar.

As a young Indian girl without caste, Thulasi is expected to follow a certain path, get married and accept her position at the very bottom of the social ladder. But Thulasi wants to be in control of her own destiny and is literally willing to fight for her independence.

Light Fly, Fly High premiered and won an award at IDFA in 2013, as well as Best Feature Length Documentary at Dokfilm in Volda 2014.

Beate Hofseth (1977) and **Susann Østigaard** (1976) both have a degree in documentary direction, and since 2002 they have directed several documentaries for both TV and radio. Together they run the production company Fri Film. *Light Fly, Fly High* (2013) is their latest documentary, and their first documentary in the feature length format.

The directors will be present

Director: Susann Østigaard, Beate Hofseth

Script: Susann Østigaard, Beate Hofseth

Photo: Susann Østigaard

Editing: Siv Lamarck

Music: Troels Abrahamsen, Kjetil Hovland, Samsaya

Sound: Morten Green, Peter Albrechtsen

Financing: Norwegian Film Institute, Danish Film Institute, Nordisk Film og TV Fond, Fritt Ord, Fond for lyd og bilde, Extrastiftelsen, NRK, DR, FoFoGoFo

Producer: Susann Østigaard, Beate Hofseth

Contact: Fri Film AS

Nordahl Bruns gate 22b, 0165 Oslo, Norway

T: +47 91557849

E-mail: susann@frifilm.no

USA | 2014 | DCP | 101 min

Regarding Susan Sontag

Regarding Susan Sontag skildrer en av de mest innflytelsesrike og provokative tenkerne i det 20. århundre gjennom stemningsfulle eksperimentelle bilder, arkivmateriale og beskrivelser fra venner, familie, kolleger og elskere. Susan Sontag var lidenskapelig og elegant frittalende hele karrieren, og ble en av de viktigste litterære, politiske og feministiske ikoner i sin generasjon. Et fascinerende blikk på en høytragende kulturtolk og forfatter hvis arbeider om fotografi, krig, sykdom og terrorisme gir gjenklang den dag i dag.

Regarding Susan Sontag depicts one of the most influential and provocative thinkers of the 20th century through evocative, experimental images, archive material and accounts from friends, family, colleagues, and lovers. Passionate and gracefully outspoken throughout her career, Susan Sontag became one of the most important literary, political and feminist icons of her generation. A fascinating look at a towering cultural critic and writer, whose works on photography, war, illness, and terrorism still resonate today.

Director: Nancy Kates

Script: Nancy Kates, John Haptas

Photo: Sophie Constaninou

Editing: John Haptas

Music: Nora Kroll-Rosenbaum, Laura Karpman

With: Patricia Clarkson

Producer: Tom Dolby, Rachel Antell, Arwen Curry, Susannah Patrice Morse

Contact: Question Why Films

2530 10th St. 7, Berkeley, CA 94710, USA

T: +1 5105407177

E-mail: outreach@sontagfilm.org

Nancy Kates er filmskaper og forfatter basert i Berkeley i California. Hun co-produksjerte og regisserte *Brother Outsider: The Life of Bayard Rustin* (2003), med den New York-baserte filmskaperen Bennett Singer, som ble vist på Sundance i 2003 og senere vant publikumsprisen for beste langfilm ved New York Lesbian and Gay Film Festival. Kates er tidligere produsent for PBS-serien *Computer Chronicles*, og har vært produsent, manusforfatter og manuskonsulent for diverse dokumentarprosjekter.

Nancy Kates is a filmmaker and writer based in Berkeley, California. She co-produced and directed *Brother Outsider: The Life of Bayard Rustin* (2003) with New York filmmaker Bennett Singer. It premiered at the 2003 Sundance Film Festival and won the Audience Award for best feature film at New York Lesbian and Gay Film Festival. Kates is a former producer of the PBS series *Computer Chronicles*, and has worked as a producer, writer, and story consultant on various documentary projects.

The director will be present

SP

—

Spesialprogram

—

Special
Programme

Barnefilm for glede og latter

Med snart 25 års erfaring fra filmklubarbeid for barn og festivalprogrammering av filmer for barn har jeg observert en veldig interessant, selvfolgelig og viktig sak: Barn elsker å le! De vil være glade! Barn har en helt naturlig og sterk evne til å se positivt på livet. Jo eldre og mer voksen jeg blir, jo mer fantastisk synes jeg det er å være sammen med barn. Det er en mening med at vi mennesker skal være i ulike aldre, tenker jeg. Vi trenger hverandre i alle livets faser. Det er en mening med at vi skal få barn og barnebarn, at vi skal bli besteforeldre, være tanter og onklar – at vi er familier. I sentrum av alt dette finner vi *barnet*. Som både er naïvt, filosofisk og klok på samme tid. Som lærer oss, med lange bein og hodet i høyden, å se de bitte små tingene: få perspektiv. Som følger med på marihønas strevsomme vandring over stien, som brått stikker fram en liten hånd og hjelper henne over på den andre siden. Noe av det fineste jeg vet er å se barn med forventningsfulle øyne i en tettpakket kinosal, klare til å sprekkje opp i latter. Nøn ganger begynner latteren til og med å buble før filmen har begynt. Derfor har jeg i år valgt ut nye, norske kortfilmer som barna rett og slett kan glede seg over. Jeg ønsker at de skal få le – om ikke av hver eneste film, så skal de i hvert fall få kjenne på filmenes positive kraft. I år er det laget riktig mange gode norske kortfilmer for barn, og jeg har fått den æren av å velge ut ti av dem – de jeg synes er de aller fineste.

Torill Kove har gledet mange med sine vakre og stilrene animasjonsfilmer. Det føles overflødig å nevne at hun vant Oscar for beste kortanimasjon i 2008 med *Den danske dikteren*, noe som selvfolgelig gjør at man følger med på hva som kommer av nye filmer fra hennes hånd. *Moulton* og meg handler om det sterke ønsket om å bli sett og forstått. Om kjærligheten som vil så vel og som kanskje av og til blir litt feil. Animasjonsfilmene *Cowboydrøm* og *Cowboy i farger* av henholdsvis Lars Hegedal og Trygve Nielsen danner et eget lite «westerntema» i programmet. Den første cowboyen er til tider rasende tullefestlig, den andre ute på en estetisk, fargerik og romantisk reise. Eirin Handegard har laget *Må, bare må* – med verdens enkleste strek, utført på 255 toalett-tørk – om en liten tissettrengt jente. *Bendik og monsteret*, regissert av Frank Mosvold, basert på boken av Arne Svingen med samme tittel, er utført i nydelig data-animasjon i gjenkjennelig «dream factory» stil. Denne filmen vil appellere til de fleste av oss som i mørke stunder drømte om å få en stor og snill venn som bare kunne ordne opp i alle dumme ting. Bendik finner sin under senga og sammen ordner de opp i tilværelsen.

Martine Grande er en ung, prisbelønt animasjons-regissør som i år er kommet med den vakre fortellingen om *Kakerlakken med den stygge frakken*. Vi får innblikk i et originalt filmunivers på «bakkenivå», som med klare, sterke farger og

nydelig dialekt egentlig handler om noe så enkelt som at vi ikke skal prøve å være noe annet enn det vi er. *Bobbys gjengforening* er dette programmets lille outsider og sjarmør-bombe. Er det en film for barn? Hva handler den egentlig om? Er det en dokumentarfilm? Jeg vet ikke – jeg bare syntes den er så fin! Filmen er laget av Lyder Janøy, kjent for sine røffe og frekke animasjonsfilmer samt sitt kritiske skråblikk på norsk kortfilm. Vi følger den lille hundehvalpen Bobby og hans matmor tilbake til kennelen hvor han ble født. Bobby er glad. Men vil han kjenne igjen hundemamma og hundepappa? Og hvem i all verden bryr seg om en hund vil kjenne igjen sine biologiske foreldre? Jo, det tenker hun som eier Bobby på. Fordi hun selv er adoptert og aldri har sett sin biologiske mor.

Jeg skriver innledningsvis at alle barn er filosofer. I *Dette er verden* får vi et bevis på det. Regissør Janne Lindgren har muligens lagt sine kloke ord i hovedpersonens, fireåringerens, vesle munn, men det er troverdig. Replikker som «Når man sover er man alene – og da må jeg våkne!» samt «i skogen bor det store dyr som ingen eier» koblet sammen med utrolig vakre og nære bilder av det betraktende barnet, er så nydelig at jeg tror filmen også vil oppfattes med undring og glede hos barn som ser filmen, selv de ganske så små.

De to siste filmene i dette programmet er på ulike vis koblet til nordlysets kraft og mystikk. *Den magiske tiden* er laget av animasjonsregissør og nestor Kine Aune, som siden slutten av 1970-tallet har gleddet norske barn med utallige animasjonsfilmer. I 2013 rundet hun 70 år og kom med denne lille filmen, basert på samiske myter. I *Aurora Borealis*, laget av Dino Murselović, møter vi serbokroatiske Emina på et asylmottak i Nord-Norge. Man kan anta at vi befinner oss tidlig på 1990-tallet da borgerkrigene raste på Balkan. Emina, som kanskje er rundt tolv år, venter veldig på at faren hennes skal bli funnet og komme til Norge for å være sammen med resten av familien. I en undertekst oppfattes det at mor har gitt opp håpet og tror at far er død. Men Emina gir ikke opp. Over det hele raser på stort og estetisk vis nordlyset, som får en helt spesiell betydning for denne filmhistorien. En vakker og forventningsfull film om kjærligheten, håpets og tankens uendelige kraft – til evig tid. Og det er gode verdier å ta med seg – både for store og små. God film!

Ingrid K. Dokka
Lanseringsrådgiver, Norsk filminstitutt

With almost 25 years of experience with programming children's films for film societies and festivals, I have noticed something very interesting, obvious and important: Children love to laugh! They want to be happy! Children have a wholly natural and powerful ability to look at the bright side of life. The older I get, the more I enjoy spending time with children.

Maybe there is meaning behind the fact that human beings exist at varying ages? We need each other during all phases of life: having children and grandchildren, becoming grandparents, aunts and uncles – being families. At the centre of all this we find the child. Who is naïve, philosophical and wise at the same time. Who teaches us, with our long legs and heads up in the air, to see the tiny things: to obtain perspective. Who follows a ladybird's strenuous walk across a path, and suddenly sticks out a small hand to help it to the other side. Among the finest things I know is to see children in a packed movie theatre, wide-eyed with expectation and ready to burst out in laughter. Sometimes it even begins to bubble before the movie has started. This is the reason behind this year's decision to select new, Norwegian shorts that children can simply enjoy themselves watching. I want them to laugh – perhaps not in every film, but they will always feel the positive power in these films. This year, a great many excellent children's shorts have been made, and I was given the honour to select the ten very finest ones.

Torill Kove has long thrilled us with her beautiful, stylish animation films. It seems superfluous to mention that she won an Oscar for Best Animated Short in 2008 with *The Danish Poet*. Her latest, *Me and My Moulton* is about the strong need to be seen and understood. About a love with so good intentions it sometimes turns out a *little bit* wrong. The animations *Cowboy Dream* and *Cowboy in Colour* by Lars Hegedal and Trygve Nielsen, respectively, create a special western theme within the programme. The first cowboy is at times hysterically silly while the other one is a bit deeper and embarks on an aesthetic, colourful and romantic trip. Eirin Handegard has made *Just Have To* – with the simplest drawings imaginable, on 255 wipes of toilet paper, about a small girl who just *has to pee*. *Bendik & the Monster*, directed by Frank Mosvold, and based on the Arne Svingen book of the same title, is made with beautiful computer animation in recognisable «dream factory» fashion: this movie will appeal to everyone who, when in a dark mood, has dreamt of having a nice, big friend who can fix all stupid things. Bendik finds his friend under his bed. Together they make the world just that little bit more bearable.

Martine Grande is a young award-winning animation director who presents the beautiful story of *The Little Cockroach with the Odd Green Coat*. It invites us into an original

Children's Films for Joy and Laughter

film universe at ground level, which with clear, strong colours and a delightful regional accent is about something as simple as not trying to be something you're not. *Bobby's Reunion* is our programme's little outsider and big charmer. Is it a children's film? What is it *really* about? Is it a documentary? I have no idea – I simply think it's great! It is by Lyder Janøy, known for his rough and cheeky animations, as well as his critical, odd gaze at Norwegian short films. We follow the puppy, Bobby, and his owner back to the kennel where he was born. Bobby is happy. But will he recognise his biological Mum and Dad? And who in the world cares whether a dog recognises its parents or not? Well, the owner does. Because she herself is adopted and has never seen her biological mother.

I started out by saying that all children are philosophers. *This Is the World* is the proof. Director Janne Lindgren might just have put some wise words into the 4-year-old protagonist's mouth – but it is entirely believable. Lines such as «When I sleep, I am alone – so then I have to wake up!», and «large animals that nobody owns live in the forest», are accompanied by incredibly beautiful and intimate pictures of the observant child. All of it is so wonderful that the movie will be met with amazement and joy by everyone – also the smallest children.

The programme's last two films are connected to the power and mystique of the northern lights. *The Magic Time* is by animation director and «grand old lady» Kine Aune, who since the late 1970s has pleased Norwegian children with countless animation movies. Turning 70 in 2013, she came up with this little film, based on Sami myths. In *Aurora Borealis* by Dino Murselović, we meet Emina, a Serbian-Croatian at a centre for asylum seekers in Northern Norway. It is most likely set in the 1990s, when civil war raged in the Balkans. Emina, around 12 years of age, waits impatiently for her father to be found and sent to Norway to join the rest of the family. Her Mum has secretly given up hope, believing Dad to be dead. But Emina refuses to give up. The beautiful, majestic northern lights rage above them, something that will have a special importance to the story. A ravishing, expectant film about love and the limitless power of hope and mind – forever. These are solid values to take with us – both for young and old. Have a nice festival!

Ingrid K. Dokka
Promotion advisor, the Norwegian Film Institute

Norway | 2014 | DCP | 13 min

Moulton og meg

Me and My Moulton

En syv-årig jente hvis foreldre er pinlig ukonvensjonelle moderne arkitekter, er misunnelig på andre normale norske sekstallsfamilier. Et uventet drama inntreffer den sommeren hun spør foreldrene om å få en sykkel.

Torill Kove (f. 1958) ble nominert til en Oscar for *Min bestemor strøk kongens skjorter* (2001), men fikk sitt virkelige gjennombrudd da hun vant samme pris i 2007 med *Den danske dikteren*. Hun langfilmdebuterte med *Hokus pokus, Albert Åberg* (2013) og har skrevet og illustrert flere barnebøker.

A 7 year-old girl whose parents are embarrassingly unconventional, modern architects envies other normal 1960s Norwegian families. Unexpected drama occurs the summer she asks her parents for a bike.

Torill Kove (b. 1958) was nominated for an Oscar for *My Grandmother Ironed the King's Shirts* (2001), but achieved her real breakthrough when she won the same award in 2007 for *The Danish Poet*. Her first feature film came in 2013 with *Hocus Pocus, Alfie Atkins* (2013). She has also written and illustrated several children's books.

Director: Torill Kove
Screenplay: Torill Kove
Editing: Alison Burns
Music: Kevin Dean
Sound: Håkon Lammetun
Animation: Bjarte Agdestein, Randall Finnerty, Morten N. Pedersen, Linda Manouan, Torill Kove, Jo Meuris, Jens Hahn, Jonathan Ng, Yin Ko Lee, Magnhild Winsnes, Hyun Jin Park
With: Andrea Braein Hovig (narrator)
Financing: National Film Board of Canada, Norwegian Film Institute, Fond for lyd og bilde, Fritt ord, Mikrofilm AS
Producer: Marcy Page, Lise Fearnley
Contact: Lise Fearnley, Mikrofilm AS
Sagveien 23f, 0459 Oslo, Norway
T: +47 21385480
E-mail: lise@mikrofilm.no

Norway | 2013 | DCP | 8 min

Cowboydrøm

Cowboy Dream

Dette er en verden der gutter er menn, hestene løper fort og pistolen alltid virker.

Lars Hegdal (f. 1970) er animator og illustratør med 15 års erfaring fra kommersielt arbeid. *Cowboydrøm* er hans første uavhengige kortfilm.

In this world, boys are men, horses run fast, and the gun always works.

Lars Hegdal (b. 1970) is an animator and illustrator with 15 years of experience in commercial work. *Cowboy Dream* is his first independent short film.

Director: Lars Hegdal
Script: Ola Hegdal
Photo: Lars Hegdal
Editing: Lars Hegdal
Sound: Sander Stedenfeldt Olsen
Music: Andreas Hamre, Sander Stedenfeldt Olsen
Animation: Lars Hegdal
Producer: Klipp og Lim AS
Contact: Jørar Wærdahl, Klipp og Lim AS
Innherredsveien 7, 7014 Trondheim, Norway
T: +47 73535584
E-mail: joran@klippoglim.no

Norway | 2013 | DCP | 7 min

The Cowboy – in Color

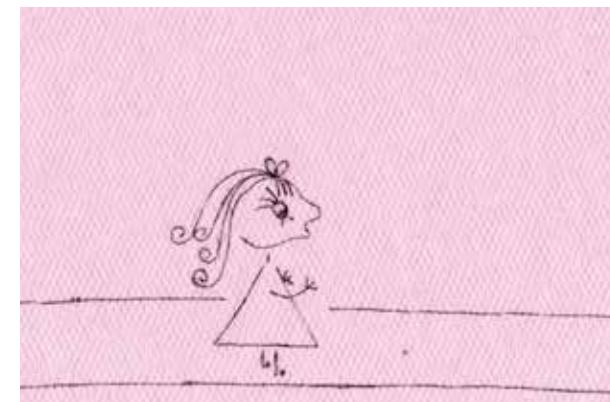
I en verden i svart-hvitt trekker en cowboy farger opp av hatten, men ei kråke stjeler hatten og fargelegger verden grå. *The Cowboy – in Color* er en fabel om de elementære bestanddelene, i RGB teknikk.

Trygve Nielsen (f. 1976) fra Molde er utdannet som animator ved Høgskulen i Volda der han nå underviser. Han har lagd musikk til vel 20 kortfilmer. *The Cowboy – in Color* er hans regidebut.

In a black-and-white world a cowboy pulls colours out of his hat, but a crow steals the hat and paints the world grey. *The Cowboy – in Color* is a fable about the elementary parts, in RGB.

Trygve Nielsen (b. 1976) from Molde has a degree in animation from Volda University College, where he now teaches. He has composed music for more than 20 shorts, and *The Cowboy – in Color* is his directorial debut.

Director: Trygve Nielsen
Screenplay: Trygve Nielsen
Editing: Trygve Nielsen
Music: Trygve Nielsen
Sound: Trygve Nielsen
Animation: Håvard Strand, Torjus Førre Erfjord
Producer: Johannes Hilde Spilling
Contact: Trygve Nielsen
Tornes, 6443 Tornes, Norway
T: +47 45467840
E-mail: trygve.nielsen@gmail.com

Norway | 2013 | DCP | 1 min

Må, bare må

Just Have To

Må, bare må er en animasjonsfilm håndtegnet på rosa toalettpapir. Den handler om ei jente som har veldig dårlig tid. Hun løper forbi ulike ting, men har ikke tid til å stoppe. Hun er for fokusert på å nå målet sitt.

Eirin Handegard (f. 1972) er utdannet animator ved Høgskulen i Volda og driver animasjonsstudioet Eir film i Fredrikstad. Handegard har i flere år arbeidet som animator ved E6 Østfold Medieverksted med fokus på animasjonsprosjekter for barn og voksne i inn- og utland.

Just Have To is an animation film hand-drawn on pink toilet paper, and is simply about a girl who is in a hurry. She runs past various things, but has no time to stop. She is too focused on reaching her goal.

Eirin Handegard (b. 1972) has a degree in animation from Volda University College and runs the animation studio Eir film in Fredrikstad. For several years, Handegard has worked as an animator at E6 Østfold Medieverksted, which focuses on animation projects for children and adults in Norway and abroad.

Director: Eirin Handegard
Camera: Eirin Handegard
Editing: Eirin Handegard
Music: Remington super 60
Sound: Eirin Handegard
Animation: Eirin Handegard
Producer: Eirin Handegard
Contact: Eirin Handegard
Fergeportgata 83, 1632 Gamle Fredrikstad, Norway
T: +47 90230577
E-mail: eirin@eirfilm.no

Norway | 2014 | DCP | 10 min

Bendik og monsteret *Bendik & the Monster*

Dette er historien om Bendik og monsteret som aller mest ønsker å være kabaretsanger. Bendik hjelper monsteret med å oppnå sine drømmer – og som en ekte venn, hjelper monsteret Bendik med å ordne opp i det han ikke syntes er så enkelt.

Frank Mosvold (f. 1965) har en master i filmproduksjon fra Loyola Marymount University i Los Angeles. Han har regissert 14 kortfilmer og står bak de to animerte TV-seriene *Hubert* (2006) og *Elleville Elfrid* (2010).

This is the story about Bendik and the monster who most of all want to be a cabaret singer. Bendik helps the monster fulfill its dreams – and like a true friend, the monster helps Bendik straighten out things he finds difficult.

Frank Mosvold (b. 1965) holds an MA in film production from Loyola Marymount University in Los Angeles. He has directed 14 shorts and collaborated on the two animated TV series *Hubert* (2006) and *Elleville Elfrid* (2010).

Director: Frank Mosvold, Atle S. Blakseth
Script: Thomas Seeberg Torjussen, based on a book by Arne Svingen
Photo: Atle Solberg Blakseth
Editing: Atle Solberg Blakseth, Olve Askim
Music: Marius Christiansen, Lars Kilevold
Sound: Elisabeth Monge
Animation: Alta S. Blakseth
Producer: KOOL Produksjon AS, Dronningens gate 23, 0154 Oslo, Norway
Contact: Toril Simonsen, The Norwegian Film Institute
Dronningens gate 16, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

Norway | 2013 | DCP | 10 min

Kakkerlakken med den stygge frakken og hovudet fullt av triste tankar *The Little Cockroach with the Odd Green Coat*

Kakkerlakken er redd for å blø. Redd for å dø. Men redd for å leve også. Går det an? Hvor kan hun finne sol og glede når høsten har gjemt sola og fargene? Det finnes nok råd.

Martine Grande (f. 1985) er utdannet animator ved Høgskulen i Volda, og driver nå sitt eget animasjonsselskap, Grande Produksjon. *Kakerlakken med den stygge frakken...* er hennes tredje animerte kortfilm.

The cockroach is scared of bleeding. Scared of dying. But scared of living as well. How is that possible? Where can she find light and joy when autumn has hidden the sun and the colours? It might just work out.

Martine Grande (b. 1985) has a degree in animation from Volda University College and currently runs her own animation company, Grande Produksjon. *The Little Cockroach with the Odd Green Coat* is her third animated short film.

Director: Martine Grande
Script: Martine Grande
Photo: Martine Grande, Hilde Ranheim
Editing: Martine Grande, Hilde Ranheim
Music: Trygve Nielsen
Sound: Jan Terje Eidset
Animation: Håvard Strand, Jan Otto Ertesvåg, Martine Grande
Producer: Martine Grande, Linda Fagerli Sæthren
Contact: Martine Grande, Grande Produksjon
Storgata 8, 6100 Volda, Norway
T: +47 48000105
E-mail: martine.grande@gmail.com

Norway | 2014 | DCP | 5 min

Bobbys gjenforening *Bobby's Reunion*

En tre år gammel hund møter sin hundefamilie igjen for første gang siden han ble hentet fra kennelen. En dyre-kommunikatør følger med på trygg avstand og oversetter hva hundene sier til hverandre.

Lyder Janøy (f. 1977) har studert musikk i USA og arbeider med etterarbeid og musikk. Janøy har tidligere laget kortfilmer som *Katten og bildet* (2008) og *Shhh!* (2010).

A 3-year-old dog is reunited with his dog family for the first time since he was taken from the kennel. An animal interpreter follows the event at a safe distance, translating what the dogs say to each other.

Lyder Janøy (b. 1977) studied music in the US and works with post-production and music. Janøy has previously made the shorts *The Cat and the Picture* (2008) and *Shhh!* (2010).

Director: Lyder Janøy
Screenplay: Lyder Janøy
Camera: Lyder Janøy, Jørgen Færøy Flasnes
Editing: Lyder Janøy
Music: Lyder Janøy
Sound: Lyder Janøy
Animation: Lyder Janøy
With: Ruth Marie Engh Janøy
Producer: Tor Arne Øvrebo
Contact: Tor Arne Øvrebo, Proper Film
Dronningensgate 16, 0152 Oslo, Norway
T: +47 99241579
E-mail: torarne@properfilm.no

Norway | 2013 | DCP | 5 min

Dette er verden *This is the World*

En fireåring betrakter verden mens han reflekterer over det å leve.

Janne Lindgren (f. 1978) er utdannet filmfotograf ved Den norske filmskolen. *Dette er verden* er hennes første kortfilm som regissør.

A four-year-old observes the world while reflecting on what it means to be alive.

Janne Lindgren (b. 1978) was educated as a cinematographer from the Norwegian Film School. *This is the World* is her first short as a director.

Director: Janne Lindgren
Camera: Janne Lindgren
Editing: Kristoffer Metcalfe
Sound: Fredric Vogel
Producer: Kristoffer Metcalfe
Contact: Kristoffer Metcalfe
Nannestadgata 5a, 0654 Oslo, Norway
T: +47 99228773
E-mail: kristoffermetcalfe@me.com

Norway | 2013 | DCP | 9 min

Den magiske tiden

The Magic Time

Inspirert av den sørsamiske kulturen forteller *Den magiske tiden* historien til reinkalven og hans vei frem til voksen hvit bukk.

Kine Aune (f. 1943) er en erfaren kortfilm og animasjonsregissør som har produsert og regissert 15 dokumentarer og 16 animasjonsfilmer.

Inspired by the Southern Sami culture, The Magic Time tells the story of a reindeer calf and his journey towards becoming a fully grown buck.

Kine Aune (b. 1943) is an experienced director of short and animation films. She has produced and directed 15 documentaries and 16 animation films.

Director: Kine Aune
Script: Kine Aune
Photo: Qvisten animasjon AS
Editing: Qvisten animasjon AS
Music: Martin Aune, Lars Kilevold, Solveig Andersson (joik)
Sound: Arne Hansen
Animation: Yaprak Morali, Malin Engseth, Hilde Marie Digernes, Morten Pedersen, Kristian Kim Larsen
Producer: Kinefilm, Qvisten Animation AS
Contact: Kine Aune
Boks 212, 7361 Røros, Norway
T: +47 90567449
E-mail: kineaune@online.no

Norway | 2014 | DCP | 15 min

Aurora Borealis

Emina er flytning og bor på asylmottak lengst nord i landet. Men det er noen som mangler – nemlig pappa. Han ble borte i fluktkaoset. Hver kveld ringer mamma og Emina til flyktningleiren i hjemlandet for å høre om pappa er kommet dit. En dag vil ikke mamma ringe mer, og Emina begynner å føle seg rar og se underlige farger på himmelen.

Dino Murselović (f. 1982) er opprinnelig fra Bosnia-Hercegovina. Han er utdannet regissør ved Den norske filmskolen. Murselović kom til Norge som flyktning i 1993, bare 11 år gammel, og mye av inspirasjonen til sine filmer har han hentet fra egne livserfaringer.

Emina is a refugee who lives at a centre for asylum seekers in the north of Norway. But somebody is missing – her Dad. He disappeared during the chaos of escape. Every night, Mum and Emina call the refugee camp in their home country to ask about Dad. One day Mum stops calling, and Emina to feel strange and see odd colours in the sky.

Dino Murselović (b. 1982), originally from Bosnia-Herzegovina, has studied film directing at the Norwegian Film School. Murselović came to Norway as a refugee in 1993, only 11 years old, and much of the inspiration for his films derives from his own life experience.

Director: Dino Murselović
Script: Dino Murselović
Photo: John Erling Holmenes Fredriksen, Tor Even Eliassen
Editing: Olivier Louis Rahmat
Music: Atilla Aksoj
Sound design: Erling Rein
Sound: Kim Erling Johansen, Ghassan Al Zabri
With: Sara Vejović, Almin Baruk, Sadja Setic, Aubry Nyihigira
Producer: Vigdis Roset
Contact: Vigdis Roset
4 1/2 Film AS, Mølleparken 4, 0459 Oslo, Norway
T: +47 95063501
E-mail: vigdis@fourandahalf.no

Jeg leser i mørket

En seminarrekke om Marguerite Duras' filmer og forfatterskap.

HANS PETTER BLAD

Det er i år hundre år siden Marguerite Duras (1914–1996) ble født, og Kortfilmfestivalen ønsker å hedre en forfatter, manusforfatter, dramatiker og ikke minst filmregissør med et seminar der inviterte filmkunstnere og forfattere belyser forskjellige sider ved hennes kunstneriske virke. Målet er å stille en rekke av hennes fundamentale spørsmål på nytt, både for å forstå henne, oss selv og hva som eventuelt har forsvunnet av kunstnerisk innhold og refleksjon i hennes travær.

Marguerite Duras ble født i 1914, i Indokina. Hun ville ha fylt 100 år 4. april 2014. Hennes skjebne er typisk for en lang rekke forfattere som blir berømte. De oversettes i kjølvannet av en suksess, en rekke bøker kommer i rask rekkefølge, og de yter en voldsom påvirkning på en generasjon av forfattere før bøkene forsvinner fra butikkene, tidsskriftene og samtalene. Nye generasjoner forfattere og leserer finner andre helter, og døden, den tragiske, fysiske døden, synes således å følge en litterær død som allerede har utsplitt seg. Duras' kunstneriske gjennombrudd som forfatter kom med «Moderato cantabile» i 1958, men det virkelig kommersielle og publikumsmessige spranget inn i den lesendes bevissthet foretok hun da den selvbiografiske romanen «Elskeren» kom i 1984. For den fikk hun den høyhengende Goncourt-prisen, en pris Simone de Beauvoir hadde fått tretti år tidligere.

I boken «Autobiographical Tightropes» karakteriserer professor Leah D. Hewitt bøkene til Duras slik: «Det durasiske narrativ fokuserer som regel på kvinnelige karakterer som fascinerer i kraft av sin doble natur som både gátefullt tiltrekende og velkjente representanter for kvinnen som mor, datter, kone, elskerinne... Hennes kvinnesentrerte univers retter kontinuerlig oppmerksomheten mot kvinner og deres lidenskaper, deres kropper, mot språket, og spørsmålet

om en kvinnelig subjektivitet.»

Å forholde seg til Duras kan være dramatisk. Dag Johan Haugerud sier i brevveksling med undertegnede, at han [...] har brukt mye tid på Duras, både filmene og bøkene. Det tror jeg nesten alle som skrev og så film på 80-tallet gjorde, og da jeg gikk på forfatterstudiet i -89 vil jeg påstå at Duras' forfatterskap hang over oss som en tung hånd, som både klappet og slo oss på en gang. Dette er antakeligvis en situasjon mange norske forfattere kan kjenne seg igjen i, på godt og vondt.

I dag er det «Elskeren» de fleste tenker på når de tenker på Duras, og en ser gjerne for seg den vevre, unge jenta på forsiden av romanen, og den tilsvarende vakre ungjenta fra spillefilmen basert på romanen. Boken er bare en liten del av et kunstnerskap der romanene er viktige, men likevel bare utgjør en del av et større hele. Duras skrev essays, teaterstykker, filmmanus og nær selvbiografiske beretninger, og hun regisserte en lang rekke filmer. Derfor er det all mulig grunn til å hedre henne i jubileumsåret. Personlig ser jeg fortsatt på det som en skandale at hun ikke fikk Nobelpriisen i litteratur.

Marguerite Duras kommer fra en annen tid, fra den gang Vietnam het Indokina, fra eksistensialismens spede begynnelse og et kjærlighetssyn preget av verdenskrigenes brutalitet. Ikke minst er hennes filmer annerledes enn de filmene som ble laget i hennes samtid og de vi ser i dag. Ordet syntes å interessere henne mer enn bildet, og frykten for å kjede publikum var fullstendig traværrende. Hun tok med seg den litterære stemmen, det personlige, det selvbiografiske og det refleksive nivået fra bøkene inn i filmen på en måte som i dag både virker rørende gammeldags og

samtidig sjokkerende moderne. Det som kanskje rører oss mest i dag, er den brutale selvutleveringen, både sann og fiktiv, og hvordan begjæret er en drivkraft og veiviser, uansett hvilken del av livet og samfunnet vi befinner oss i.

Selv det å lese blir hos Marguerite Duras dramatisk og vakkert, og nesten filmatisk. Slik beskriver hun det selv, i den korte teksten «Toglesning»: «Jeg leser, når det er mørkt. Jeg har alltid kun lest når det var mørkt. Også da jeg gikk på

skolen, leste jeg, når det var mørkt, i siestaens mørke, som tømmer byen, slik natten gjør det.»

I samarbeid med Dramatikerforbundet og Ibsen- og Hamsundagene.

Støttet av Institut français og Fritt Ord.

I Read in the Dark

– A series of seminars about Marguerite Duras' films and writings.

HANS PETTER BLAD

This year, it is one hundred years since Marguerite Duras (1914–1996) was born, and The Norwegian Short Film Festival wishes to honour the author, scriptwriter, dramatist and, not least, film director with a seminar where invited film artists and authors illuminate various sides of her artistic work. Our goal is to pose several of her fundamental questions anew, both to understand her, ourselves, and the artistic content and reflections that may have disappeared in her absence.

Marguerite Duras was born in 1914, in Indo-China. She would have turned one hundred years old on 4th April this year. Her fate is typical for a large number of authors that become famous. They are translated in the wake of success, a number of books come in rapid succession, and they exert tremendous influence on a generation of authors, before the books disappear from stores, periodicals and conversations. New generations of writers and readers find new heroes, and death – the tragic, physical death – thus seems to follow a literary death that has already taken place. Duras' artistic breakthrough as an author came with «Moderato Cantabile» in 1958, but her real commercial breakthrough and leap into readers' consciousness happened with the autobiographical novel «The Lover» in 1984. It won her the prestigious Goncourt Award, a prize that Simone de Beauvoir received thirty years earlier.

In her book «Autobiographical Tightropes» Professor Leah D. Hewitt characterises Duras' books by arguing: «The Durasian narrative most often focuses on female characters who fascinate by virtue of their double nature as mesmerizing enigmas and familiar representations of women as mothers, daughter, wives, lovers. Her woman-centered universe continually calls attention to the relationships of women to their desires, their bodies, to language, and to the question of female subjectivity.»

Relating to Duras can be a dramatic endeavour: Dag Johan Haugerud tells me in a private correspondence that he [...] spent a great deal of time on Duras, both films and books. I think I had that in common with almost everyone who wrote and watched films in the 1980s. When I studied writing in 1989 I claim that Duras' literary work hung over us like an iron fist in a velvet glove, which both comforted and struck

us at the same time». This is probably a situation that many Norwegian authors can identify with, for better or worse.

When thinking about Duras today, it is «The Lover» that springs to mind. Often, our inner eye sees the slender, young girl on the front cover of the novel, and the equally beautiful girl from the film adaptation. The book might be a small part of a body of work in which the novels are important, but still makes up just a part of a greater whole. Duras wrote essays, plays, screenplays and near-autobiographical stories, and she directed a large number of films. Consequently, we have every possible reason to honour her anniversary. Personally I think it is scandalous that she never received the Nobel Prize in literature.

Marguerite Duras comes from another age, from the time when Vietnam was called Indo-China, from existentialism's fragile beginnings and an attitude to love marked by the brutality of world wars. Not least, her films are different from both her contemporaries' and the ones we see today. Words seemed to interest her more than images, and the fear of boring the audience was totally non-existent. She brought with her the literary voice, the personal, the autobiographical and the reflexive level from the novels into her films, in a way that seems both movingly old-fashioned and shockingly modern. What moves us most today is perhaps, the brutal self-revelation, both true and fictional, and how desire is both a driving power and a guide, regardless of which part of life and society, in which we find ourselves.

Even the act of reading is for Marguerite Duras dramatic and beautiful, and almost cinematic. This is how she describes it herself, in the short text «Train Reading»: «I read, when it is dark. I have only ever read when it was dark. Also when I went to school, I read, when it was dark, in the darkness of the siesta, which empties the city, like the night does.»

In cooperation with Writers' Guild of Norway and the Ibsen- and Hamsun Days.

Supported by Institut français and the Fritt Ord Foundation.

Om Marguerite Duras

HANNE ØRSTAVIK

«Ça avait commencé par la peur». Det hadde begynt med redselen. Sånn åpner romanen «Emily L.» av Marguerite Duras, fra 1987. Så sier hun ikke noe mer om redselen, ikke om den redselen, ikke direkte. Det kommer en beskrivelse av landskapet, hva de gjør, det er hun og en mann, yngre enn henne har jeg alltid tenkt, det står ikke, de kjører inn til Quillebeuf, en havneby ved Atlanterhavet, Normandie. De går tur langs kaia, der Seinen løper ut i havet, ser tankbåtene, det hvite i kaia, det grå og blå i vannet og himmelen. De skal forlate hverandre, forholdet er over men de er fortsatt sammen. Er det redselen?

Jeg leste Duras før jeg visste at jeg skulle skrive. Jeg kom til Oslo fra Tana, Finnmark, den høsten jeg ble seksten år, og det var én ting jeg ville mer enn noe, og det var å lære fransk. Sommeren etter tredje gym fikk jeg en fransk kjæreste, en rørlegger, ti år eldre enn meg, fra en forstad utenfor Paris som jeg møtte i Pont de Montvert i Lozère-fjellene. Var det han som viste meg Duras? En av de gangene jeg ble med ham i den hvite kassebilen og vi kjørte ned alle de smale svingete veiene mellom de grågrønne trærne i sola ned mot Arles eller Montpellier, industriområdene, og jeg satt i bilen mens han var inne i store engros-haller og kjøpte rør og utstyr og til slutt dro vi innom en bokhandel, han hadde studert i Paris, geografi, men han ville ikke leve sånn, han ville være fri, og han visste mye om litteratur, pekte på dem for meg, bøkene, George Perec, «Zazie dans le métro», og andre, André Gide, Paul Claudel, Robbe-Grillet, Nathalie Sarraute, var det han som pekte på Duras? Eller var det et år senere, da jeg satt på HF-lesesalen på Blindern og hadde begynt på fransk, at de bøkene ble mine? Jeg husker ikke lenger hvor jeg kjøpte dem, det er snart 25 år siden. Jeg kjøpte mange, først av Sartre, Beauvoir, så Camus, og så var det Duras, mange mange av Duras.

Marguerite Duras, både forfatter og filmskaper, debuterte i 1943 med «Les Impudents» («De uforskammede»). Gjennombruddsromanen var «Demning mot Stillehavet», hennes tredje, i 1950. «Moderato cantabile» kom i 1958 og sies ofte å markere overgangen til en mer fortsettet skrivemåte. Hun utga rundt førti romaner og andre tekster, tjue skuespill og seks filmmanus, blant annet «Hiroshima, min elske», som ble film i Alain Resnais' regi i 1959. En annen er *India Song* fra 1975 som hun regisserte selv. På åttitallet, i 1984, i en alder av sytti år, kom hennes kanskje mest kjente roman, «Elskeren», som ble filmatisert av Jean-Jacques Annaud i 1992.

Av alle romanene og verkene hennes er det to som har vært viktigst for meg. Den ene er romanen «Emily L.» fra 1987, sent i forfatterskapet, og den andre er «Les lieux de Marguerite Duras» («Stedene til Marguerite Duras»), en samtalebok fra ti år før, 1977, basert på to TV-program med

samme navn om henne og filmene hennes som ble laget for TF1, og vist i 1976.

Da jeg leste «Emily L.» den gangen, for lenge siden, da jeg var nitten-tjue, så var det som gjorde sterkest inntrykk, at Kapteinen, mannen hennes, mannen til Emily L., de to, som er det paret som sitter i baren i Quillebeuf og som jeg'et, fortelleren og mannen hun er sammen med, ser, og lytter på fortellingen til gjennom romanen, at han, Kapteinen, som hun elsker og gifter seg med og lever med hele livet, at han brenner diktet hennes, diktet til Emily L., det siste, det tyvende, der hvor hun forløses som skrivende. Det diktet finner han og det er ikke ferdig og han leser det og han kan ikke forstå det og han er uteengt fra det, han finnes ikke i det, han elsker Emily L., men hun har områder og steder i seg, tydeligvis, virker det som for ham, hvor han ikke er. Og det begjæret, den kraften han ser henne gi skrivinga, den er han uteengt fra. Og sånn kan han ikke ha det. Det er for smertefullt, for vondt. Han vil ta det bort fra livet deres, det stedet diktet er, mellom dem. Og han brenner det. Det diktet som var fullendelsen av de nitten første, som var overskridende, annerledes, helt nytt.

Det må ha vært rystende, diktet, selv om han ikke kunne forstå det. Noe i ham forsto at dette var et sterkt sted, stedet i diktet, den væren som var der. Og det var hennes sted, hennes styrke, som hadde laget det, som var sånn, var det stedet. Og han var ikke der. Han var ikke det stedet hos henne, i henne. Sånn var det, for ham.

Da jeg var nitten-tjue og leste denne romanen første gang, så var det den brenningen som var helt forferdelig for meg. Men det var ikke Kapteinen jeg tenkte på, det var henne. Emily L. At det ble gjort, mot henne. Hvordan kunne hun fortsette å leve, med ham, og leve overhodet, når den hun var, det indre i henne, det indre lyset i henne, som var det hun hadde villet vise og dele i det siste diktet, som handlet om lyset en ettermiddag om vinteren, hvordan det lyset, det lyse vinterlyset skjærer inn i deg, uten å lage noe merke, men det det gjør er å lage en indre forskjell, forandre noe, røre ved noe inni deg, og at det også er virkelig, like sterkt og merkbart, og så bare ikke til å gripe, likevel. Og så ødela han det. Han ødela hennes virkeliggjøring av livet i seg. Av seg selv. For meg var det den grusomste av alle handlinger, jeg husker at jeg kunne ikke like Kapteinen, mannen hennes, ham hun elsket og levde med hele livet, jeg syntes han var brutal, kjærlighetsløs, forferdelig.

Når jeg leser romanen igjen nå, kjenner jeg stor ømhet for Kapteinen. Romanen har ømhet for dem alle. Emily L. er det eneste barnet i det store huset, eller slottet, med park og skog rundt, ved vannet på Isle of Wight i den engelske kanal. Kapteinen er den unge altmuligmannen som bor på loftet i båthuset. De er så vidt tjue, hun er fire år eldre enn

ham. De nektes å gifte seg av foreldrene hennes, de lever sammen likevel, bor på loftet i båthuset sammen, gifter seg etter ti år, når foreldrene dør.

Redselen.

Romanens forteller er forfatter, hun er i Quillebeuf med den yngre mannen, romanens du. Hun elsker ham. Han vil gå fra henne, han elsker henne ikke lenger, om han noen gang har gjort det. Det gjør vondt for dem begge. De vet det, at det er over, det er det de er i, der, sammen. De går langs kaia, de setter seg på havnekafeen, først ute, i skyggen av bygningene ved den åpne plassen mot kanalen, siden flytter de inn, og det er da, der, at de kommer nærmere det engelske paret i baren, og begynner å lytte til dem, Kapteinen og Emily L., og se på dem, og de ser dem der, hele kvelden blir de sittende, til det blir natt og de kjører hjem.

De hører biter av deres fortelling, men etter hvert blir fortellingen om Emily L. og Kapteinen deres fortelling, en fortelling de lager sammen, de som lytter, som hun forteller til ham. Og de snakker om skrivinga. For hun er forfatter. Og Emily L. De nitten første diktene til Emily L. ble gitt ut, etter at det tyvende var brent, uten at hun visste det, av faren hennes, før han døde. Hun får en stadig voksende anerkjennelse for de diktene, men de er utenfor det livet hun lever. Hun lever ikke lenger med skrivinga, hun er på havet med Kapteinen, de reiser og reiser, hun holder på å dø. Det står ikke noe i romanen om at hun holder på å dø av en sykdom, men det er dette som er døden i henne, tenker jeg, at hun ikke skriver mer, at hun har måttet, har valgt å måtte, har ikke kunnet eller ikke gjort det annerledes, at hun har tatt skrivinga bort fra seg for å kunne være hos Kapteinen. Og at det er døden i henne, det dør henne, ikke å være nær det skrivende stedet i seg, det levende.

Romanens du, mannen, den yngre mannen som «jeg» er sammen med der på kaféen, han skriver ikke, men han vil skrive. Du er forfatter, sier hun (jeg) til ham. Du er en forfatter som ikke skriver. Hva sier hun når hun sier dette? Jeg tenker at hun sier at du har det stedet i deg, det levende, voksende stedet, som er skrivinga. Hun holder det åpent for ham, ser ham i det han ennå ikke har framvist, materialisert, hun er som vinterlyset inn i ham med å se ham som skrivende. Jeg tenker at det er også kjærlighet. Det er også at hun elsker ham, at hun ser det stedet i ham, som å peke på en eng i den andre, og gjøre den engen virkelig.

Og, hun sier også: Det er jeg som hindrer deg i å skrive. At det å være sammen med henne gjør det umulig for ham å skrive.

Da jeg leste dette som tjueåring, var mange av disse utsagnene melodramatiske for meg, jeg opplevde dem nok inntimellom som litt «franske», alt med død og elske og fram og tilbake, at det var voldsomme ord, litt overdrevne, det var følelser jeg ikke kunne gjenkjenne. Jeg var så ung. Marguerite Duras er født i 1914, hun var 73 da denne romanen utkom. Når jeg leser romanen om igjen nå, ser jeg hvor sterkt, enkelt og sant det er, det som står der. Jeg kan på en helt annen måte ta det inn, boken blir vintersol i meg. Det kjennes som jeg endelig har kommet fram til et sted hvor jeg ikke bare har kunnet hengi meg til skrivinga, men også til et annet menneske. Det som skjer med oss da. Når vi gir oss til en annen, når vi elsker. Det som skjer der, disse ordene

er ikke for store for det. Der er disse ordene helt sanne. Der er redselen bare redd, der er å miste å ikke finnes lenger. Og dette er en roman om redsel, redsel for å miste, både den andre og seg selv, den handler om det. Det er en roman om stor, stor kjærlighet, og sorgen over den, all døden det er i å elske en annen og så er det ikke mer. Om hvordan det kan drepes, sånn Kapteinen brenner diktet, vi kan la det drepe i oss, sånn Emily L. ikke skriver mer, fordi vi tror det er en måte å holde det levende på, kjærligheten, at det holder oss nær, den andre, hvis vi tar det stedet i oss bort.

Men i et brev som Emily L. skriver til en ung mann, vaktmesteren i huset til foreldrene, etter at diktet er brent, etter at de drar på havet, Kapteinen og hun, han er like gammel som henne, vaktmesteren, og hun skriver til ham, flere år etter at de møttes, en time, ved huset, og hun fortalte ham om diktet som var blitt borte, og han visste om det, den unge vaktmesteren, de snakket om det, det diktet. Det virket som han forsto. Emily L. fikk aldri vite at det ble brent. I brevet hun skriver til ham, som hun skriver for å la ham vite at hun hadde kunnet elske ham, der står det også: «Jeg er ikke trofast.» Og det er et paradoksalt sted i romanen, dette, for hun har jo dødd det stedet i seg, det egne stedet, for å bli hos Kapteinen. Men så skriver hun dette brevet til vaktmesteren, hvor hun likevel sier at hun bevarer et eget sted, jeg tenker at det er det hun mener, med ikke å være trofast. Det står at hun tror at det er viktig alltid, i forhold til seg selv, å bevare et område i seg, for å kunne være alene med seg selv, der, og for å elske.

Og er det ikke det vi gjør, i skrivinga, i lesninga. Vi er i det stedet i oss der vi er alene, og der vi elsker. Og det er som Duras med denne romanen når fram til dette stedet i oss som ikke kan nås, og gjør det synlig. Det er som hun i denne romanen sirkler inn, tegner ringer og ringer rundt dette stedet som er stedet i oss hvor noe blir levende og vokser i oss. Og at det er skriving eller å elske, eller å lese, at det er noe som langt inni oss selv, som er gjemt, og så at vi samtidig elsker, vil være nær, være hos. At vi trenger hverandre. Vi trenger å høre til. Vi trenger å være noens. Og hvor skjørt og sterkt dette er på en gang. Kapteinen holder ikke ut at Emily L. har dette stedet i seg hvor han blir en fremmed, hvor han ikke finnes, ikke er. Han vil ikke ødelegge henne. Han elsker henne. Han vil bevare henne hos seg. Derfor brenner han diktet hennes. Og hun kan ikke bli i det stedet i seg når det er så farlig for ham, av en eller annen grunn velger hun å gjøre det som er nødvendig for at de blir hos hverandre, hun skriver ikke mer. Hun slutter å skrive. Og så dør hun. Sier de to, jeg og du i romanen, som ser de to, det engelske paret, denne junikilden, i baren på Café de la Marine, i Quillebeuf. Mens deres eget forhold, med dem er det annerledes. Det er over, de er fremdeles hos hverandre, men det er over, og de skal gå fra hverandre, de elsker hverandre ikke lenger, eller hun/jeg elsker ham/du mer enn han, hvis han noen gang, men det blir også klart at deres valg, deres mulighet eller umulighet, er en annen. De velger skrivinga. Hun/jeg må skrive. Og hun har allerede sagt at hun tenker at det er hun som hindrer ham i skrivinga hans. Det er som en voldsom vekst i dem de ikke kan vokse i, sammen. Hos hverandre. De må vekk fra hverandre, eller han må vekk fra henne. Og hun vet at han

kommer til å bli borte, hun kommer til å miste.

Redselen.

Og romanen slutter med at hun snakker til ham/deg, om skrivinga. «Jeg sa også til deg at det gjelder å skrive uten å rette, ikke nødvendigvis fort, i full fart, nei, men følge seg selv og følge det øyeblikket man er i, seg selv, i det øyeblikket, og kaste skrivinga fram, nesten mishandle den, ja, mishandle den, ikke ta bort noe av den ubrukelige massen, ingenting, la den være som den er med alt, ikke tukte noe, verken det raske eller det langsomme, la alt være som det var da det kom.»

Og når jeg leser de siste linjene nå, så er det som hun like mye snakker om å elske. Om å ta i mot et annet menneske, stille seg åpen for at kjærligheten skal skje i deg. At Duras i denne romanen samler inn alt mot dette stedet hvor disse er sammenblandet i oss, å elske og å skape, at romanen tar oss med inn dit, og står og står der, i det sammensatte i det. Og lar det komme lys, lar den skarpe vintersola komme inn i dette, det smertefulle nesten umulige i det, å vokse og være i det levende i seg og være nær en annen som også vokser og har det levende i seg og det å ville trenge måtte være nær den andre men at det stedet i den andre, og i en selv, er utilgjengelig.

Og det er så mye med Emily L. Hun heter ikke det, kvinnen ved bare med Kapteinen. Det er den unge vaktmesteren som kaller henne det, han gir henne det navnet, inni seg, og det er navnet han bruker, når han snakker med regnskapsføreren inne i Newport, om dem, og Kapteinen og hun. Og det er det navnet hun sier, når jeget i romanen spør henne, hva hun heter. Det er den eneste gangen det er kontakt mellom de to parene, i romanen. Diktene er utgitt under et annet navn, pikenavnet hennes, de vet ikke hvilket det er. De er samtidige med hverandre, der, på kafeen.

Men de er ikke sammen, tett. Det er her romanen blir til. I forskynningene og mellommennene, det romlige og stedene og navnene og lydene og strekningene, utstrekningen, den store endeløsheten som strekkes ut i romanen ved at linjene tegnes til Stillehavet og de fremmede navnene på havner og steder der, og innsnevringen, til øya i den engelske kanal og til timene de sitter der, de fire, på Café de la Marine. Det er mellomrom ved at de ikke vet. De vet ikke, om seg selv, om de andre. Og i dette som ikke fastholdes, som ikke bestemmes, men lyttes til, som blir tatt i mot, her skjer romanen.

Og Marguerite Duras snakker om det, i den andre av de to bøkene som har vært viktigst for meg, «Les lieux de Marguerite Duras», der snakker hun om den totale lyttingen hun stiller seg åpen for når hun lager film, når hun skriver. Det er bilder fra steder i den boka, steder hun har laget filmer, og hun snakker om hvordan filmene har blitt til ved at hun har lyttet til stedet. Hun sier *India Song* begynte med at det var helt stille. Den begynte i det, i stillheten. Lytte til den, la den være åpen. Og så ta i mot det som kommer, ut i fra det. Og det alltid hav i filmene, sier hun. *La femme du Gange* foregår ved havet, på stranden. Og det er sånn det kjenner når jeg leser Emily L. om igjen også. At den er lyttet fram. Det er denne totale åpenheten.

Det er den totale åpenheten som er nødvendig for at kjærligheten skal kunne skje i oss også. I «Dødens sykdom» også, en tittel jeg ikke kan si uten at Kierkegaards

«Sykdommen til døden» klinger med. De handler om det samme: ikke å kunne elske. Det er dødssykdommen. En mann betaler en kvinne for å være hos seg på et hotellrom i 16 dager og netter. Ikke for at hun skal ligge med ham, men for å lære ham å elske. Hotellet de er i ligger også ved Atlanterhavet.

Redselen.

Ikke å kunne elske. Er det kanskje også ikke å kunne den totale åpenheten, ikke å kunne overgi seg, redsel for å bli ødelagt. Lagt øde, forlatt. Det ligger et landskap i disse erfaringene. Det ligger toner og minner og skjønnhet i det. Det kan se ut som et nærmest maniert grep å oppholde seg ved havet sånn. Men det er ikke sånn det kjenner, hvis en går inn i det. Men kan en gå inn i det. Den åpenheten Duras' bøker og filmer er laget med, trenger at du møter dem åpent, for at de skal kunne bli virkelige i deg. Og kan vi det, kan du, kan jeg, være åpne, kan vi elske?

Jeg leste Duras før jeg begynte å skrive. Jeg leste Emily L. mange år før jeg visste noe om at jeg selv en gang skulle stå i en trapp i et rekkehøys og høre han jeg levde sammen med si: «Ved siden av deg blir alt jeg gjør ingenting.» Han mente skrivinga, bøkene våre, det å være to forfattere sammen. Og jeg visste at det var det han hadde villet gjøre mer enn alt, skrive. Og nå ble det ingenting, sammen med meg. Hva skal vi gjøre med det, spurte jeg. Det er ikke noe å gjøre med det, svarte han. Det er sånn det er. Og så ødelå det oss, eller vi ble ødelagt, eller vi var ødelagt allerede, og det var enda vanskeligere, for jeg kunne ikke elske heller. Det var stengt i meg, det var ikke åpent, det var bare i skrivinga jeg kunne være åpen, der var jeg helt åpen, så åpen som jeg kunne, da. Men ikke i hjertet mitt, ikke i kroppen min, ikke mot ham, som jeg levde sammen med. Og så kom den våren da jeg sto ved kjøkkenvinduet i rekkehøys og dagene gikk og jeg sådde ingen frø til hagen, det var ingen vits, hvorfor skulle jeg det, jeg var sikker på at jeg virkelig var dødssyk, at jeg skulle dø. Det hadde bare ikke manifestert seg ennå. Men så, da vi forsto at vi måtte skille oss, da skjønte jeg at det var forholdet vårt som var dødt, ikke jeg. Men noe i meg var ikke levende, heller. Er det mulig å lære å elske?

På denne måten, langt inn i mitt eget liv, har jeg brukt Duras' bøker. Jeg har brukt bildene av henne, brukt det jeg fanget opp av livet hennes, jeg har aldri vært interessert i om det var sant, om det stemmer, aldri lest noen biografi. Jeg har brukt barndommen hennes, ved Mekong-floden utenfor Saigon i Indokina, brukt det som innganger til mitt eget liv og min egen barndom, i Finnmark, ved Tana-elva, der jeg vokste opp, de første årene ved elvemunningen, der elva renner ut i havet og det er store sandbanker og elva er bred som en flod. Jeg har brukt Duras' liv og bøker sånn hun lar jeg og du i Emily L. bruke Emily L. og Kapteinen i sin egen historie. Sånn den unge vaktmesteren gir Emily L. navn, sånn Emily L. bruker ham videre inni seg, som sitt ytre i seg, som hun sier et sted.

Bakerst i «Les lieux de Marguerite Duras» er det bilder av henne, som barn, som ung jente, som voksen kvinne, eldre kvinne, som er når TV-serien ble laget og boken ble til. Og når jeg åpner den boken igjen nå, jeg har ikke sett i den siden da, ikke sånn, når jeg ser i den nå, forstår jeg hvor

mye hun har betydd for meg. Hvor mye jeg må ha sittet med den boka i hendene for 25 år siden da jeg var tjue, kanskje tjueen år, og sett og sett på de bildene. At de må ha blitt et sted i meg, de bildene. Hvem var jeg i det stedet i meg? Hva brukte jeg de bildene til?

Ett av dem er av Duras og lillebror, han døde tidlig i en krig, en feil med noen medikamenter. Hun hadde en bror til, en eldre, han var ikke snill. Men den yngre broren og hun er det som står der på bildet, hvor gammel er hun, fjorten, kanskje seksten år. Han har en mørk stripete dress, hvit skjorte, en lys hatt. Hun har skjørt og en hvit bluse med store knapper, en veske klemt inn under den venstre armen, hun har hatt hun også, større enn hans, bredbremmet, på skrå. Han, broren, holder noe i hånda, remmen til en liten blank skinnveske, han ser rett inn i kamera, avventende. Mens hun ser bort, fram, til siden litt over fotografen, og hun ser så hemmelighetsfull ut, hun smiler litt, som om hun tenker på noe som får henne til å smile, at smilet kommer innenfra og at det er det hun er i, i det bildet, ikke det som skjer der ute. De står mellom store blader, i en tropisk skog.

Årene fra jeg var atten nitten tjue, da jeg begynte å lese Duras, til jeg reiste til Bø i Telemark for å gå Forfatterstudiet den høsten jeg ble tjuefire, den høsten jeg skrev «Hakk», debutboka mi, alle de årene hadde jeg det bildet hengende, teipet opp på døra på et kjøkkenskap.

Jeg snakket med det bildet, eller jeg var i det bildet, jeg omgikk det bildet, det var i dagene mine. Sånn jeg bladde i og holdt på med «Les lieux de Marguerite Duras»-boka også, de årene. Så på bildene, leste i den, her og der. Det var noe jeg var klar for å ta inn. Men ikke alt. Det er et annet bilde i den boka, av Marguerite da hun var atten, hun ser ut som ei oppsminka lita jente på ti. Jeg så ikke noe særlig på det bildet. Jeg kunne ikke noe med det. Hva var det jeg ikke kunne noe med. Nå tenker jeg at det var det seksuelle i det bildet som jeg ikke kunne romme. Jeg hadde ikke det rommet i meg, da. For denne jenta på atten, som ser ut som et forførisk barn, jente på det bildet, hun vet noe om seksualitet som jeg først nå har begynt å nærmee meg. Hun skyver det ikke unna i seg, hun kan gå inn i det, å elske?

til og med bruke det. Spille på det. Vet noe om hva sitt eget blikk sier, og betyr. Og skjuler ikke det blikket, men er i det, helt synlig, slipper det helt fram i seg. Jeg tenker at det må ha vært noe der jeg ikke visste hva jeg skulle gjøre med, da jeg var atten tjue. Jeg tror det har med kraft å gjøre. Det ligger en voldsom kraft i det dyriske i oss, det kroppslike, begjæret, det fysiske seksuelle. Jeg gikk utenom det, da. Å våge min egen kraft, gå inn i den. Ta den på meg, bære den, vise og bruke den. Jeg vet at det bildet utfordret meg. Og jeg var ikke klar.

Nå kan jeg se på det bildet uten at det skremmer meg, uten at jeg blir redd. «Il l'aime encore de toute sa force sexuelle» står det om Kapteinen i Emily L. At han tok ikke øynene fra henne, står det, at han fortsatt ville ha henne, ta henne. Passe på henne, ha henne nær. Mens hun, Emily L., med henne er det ikke lenger sånn, hun har ikke kraft til det lenger, er ikke der, mer. Nei, Duras er ikke redd for begjæret, sånn jeg tror jeg selv har vært redd for det, og hun har vært åpen for det, siden alltid, i hvert fall veldig tidlig, virker det som, når en leser Elskeren, når en ser bildene av henne, barnejenta, ungpiken hun var. Og det er ingen skillelinjer hos henne mellom det kroppslike begjæret og det å elske, og hun har ingen meninger om det, eller forakt, hvordan det nå måtte være, det bare er, det glir over i hverandre, det kan være helt atskilt og det kan være det samme, sånn å elske noen og å elske med noen er det samme ordet, verbet, om Kapteinen runker til pornoblad han kjøper i Singapore så betyr ikke det at det ikke er Emily L. han vil ha.

I Marguerite Duras' skriving er det en åpenhet som ikke er redd for at det skal gjøre vondt, som ikke er redd for redselen. Hva er så redselen, i Emily L.?

Kanskje slutter det ikke, redselen. Kanskje er det mulig å være både åpen, og redd. Kanskje er det mulig å elske noen og samtidig måtte, og kunne, være hos det i seg som er atskilt og levende, det stedet hvor skrivinga er, og å lese, og at å være redd skjer i at alt dette er så viktig i en, og åpent, og så vet en ikke, det kan stenges, noe kan mistes, dø, at en bare ikke vet i det, for ikke å vite, er å være i den åpenheten, en vet ikke, noen ting.

Hanne Ørstavik er en av Norges mest anerkjente og prisbelønte forfattere, oppvokst i Finnmark og bosatt i Oslo. Hun debuterte i 1994 med «Hakk». Senere kom blant annet romanene «Kjærlighet», «Like sant som jeg er virkelig», «Presten» og «Kallet – romanen». Siste utgivelse er «Det finnes en stor åpen plass i Bordeaux» fra 2013. Bøkene hennes særpreges av språklig nærvær og nerve, og en evne til å kombinere store, overordnede perspektiver med intense beskrivelser som kommer tett på. Hun har ved flere anledninger uttrykt sin respekt for Marguerite Duras' forfatterskap. Hennes tekster i programmet er spesialskrevet for anledningen.

Belleville Baby og Les mains négatives

Mia Engberg om den kreative prosessen

Fredag 13. juni kl. 11:00, Pan

Belleville Baby starter med en telefonsamtale fra en ungdomskjæreste. Han forteller at han har sittet inne i mange år og spør hva hun husker fra deres tid sammen. Hun minnes våren de møttes i Paris, Vespaen, opptøyene og katten ved navn Baby. Hun minnes også at en dag var alt borte og livet forandret.

Mia Engbergs mangfoldig prisbelønte *Belleville Baby* (2013) beveger seg i grenselandet mellom fiksjon og dokumentar, og utfordrer vår innarbeidede måte å se film på. Inspiret av Marguerite Duras' *Les mains négatives* benytter hun en fortellerteknikk som beveger seg bort fra realismen og mot det sorte bildet.

På seminaret forteller Mia Engberg om den kreative prosessen bak filmen, om strebenen etter den visuelle stillheten og relasjonen til Marguerite Duras. *Les mains négatives* vises i tilknytning til seminaret.

Seminaret ledes av Margaux Guillemand

Margaux Guillemand (f. 1990) arbeider som regiassistent for Mia Engberg. Hun fullførte nylig en master i filmvitenskap ved Birkbeck i London, under veiledning av Laura Mulvey og Ian Christie, og er forfatter av «Beyond the Black Image: A Liberating Encounter Between the Spectator and Sound».

Margaux Guillemand (b. 1990) works as assistant director for Mia Engberg. She recently completed an MA in Film Studies at Birkbeck, London, under the supervision of Laura Mulvey and Ian Christie, and is the author of «Beyond the Black Image: A Liberating Encounter Between the Spectator and Sound».

Belleville Baby and Les mains négatives

Mia Engberg on the Creative Process

Friday 13th June, 11:00am, Pan

Belleville Baby starts with a phone call from an old sweetheart. He tells her that he has been in jail for many years and asks what she can remember from their time together. She recalls the spring they met in Paris, the Vespa, the riots, and the cat named Baby. She also recalls that one day, everything was gone and her life changed.

Mia Engberg's multiple award-winner *Belleville Baby* (2013) operates in the grey zone between fiction and documentary, challenging our pre-conditioned way of watching movies. Inspired by Marguerite Duras and *Les mains négatives*, she employs a narrative technique moving away from realism, towards the black image.

In this seminar, Mia Engberg talks about the creative process behind the film, the strive for visual silence, and her relation to Marguerite Duras. *Les mains négatives* is screened in connection with the seminar.

The seminar is led by Margaux Guillemand.

Sweden | 2013 | DCP | 75 min

Belleville Baby

En telefon fra en elsker hun ikke har hørt fra på lenge får henne til å minnes deres felles fortid. Hun husker våren de møttes i Paris, opptøyene, Vespaen og katten ved navn Baby. En film om kjærlighet, tid og det som gikk tapt på veien.

A phone call from a long lost lover causes her to reminisce about their mutual past. She remembers the spring when they met in Paris, the riots, the Vespa and the cat named Baby. A film about love, time and the things that got lost along the way.

Mia Engberg er regissør og produsent bosatt i Stockholm. Hun har laget en rekke filmer, blant annet *Parkside Girls* (1996), *The Stars We Are* (1997), *Manhood* (1999) og *165 Hässelby* (2005). Hennes prosjekt *Dirty Diaries – 12 Shorts of Feminist Porn* (2009) vakte stor oppmerksomhet internasjonalt og *Belleville Baby* vant en Guldbagge i 2014 for beste dokumentar. Engberg underviser i filmregi ved Dramaten i Stockholm og spiller bass i ska-bandet Vagina Grande.

Mia Engberg is a director and producer based in Stockholm. She has made numerous films, including *Parkside Girls* (1996), *The Stars We Are* (1997), *Manhood* (1999) and *165 Hässelby* (2005). Her project *Dirty Diaries – 12 Shorts of Feminist Porn* (2009) received a great deal of attention worldwide, and *Belleville Baby* won the 2014 Guldbagge Award for Best Documentary. Engberg teaches film directing at Stockholm Academy of Dramatic Arts and is the bass player of the ska band Vagina Grande.

Photo: Benoît Jacob éditions

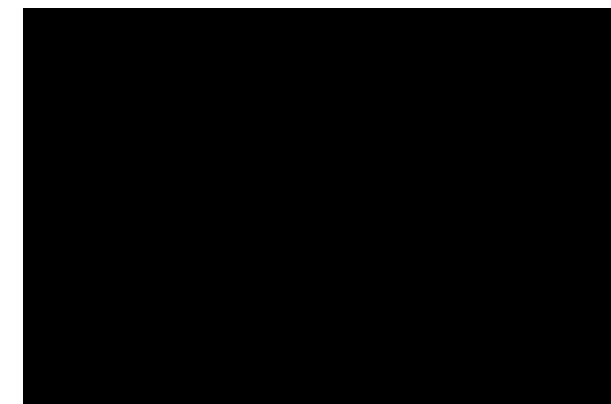
France | 1979 | 35mm | 18 min

Les mains négatives

Les mains négatives følger en sakte reise gjennom Paris i morgengry. De ellers så øde alléene brytes opp av mørkhudede arbeidere, bortkomne prostituer og uteleggere. Tittelen henspeiler til spanske grottemalerier av håndflater datert tilbake til steinalderen, og fremstår som en hyllest til menneskeheten og de marginaliserte som dagen ennå ikke har tvunget tilbake til sine gjemmesteder.

Les mains négatives follows a slow journey through Paris at dawn. The otherwise empty avenues are broken up by coloured workers, lost prostitutes and homeless people. The title alludes to Spanish cave paintings of palm prints dating back to the Stone Age, turning the film into a celebration of the human race and the marginalised people whom the day has not yet forced back into hiding.

Director: Marguerite Duras
Script: Marguerite Duras
Photo: Pierre Lhomme
Editing: Geneviève Dufour
Music: Amy Flamer
With: Marguerite Duras (narrator)
Producer: Les Films du Losange
Contact: Agnès Arquez-Roth, Institut français
Holtegaten 29, 0355 Oslo, Norway
T: +47 23203000
E-mail: agnes.arquez-roth@france.no

France | 1981 | 35mm | 42 min

L'homme atlantique

L'homme atlantique er et av hovedverkene til Duras. Bildematerialet er hentet fra filmen *Agatha et les lectures illimitées* (1981). Mesteparten av filmen er sort. Bare sort. Lange minutter i sort, og jo nærmere du kommer slutten av filmen, dess lengre strekkes det sorte. Historien handler om Duras' forhold til Yann Andréa, om kjærligheten og bruddet. Vi ser ikke henne, vi hører bare ham: «Jeg elsker henne ikke slik jeg gjorde første dagen. Jeg elsker henne ikke lenger.»

L'homme atlantique is one of Duras' most central works. The images are taken from the film *Agatha et les lectures illimitées* (1981). Most of the film is black. Only black. Long minutes of blackness. And the closer one gets to the end of the film, the longer the blackness is stretched out. The story is about Duras's relationship with Yann Andréa, about the love and the break-up. We do not see her, we only hear him: «I do not love her like I did the first day. I do not love her anymore.»

Director: Marguerite Duras
Script: Marguerite Duras
Photo: Dominique Lerigoleur, Jean-Pierre Meurisse
Editing: Françoise Belleville
Sound: Michel Vionnet
With: Yann Andréa, Marguerite Duras (narrator)
Producer: Berthemont institut nat. de l'audiovisuel
Contact: Agnès Arquez-Roth, Institut français
Holtegaten 29, 0355 Oslo, Norway
T: +47 23203000
E-mail: agnes.arquez-roth@france.no

France | 1979 | 35mm | 11 min

Césarée

Med Maillols statuer i Paris som bakteppe, forteller Duras selv historien om Bérénice, jødenes dronning. Hun forteller om dronningens minner om byen Césarée. Foruten navnet er ingenting bevart, og byen ble forlatt som følge av hennes fornektsel.

With Maillol's statues in Paris as backdrop, Duras herself tells the story of Bérénice, Queen of the Jews. She speaks of the queen's memories of the city Césarée. Except for the name, nothing is preserved, and the city was abandoned as a consequence of her denial.

Director: Marguerite Duras
Script: Marguerite Duras
Photo: Pierre Lhomme
Editing: Geneviève Dufour
Music: Amy Flamer
With: Marguerite Duras (narrator)
Producer: Les Films du Losange.
Contact: Agnès Arquez-Roth, Institut français
Holtegaten 29, 0355 Oslo, Norway
T: +47 23203000
E-mail: agnes.arquez-roth@france.no

France | Japan | 1959 | 35mm | 89 min

Hiroshima, min elskede

Hiroshima mon amour

Hiroshima, min elskede skildrer et kort og intenst kjærighetsforhold mellom en japansk arkitekt og en fransk skuespillerinne, som er på besøk i Hiroshima for å medvirke i en fredsfilmt. De nøler begge to, men er ute av stand til å stoppe, ute av stand til å forlate hverandre, fortapt i en evig nåtid. Begge er preget av sin fortid. Han av bomben i 1945, hun av en tragisk forelskelse i en tysk soldat i hjembyen Nevers. Etter andre verdenskrig ble det laget flere filmer som tok utgangspunkt i bombingen av Hiroshima og Nagasaki. I *Hiroshima, min elskede* er ikke byen kun en kulisse. Den gjennomsyrer og overskygger, i sin tragiske betydning, sjelstilstanden til hovedpersonene. Som en musikk komposisjon med sammenflettede temaer og variasjoner beveger filmen seg som en psykologisk mosaikk av nåtid og fortid, av minner og det glemte, og av kjærlighet og død.

Director: Alain Resnais
Script: Marguerite Duras
Photo: Sacha Vierny, Michio Takahashi
Editing: Henri Coopi, Jasmine Chasney
Music: Georges Delerue, Giovanni Fusco
Sound: Pierre Calvet, René Renault
Set Production: Sacha Kamenka, Takeo Shirakawa
With: Emmanuelle Riva, Eiji Okada, Bernard Fresson, Stella Dassas, Pierre Barbaud
Producer: Anatole Dauman, Sami Halfon, Sacha Kamenka, Takeo Shirakawa
Contact: National Library of Norway
Henrik Ibsens gate 110, 0255 Oslo, Norway
T: +47 81001300
E-mail: filmarkivet@nb.no

France | 1975 | 35mm | 115 min

India Song

En brennende sol går ned bak et disig landskap. En ung jente synger og ler. En kvinnestemme snakker mykt på fransk med en yngre jente, og gjennom dem trekkes vi inn i filmen. *India Song* fortelles som et minne – drømmende, vemondig, fullt av anger og lengsel. Vi er i Calcutta i 1930-årene, hvor den franske ambassadørens kone fråtser til det kjedsommelige i et harem av menn og umulig kjærlighet. Livet isolert fra omverdenen har gitt henne «kolonisyke», og kontrastene er store mellom hennes bedagelige koloniliv og de skitne og lidende like utenfor portene. Alle regler for dramaturgi, klart lineært narrativ og filmfoto er forkastet. Med *India Song* trer vi inn i Duras sin egen filmatiske verden, en indirekte og poetisk mix av opiumdrøm og maskeradeball, nyroman og 70-tallsstil.

A burning sun sets beyond a hazy landscape. A young girl sings and laughs. A female voice speaks softly to a younger girl, and through them we are drawn into the film. *India Song* is told like a memory – dreamy, wistful, full of regret, and yearning. We are in 1930s Calcutta, where the French ambassador's wife is tediously feasting on a harem of men and impossible love. Life isolated from her surroundings has given her «the colony affliction». Contrasts are huge between her lazy colonial life and the dirty, suffering masses just outside the gates. Every rule of dramaturgy, clear and linear narrative, and cinematography is flouted. With *India Song*, we enter Duras' own cinematic world, an indirect and poetic mix of opium dream and masked ball, *nouveau roman* and 1970s style.

Director: Marguerite Duras
Script: Marguerite Duras
Photo: Bruno Nuytten
Editing: Solange Leprince
Music: Carlos d'Alessio
Sound: Michel Vionnet, Antoine Bonfanti
Set Production: Stella Quef
With: Delphine Seyrig, Michael Lonsdale, Mathieu Carrière, Claude Mann, Vernon Dobtcheff
Producer: Simon Damiani, André Vallo-Cavaglione
Contact: Stéphane Tchalgadjieff, Sunshine
E-mail: s.tchal@free.fr

Photo: Benoit Jacob éditions

Repetisjoner: Kjærlighet, melankoli, død

Karin Gundersen om Marguerite Duras

Fredag 13. juni, kl. 15:00, Smag & Behag

Fra bok til bok og fra sjanger til sjanger har Marguerite Duras med sine variasjoner over temaene umulig kjærlighet, melankoli og død fornyet en tradisjon som går tilbake til middelalderen. Det modernistiske i hennes grep viser seg primært i en stadig sterkere utarming og oppløsning av tematikken, med flere lakuner i en uendelig gjenfortalt historie, inntil alt løper ut i bilder av frossen taushet. 60-tallsverkene «Lol V. Stein», «Le vice-consul» og «India Song» er høydepunkter i fransk modernisme. Allerede «Moderato cantabile» (1958) og *Hiroshima mon amour* (1959) fascinerer med den repetitive besettelsen som skal bli så typisk for Duras' kunstuttrykk.

Karin Gundersen (f. 1944) er professor i fransk litteratur ved Universitetet i Oslo og har utgitt bøker om litteratur og litteraturteori, blant annet: «Allegorier. Innganger til litteraturens rom» (1999), «Roland Barthes. Teori og litteratur» (2010) og «Kunsten eller livet? Hva Marcel Proust kan lære oss om tvetydigheten i alt som er» (2013). Gundersen har dessuten oversatt fransk litteratur og filosofi til norsk (Nerval, Stendhal, Derrida med flere).

I forbindelse med Karin Gundersens foredrag vil det bli servert en purresuppe etter oppskrift fra Marguerite Duras' kokebok.

Repetitions: Love, Melancholy, Death

Karin Gundersen on Marguerite Duras

Friday 13th June 3:00pm, Smag & Behag

From book to book and from genre to genre, Marguerite Duras has with her variations on the themes of impossible love, melancholy and death renewed a tradition harking back to the Middle Ages. The modernism in her approach primarily reveals itself in an ever-increasing impoverishment and dissolution of the themes, with several lacunas in an endlessly retold story, until everything runs out in images of frozen silence. Her 1960s works «Lol V. Stein», «Le vice-consul» and «India Song» are high points of French modernism. Already «Moderato Cantabile» (novel, 1958) and *Hiroshima mon amour* (1959) fascinate us with the repetitive obsession that will become so typical of Duras' artistic approach.

Karin Gundersen (b. 1944) is a Professor of French Literature at the University of Oslo. She has published books on literature and literary theory, including «Allegories. Entrances to the Rooms of Literature» (Aschehoug, 1999), «Roland Barthes. Theory and Literature» (Aschehoug, 2010) and «Art or Life? What Marcel Proust Can Teach Us About the Ambiguity of All Things» (Gyldendal, 2013). Gundersen has also translated French literature and philosophy into Norwegian (including Nerval, Stendhal and Derrida).

In connection with Karin Gundersen's lecture we will serve onion soup, from a recipe in Marguerite Duras' cookbook.

Mannen i korridoren

En iscenesettelse ved Victoria Meirik

Fredag 13. juni, kl. 20:00, Café Ibsen

For Kortfilmfestivalen dramatiserer Meirik en prosatekst av Duras – «Mannen i korridoren» – hentet fra boken «To erotiske fortellinger». Teksten vil bli iscenesatt som lesning i Grimstad, og ved en senere anledning på Malersalen i Oslo.

Victoria Meirik (f. 1970) er utdannet teaterregissør fra Kunsthøyskolen i Amsterdam. Hun har også studert ved Skrivekunstakademiet i Hordaland og Universitetet i Oslo. Hun har ved en rekke anledninger vært nominert til Hedda-prisen for beste regi, blant annet for «Blackbird» av David Harrowers og «Fadren» av August Strindberg, og vant prisen i 2010 med «Antigone».

The Man in the Corridor

A staged reading by Victoria Meirik

Friday 13th June, 8:00pm, Café Ibsen

For The Norwegian Short Film Festival, Meirik will dramatise a prose text by Duras – «The Man in the Corridor» – from the book «Two Erotic Stories». The text will be staged as a reading in Grimstad, and at a later occasion at Malersalen in Oslo.

Victoria Meirik (b. 1970) is a stage director with a degree from Amsterdam School of the Arts. She has also studied at the Writing Art Academy in Hordaland and at the University of Oslo. She has been nominated several times for a Hedda Award for Best Direction, including for «Blackbird» by David Harrowers and «The Father» by August Strindberg, before winning it in 2010 for «Antigone».

In Norwegian only

Photo: Gisle Bjørneby

Dag Johan Haugerud: **Lyd og bilde**

Lørdag 14. juni, kl. 16:30, Pan

Dag Johan Haugerud gikk på forfatterstudiet i Bø, på en tid da Marguerite Duras var på sitt mest toneangivende i det norske, litterære miljøet. Hans siste film, *Det er meg du vil ha*, er basert på en enakter av Sonja Evang – en tekst som i stor grad er basert på en transkripsjon av et intervju, og som kan ses som litterær i sin insistering på skuespillerens evne til å kommunisere følelser gjennom dialog. Haugerud har selv sagt at han lagde filmen nettopp fordi han ikke skjønte hvordan han skulle iscenesette teksten. I den sammenheng kommer han også til å snakke om hvordan påvirkningen av Duras har skapt et behov for å splitte lyd og bilde.

Dag Johan Haugerud: **Sound and Image**

Saturday 14th June, 4:30pm, Pan

Dag Johan Haugerud studied creative writing in Bø at a time when Marguerite Duras was at her most influential on the Norwegian literary scene. His latest film, *I'm the One You Want*, is based on a one-act play by Sonja Evang, which in turn is largely based on a transcription of an interview. The film can be seen as literary in its insistence on the actress' ability to communicate emotion through dialogue. Haugerud himself has said that he made the film precisely because he couldn't find a good way to stage the text. In connection with this, he will also talk about how Duras' influence has created a need to split sound and image.

In Norwegian only

Photo: Morten Espeland

Dag Johan Haugerud (f. 1964) arbeider som forfatter, regissør og bibliotekar. Han har utgitt tre romанer, hvorav den siste, «Hva jeg betyr», kom i 2011. Han har laget flere kortfilmer, og vant Gullstolen for filmen *Utukt* ved Kortfilmfestivalen i 2001. For sin spillefilmdebut, *Som du ser meg* (2012), mottok Haugerud Filmkritikerprisen fra Norsk filmkritikerlag, samt flere Kanon- og Amanda-priser.

Dag Johan Haugerud (b. 1964) is an author, director and librarian. He has published three novels, the most recent being «The Meaning of Me» (2011). He has made several short films, and won the Golden Chair for the film *Lust in Grimstad* in 2001. For his first feature film, *I Belong* (2012) Haugerud received the Critics' Award from the Norwegian Film Critics' Association, as well as several Kanon- and Amanda-awards.

Norway | 2014 | DCP | 53 min

Det er meg du vil ha **I'm the One You Want**

Det er meg du vil ha handler om en kvinnelig ungdomsskolelærer som innleder et forhold til en 15 år gammel elev. Filmen er en gjenfortelling av en sann historie der manuset er basert på en transkripsjon av et intervju som er gjort med hovedpersonen. Filmen ble utviklet og innspilt i forbindelse med Norsk Dramatikkfestival 2013.

This is the true story of a 30-year-old female high school teacher who falls in love with a 15-year-old pupil and enters into a relationship with him. Sonja Evang's script is based on interviews with the real life protagonist. It was developed and shot to be screened at The 2013 Norwegian Drama Festival, 2013.

Director: Dag Johan Haugerud
Script: Sonja Evang
Photo: Cecilie Semec
Editing: Dag Johan Haugerud
Music: Peder Kjellsby
Sound: Bård Farbu
With: Andrea Bræin Hovig
Financing: Norwegian Film Institute, Motlys
Producer: Yngve Sæther, Motlys AS
Contact: Arthaus
Nedre gate 7, 0551 Oslo, Norway
T: +47 21420086
E-mail: arthaus@arthaus.no

Eskil Vogt: Ord og bilde

Lørdag 14. juni, kl. 19:00, Pan

I samtale med Hans Petter Blad vil Vogt diskutere sitt forhold til Marguerite Duras og fransk kultur, og samtidig foreta et dypdykk i sin egen skapende prosess, med hovedvekt på den produktive forbindelsen mellom ord og bilde, som på mange måter er karakteristisk for Duras, og som også finnes gjenspeilet i hans egen produksjon.

Eskil Vogt (f. 1974) er utdannet ved den nasjonale franske filmskolen La fémis. Han har gjennom sitt arbeid, både som manusforfatter og regissør, utviklet et særpreget filmatisk språk, der intellekt og følelser utfolder seg i intrikate fortellermessige strukturer som får tilskueren til å tenke i retning av fransk film og kultur. Både filmene han har skrevet sammen med Joachim Trier og hans egne kortfilmer, samt spillefilmdebuten *Blind* (2014), som mottok pris for beste manus på filmfestivalen i Sundance, bærer i seg de overnevnte kvalitetene.

Eskil Vogt: Word and image

Saturday 14th June, 7:00pm, Pan

In conversation with Hans Petter Blad, Vogt will discuss his relation to Marguerite Duras and French culture. He will also delve into his own creative process, with special emphasis on the productive connection between word and image, which in many ways is a Duras characteristic, and which is also reflected in his own work.

Eskil Vogt (b. 1974) was educated at the national French film school La fémis. Through his work as a screenwriter and director, Vogt has developed a distinctive cinematic language, where intellect and emotions unfold in intricate narrative structures, leading the viewer's thoughts to French cinema and culture. Both the films written with Joachim Trier and his own short films, as well as his feature film debut *Blind* (2014), which received Best Script at Sundance, bear witness to these qualities.

In Norwegian only

Photo: Magnus Roald Nordstrand

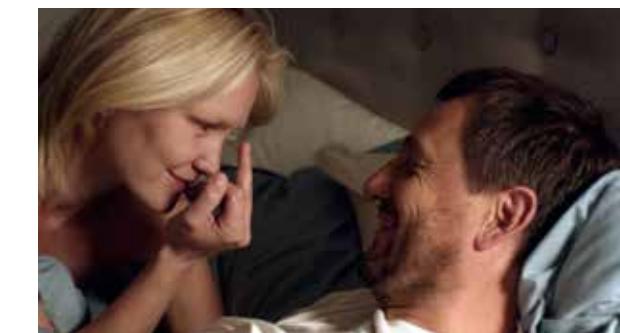

Photo: Kim Saatvedt

Norway | 2014 | DCP | 96 min

Blind

Etter at hun mistet synet har Ingrid knapt nok beveget seg utenfor leiligheten. Hun kan fortsatt huske hvordan verden rundt henne ser ut, men de en gang så klare bildene er i ferd med å erstattes av dunkle forestillinger. Ingrid aner at ektemannen Morten ikke går på jobb når han sier at han gjør det, men sniker seg rundt i leiligheten og observerer henne i det stille. Hun mistenker at han er utro, og at han chatter med elskerinnen når han sier han skriver e-post til arbeidskollegene sine. Mortens gamle studiekamerat Einar er en einstøing som nærer en brennende interesse for film og musikk, men som sjeldent kommer seg ut av huset. Einar viser store deler av sin tid til å utforske nettpornoens fascinerende verden og på å spionere på svenske Elin som bor over gaten. Elin mistet hele sitt sosiale nettverk da hun skilte seg fra mannen sin, og når hun begynner å oppleve absurde, uforklarlige hendelser, har hun ingen andre å snakke med enn sin ti år gamle datter.

After losing her sight, Ingrid rarely leaves her apartment. She can still remember how the world around her looks, but the images that once were so clear are slowly replaced by darker visions. Ingrid suspects her husband Morten doesn't always leave for work when he says he does. Is Morten there in the apartment with her? Sneaking around, silently observing her? Or when he claims to be writing e-mails to colleagues, is he actually chatting with his lover online? Morten's old college friend Einar is a film and music aficionado. But rather than fostering his passions, he keeps finding himself exploring the world of online porn and spying on Elin, a Swedish woman who lives across the street. Elin lost her entire social network in her divorce. When she starts experiencing absurd, inexplicable events, she is left with no one to talk to but her ten-year-old daughter.

Director: Eskil Vogt
Script: Eskil Vogt
Photo: Thimios Bakatakis
Production Design: Jørgen Stangebye Larsen
Editing: Jens Christian Fodstad
Composer: Henk Hofstede
Music: Torgny Amdam, Preben Grieg-Halvorsen
Sound: Gisle Tveito
With: Ellen Dorrit Petersen, Henrik Rafaelsen, Vera Vitali, Marius Kolbenstvedt
Financing: Norwegian Film Institute, The Netherlands Film Fund, Norsk Film Distribusjon, Storyline Studios, Motlys, C-More, NRK
Producer: Hans-Jørgen Osnes, Sigve Endresen
Contact: Hans-Jørgen Osnes, Motlys AS
Sagveien 18, 0459 Oslo, Norway
T: +47 41423060
E-mail: hansjorgen@motlys.com

European Film Academy
Short Matters!

En av grunnleggerne av det politiske samarbeidet i Europa, Jean Monnet, er kjent for å ha sagt: «Hvis jeg måtte gjøre det hele om igjen, ville jeg ha begynt med kultur». I en tid hvor stadig nye kriser – økonomiske, geopolitiske og åndelige – planter konflikter og mistro kulturer imellom, er prosjekter som minner oss om den felles europeiske og menneskelige kulturen både viktige og aktuelle.

Alle de 15 kortfilmene i Short Matters!-programmet har blitt nominert til European Film Award i kategorien beste europeiske kortfilm av juryer ved like mange europeiske filmfestivaler. Det kulturelle og geografiske spenningsrommet fra produksjon til distribusjon er stort. Takket være initiativet kan en brasiliansk filmskaper, Sergio Oksman (*A Story for the Modlins*, 2012), bosatt i Madrid, bli nominert til en pris i Sarajevo, for så å bli vist i Norge og resten av Europa.

Short Matters! omfatter ulike stemmer som tar pulsen på dagens Europa, der inspirasjonskilde og stil er mangfoldig, men hvor alle deler et felles multiplum: lidenskap for film på tvers av kulturer. Fra programmet kan vi trekke frem vinnen, den Oscar-nominerte fantasy-thrilleren *Dood van een Schaduw* (2012) fra Belgia, med Matthias Schoenaerts, fra *Rust og Ben* (2012), i hovedrollen. Se også opp for *Letter* (2012), et innslag fra den hviterussiske kortfilmveteranen Sergei Loznitsa, vinner av flere internasjonale filmpreiser, blant annet FIPRESCI-prisen i Cannes i 2012 for spillefilmen *In the Fog*.

Norsk filmklubbforbund, i samarbeid med Kortfilmfestivalen, er glade for å kunne presentere programmet i sin helhet.

Etter Kortfilmfestivalen i Grimstad vil Short Matters! fortsette sin reise i klassisk europeisk ånd, og gå sin runde i norske filmklubber.

Jean Monnet, one of the founders of the European political co-operation, is known for having said: «If I had to do it all over again, I would have started with culture». In an age where an increasing number of crises – economical, geopolitical and spiritual – create conflict and mistrust between cultures, projects that remind us of the common European and human culture are both important and relevant.

All of the 15 shorts in the Short Matters! programme have been nominated for the European Film Award in the category of Best European Short Film by equally as many juries at European film festivals. The cultural and geographical gap from production to distribution is large. Thanks to this initiative, a Brazilian filmmaker, Sergio Oksman (*A Story for the Modlins*, 2012), who lives in Madrid, may be nominated for an award in Sarajevo, and then have his film screened in Norway, and in Europe as a whole.

Short Matters! contains diverse voices who have their fingers on the pulse of today's Europe, where style and sources of inspiration are varied, but where everyone shares a common trait: a passion for cinema across cultures. From this programme we would like to draw attention to the winner: the Oscar-nominated fantasy thriller *Death of a Shadow* (2012) from Belgium, the lead played by Matthias Schoenaerts, from *Rust and Bone* (2012). Also watch out for *Letter* (2012), the contribution from the Belarusian short film veteran Sergei Loznitsa, winner of several international film awards, including the 2012 FIPRESCI Award in Cannes for his feature film *In the Fog*.

The Norwegian Federation of Film Societies, in cooperation with The Norwegian Short Film Festival, is pleased to present the programme in its entirety.

After the festival in Grimstad, Short Matters! will continue its journey in classic European spirit, touring Norwegian film societies.

Germany | 2013 | DCP | 13 min

Cut

Kroppen som et sår som aldri gror.

Christoph Girardet og **Matthias Müller** har samarbeidet siden *Phoenix Tapes* (1999). Arbeidene deres har blitt vist på festivaler som Cannes, Venezia, Berlin, Rotterdam, Toronto og Oberhausen. I tillegg har Girardet og Müllers verk blitt stilt ut ved store kunstinstansjoner over hele verden.

The body as a wound that never heals.

Christoph Girardet and **Matthias Müller** have collaborated since *Phoenix Tapes* (1999). Their work has been screened at festivals such as Cannes, Venice, Berlin, Rotterdam, Toronto and Oberhausen. Girardet and Müller's works have also been exhibited at major art institutions worldwide.

Director: Christoph Girardet, Matthias Müller
Script: Christoph Girardet, Matthias Müller
Editing: Christoph Girardet, Matthias Müller
Sound: Christoph Girardet, Matthias Müller
Contact: Matthias Müller
Brunnenstraße 19, 33602 Bielefeld, Germany
T: +49 521178367
E-mail: mueller.film@t-online.de

Belgium, France | 2012 | DCP | 20 min

Dood van een Schaduw

Death of a Shadow

Soldaten Nathan Rijckx døde under første verdenskrig. En underlig samler stengte skyggen hans inne og ga ham en ny sjanse: et nytt liv i bytte mot 10 000 fangede skygger.

Tom Van Avermaet (f. 1982) har alltid ønsket å bli audiovisuell historieforteller. Inspirasjonen kom via de store surrealistene i filmens fortid og nåtid, i kjærligheten for det fantastiske og oppfinnsomme. *Dood van een Schaduw* er hans første profesjonelle kortfilm, etter eksamsfilmen *Dreamtime* (2006).

Soldier Nathan Rijckx died during World War I. A strange collector imprisoned his shadow and gave him a new chance: a second life in exchange for 10 000 captured shadows.

Tom Van Avermaet (b. 1982) always aspired to be an audiovisual storyteller. He found inspiration in the great surrealists of cinematic past and present and in his love for the fantastic and imaginative. *Death of a Shadow* is his first professional short since his thesis film *Dreamtime* (2006).

Director: Tom Van Avermaet
Script: Tom Van Avermaet
Photo: Stijn Van Der Veken
Editing: Dieter Diependaele
Music: Raf Keunen
Sound: Yves De Mey
With: Matthias Schoenaerts, Peter Van den Eede, Laura Verlinden, Benjamin Ramon
Contact: Serendipity Films
Edmond Blockstraat 9, 9050 Ghent, Belgium
T: +32 48570 23 81
E-mail: anneke@serendipityfilms.be

Belgium | 2013 | DCP | 15 min

Houses with Small Windows

22-årige Dilan betaler med sitt liv for sin forbudte kjærlighet til en ung mann i nabobyen. Siden hun har brakt skam over familien må hun bøte med livet. Og, som tradisjonen krever, må det ytes kompensasjon for drapet.

Bülent Öztürk (f. 1975) kommer fra den tyrkiske landsbygda, men har bodd i Belgia siden 1995. Han har en master i filmregi ved den belgiske nasjonale filmskolen Rits, og har regissert flere kortfilmer, blant andre *Ten to Nine* (2008), *Dawn* (2008) og dokumentaren *Zaman Zaman, Talking Stones of Bakacaik* (2010).

22-year old Dilan pays for her forbidden love for a young man in a neighbouring village with her life. Bringing shame on her family, she must die at the hands of her own brothers. And as tradition demands, the killing must be compensated.

Bülent Öztürk (b. 1975) hails from the Turkish countryside, but has been living in Belgium since 1995. He has an MA in film direction from the Belgian national film school Rits and has directed several shorts, including *Ten to Nine* (2008), *Dawn* (2008) and the documentary *Zaman Zaman, Talking Stones of Bakacaik* (2010).

Director: Bülent Öztürk
Script: Bülent Öztürk, Mizgin Müjde Arslan
Photo: Hadewych Cocquyt
Editing: Bert Jacobs, Pieter Smet, Jan Hameeuw
Music: Saïd Henareh
Sound: Thierry De Vries
With: Mizgin Müjde Arslan, Seyithan Altiparmak, Emine Korkmaz
Producer: Hanne Phypo, Antoine Vermeesch
Contact: Clin d'oeil films
Groenejagersveld 65, 1000 Brussels, Belgium
T: +32 484 974 442
E-mail: hanne@clindoeilfilms.be

France, China | 2013 | DCP | 15 min

La lampe au beurre de yak

Butter Lamp

En ung fotograf og hans assistent tar bilder av tibetanske nomader. Mot forskjellige og mer eller mindre eksotiske bakgrunner viser familiær seg frem for fotografene, noe som fører til unike, sammenvevdde forbindelser mellom landsbyboerne.

Hu Wei (f. 1983) bor og arbeider i Peking og Paris. Han er filmskaper og visuell kunstner, utdannet i Kina og Frankrike, blant annet ved La Fémis og Le Fresnoy.

A young photographer and his assistant are photographing Tibetan nomads. Against diverse and more or less exotic backgrounds, families present themselves to the photographic team, resulting in uniquely woven links between the villagers.

Hu Wei (b. 1983) lives and works in Beijing and Paris. He is a filmmaker and visual artist educated in China and France, including at La Fémis and Le Fresnoy.

Director: Hu Wei
Script: Hu Wei
Photo: Jean Legrand
Editing: Hu Wei
Sound: Hervé Guyadère
With: Genden Punstok
Producer: Julien Féret, Yangxu Zhou
Contact: Ama Productions
11 Rue Duvergier, 75019 Paris, France
T: +33 142056768
E-mail: contact@amaproductions.fr

Russia, The Netherlands | 2012 | DCP | 20 min

Letter

I en fjern landsby i det nordvestlige Russland befinner det seg et mentalsykehus i en gammel trebygning. Stedet og innbyggerne synes uberørt av sivilisasjonen. I denne opprinnelige settingen høres ingen artikulerte stemmer, og smerter er dempede.

Sergei Loznitsa (f. 1964) arbeidet som vitenskapsmann og spesialiserte seg på forskning på kunstig intelligens, før han begynte studiene i filmregi. Han har siden regissert 13 dokumentarer og mottatt en rekke internasjonale og nasjonale priser, blant annet FIPRESCI-prisen i Cannes for *In the Fog* i 2012.

In a remote village in North-West Russia, there is a mental asylum in an old wooden house. The place and its inhabitants seem to be untouched by civilization. In this pristine setting no articulate human voice is heard, and pain is muted.

Sergei Loznitsa (b. 1964) worked as a scientist specialising in artificial intelligence research and as a translator from Japanese before he studied filmmaking. He has since directed 13 documentaries, and has received numerous international and national awards, such as the FIPRESCI 2012 Award in Cannes for *In the Fog*.

Director: Sergei Loznitsa
Script: Sergei Loznitsa
Photo: Pavel Kostomarov
Editing: Sergei Loznitsa
Sound: Vladimir Golovnitski
Producer: Maria Choustova-Baker, Sergei Loznitsa
Contact: Atoms & Void BV
Brugsestraat, 20, 2587 XS Den Haag, The Netherlands
T: +31 611006099
E-mail: atomypustota.info@gmail.com

Spain | 2013 | DCP | 12 min

Misterio

Mystery

De påstår at hvis du legger øret ditt mot nakken hans, kan du høre Jomfru Maria snakke.

Chema García Ibarra (f. 1980) har laget kortfilmene *The Attack of the Robots of Nebula-5* (2008) og *Protoparticles* (2010), som begge har vunnet mange priser, blant annet ved Sundance.

They say that if you put your ear to the back of his neck, you can hear the Virgin Mary speaking.

Chema García Ibarra (b. 1980) has made the short films *The Attack of the Robots of Nebula-5* (2008) and *Protoparticles* (2010). Both have won numerous awards, including at Sundance.

Director: Chema García Ibarra
Script: Chema García Ibarra
Photo: Alberto Gutiérrez
Editing: Chema García Ibarra
Sound: David Rodríguez
With: Angelita López, Asun Quinto, Josefa Sempere, Antonio Blas Molina, José Manuel Ibarra, Luismi Bienvenido, Susi Martínez, Josette Mora
Producer: Chema García Ibarra, Leonor Díaz
Contact: Chema García Ibarra
C/ Teniente Ganga 10 3º, 03201 Elche, Spain
T: +34 605544045
E-mail: chemagarciaibarra@gmail.com

Ireland, United Kingdom | 2013 | DCP | 20 min

Morning

En oppbrakt kvinne ønsker ikke å bli forstyrret, men ringeklokka ved inngangsdøra bare kimer og kimer, og den besøkende nekter å gå før hun har svart.

Cathy Brady fra Nord-Irland vant Irish Television and Film Award (IFTA) i 2011 for sin første film *Small Change*, som har vært vist ved festivalene i Sundance og Palm Springs. Blant andre arbeider finner vi *Kiss* (2012) og *Wasted* (2013).

A distraught woman does not want to be disturbed, but the doorbell keeps ringing and the caller refuses to leave until she answers.

Cathy Brady from Northern Ireland won the 2011 Irish Television and Film Award (IFTA) for her first film *Small Change*, which was screened Sundance and Palm Springs. Other works include *Kiss* (2012) and *Wasted* (2013).

Director: Cathy Brady
Script: Sarah Woolner, Cathy Brady
Photo: Nick Cooke
Editing: Matteo Bini
Music: Finn McNicholas
Sound: Tom Lock Griffiths
With: Eileen Walsh, Johnny Harris
Producer: Cathy Brady
Contact: National Film and Television School
Beaconsfield Studios, Station Rd, Beaconsfield, Buckinghamshire HP9 1LG, UK
T: +44 7403342177
E-mail: cathy@cherryredpictures.com

Portugal | 2012 | DCP | 22 min

As ondas

The Waves

I et tapt paradis i Portugal blir de små ting i forholdet mellom to søstre satt i balanse med det mektige ved havet, klippene og sensommerhimmelen. Både landskapet og slektskapet er moden for forandring.

Miguel Fonseca (f. 1973) har studert filosofi og i 2008 regisserte han *Alpha*. Han var produsent for den eksperimentelle kortfilmen *I Know You Can Hear Me* (2010), – en film inne i den første filmen om John Rambo, *First Blood* (1982). Fonseca arbeider som regissør, forfatter og script.

In a Portuguese «paradise lost», the minutiae of two sisters' relationship is placed in balance with the vastness of the ocean, cliffs and late summer sky. Both the landscape and kinship is ripe for change.

Miguel Fonseca (b. 1973) studied philosophy, and in 2008 he directed *Alpha*. He produced the experimental short *I Know You Can Hear Me* (2010), a film within the first John Rambo film, *First Blood* (1982). He works as a director, writer and script supervisor.

Director: Miguel Fonseca
Script: Miguel Fonseca
Photo: Mário Castanheira
Editing: Sandro Aguilar
Sound: António Figueiredo
Contact: O Som e a Fúria, Av. Almirante Reis, 113 – 5º, Esc. 505, 1150-014 Lisbon, Portugal
T: +351 213582518
E-mail: geral@osomeafuria.com

United Kingdom | 2013 | DCP | 20 min

Orbit Ever After

I bane rundt jorda. En fjern framtid. To ulykksalige elskere overvinner alle sannsynligheter og ofrer alt de har for å tilbringe ett eneste perfekt øyeblikk sammen.

Jamie Stone var Storbritannias «Star of Tomorrow» i 2012-kåringen i bladet Screen. Han har vunnet mange priser og arbeidene hans omfatter dokumentarer, animasjon og fiksjonsfilm.

Earth's orbit. The distant future. Two star-crossed lovers overcome all probabilities and sacrifice everything they have in order to spend one perfect moment together.

Jamie Stone was UK's 2012 Screen «Star of Tomorrow». His multi-award winning works encompass documentaries, animation and live-action drama.

Director: Jamie Stone
Script: Jamie Stone
Photo: Robin Whenary
Editing: James Taylor
Music: Graham Hadfield
Sound: Jens Rosenlund Petersen
With: Thomas Brodie-Sangster, MacKenzie Crook, Bronaugh Gallagher, Bob Goody
Producer: Chee-Lan Chan, Len Rowles
Contact: No Logo Films
Strype Street, London E1 7LQ, UK
T: + 44 7986 031 036
E-mail: chee-lanchan@mail.com

Bulgaria | 2012 | DCP | 30 min

Skok

Jump

Den gamle ungkaren Gosho får et tilbud fra sin rike slekting Joro om å passe på hans luksuriøse loftslleilighet mens han er utenlands. For den fattige Gosho, som fortsatt bor sammen med moren og bestefaren, er dette en perfekt mulighet til å få litt fred og ro i luksus og rikdom. Men så dukker den kvinnelige vannforbruks-kontrolløren opp på sin månedlige inspeksjon.

Kristina Grozeva og **Petar Valchanov** ble begge uteksaminert fra National Academy for Theatre and Film Art i Sofia og har arbeidet sammen siden 2008. Deres kortfilm *Family Therapy* (2008) og TV-produksjonen *Forced Landing* (2010) har vunnet svært mange priser ved nasjonale og internasjonale filmfestivaler.

The old bachelor Gosho receives an offer from his rich cousin Joro to take care of his luxurious penthouse while he is abroad. For the poor relative, still living with his mother and grandfather, this is the perfect opportunity to have some peace and quiet in luxury and richness. Then the water meter reader arrives, performing her monthly inspection.

Kristina Grozeva and **Petar Valchanov** both graduated from the National Academy for Theatre and Film Art in Sofia, and have been working together since 2008. Their short film *Family Therapy* (2008) and their TV production *Forced Landing* (2010) have won a great number of awards at national and international film festivals.

Director: Petar Valchanov, Kristina Grozeva
Script: Petar Valchanov, Kristina Grozeva
Photo: Mihail Boevski
Editing: Petar Valchanov
Music: Hristo Namliev
Sound: Ivan Andreev
With: Stephan Denoliubov, Ani Valchanova
Producer: Petar Valchanov, Kristina Grozeva
Contact: Abraxas Film
kv. Zaharna fabrika 21 B, app.11, 1345 Sofia, Bulgaria
T: +35 9885733928
E-mail: abraxasfilm@abv.bg

Germany | 2012 | DCP | 14 min

Sonntag 3

Sunday 3

Den tredje delen i en serie om søndagsutflukter. I *Sonntag 3* har hovedpersonen en «blind date» på Grand Café.

Jochen Kuhn (f. 1954) studerte kunst i Hamburg og ble deretter professor ved Academy of Film Baden-Württemberg. Kuhn har regissert flere kortfilmer siden 1980, blant andre *Neulich 1–5* (1998–2005) og *Die Beichte* (1990), som ble nominert til Gullbjørnen i Berlin.

The third part in a series about Sunday outings. In *Sunday 3*, the protagonist has a blind date at the Grand Café.

Jochen Kuhn (b. 1954) studied fine arts in Hamburg and became a professor at the Academy of Film Baden-Württemberg. Kuhn has directed several shorts since 1980, including *Neulich 1–5* (1998–2005) and *Die Beichte* (1990), which was nominated for the Golden Bear in Berlin.

Director: Jochen Kuhn
Script: Jochen Kuhn
Photo: Jochen Kuhn
Editing: Olaf Meltzer
Music: Jochen Kuhn
Sound: Olaf Meltzer
Animation: Jochen Kuhn
Producer: Jochen Kuhn
Contact: Jochen Kuhn
Richard-Wagner-Str. 1, 71638 Ludwigsburg, Germany
T: +49 7141926183
E-mail: jochen.kuhn@gmx.com

Spain | 2012 | DCP | 26 min

A Story for the Modlins

Etter en rolle i *Rosemary's Baby* flykter Elmer Modlin sammen med familien sin til et fjernet land og stenger seg inne i en mørk leilighet i 30 år.

Sergio Oksman (f. 1970) studerte journalistikk i São Paulo og film i New York. Han er for tiden filmlærer i Madrid, og har ledet produksjonselskapet Dok Films. Blant hans filmer finner vi: *The Beautician* (2004), *Goodbye, America* (2007) og *Notes on the Other* (2009).

After appearing in the film *Rosemary's Baby* by Roman Polanski, Elmer Modlin flees to a far-off country with his family, only to hide in a dark apartment for 30 years.

Sergio Oksman (b. 1970) studied journalism in São Paulo and film in New York. He is currently working as a teacher in Madrid, and has run the production company Dok Films. His filmography as director includes *The Beautician* (2004), *Goodbye, America* (2007) and *Notes on the Other* (2009).

Director: Sergio Oksman
Script: Carlos Muguiro, Emilio Tomé, Sergio Oksman
Photo: Migue Amoedo
Editing: Fernando Franco, Sergio Oksman
Sound: Iñaki Sánchez
Producer: Sergio Oksman
Contact: Sergio Oksman, Dok Films
C/ Rodríguez San Pedro 72 –5º izda. A, 28015 Madrid, Spain
T: +34 606582843
E-mail: soksman@gmail.com

Palestine, Egypt, United Kingdom, Qatar | 2013 | DCP | 19 min

Though I Know the River Is Dry

En mann vender tilbake til Palestina. På reisen gjennom landet gjenopplever han et traume fra fortiden og kjenner på valget han tok som førte ham til Amerika, og kreftene som nå kaller ham hjem igjen.

Omar Robert Hamilton er filmskaper og grunnlegger av Mosireen Collective, der han har laget flere dusin korte dokumentarer om den egyptiske revolusjonen. Filmene hans har vært vist på BBC, Al Jazeera og ONTV, og artiklene hans har blitt publisert i The Guardian, BBC og The Big Issue.

A man returns to Palestine. On his journey through the country he relives the trauma of his past and the choice that sent him to America, and the forces that now call him back home.

Omar Robert Hamilton is a filmmaker and a founding member of the Mosireen Collective, for whom he has made dozens of short documentaries on the Egyptian Revolution. His films have appeared on the BBC, Al Jazeera and ONTV, and his articles have been published in The Guardian, BBC and the Big Issue.

Director: Omar Robert Hamilton
Script: Omar Robert Hamilton
Photo: Omar Robert Hamilton
Editing: Omar Robert Hamilton
Sound: Basel Abbas
With: Kais Nashif
Producer: Louis Lewarne
Contact: Omar Robert Hamilton
39 Theatre St, London SW11 5ND, UK
T: +20 1005735711
o.r.hamilton@gmail.com

Ukraine | 2012 | DCP | 25 min

Yaderni wydhody

Nuclear Waste

Sergiy og Sveta bor i Tsjernobyl. Han er lastebilsjåfør ved et anlegg for radioaktivt avfall. Hun arbeider ved en stasjon for rensing av radioaktivitet. Deres arbeid og liv er diktert av en uforanderlig rytme med kronologisk presisjon. Men hva setter denne mekanismen i gang, dag etter dag?

Myroslav Slaboshpytskiy (f. 1974) er uteksaminert fra Kiev State Institute of Theatre and Arts. Hans kortfilmer *Diagnosis* og *Deafness* ble nominert til Gullbjørnen i Berlin (2009/2010). I 2012 vant han Sølv-Leoparden i Locarno for *Nuclear Waste*, som var nominert til The European Short Film 2013 i Grimstad.

Sergiy and Sveta live in Chernobyl. He is a truck-driver at a radioactive waste plant. She works at a radioactive decontamination station. Their work and life are dictated by one unchangeable rhythm with clockwork precision. But what sets this mechanism in motion, day after day?

Myroslav Slaboshpytskiy (b. 1974) is a graduate from the Kiev State Institute of Theatre and Arts. His short films *Diagnosis* and *Deafness* were nominated for the Golden Bear in Berlin (2009/2010). In 2012, he won the Silver Leopard in Locarno for *Nuclear Waste*, and he was also nominated for The European Short Film 2013 in Grimstad.

Director: Myroslav Slaboshpytskiy
Script: Myroslav Slaboshpytskiy
Photo: Dmytro Sannykov
Editing: Kristof Hoornaert
Sound: Sergiy Stepanskiy
With: Sergiy Gavryluk, Svetlana Shtanko
Producer: Volodymyr Tykhyy, Denys Ivanov
Contact: Arthouse Traffic Lic
Shchekavitska str. apt. 282, Kiev 04071, Ukraine
T: +38 0973679139
E-mail: myrek@mail.ru

Russia | 2013 | DCP | 13 min

Zima

Et portrett av en årstid – en reise gjennom Nord-Russland og Sibir, gjennom følelsene og tankene til menneskene som må håndkes med et av verdens hardeste klima. En virkelighet der grensen mellom liv og død er så tynn at den noen ganger er nesten ikke-eksisterende, der sivilisasjonen konstant både kjemper mot og omfavner naturen og dens tusenårige regler og ritualer.

Cristina Picchi (f. 1981) har regissert og klippet de korte dokumentarene *Under Your Skin* (2011), *Fragments of a Dream* (2011) og *The Disassociated* (2010–2013). Hun har en grad i europeisk litteratur fra universitetet i Pisa og en master i filmdokumentar fra Goldsmiths, University of London.

A portrait of a season – a journey through North Russia and Siberia, through the feelings and thoughts of the people who have to cope with one of the harshest climates in the world. A reality in which the boundary between life and death is so thin that it is sometimes almost non-existent, where civilisation constantly both fights and embraces nature and its age-old rules and rituals.

Cristina Picchi (b. 1981) has directed and edited the short documentaries *Under Your Skin* (2011), *Fragments of a Dream* (2011) and *The Disassociated* (2010–2013). She holds a degree in European literature from the University of Pisa and an MA in screen documentary from Goldsmiths University in London.

Director: Cristina Picchi
Script: Cristina Picchi
Photo: Saulius Lukoševicius
Music: Henri d'Armancourt
Sound: Henri d'Armancourt
Producer: Guillaume Protsenko, Tanya Petrik
Contact: Mirumir Studio
4th Grazhdanskaya str., 39/3 kv 8, 107370 Moscow, Russia
T: +7 9263701773
E-mail: info@cinetrain.net

Nasjonalbiblioteket og Kortfilmfestivalen samarbeider i år med professor Gunnar Iversen ved NTNU om et historisk program om novellefilmens betydning for kvinner i norsk filmhistorie. Vi viser fire filmer i dette programmet: *Vokse opp* av Anja Breien, *Ukeslutt* av Laila Mikkelsen, *Regn* av Vibeke Løkkeberg og *Du er ikke alene* av Eva Dahr og Eva Isaksen. I Grimstad vil regissørene dele erfaringer med oss og kaste lys over hvilken betydning novellefilmen har hatt som filmpolitisk virkemiddelet for kvinnenes deltagelse i den norske filmbransjen.

Seminaret ledes av Gunnar Iversen

On the set of *Rain* (1975), directed by Vibeke Løkkeberg. Photo: National Library of Norway

Kvinnefortellinger

- novellefilm av kvinnelige regissører 1967–1983

GUNNAR IVERSEN

På slutten av 1960-tallet gikk norsk film gjennom store endringer. Ikke minst gjaldt dette kortfilmen. Vilkårene for kortfilmproduksjon ble forandret, nye typer kortfilm ble produsert, og en ny generasjon filmskapere satte sitt preg på produksjonen. Dessuten ble kvinnelige regissører toneangivende. En ny generasjon av kvinnelige regissører lagde filmer som ikke lignet på de filmene menn hadde laget, og de kvinnelige regissørene skulle bli avgjørende når de første novellefilmene her i landet ble produsert.

Endringene i vilkårene for produksjon av kortfilm i siste halvdel av 1960-årene var først og fremst til det bedre. Nye finansieringsformer skapte nye muligheter, og Kulturrådet støttet i 1964 for første gang en kortfilm som ikke var en ren opplysningsfilm. *Nedfall* av Erik Borge ble den første såkalte frie, kunstneriske kortfilmen som ble produsert her i landet, og åpnet opp for en ny produksjon av korte filmdikt og filmessays. Etter hvert skulle også novellefilmen komme til å bli viktig.

Samtidig som statens støtteordninger ble endret, og man åpnet opp for at man kunne bruke kortfilm til annet enn opplysning og informasjon fra stat og kommune, forsvarer imidlertid kortfilmen fra kinoene. I etterkrigstiden hadde kortfilm vært en integrert del av de fleste filmforestillinger her i landet. Grunnen var at kinoene kunne få reduksjon av luksusskatten på filmforestillinger dersom man viste en opplysningsfilm før hovedfilmen, men kinoenes interesse for forfilmene sank drastisk etter hvert som luksusskatten ble senket i løpet av 1960-årene. Da luksusskatten helt forsvarer i 1969, og film ble en kunstform på lik linje med teater og litteratur i myndighetenes øyne, måtte kortfilmen finne nytt hjem. Kortfilm ble nå først og fremst vist i filmklubber og på filmfestivaler, og ikke som vanlige forfilmer på kino.

Selv om kortfilmens rammevilkår ble helt annerledes fra midten av 1960-tallet, og kortfilm ble en måte man kunne fabulere og eksperimentere på som filmfolk ikke tidligere hadde hatt anledning til, ble muligheten til å vise film vanskeligere. Dessuten var kommunene, som i mange tilfeller hadde vært storprodusenter av kortfilm, mindre interesserte i den frie kunstneriske kortfilmen. Kinoenes inntekter gikk ned, og økonomien ble strammere. Uten luksusskatten som incentiv, sluttet mange produsenter å bestille kortfilm. Selv

Oslo kommune, som hadde produsert utallige kortfilmer siden slutten av 1940-tallet, reduserte sin kortfilmproduksjon betraktelig. Her åpnet man riktig nok opp for mer eksperimentelle uttrykk, og regissører som Arild Kristo, Arnljot Berg og Rolf Aamot lagde spennende filmer. Men når kortfilmen vant sin kunstneriske frihet, forsvant også det store publikummet.

I det tomrommet som oppsto produksjonsmessig sett skulle Norsk Film A/S spille en stadig viktigere rolle. Erik Borge som ble ny kunstnerisk leder i 1966, kom fra ABC-Film, og han satset på produksjon av kortfilm. Selv om hans hjertebarn *Dager fra 1000 år*, en episodefilm bestående av tre novellefilmer av Anja Breien, Egil Kolstø og Espen Thorstenson, først fikk kinopremiere i 1970, var dette et tidlig signal fra selskapets side at novellefilm var viktig. Anja Breiens del av prosjektet, middelalderfilmen *Vokse opp* var ferdig allerede i 1967. Senere skulle opprettelsen av Studieavdelingen bli viktig. Fra 1974 var studieavdelingen et faktum, med Ola Solum som første leder, og denne delen av selskapet skulle ikke minst bli viktig for flere av de nye kvinnelige regissørene. Både Laila Mikkelsens *Ukeslutt* (1974), en av de to første filmene som ble produsert, og Vibeke Løkkebergs *Regn* (1975) ble laget for Studieavdelingen. Også for produksjonen av *Du er ikke alene* av Eva Dahr og Eva Isaksen i 1983 var Studieavdelingen avgjørende for at filmen kunne bli produsert.

Novellefilm i vanlig forstand hadde vi ikke hatt tidligere i norsk film. Riktig nok ble det laget noen episodefilmer i etterkrigstiden, der kortere novellefilmer ble satt sammen til helaflytsprogram, men dette var sjeldent. *Tancred Ibsens Storfolk og småfolk* (1951) er et tidlig unntak, bestående av fem kortfilmer basert på fortellinger av Hans Aanrud. Viktigere for den nye filmgenerasjonen var kortfilmen *Pike med hvit ball* av Rolf Clemens, det norske bidraget til en nordisk episodefilm, *4 x 4* (1965). Små kortfilmfortellinger, separate små noveller i filmform, var imidlertid noe nytt på slutten av 1960-tallet.

For mange av de kvinnelige filmregissørene ble dette en ny mulighet til å fortelle fra et kvinnelig perspektiv og samtidig lage portretter av unge jenter og kvinner i alle aldre, som beriket og utvidet den norske filmproduksjonen. Dermed

vakste det fram en engasjert novellefilm. En filmtyp som tematiserte sosiale og psykologiske forhold, og som balanserte kjønnspolitiske spørsmål med medmenneskelig engasjement.

Kvinnefortellinger

På slutten av 1960-tallet og begynnelsen av 1970-tallet ble novellefilmer av kvinnelige filmregissører viktige her i landet. Regissører som Anja Breien, Laila Mikkelsen og Vibeke Løkkeberg lagde små fortellinger som ikke lignet de historiene menn fortalte, og senere kom yngre kvinner til. Eva Dahr og Eva Isaksen kunne lage film etter at blant annet Breien, Mikkelsen og Løkkeberg hadde banet veien for kvinner i norsk film.

1970-tallets begrep «kvinnefilm» er ikke uproblematisk, og de filmene kvinnelige regissører lagde var «kvinnefilm» bare i en rent overflatisk betydning. Det var kvinner bak kamera, som regissører og manusfatttere, og kvinner foran kamera i hovedrollene, men filmene var til syvende og sist gode filmer, som var laget både for menn og kvinner. Likevel tok de nye kvinnelige regissørerne ofte utgangspunktet i spesifikke kvinnelige erfaringer. De kunne dermed tilføre de kvinnelige protagonistene en større spennvidde, en større kompleksitet og en større sårbarhet enn tidligere. Kvinnene i disse filmene var ikke lenger representanter for Mennesket, som var tilfellet i mange filmer av mannlige regissører i all sin utsatthet og sårbarhet, men de var mer konkrete og levende kvinneportretter. Dermed var de feministiske filmer, som løftet fram kvinner og kvinnens erfaringer på en ny og direkte måte i norsk film.

Et godt eksempel er Laila Mikkelsens *Ukeslutt* fra 1974. Her fortelles en historie om et ekteskap som er i opplosning, og filmen tematiserer velkjente temaer som fremmedgjøringen i det nye urbane velferdssamfunnet og utsoskap. Det som skilte denne filmen fra tidligere filmer om samme temaer, var imidlertid ikke bare fokuset på kvinnens perspektiv og en kvinnelig hovedperson, men også hvordan politiske temaer knyttes til mer allmenne og eksistensielle temaer omkring identitet og fellesskap.

Tidlig i filmen stirrer hovedpersonen Reidun på seg selv i speilet, både med og uten klær, og det er som om både hun og tilskuerne går under huden på en kvinne som ikke riktig har klart å finne seg selv og en egen identitet på grunn av et ytre press fra menn. Reidun lever i en brytingstid der eldre og nye forestillinger om kvinnens rolle i samfunnet og samlivet brytes mot hverandre, og dette skaper usikkerhet, forvirring og fremmedgjøring. Ektemannen Jan vil at hun skal slutte å jobbe, men hun vil ikke bare være husmor. Hun er frigjort, på mer enn én måte, men dette er ikke entydig positivt, og problematiseres i løpet av filmen.

Ukeslutt er tilsynelatende realistisk, en enkel fortelling som brytes opp av glimt av en politisk diskusjon om kvinneroller og menns svik, men samtidig er det en film som skildrer baksiden av det nye velferdssamfunnet. Regissør Laila Mikkelsen åpner sin film med et nærbilde av Reidun som ser seg i speilet. Hun skal sminke seg, men får det ikke riktig til, og mister sminkeskene i vasken. Slik antydes at dette først og fremst er et portrett av en ung Kvinne. Filmen avsluttes med et oversiktsbilde av den brutale moderne boligblokken

der hun og Jan bor, selve symbolet på et fremmedgjort og livsfjernt moderne samfunn som skyver paret fra hverandre. At rekkefølgen på bildene er som de er i Mikkelsens film signaliserer et skifte av fokus. I mange filmer av menn blir kvinner representanter for Mennesket i den nye samfunnsmaskinen. Hos Mikkelsen er det Kvinnen i et mannssamfunn som er det viktige. Det er alltid en helt konkret Kvinne, og hennes liv som skal vises fram og skildres, og dermed setter hun også spørsmålstegn ved menns framstillinger av kvinner på film.

I spillefilmen tas dette mange steg videre, som i Anja Breiens *Hustruer* (1975) eller Vibeke Løkkebergs *Åpen-baringen* (1977), men kortfilmen blir stedet hvor alle de sentrale kvinnelige regissørerne prøver ut nye perspektiv, vinkler og bilder. Kortfilmen blir en viktig impuls giver til den generelle filmkulturen, og viser fram nye og viktige kvinnebilder.

Kvinnefortellingene blir viktige, ikke minst gjennom hele tiden å insistere på at det politiske også nedfeller seg i det private. Det er også temaet i *Du er ikke alene* av Eva Dahr og Eva Isaksen fra 1983. Her er hovedpersonen May en kvinne som ikke klarer å se at det hun sier også må få konsekvenser for det hun gjør. Her er forholdet mellom det politiske og det private annerledes, og den urbanitet som er en vag bakgrunn i *Ukeslutt*, er nå løftet fram i skildringen av en ny høyreorientert og glatt medieverden hvor ensomhet og fortvilelse er en salgsvar på et marked.

Barndomsbilder

De nye kvinnefortellingene i novellefilmen gjør kvinner synlige på en ny og mer direkte måte i norsk film. Deres verdensbilder blir tydelige, deres roller og utfordringer i et samfunn styrt og ledet av menn blir aksentuert. Verden blir ikke lenger en verden av menn, med kvinner på siden som vague støttespillere, men ses fra et kvinnelig perspektiv, og også menn blir nå studert i en kvinnelig optikk. Samtidig får barndommen en viktig rolle, og i novellefilmene av kvinnelige regissører ser vi også starten på det som ofte kalles barnvoksenfilmer.

Oppvekstskildringer har vært en viktig del av norsk spillefilm siden midten av 1970-tallet. Filmer om barn laget for et voksent kinopublikum. Selv om det er laget fine skildringer både av jenter og gutter, er det flere filmer om gutter og unge menn enn om unge jenter. I novellefilmene av kvinnelige regissører er det små jenter som blir skildret, og de slår an tonen for en hel sjanger i norsk film. Barndomsbildene viser solidaritet med de mest sårbare, svake og utsatte, og skildrer begynnelsen på kvinnens liv.

Samtidig er filmer som Breiens *Vokse opp* og Løkkebergs *Regn* interessante som mer enn jenteportretter og fortidsbilder. De legger til en sansenes realisme, en nærsynt sanseighet og detaljrik skildring av den ytre verden som skaper uforglemmelige filmøyeblikk. *Vokse opp* er like interessert i landskap, i teksturene til lav på stein i fjellet, eller former i treverk, som å skildre det å vokse opp etter katastrofen. Jostedalsrypa lever i sin egen verden, omgitt av døde slektninger og familie, nærmest mumifisert i de mørke små husene, men det er strukturer og former i den ytre verden som det nysgjerrige kameraet oftest vender tilbake til.

Jostedalsrypa er uten stemme. Traumatisert og språkløs, som en stum villfugl i et vilt landskap etter pestens herjinger, mens Herdis i Løkkebergs *Regn* har stemme. Hennes verden er helt konkret og lettere gjenkjennelig. Vi er i Bergen, og dialekt, stemmer og intonasjon spiller en viktig rolle. Det er likevel blikkene som også i denne filmen er det viktige. Herdis ser storøyd på livet omkring seg. Hun ser inn i de voksnes verden, med uenighet og krangel mellom foreldrene og utkastelser av arbeiderfamilier omkring henne, og hun ser omkring seg på de andre barnas verden. Hun er like utenfor, og like utsatt, som Jostedalsrypa, selv om miljøene er så forskjellige som man kan tenke seg.

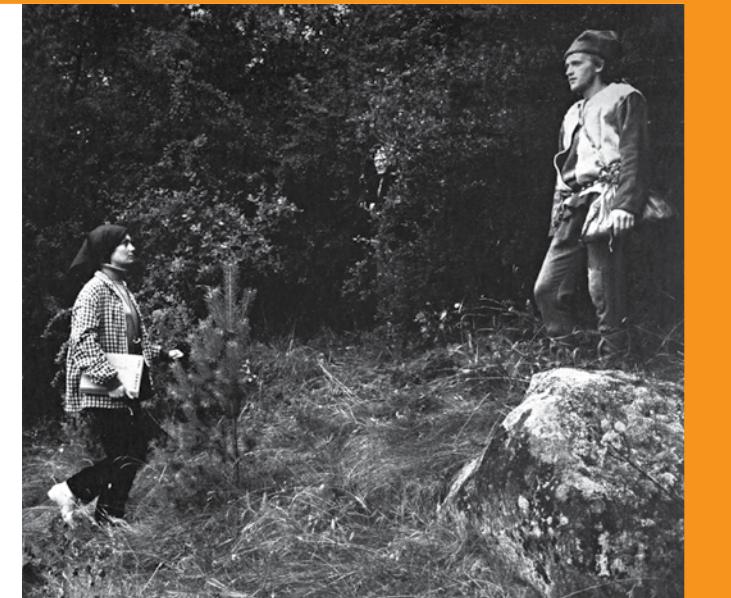
Også i *Regn* er det sanselige ved selve verdens overflate avgjørende. Regnet faller og preger de fuktmettede fargene i scene etter scene, og legger en kulisse av lyd over Herdis' vandring gjennom Bergen og gjennom livet. Det er likevel med mørkeste ironi Herdis ydmykes av to eldre barn akkurat når solen en eneste gang synes å bryte gjennom det tykke skylaget. Med underbuksene rundt anklene subber hun gråtende fra en bygningsruin, der solen for første gang har skint grusomt på henne.

Oppattheten av teksturer og former, både i bilder og i lyd, gjør barndomsbildene til Breien og Løkkeberg mer sanselige enn mange senere barnvoksenfilmer. Ved å fokusere på meget små jenter løfter regissørerne fram temaer som ikke bare er kjønnsbestemte, men som får en egen konkresjon og kraft ved å være skildringer av jenter. Herdis i *Regn* omgis ikke minst av gutter, som spinner et vev av løgner omkring henne, og som gjør hennes situasjon enda mer utsatt.

Nye bilder

Novellefilmene av kvinnelige regissører i årene mellom 1967 og 1983 er preget av en realisme som filtreres gjennom en poetisk optikk. Dermed kan en film som *Vokse opp*, som både er nøktern og enkel, også ha en stilisert og poetisk tone. Brått klipper Breien fra den lille jenta til et nærbilde av et «øye» i treverket, der en gren engang har vært, som om selve materien og veggene studerer henne på en truende måte. Og i *Regn* er selve regnet avgjørende for den utsatthet som preger lille Herdis. Hun vandrer i gatene i svart regntøy, og lyden av det silende og pøsende regnet omkring henne er som en «grå og vedvarende støy», som det heter i den novellen av Torborg Nedreaas som aller mest inspirerte filmen.

Novellefilmen var en helt ny mulighet kvinnelige filmskapere hadde på slutten av 60-tallet og begynnelsen av

On the set of *Growing Up* (1967), directed by Anja Breien.
Photo: National Library of Norway

70-tallet til å skildre livet sett med kvinnens øyne. Medmenneskelig engasjement ble blandet med en eksplisitt kjønnspolitiske tematikk. Et tema som går igjen er følelsen av avmakt, men av og til aner man en mulighet i kvinnens solidaritet og samhold.

Novellefilmene av Anja Breien, Vibeke Løkkeberg, Laila Mikkelsen, Eva Dahr og Eva Isaksen fikk stor betydning i filmlivet. De banet vei for dagens filmnoveller. De fokuserte på sårbare barn i dystre omstendigheter og omgivelser, eller fanget inn ømhetshungrende kvinner som ikke klarer å finne veien ut av de baveyjer de har kommet inn i. Omgitt av menn, tvinges de til å ta sine vanskelige valg, og de skildres ikke som idealtyper eller gjennom enkle klisjéer. Isteden blir de levende fordi de like ofte tar beslutninger som er problematiske og negative. Reiduns utsoskap i *Ukeslutt* er i seg selv et svik, også mot henne selv og sin medsøster, og May i *Du er ikke alene* blir aldri det medmennesket hun burde være. Fordi de er nyanserte karakterer beveger de seg hinsides stereotypene, og blir mer levende. Så levende at de fremdeles kan gripe og bevege oss tilskuere i dag.

Nasjonalbiblioteket

Gunnar Iversen er professor i filmvitenskap ved Institutt for kunst- og medievitenskap ved NTNU i Trondheim. Han har skrevet en lang rekke artikler og bøker om norsk og internasjonal filmhistorie, blant annet «Norsk filmhistorie – spillefilmen 1911 til 2011» (2011), «Visjon og virkelighet; Arne Skouen og filmen» (2013) og «Naturen og eventyret; dokumentarfilmskaperen Per Høst» (2014).

The National Library of Norway and The Norwegian Short Film Festival collaborate with Professor Gunnar Iversen of the Norwegian University of Science and Technology on a historical programme about the medium-length film's importance to women in Norwegian film history. We show four films: *Growing Up* by Anja Breien, *Week-End* by Laila Mikkelsen, *Rain* by Vibeke Løkkeberg and *You're Not Alone* by Eva Dahr and Eva Isaksen. The directors share their experiences with us and shed light on the importance medium-length films as a film political device has had for the participation of women in the Norwegian film industry.

The seminar will be led by Gunnar Iversen. In Norwegian only

On the set of *Growing Up* (1967), directed by Anja Breien. Photo: National Library of Norway

Women's Stories

– medium-length films by female directors 1967–1983

GUNNAR IVERSEN

department was also decisive for the making of *You're Not Alone* by Eva Dahr and Eva Isaksen in 1983.

Medium-length films in their usual sense were non-existent in Norwegian cinema thus far. Some anthology films were made in the post-war years, where shorter medium-length films were gathered for a feature programme, but this was unusual. Tancred Ibsen's *Big People and Little People* (1951) is an early exception, consisting of five shorts based on stories by Hans Aanrud. More important to the new film generation was the short *Girl with a White Ball* by Rolf Clemens, the Norwegian contribution to the Nordic anthology film *4 x 4* (1965). However, small short film tales, separate «short stories» in film format, were something new in the late 1960s.

For many of the female directors this became a new opportunity to tell stories from a woman's perspective, and at the same time make portraits of young girls and women of all ages, something that enriched and expanded Norwegian cinema. Out of this grew an engaged medium-length film – a type of film exploring social and psychological matters, balancing gender-political issues with humanist engagement.

Women's stories

In the late 1960s and early 1970s, medium-length films by female directors became important. Filmmakers such as Anja Breien, Laila Mikkelsen and Vibeke Løkkeberg created small narratives that did not resemble the stories men told, and later younger women arrived. Eva Dahr and Eva Isaksen followed with more films after the above, among others, had paved the way.

The 1970s term «women's film» is not without controversy, and films by female directors were only «women's films» in a purely superficial sense. There were women behind the camera, as directors and scriptwriters, and women in front of the camera in leading parts, but most important of all: these were good films, made for both men and women. Still, the new female filmmakers' basis was often specific female experiences. Female protagonists could be depicted with a wider range, complexity and vulnerability than before. Women in these films were no longer representatives of Man, like in many films by male directors, in all their exposedness and vulnerability, but were more concrete and vivid portraits of women. Thus, the films were feminist – they raised women and their experiences in a new and direct way in Norwegian cinema.

A good example is Laila Mikkelsen's *Week-End* from 1974. Telling the story of a crumbling marriage, it explored familiar themes such as unfaithfulness and alienation in the new urbane welfare society. What made this different from previous films with the same themes, however, was not only the focus on women's perspectives and a female protagonist, but also how political themes are connected to more common and existential issues revolving around identity and community.

Early in the film, the protagonist Reidun, stares at herself in the mirror, both with and without clothes, as if both she and the viewers are getting under the skin of a woman who has not really succeeded in finding herself and her own identity due to external pressures from men. Reidun lives

in an age where old and new ideas about women's roles in society clash, creating insecurity, confusion and alienation. Her husband Jan wants her to stop working, but she wants to be more than just a housewife. She is liberated in more ways than one, which is not explicitly positive, and is problematised throughout the film.

Week-End appears to be a realistic, simple story broken up by snatches of political discussion of female roles and men's betrayal, while at the same time depicting the other side of the new welfare society. Director Laila Mikkelsen opens her film with a close-up of Reidun looking in the mirror. She is about to put on her make-up, but is unable to do it properly, and her make-up fall into the sink. Thus it is indicated that this is primarily a portrait of a young Woman. The film ends with a wide shot of the brutally modern block of flats where she and Jan live, the very symbol of an alienated and life-denying modern society that pulls the couple apart. The sequence of these images in Mikkelsen's film signals a shift in focus. In many films by men, women become representatives of Man in the new society machine.

On the set of *Rain* (1975), directed by Vibeke Løkkeberg. Photo: National Library of Norway

For Mikkelsen, the important thing is Woman in the male society. It is always a very specific Woman, and her life is to be shown and described, and consequently she also questions men's portrayal of females in cinema.

In feature films this is taken several steps further, as in Anja Breien's *Wives* (1975) and Vibeke Løkkeberg's *The Revelation* (1977). However, all the central female directors have used short film to try out new perspectives, angles and images. The short film becomes an important generator of impulses for the general film culture, showcasing new and important female portraits.

Women's stories became important, not least through constantly insisting that the political manifests itself in the private. This is also the issue in *You're Not Alone* by Eva Dahr and Eva Isaksen from 1983. May is the protagonist – a woman who is unable to grasp that what she says also has consequences for what she does. Here the relationship between the political and the private is different, and the urbanity, which forms a vague background in *Week-End* is now in focus, through the depiction of a new, right-leaning

and facile media world where loneliness and desperation are commodities in a market.

Childhood images

The new women's stories in the medium-length film made females visible in a new and more direct way in Norwegian cinema. Their view of the world became clearer, their roles and challenges in a society governed and led by men were accentuated. The world is no longer a world of men, with women on the sidelines as vague supporters, but the world is seen from a female perspective, and men too are studied through female eyes. At the same time childhood plays an important role, and in medium-length films by female directors we also see the beginning of childhood films for adults.

Coming-of-age stories have been an important part of Norwegian films since the mid-1970s – films about children made for an adult audience. Even though there were fine portraits of both girls and boys, there were more films about boys and young men than about young girls. In medium-length films by female directors small girls are portrayed, and they lead the way for an entire genre in Norwegian cinema. The childhood images show solidarity for the most vulnerable, weak and exposed, and depict the early stages of women's lives.

Films such as Breien's *Growing Up* and Løkkeberg's *Rain*, however, are interesting as more than portraits of girls and a past age. They add a realism of senses, an intimate, sensuousness and detailed depiction of the outer world which creates unforgettable cinematic moments. *Growing Up* is as interested in landscape, the texture of lichen on stones in the mountains and forms in woodwork, as in depicting growing up after a catastrophe. «Jostedalsrypa» lives in her own world, surrounded by dead relatives and family members, almost mummified inside their dark, houses. However, the curious camera most often returns to the structures and forms in the outer world.

«Jostedalsrypa» is without a voice, traumatised and without language, like a mute, untamed bird in a wild landscape after the ravages of the Black Plague. Herdis in Løkkeberg's *Rain*, however, has a voice. Her world is entirely tangible and easier to recognise. We are in Bergen, and regional accent, voices and intonation play a major role. Still, it is the gaze that is important in this film too. Herdis gazes wide-eyed at life around her. She looks in on the adult world, with the disagreements and quarrels between her parents, and the evictions of working-class families around her, and she also looks in on the other children's world. She is as much an outsider, and as exposed, as Jostedalsrypa, even though the settings are as different as can be.

That is also the case with *Rain* the sensuousness of the surface of the world is decisive. Rain falls, marking the

humidity-rich colours in scene after scene, and forming a backdrop of sound to Herdis' wanderings through Bergen and life. Nevertheless, it is with the darkest of irony that Herdis is humiliated by two older children, at the only time the sun seems to break through the thick clouds. With her underpants around her ankles, the crying girl shuffles away from a ruined house, where the sun has shone terribly on her for the first time.

The preoccupation with texture and form, both in sound and image, makes Breien and Løkkeberg's childhood depictions more sensuous than many later childhood films for adults. By focusing on very small girls, the directors highlight issues that are not only gender-specific, but attain a special concretion and power by being portraits of girls.

New images

The medium-length films by female directors in the period 1967–1983 are marked by a realism filtered through poetical optics. Such can a film like *Growing Up*, both sober and simple, also have a stylised and lyrical tone. Breien cuts abruptly from the little girl to a close-up of an «eye» in the woodwork, where a branch once sat, as if the material and walls themselves are studying her in a threatening way. And in *Rain*, the rain itself is decisive for the exposedness of little Herdis. She wanders the streets in a black raincoat, and the sound of dripping and pouring rain around her is like a «grey and permanent noise», as quoted from Torborg Nedreaas' short story that was the main inspiration for the film.

The medium-length film was an entirely new possibility for female filmmakers in the late 1960s and early 1970s to depict life through female eyes. Human engagement was mixed with an explicit, gender-political agenda. A recurrent theme is the feeling of powerlessness, but at times one can also glimpse some hope in female solidarity and loyalty. The films by Anja Breien, Vibeke Løkkeberg, Laila Mikkelsen, Eva Dahr and Eva Isaksen were very important to the film scene. They paved the way for today's medium-length films. They focussed on vulnerable children in gloomy conditions and surroundings, or captured women hungering for tenderness, but unable to escape the dead ends they are caught in. Surrounded by men, they are forced to make their own difficult choices, and they are not depicted as ideals, or through simplistic clichés. Instead they become alive, as they just as often make choices that are problematic and negative. Reidun's unfaithfulness in *Week-End* is in itself a betrayal, also of herself and her fellow sister, and May in *You're Not Alone* never becomes the fellow human being she ought to be. As nuanced characters they move beyond stereotype and become more alive. So alive that they can seize and move us even today.

Gunnar Iversen is a Professor of Film Studies at the Norwegian University of Science and Technology in Trondheim. He has written a large number of articles and books on Norwegian and international film history, including «Norwegian Film History – feature films 1911 to 2011» (2011), «Vision and Reality; Arne Skouen and cinema» (2013) and «Nature and Adventure; the documentary filmmaker Per Høst» (2014).

Photo: National Library of Norway

Norway | 1967 | 35mm | 32 min

Vokse opp – sagnet om rypa i Jostedalen

I sin debutfilm *Vokse opp* tar Anja Breien oss med til midten av 1300-tallet. Da svartedauden bryter ut flytter de rikeste i Sogn til fjellene for å unngå pesten, men den eneste som overlever er en liten jente. Fem menn tar seg senere over en isbre for å lete etter overlevende og fanger inn Jostedalsrypa, som har levd for seg selv blant de døde. Breiens film er en vakker og renskåret fortelling, både stilisert og realistisk på samme tid. Filmen veksler mellom å følge den lille jenta og de fem mennene inntil de får tak i henne. Uhyggen i fortellingen er balansert av et nysgjerrig kamera som fanger inn fascinerende ansikter, is, stein, vann og treverk.

Anja Breien (f. 1940) er en av våre aller fremste filmregissører. Etter å ha laget flere kortfilmer debuterte hun med spillefilmen *Voldtekts* i 1971. Mest kjent er Breien for sin filmtrilogi *Hustruer* (1975, 1985 og 1996). Hun har i senere år laget en rekke kortfilmer og dokumentarfilmer, hvorav kortfilmen *Tyggegummimens historie*, ble vist i Grimstad i 2012.

Growing Up – The Tale of Jostedalsrypa

In her debut film *Growing Up* Anja Breien takes us back to the middle of the 14th Century. When the bubonic plague breaks out, the wealthy people of Sogn flee to the mountains to escape the disease, but only a little girl survives. Later, five men cross a glacier to look for survivors, and catch the grouse from Jostedal who has lived on her own among the dead. Breien's film is a beautiful and stripped-down story, both stylised and realistic at the same time. The film alternates between following the girl and the five men until they catch her. The eeriness of the story is balanced by a curious camera capturing fascinating faces, ice, stone, water, and woodwork.

Anja Breien (b. 1940) is one of our most prolific film directors. After several shorts, her first feature was *Rape* in 1971. Breien's central work is her trilogy *Wives* (1975, 1985 and 1996). In later years, she has made numerous shorts and documentaries, including the short *From the History of Chewing Gum*, screened in Grimstad in 2012.

Director: Anja Breien
Script: Anja Breien
Photo: Edouard Bois De Chesne
Editing: Anja Breien
Music: Jan Johanson
Sound: Svein Ellefsen, Kåre Furuholmen
With: Mai Karin Gjerde, Sigurd Brueim, Ola Brun, Håkon Breien, Espen Thorstenson, Anders Bjørkehauag
Producer: Norsk Film AS

Photo: National Library of Norway

Norway | 1974 | 16mm | 23 min

Ukeslutt

«Hva er det dere *vil* da?», roper Jan til Reidun. De er et ungts par, men deres forhold er skjørt og synes å gå i oppløsning både på grunn av ytre og indre press. Ved ukeslutt inviterer Reidun og Jan et annet par på middag, men samholdet og hyggen avløses etter hvert av krangel og utroskap. Likevel synes de to kvinnene til slutt å finne sammen i forståelse og samhold. *Ukeslutt* er en film som skildrer hvordan det politiske også nedfeller seg i det private, på en måte som både er tidstypisk og samtidig original. Spennningen mellom gamle og nye kjønnsroller er én årsak til at forholdet mellom Reidun og Jan skranter, men det politiske er bare et undertema i en film som også handler om følelser, relasjoner og identitet. *Ukeslutt* tilhører 1970-tallets sosialmodernisme, og filmen blander modernistiske fortellerstrategier og temaer med et politisk undertema knyttet til kvinnelig identitet og samhold.

Laila Mikkelsen (f. 1940) var en av de mest sentrale norske filmregissørene på 70- og 80-tallet, og spillefilmdebuterte i 1976 med den sosialrealistiske science fictionfilmen *Oss*. Filmen var basert på Knut Faldbakkens «Uår»-romaner. Hennes mest kjente film er *Liten Ida* (1981), et følsomt portrett av det vanskelige livet til en liten jente som har en tyskertøs til mor.

Week-End

«What do you really want», Jan shouts to Reidun. They are a young couple, but their relationship is brittle and seems to be dissolving due to both internal and external pressures. On the weekend they invite another couple for dinner, but the companionship and fun are gradually destroyed by quarrels and infidelity. Still, the two women finally seem to find understanding and solidarity in each other. *Week-End* depicts how the political also permeate the private, in a way both original and typical of its age. The tension between old and new gender roles is one cause of the problems in the relationship between Reidun and Jan, but the political is just one aspect in a film that also deals with emotions, relations and identity. *Week-End* is rooted in 1970s social modernism, mixing modernist storytelling strategies with a political sub-theme of female identity and solidarity.

Laila Mikkelsen (b. 1940) was one of the most central Norwegian film directors of the 70s and 80s. Her feature debut came in 1976 with the social realist science fiction film *Us*. The film is based on Knut Faldbakken's novels «Twilight Country» and «Sweetwater». Mikkelsens most famous film is *Growing Up* (1981), a sensitive portrait of the difficult life of a little girl whose mother has had a relationship with a German soldier.

Director: Laila Mikkelsen
Script: Laila Mikkelsen, Per Blom
Photo: Pål René Roestad
Editing: Fred Sassebo
With: Eli Anne Linnestad, Thor Michael Aamodt, Kate Rasmussen, Nils Ole Oftebro
Producer: Studieavdelingen i Norsk Film AS

Photo: National Library of Norway

Norway | 1975 | 16mm | 23 min

Regn

Regn er en av de såreste og mest stemningsfulle oppvekstskildringene i norsk filmhistorie. Inspirert av Torborg Nedreaas' noveller, og spesielt «Regn» fra samlingen «Trollleglasset» (1950), lagde Vibeke Løkkeberg en skildring av lille Herdis og hennes oppvekst i Bergen under 1. verdenskrig. Hennes foreldre krangler, så hun går ut i regnet, og vandrer rundt i håp om å finne noen å leke med, men bare for å bli ydmyket av to eldre barn. Herdis er barnet som er utenfor. Hun er både utenfor de voksnes verden, som hun storøyd kikker inn på, og utenfor de jevnaldrenes verden. Hun omgis av et vev av løgner, både fra de voksnes og barnas side. *Regn* er både et sårt portrett av et barn, en følsom skildring av en dag i livet til Herdis, og et sanselig tidsbilde av en svunnen tids klasse-samfunn. Løkkeberg fanger inn stemninger og sansninger på en uvanlig vellykket og detaljert måte, der ikke minst regnet skildres med sanselig presisjon. *Regn* er på flere måter en forstudie til den mesterlige spillefilmen *Løperjenten* (1981).

Vibeke Løkkeberg (f. 1945) er en av våre mest kjente, men også mest kontroversielle regissører. Hennes spillefilmer *Åpenbaringen* (1977) og *Løperjenten* (1981) hører til de beste spillefilmene på 70 og 80-tallet. I senere år har Løkkeberg for det meste arbeidet som romanforfatter, men har også laget dokumentarfilm.

Rain

Rain is one of the most painful and moving coming-of-age stories in Norwegian film history. Inspired by Torborg Nedreaas' short stories, especially «Rain» from the collection «The Magic Glass» (1950), Vibeke Løkkeberg portrays little Herdis and her upbringing in Bergen during World War I. Her parents are quarrelling, thus she goes out into the rain, wandering about hoping to find someone to play with, only to be humiliated by two older children. Surrounded by a fabric of lies, Herdis is an outsider in the world of both adults and children. *Rain* is both a painful portrait of a child, and a sensuous snapshot of a lost age's class society. Løkkeberg captures moods and sensations in an extraordinarily successful and detailed fashion, where the rain is depicted with sensory precision. *Rain* is in many ways a pilot study for her masterful feature film *Betrayal* (1981).

Vibeke Løkkeberg (b. 1945) is one of our most famous, but also controversial directors. *The Revelation* (1977) and *Betrayal* (1981) are among our best feature films of the 70s and 80s. In later years, Løkkeberg has mostly written novels, but she has also made documentaries.

Director: Vibeke Løkkeberg
Script: Vibeke Løkkeberg
Photo: Paul René Roestad
Editing: Bente Kaas
Sound: Thomas Samuelson
With: Kriss Tine Helldal, Michaela Spandow, Arne Lindtner Næss, Lisbeth Larsen, Harald Larsen, Georg Johannessen
Producer: Studieavdelingen i Norsk Film AS

Photo: National Library of Norway

Norway | 1983 | 16mm | 28 min

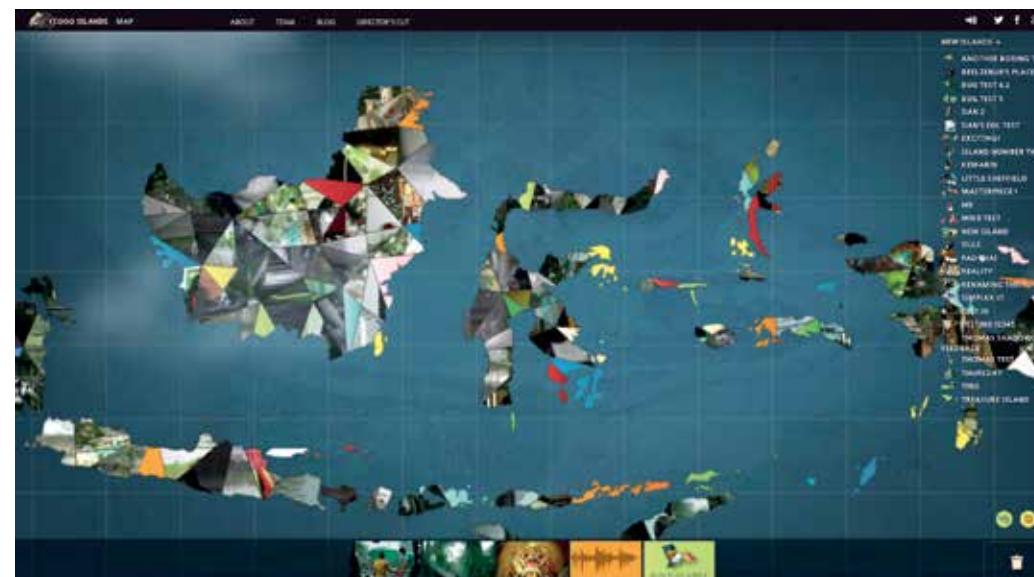
You're Not Alone

May arbeider i et kveldsprogram i en ny radiokanal der mennesker kan ringe inn og fortelle om sine gleder, sørger og problemer. På radioen framstår hun som det perfekte medmenneske, som gir trøst og gode råd til ensomme og fortvilede som ringer inn. Ikke minst sier hun at man skal invitere inn en nabo, og dermed motvirke storbyens ensomhet. Utenfor studio har May imidlertid vanskeligheter med andre mennesker.

Filmen er et presist tidsbilde fra en ny medietid, med nye radio og fjernsynskanaler tidlig på 1980-tallet, og regissørene Eva Dahr og Eva Isaksen skaper både et sterkt kvinneportrett, og en historie om generasjonskloften mellom unge og gamle, og om hulheten i de nye mediebuskapene.

Eva Dahr (f. 1958) og **Eva Isaksen** (f. 1956) debuterte som spillefilmregissører med oppvekstskildringen *Brennende blomster* i 1985. Etter dette har de laget kortfilmer og spillefilmer hver for seg. Dahr har blant annet regissert spillefilmen *Mars & Venus* (2007) og *Appelsinpiken* (2009), samt vært konseptregissør bak fjernsynsserien *Himmelblå* (2008). Isaksen har blant annet regissert spillefilmen *Døden på Oslo S* (1990) og *Mors Elling* (2003), i tillegg til en rekke fjernsynsserier, blant annet krimseriene om detektiv Sejer.

Director: Eva Dahr, Eva Isaksen
Script: Eva Dahr, Eva Isaksen
Photo: Paul René Roestad
Editing: Pål Gengerbach
Sound: Jan Lindvik
With: Juni Dahr, Ella Hval, Lasse Lindtner, Marthe Stokvik, Bjørn Sundquist
Producer: Neo Film

Thomas A. Østbye and Edwin on **17000 Islands**

Lørdag 14. juni, kl. 11:00, Pan

Utgangspunktet for det interaktive prosjektet 17000 Islands er en dokumentarfilm som regissørene Thomas Østbye og Edwin har laget om en propagandapark i Indonesia.

I en tid med store indre motsetninger og utstrakt voldsbruk for å kue befolkningen skapte diktatoren Suharto parken «Taman Mini» som ett enhetlig glansbilde av Indonesia. Fascinert av denne idealiseringen og forenklingen av virkeligheten dro regissørene til parken for å se om de kunne oppdagte en mer kompleks virkelighet innenfor det forenklede bildet utad.

I 17000 Islands inviteres publikum til å rive fra hverandre regissørenes film ved å stjele klipp fra filmen, for så å sette disse sammen til egne filmer. Regissørenes film blir på denne måten stadig kortere etter hvert som publikum bruker materialet til å skape sine egne versjoner av virkeligheten. Slik beveger prosjektet seg fra ett bilde av parken, til at det oppstår flere ulike, og kanskje motstridende, bilder.

På Kortfilmfestivalen vil regissørene vise et utvalg filmer som publikum har laget, diskutere konseptet bak 17000 Islands og forklare hvorfor interaktivitet er essensielt for prosjektet til tross for at de i utgangspunktet ikke hadde interesse for interaktiv film. I vestbylen på kinoen kan du også se restene av «directors cut» som underveis i festivalen blir kortere fordi publikum lager filmer. Du kan selv bidra til å ødelegge Edwin og Østbyes film ved å gå inn på nettsiden og lage din egen film.

17000 Islands lanserer også en helt ny måte å redigere på. Et skulpturelt klippeverktøy hvor du redigerer ved å bygge klippene sammen til et bilde av en øy. Din øy vil være med på å bygge et nytt og levende kart på nett.

www.17000islandsinteractive.com

Saturday 14th June, 11:00am, Pan

The basis for the interactive project 17000 Islands is a documentary film that the directors Thomas Østbye and Edwin made about a propaganda park in Indonesia.

At a time of great inner turmoil and extensive violence to repress the people, dictator Suharto created the park «Taman Mini» as a uniformly glossy picture of Indonesia. Fascinated by this idealisation and simplification of reality, the directors went to the park to see if they could discover a more complex reality.

In 17000 Islands, the audience is invited to tear apart the directors' film by stealing clips from it, and to then reassemble them into their own films. The directors' film will thus grow increasingly shorter as the audience uses the material to make their own version of reality. The project therefore moves away from one image of the park to several different, and perhaps contradictory, images.

In Grimstad, the directors will show a selection of these audience-made films, discuss the concept behind 17000 Islands, and explain why interactivity is essential to the projects, despite the fact that they originally were not interested in interactive films. In the cinema foyer, you can also see the remains of the «directors' cut», which becomes shorter during the festival due to the audience's own films. You can help destroy Edwin and Østbye's film by entering the website and making your own film.

17000 Islands is also launching an entirely new way of editing: A sculptural tool where you edit by building an image of an island out of the clips. Your island will help build a new and growing map on the web.

www.17000islandsinteractive.com

Thomas A. Østbye (f. 1979) er en tydelig stemme blant norske dokumentarfilmkapere. Han er kjent for å kombinere kunstneriske refleksjoner rundt dokumentarsjangeren med aktuelle politiske dilemmaer. Han har laget *Drømme kan du gjøre senere* (2005) og *Imagining Emanuel* (2011). Kortfilmen hans *HUMAN* (2009) vant Gullstolen og Kritikerprisen i Grimstad. Østbyes filmer har blitt vist på festivaler som IDFA, Rotterdam, Hot Docs og MoMAs Documentary Fortnight.

Thomas A. Østbye (b. 1979) is a distinctive voice among Norwegian documentary film makers, known to combine artistic reflections on the documentary genre with contemporary political dilemmas. He has previously made *In Your Dreams* (2005) and *Imagining Emanuel* (2011), and his short film *HUMAN* (2009) won the Golden Chair and the Norwegian Film Critics' Award in Grimstad. His films have been screened at festivals such as IDFA, Rotterdam, Hot Docs and MoMA's Documentary Fortnight.

Edwin (f. 1978) er en anerkjent indonesisk regissør som ble nominert til Gullbjørnen ved Berlinalen i 2012 med *Postcards From The Zoo*. Hans første spillefilm *Blind Pig Who Wants to Fly* (2008) vant FIPRESCI-prisen i Rotterdam og *Kara, Anak Sebatang Pohon* (2005) ble den første indonesiske film som deltok i Director's Fortnight i Cannes.

Edwin (b. 1978) is an acclaimed Indonesian director nominated for the Golden Bear at Berlinale in 2012 with *Postcards From The Zoo*. His first feature, *Blind Pig Who Wants to Fly* (2008), received the FIPRESCI Prize in Rotterdam, and *Kara, Anak Sebatang Pohon* (2005) was the first Indonesian film to be shown on the Director's Fortnight in Cannes.

Atelier Nord:

Et undersøkende perspektiv

For femte år på rad presenterer Atelier Nord norsk film- og videokunst på Kortfilmfestivalen. Tittelen på årets program er «Et undersøkende perspektiv». Alle deltagende kunstnere har utdannelse fra kunstakademier i inn- og utland, og har markert seg nasjonalt og internasjonalt med sine arbeider. Noen av årets kunstnere jobber utelukkende med filmproduksjon, og beveger seg i dag mellom kunstfeltet og filmfeltet ved at arbeidene deres vises både i gallerier, kunstbiennaler og på filmfestivaler. Margarida Paiva viser sine videoarbeider både i kunstinstansjoner og ved filmfestivaler. Hun er også initiativtager og arrangør for *Oslo Screen Festival*, en internasjonal, kinobasert festival for videokunst. Noen av arbeidene i programmet er ikke laget for kinopresentasjon, men er i utgangspunktet en del av en større installasjon eller prosjekt. Innenfor billedkunstens institusjoner inngår film og video gjerne i omfattende installasjoner hvor arbeidenes romlige presentasjonsform er vesentlig. I Jan Freuchens film *Thetaville* utgjorde scenografi og kulisser også utstillingen hans på Fotogalleriet i Oslo. Kortfilmfestivalen tilbyr en ny kontekst for dette arbeidet.

Stadig flere film- og videokunstnere ønsker optimale visningsforhold, med full kontroll over lyd og lys. Ofte bygger kunstinstansjonene egne kinosaler, både for å optimalisere bilde og lyd, men også for å sette betrakter i kinomodus. Det kan synes som det institusjonelle skillet mellom kunst- og filmfeltet på enkelte områder er i ferd med å opploses. Atelier Nord ønsker å bidra til å utforske og utfordre dette skillet og programmet «Et undersøkende perspektiv» inngår i denne satsningen.

Det har vært en tendens i de senere år at billedkunstnere spesialiserer seg på film og ønsker å produsere film under liknende premisser som filmskapere. Billedkunstnere søker midler fra institusjonene både i kunstfeltet og filmfeltet, og viser sine arbeider parallelt på kunstinstansjoner og filmfestivaler. Jorunn Myklebust Syversens film *CYRK*, som viser oss et døgn med Cirkus Arnardo, hadde premiere på Eurodok-festivalen i Oslo og har fått produksjonsstøtte fra både Norsk filminstitutt og Kulturrådet. *CYRK* vises både i konkurransprogrammet på Kortfilmfestivalen og i dette programmet. Man ser en annen type arbeider av billedkunstnere med større økonomiske rammer og mer

profesjonalisert hjelpeapparat. Samtidig ser vi filmskapere og regissører som ønsker seg friere rammer for hvordan de kan produsere film.

På filmskolene får studentene høre at film handler om å fortelle historier. Det narrative brukes ofte i forbindelse med begrepet fiksjon, men historiefortelling er like viktig i dokumentariske uttrykk og i beretninger fra virkeligheten. I eksperimentell film og videokunst har kunstnere hatt frihet til å jobbe med uttrykk som ikke forholder seg til narrative strukturer. Slike arbeider kan det være vanskelig å forholde seg til når man kommer inn i en kinosal som har det narrative og virkelighetsflukt som premiss.

I dette programmet har vi valgt ut videokunst og film som på ulike måter forholder seg til filmatiske, narrative strategier eller uttrykk. Noen av dem presenterer alternative måter å bruke filmatiske virkemidler på, andre bruker de narrative strategiene til å snakke om det narrative i seg selv. Ole Hagens film, *The Origin of the Universe*, er en form for scenografisk parade hvor narrativet er bygget opp helt uten klipp, med én eneste lang tagning – i motsetning til Trine Lise Nedreaas' film *PULSE*, som har klipp og rytmе som hovedingrediens.

Crispin Gurholt har i mange år arbeidet med sitt omfattende prosjekt *Live Photo*. Her konstruerer han et narrativ, en mulig historie ut ifra én enkelt hendelse. Dette er ikke begynnelsen eller slutten på historien, men selve kjernen eller omdreiningspunktet: «The pregnant moment», slik vi kjenner det fra 1800-tallets historiemalerier med skildringer av bibelske, mytologiske og historiske hendelser, eller kanskje «Det avgjørende øyeblikket» som definert av den legendariske Magnum-fotografen Henri Cartier-Bresson. Gurholt iscenesetter dette øyeblikket, som en frosset forestilling, et «tableau vivant», som publikum er invitert til å iakta. Kamera beveger seg rundt øyeblikket, ikke i tid, men i rom.

Det finnes en selvrefleksivitet i billedkunstfeltet, hvor selve metoden for produksjonen kommer først, og dermed skaper innholdet og uttrykket i arbeidet. Mange billedkunstnere er opptatt av hvorfor kameraet er der i det hele tatt, og jobber på tvers av ulike medier og uttrykksformer. En utstilling kan bestå av skulpturelle og tredimensjonale arbeider, mens den neste er film- og videoarbeider. Når en billedkunstner

Pulse (2014), directed by Trine Lise Nedreaas

lager film er ingen rammer gitt. En film kan være ett minutt eller et døgn lang, og vises som en del av en installasjon i et gallerirom, projisert på en bygning i byrommet, i loop på en monitor på togstasjonen eller som en del av et visningsprogram på kinoen.

Vi avslutter med dette sitatet fra den russiske filmpioneren, Dziga Vertov, mannen bak den anerkjente og kanoniserte filmen *Man with a Movie Camera* (1929). Han minner oss på det potensielt filmmediet har til å gi et nytt blikk på verden. Kanskje er det på tide å se seg litt tilbake for å åpne horisonten?

«Freeed from the boundaries of time and space, I coordinate any and all points of the universe, wherever I want them to be. My way leads towards the creation of a fresh perception of the world. Thus I explain in a new way the world unknown to you.»

Dziga Vertov

«Et Undersøkende Perspektiv» er kuratert av kunstnerduoen Toft | Honerud som består av Hilde Honerud og Nina Toft.

Programmet presenteres av Toft | Honerud og Ivar Smedstad, kunstnerisk leder for Atelier Nord.

Atelier Nord er en prosjektbase for mediekunst og ustabile kunstformer og har som målsetning å skape bedre vilkår for denne kunstformen, samt å opprettholde en kritisk refleksjon i forhold til dem. Atelier Nords arbeid består i å støtte og produsere prosjekter som fremmer denne målsetningen.

ATELIER NORD

Atelier Nord: An Investigative Perspective

For the 5th year in a row, Atelier Nord presents Norwegian film and video art at the Norwegian Short Film Festival in Grimstad. The title of this year's programme is «An Investigative Perspective». All participating artists have graduated from art academies in Norway and abroad and have distinguished themselves nationally and internationally. Some of this year's artists work exclusively with film production and migrate between the art and film fields by showing their work in galleries, art biennials and film festivals. Margarida Paiva shows her video work at both art institutions and film festivals. She is the initiator and organiser of «Oslo Screen Festival», an international cinema based festival for video art. Some of the works in the programme are not made for cinema presentation, but were initially created as part of a larger installation or project. Within visual arts institutions, film and video often compose part of a larger installation

where the work's spatial presentation is significant. In Jan Freuchen's film *Thetaville*, the film's set design and props also constituted his exhibition at Fotogalleriet in Oslo. The Norwegian Short Film Festival offers a new context for this work.

An increasing number of film and video artists want optimal viewing conditions for their work, including control over sound and lighting. Art institutions often construct their own cinemas, not only to optimise picture and sound, but also to put the viewer in a cinematic mode. It appears that the institutional divide between visual art and the film field is to some extent beginning to dissolve. Atelier Nord is dedicated to exploring and challenging this divide, and this programme is part of that commitment.

There has been a tendency in recent years for visual artists to specialise in film with the intention of producing films

under similar conditions as those of filmmakers. Visual artists apply for funding from institutions both in the visual arts and film field, and present their work at art institutions and film festivals alike. Jorunn Myklebust Syversen's film *CYRK*, which takes us through a day with Circus Arnardo, premiered at the EURODOK Festival in Oslo and has received production support from both the Norwegian Film Institute and Arts Council Norway. *CYRK* will be shown in the competition program at the Norwegian Short Film Festival, as well as in this program. We see a different kind of work coming from visual artists with a more substantial financial framework and a more professionalised support system. We also see filmmakers and directors wanting more freedom in how they are able to produce films.

At film schools, students learn that film is all about telling stories. Narrative is often used in relation to the term fiction, but storytelling is equally important in documentary expressions and accounts from real life. In experimental film and video art, artists have had the freedom to work with expressions that do not necessarily relate to narrative structures. These types of works can be difficult to relate to when seated in a cinema, where the story, narrative and the escape from reality are part of the premise.

In this programme we have selected film and video art that in different ways relate to cinematic narrative strategies or expressions. Some of them suggest alternative ways to use cinematic techniques. Others use the narrative strategies to talk about the narrative itself. Ole Hagen's film, *The Origin of the Universe*, is a kind of scenographic spectacle where the narrative is constructed entirely without cuts, in one single long take – as opposed to the film *PULSE* by Trine Lise Nedreaas where cuts and rhythm are the main ingredients.

Crispin Gurholt has worked on his extensive project *Live Photo* for many years, where he constructs a narrative, a potential story based on a single situation. This is not the beginning or the end of the story, but the very core of the matter, the turning point. «The Pregnant Moment» as we know it from 18th century history paintings with depictions of biblical, mythological and historical events, or perhaps «The Decisive Moment» as defined by the legendary Magnum photographer Henri Cartier-Bresson. Gurholt stages this moment – like a tableau vivant – which the audience is invited to observe. The camera rotates around this moment – not in time, which is frozen – but in space.

There is a self-reflexivity in the visual arts field, where the method of production comes first and creates the content and the form of the work. Many visual artists are concerned

with why the camera is there in the first place, and work across different media and forms of expression. Sculptural and three-dimensional works can constitute one exhibition, while the next consists of film and video works. When a visual artist is making a film, no parameters are given. A film can be one minute or a day long, displayed as part of an installation in a gallery space, projected on a building in an urban sphere, in a loop on a monitor at a train station, or as part of a screening programme at the cinema.

We will end with this quote from the Russian film pioneer Dziga Vertov, the man behind the acclaimed and canonised film *Man with a Movie Camera* (1929), which reminds us of the potential of the film medium to give a new outlook on the world. Maybe it is time to look back in order to expand one's horizon?

«Freed from the boundaries of time and space, I co-ordinate any and all points of the universe, wherever I want them to be. My way leads towards the creation of a fresh perception of the world. Thus I explain in a new way the world unknown to you.»

– Dziga Vertov

«An Investigative Perspective» is curated by the artist duo Toft | Honerud, consisting of Hilde Honerud and Nina Toft.

The program will be presented by Toft | Honerud and Ivar Smedstad, artistic director of Atelier Nord.

Atelier Nord is a project base for media art that aims to create better conditions for media art while maintaining a critical reflection. Atelier Nord's work is to support and produce projects that promote this objective.

In connection with the development of a new infrastructure for digital cinema in Norway, Atelier Nord has initiated the project «Show Video Art!», which aims to establish a national network of venues for showing film and video art to a wider audience. The project is supported by Arts Council Norway, with emphasis on Northern Norway in 2014. The program at the Norwegian Short Film Festival is part of this commitment, and will be touring cinemas, film clubs, culture centres, art associations, galleries, schools and other local venues.

CYRK (2014), directed by Jorunn Myklebust Syversen

Norway | Portugal | 2013 | DCP | 20 min

I Will Hurt You Before You Hurt Me

Historiene i denne filmen er hentet fra virkelige intervjuer med kvinner som har drept noen. Opptakene ble gjort via improvisasjoner med flere skuespillere. Filmen har en dokumentarartig stil, men gjennom sammenklippingen av improvisert og ekte materiale dreies narrativet mot en slags psykologisk spenningsfilm.

Margarida Paiva (f. 1975) har en bachelor i visuell kunst fra universitetet i Porto og en master fra Kunstakademiet i Oslo. Hennes arbeider har blitt vist ved flere utstillinger og internasjonale festivaler, deriblant «Stories and Desires from Who Sleeps» på Galeria Camara Oscura i Madrid, og separatutstillinger på Galleria Muratcentoventidue i Bari i Italia.

The stories presented in this film were taken from interviews with women who have murdered. The recordings were made through improvisation with several actresses. The film has a documentary style, but through the editing of improvised footage and factual material, the narrative shifts into psychological suspense.

Margarida Paiva (b. 1975) has a BA in visual arts from the University of Porto and an MA from Oslo National Academy of the Arts. Her works have been shown at several exhibitions and international festivals, such as «Stories and Desires from Who Sleeps» at Galeria Camara Oscura in Madrid, and solo exhibitions at Galleria Muratcentoventidue in Bari, Italy.

Director: Margarida Paiva
Script: Margarida Paiva
Photo: Filipe Ferraria, Margarida Paiva
Editing: Margarida Paiva
Sound: Tyler Futrell
Music: Tyler Futrell
With: Elnaz Asgari, Joana Pais de Brito, Janne Heltberg, Merete Nordahl, Elisabeth Dahl
Vocies: Merete Nordahl, Elisabeth Dahl, Thale Tornes
Financing: Norwegian Visual Artists Association
Producer: Margarida Paiva
Contact: Margarida Paiva
E-mail: margarida.paiva@gmail.com

France; Norway | 2013 | DCP | 3 min

Live Photo #24 Paris

Live Photo #24 Paris utforsker forholdet mellom makt, politikk, penger og sex: Identitetskonflikt, dobbelmoralisk spill og skjult begjær. Temaet er arketyppisk og machiavellisk, og viser til en stilltende aksept av et system som er med på å opprettholde et utdatert patriarkat. Så lenge man ikke blir tatt er alt lov!

Crispin Gurholt er utdannet ved Statens Kunstakademi i Oslo og New York Film School. I tillegg har han vært elev hos Odd Nerdrum. Han arbeider med installasjoner, foto, video og maleri. Utgangspunkt for arbeidene er steds-spesifikke iscenesettelser eller live tablåer hvor kjønnsroller, klasselforskeller, samfunnsroller eller maktrelasjoner antydes og kommenteres.

Live Photo #24 Paris explores the relationship between power, politics, money and sex: conflict of identity, double standards of morality, and hidden desires. The theme is archetypal and Machiavellian, and shows the silent acceptance of a system that helps maintain an outdated patriarchy. As long as you do not get caught, everything is allowed!

Crispin Gurholt was educated at Oslo National Academy of the Arts and New York Film School, in addition to being a pupil of Odd Nerdrum. He works with installations, photography, video and paintings. The basis for his works is location-specific stagings or live tableaux on which gender roles, class differences, societal roles or relations of power are indicated and commented.

Director: Crispin Gurholt
Script: Crispin Gurholt
Photo: Crispin Gurholt
Editing: Perry Eriksen
Sound: Kurt Vildgren
Set Production: Gaël, Polo, Baptiste
With: Angélique Cavallari, Pascal Duhamel, Roland Gervais, Thierry Stein, Arnaud Zahra
Financing: Mette L. Neslein, Norwegian Visual Artists Association, The Norwegian Embassy in Paris, Institut français Oslo
Producer: Crispin Gurholt, Jean-marc Avrille, Samir Benjeloun, Cornelis van Voorthuizen
Contact: Crispin Gurholt
E-mail: crispinngurholt@hotmail.com

Norway | 2014 | DCP | 4 min

Thetaville

Filmens hovedperson befinner seg drivende rundt i en endeløs labyrint av bølgespapp, speil og dører – lei, nedskjult i dagdrømmer eller utålmodig, på jakt etter en utvei.

Filmens tittel *Thetaville* er, i tillegg til sine referanser til Jean-Luc Godards sci-noir *Alphaville* (1965), en omskrivning av hjernens lavfrekvente theta-bølger – der selvbevisstheten unnsliper en og hvor man kan finne seg selv stirrende tomt i taket.

Jan Freuchen (f. 1979) er utdannet ved Kunsthøgskolen i Bergen og Städelschule i Frankfurt am Main. Senere utstillinger inkluderer «Echo Chamber» (med Linn Pedersen) på Galleri Volt i Bergen (2012) og «F.A.Q.» på Galleri Erik Steen i Oslo (2010).

The film's protagonist finds himself drifting around in an endless maze of cardboard, mirrors and doors – bored, immersed in daydreams, or impatiently searching for an escape. The film's title *Thetaville* is, apart from its reference to Jean-Luc Godard's sci-noir *Alphaville* (1965), a transliteration of the brain's low-frequency theta waves – where self-consciousness slips away and one can find oneself staring mindlessly at the ceiling.

Jan Freuchen (b. 1979) studied at the Bergen Academy of Art and Design and Städelschule, Frankfurt am Main. Recent exhibitions include «Echo Chamber» (with Linn Pedersen) at Galleri Volt in Bergen (2012) and «F.A.Q.» at Galleri Erik Steen, Oslo (2010)

Director: Jan Freuchen
Script: Jan Freuchen
Photo: Jan Freuchen
Editing: Jan Freuchen
Music: Gauke & Nazra
Sound: Andreas Danielsen
Set Production: Åsmund Wivestad Engesland, Jan Freuchen
Financing: Fotogalleriet, Norwegian Visual Artists Association
Producer: Silja Leifsdottir, Stephanie von Spreter, Jan Freuchen
Contact: Jan Freuchen
E-mail: info@janfreuchen.org

United Kingdom | 2013 | DCP | 6 min

The Origin of the Universe

The Origin of the Universe tar form av en amatøreteaterforestilling skutt i et kontinuerlig opptak.

En serie skulpturelle tablåer og en fortellerstemme akkompagnert av diskorytme driver frem et spill mellom kulissenes todimensjonalitet og dybde. Spennet mellom det immaterielle og det figurative gjør den kosmiske fortellingen til en komisk fortelling.

Ole Hagen er en norsk billedkunstner bosatt i London. Han arbeider med video, tegning, skulptur og performance. Hagen er utdannet ved Kunstakademiet i Oslo, og har i tillegg en master fra Chelsea College og en doktorgrad fra Goldsmiths College.

The Origin of the Universe's form derives from an amateur theatre production shot in a long continuous take. A series of sculptural tableaux and a narrator's voice accompanied by a disco beat create a play between the theatrical scenery's two-dimensionality and depth. The divide between the immaterial and the figurative turns the cosmic story into a comical story.

Ole Hagen is a Norwegian artist living in London. He works with video, drawing, sculpture and performance. Hagen was educated at the National Academy of Fine Art, Oslo, and has an MA from Chelsea College and a PhD from Goldsmiths College.

Director: Ole Hagen
Script: Ole Hagen
Photo: Ollie Verschoyle
Editing: Ollie Verschoyle
Music: Gwilym Perry
Sound: Gwilym Perry
Set Production: Ole Hagen, Hareth Pochee
With: Per Kvalvåg
Financing: Birmingham City University, Ole Hagen
Producer: Dee Meaden
Contact: Ole Hagen, 8. Jason Court, Southey Road, London SW9 0PE, UK
E-mail: olejohanhen@gmail.com

Norway | 2014 | DCP | 4 min

Live Photo #25 Tønsberg

Tre mennesker bor under samme tak. På tross av at de fyller rollene som ektepar, mor, far og sønn, vet de lite om hverandres liv. Hvem er disse menneskene? Hva er deres historie og hva kan det de omgir seg med, egentlig fortelle oss?

Crispin Gurholt er utdannet ved Statens kunstakademi i Oslo og New York Film School, i tillegg har han vært elev av Odd Nerdrum. Han arbeider med installasjoner, foto, video og maleri. Utgangspunkt for arbeidene er stedsspesifikke iscenesettelser eller live tablåer hvor kjønnsroller, klasseforskjeller, samfunnsroller eller maktrelasjoner antydes og kommenteres.

Three people live under the same roof. Despite filling the roles of a married couple, mother, father and son, they know little about each other's lives. Who are these people? What are their stories, and what can the things they surround themselves with really tell us?

Crispin Gurholt was educated at Oslo National Academy of the Arts and New York Film School, in addition to being a pupil of Odd Nerdrum. He works with installations, photography, video and paintings. The basis for his works are location-specific stagings or live tableaux upon which gender roles, class differences, societal roles or relations of power are indicated and commented.

Director: Crispin Gurholt
Script: Crispin Gurholt
Photo: Crispin Gurholt
Editing: Storyline studios
Sound: Kurt Vildgren
Set Production: Inger Garborg Amundsen
With: Ingrid Nosteberg, Yannik Pleim, Johnathan Stokke.
Financing: Haugar Vestfold kunstmuseum
Producer: Crispin Gurholt, Tone Lyngstad Nyaaas
Contact: Crispin Gurholt
E-mail: crispינגurholt@hotmail.com

Norway | 2014 | DCP | 20 min

CYRK

Circus

CYRK viser Cirkus Arnardo og alle som arbeider der gjennom et døgn. Filmen er en stilisering av sirkuslivet.

Jorunn Myklebust Syversen (f. 1978) er utdannet ved Kunsthøgskolen i Bergen og arbeider som billedkunstner i krysningfeltet mellom videokunst og film.

Circus portrays Cirkus Arnardo and everyone working there for 24 hours. This film is a stylisation of life in a circus.

Jorunn Myklebust Syversen (b. 1978) was educated at Bergen Academy of Art and Design, and works as a visual artist at the intersection between video art and film.

Director: Jorunn Myklebust Syversen
Script: Jorunn Myklebust Syversen
Photo: Marthe Vold
Editing: Jorunn Myklebust Syversen
Music: Andreas Mjøs
Sound: Rune Baggerud
With: Piotr Nowak (voice), Cirkus Arnardo
Financing: Norwegian Film Institute, Norwegian Arts Council, Norwegian Visual Artists Association, Det norske komponistfond
Producer: Jorunn Myklebust Syversen
Contact: Norwegian Film Institute
PO.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

United Kingdom, Norway | 2014 | DCP | 6 min

PULSE

Som et mikro-solsystem holder artisten rockeringene opp i rytmisk bevegelse med kroppen som akse. Filmen og dens suggerende nærbilder kan sees på som en allegori på livet med vekslinger mellom kaotiske sekvenser og harmoniske partier. Dens abstrakte uttrykk er et nikk til filmzionerer som Walter Ruttmann, Phil Niblock og Lis Rhodes.

Trine Lise Nedreaas (f. 1972) studerte kunst på The Slade i London. Video er hennes hovedmedium. Hun arbeider med individer og fokuserer på deres spesielle talenter. Gjennom det intime og nære søker hun å undersøke universelle spørsmål rundt eksistens og den menneskelige tilstand.

Like a micro solar system, the performer rhythmically orbits the hoola-hoop rings using her body as an axis. The film can be seen as an allegory of life, shifting between chaotic and harmonious sequences. The abstract expression of the film is a nod to film pioneers such as Walter Ruttmann, Phil Niblock and Lis Rhodes.

Trine Lise Nedreaas (b. 1972) studied art at The Slade in London. Video is her main medium. Working with members of the public, she focuses on their particular talents and motivations. By focusing on individuals through intimate video portraits, she strives to illuminate universal questions of existence and the human condition.

Director: Trine Lise Nedreaas
Script: Trine Lise Nedreaas
Photo: Sebastian Sharples
Editing: Trine Lise Nedreaas
With: Silvia Pavone
Financing: Norwegian Visual Artists Association, Trine Lise Nedreaas
Contact: Trine Lise Nedreaas
E-mail: trine@nedreaas.org
T: +44 7553570596

Bevegelige bilder

- En debatt om arenaer og retninger
for et medium i endring

Lørdag 14. juni, kl. 14:45, Pan

Dagens billedkunstnere og filmskapere har nå muligheter til å arbeide på mange ulike arenaer, både når det gjelder idéutvikling, visning og finansiering. I beste fall kan dette føre til nye, fruktbare og produktive møter, for eksempel mellom filmbransjen og billedkunstnere som arbeider i filmmediet. Men snakker vi samme språk? Hvordan kan billedkunstnere og filmskapere finne tonen?

I høst arrangerte Norsk Kritikerlag, i samarbeid med Atelier Nord, debatten med tittel «Film og videokunst – på tide å møtes». Utgangspunktet for debatten var den digitale revolusjonen som har skapt nye muligheter til å lage og vise bevegelige bilder av høy kvalitet. Mange billedkunstnere arbeider i dag ut ifra liknende rammer som filmskapere, men tradisjonelt har forholdet mellom filmbransjen og videokunstmiljøet i Norge vært preget av gjensidig skepsis og et markant institusjonelt skille.

Mange interessante synspunkter på dette skillet kom frem denne kvelden, og Atelier Nord ANX var fylt til randen av filmskapere, billedkunstnere og kulturarbeidere. I samarbeid med Kortfilmfestivalen ønsker vi med dette programmet å bringe debatten videre i Grimstad – på filmbransjens arena. Hvordan kan vi skape fruktbare møteplasser som bidrar til økt dynamikk på tvers av feltene? Kan vi sammen se på dagens komplekse medielandskap i et større perspektiv og åpne opp for en filosofisk diskusjon om bevegelige bilder og den enorme påvirkningskraften og formidlingsevnen de besitter? Hvilke retninger burde den nasjonale satsningen på filmmediet ta fremover?

Moving Images

- A debate on the arenas
and direction of a changing medium

Saturday 14th June, 2:45pm, Pan

Today's visual artists and filmmakers have the opportunity to work in several different arenas, both in regard to idea development, screening and financing. At the best case, this can lead to new, exciting and proactive meetings for example between the film industry and visual artists working with film and video. But do we speak the same language? How can visual artists and filmmakers find common ground?

Last autumn, the Norwegian Critics' Association arranged a debate in collaboration with Atelier Nord titled «Film and Video Art – Time to Meet». The debate's starting point was the digital revolution, which has brought with it new opportunities for creating and viewing moving images of high quality. Today, many visual artists work within a similar framework as filmmakers, but traditionally, the relationship between the film industry and the video art scene in Norway has been characterised by mutual suspicion and a significant institutional divide.

Many interesting views on this divide surfaced during the evening, and Atelier Nord ANX was filled with filmmakers, artists and cultural workers. In cooperation with The Norwegian Short Film Festival we would like to continue the debate here in Grimstad, in the realm of the film industry. How can we create fertile meeting grounds that can contribute to a more dynamic relationship between the two disciplines? Can we, in collaboration, look at today's complex media landscape in a larger perspective and lay the grounds for a philosophical discussion on moving images and the enormous influence and communicative power they possess? What direction should the national commitment to the film medium take in the future?

I Will Hurt You Before You Hurt Me (2013), directed by Margarida Paiva.

Ginsberg i Oslo

Film under arbeid

Søndag 15. juni, kl. 11:00, Pan

Den amerikanske beatpoeten Allen Ginsberg besøkte Oslo i 1993 og i den forbindelse ble det gjort et intervju med ham for Gateavisas. Den to timer lange samtalen ble også filmet, men opptaket har aldri blitt vist offentlig. Dette opptaketet er utgangspunktet for en dokumentarfilm som nå er under produksjon. Høsten 2013 reiste filmteamet til San Francisco sammen med Jan Erik Vold for å intervju Lawrence Ferlinghetti, den siste gjenlevende av de sentrale beatpoetene fra 50-tallet og mannen bak den legendariske bokhandelen City Lights.

Jan Erik Vold, Audun Engh, Ebba Køber og Ulrik Hegnar er til stede i Grimstad for å vise utdrag fra opptakene gjort i 1993 og 2013. De vil fortelle om sine møter med de litterære legendene Ginsberg og Ferlinghetti.

I samarbeid med Ibsen- og Hamsundagene

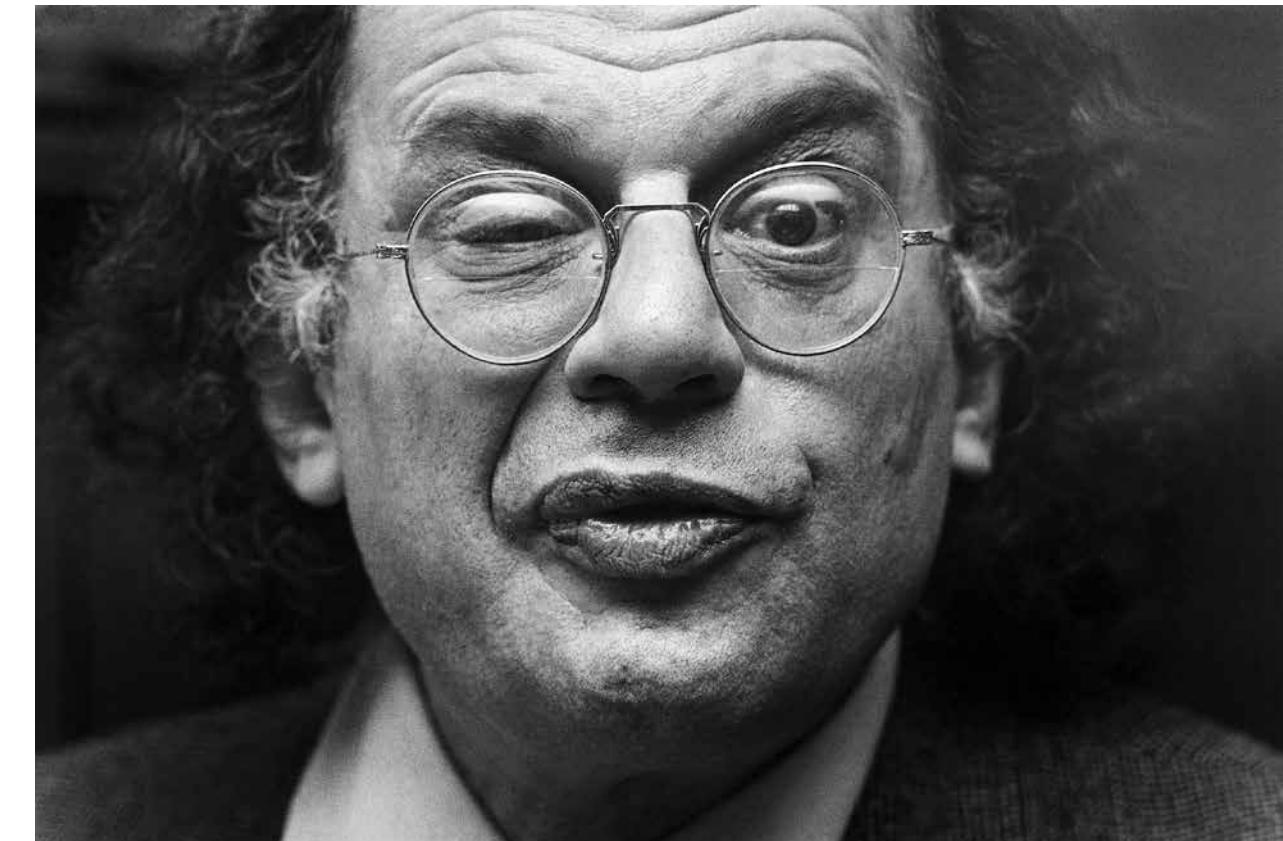
Ginsberg in Oslo

Work in Progress

Sunday 15th June, 11:00am, Pan

When the American beat poet Allen Ginsberg visited Oslo in 1993, Audun Engh and Ulrik Hegnar interviewed him for the magazine «Gateavis». The two-hour conversation was also filmed, but the footage has never been screened in public. It has, however, become the basis for a documentary currently in production. In the fall of 2013, the film crew, together with Jan Erik Vold, went to San Francisco to interview Lawrence Ferlinghetti, the last remaining, central beat poet of the 1950s, and the man behind the legendary book store City Lights.

Jan Erik Vold, Audun Engh, Ebba Køber and Ulrik Hegnar will be present in Grimstad to talk about their meetings with the literary legends Ginsberg and Ferlinghetti, as well as showing extracts from the 1993 and 2013 interviews.

Allen Ginsberg photographed by Michiel Hendryckx in 1979.

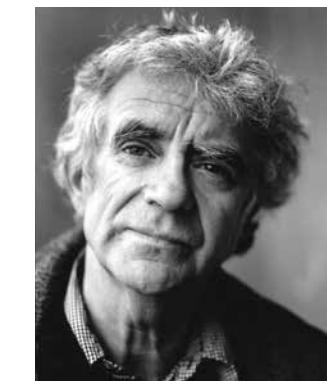

Photo: Ulla Montan

Jan Erik Vold er litterær konsulent for filmen. Han er lyriker, oversetter og litteraturskribent. Foruten å være en av de mest innflytelsesrike lyrikerne i sin generasjon, er han også sterkt samfunnsengasjert. Vold bodde i San Francisco på 60-tallet og traff flere av Beat-poetene. Han har oversatt dikt av blant andre Robert Creeley og Richard Brautigan. I høst gir han ut en ny samling oversettelser av Ferlinghetti-dikt på Flamme forlag.

Jan Erik Vold is a literary consultant for the film. He is a poet, translator and a writer on literature. In addition to being one of the most influential poets of his generation, he is a keen debater and engaged in social issues. Vold lived in San Francisco during the 1960s and met several of the beat poets. He has translated poems by Robert Creeley and Richard Brautigan, among others. This fall he will publish a new collection of translations of Ferlinghetti poetry.

Knut Åsdam on Egress

Lørdag 14. juni, kl. 12:00, Pan
Saturday 14th June, 12:00pm, Pan

Knut Åsdam (f. 1968) er filmskaper og kunstner. Han har studert ved Whitney Museum Independent Study Program i New York, og ved Goldsmiths, University of London.

Hovedinteressen i Åsdams arbeider er dagens samfunn og dets psykologiske og materielle virkninger, og hverdagslivets gang, for eksempel hvordan individer konstruerer og skaper sin identitet som en reaksjon på reglene og organisasjonen i dagens samfunn.

De generelle temaene i Åsdams arbeider kan anses som å være i forhold til kategoriene «Tale», «Leve», «Historie», «Seksualiteter» og «Kamp», samt film og sted. Det idiosyncrasiske ved Åsdams tilnærming til filmfeltet skapes ved å transponere ressursene ved romlige og stedsorienterte diskurser fra en kunstsammenheng inn i film, og hans bruk av ikke-historiefortellende narrativer og en oscilering mellom dokumentariske og fiksjonelle narrative elementer i filmene.

Knut Åsdam (b. 1968) is a filmmaker and artist. Åsdam studied at the Whitney Museum Independent Study Program in New York, and at Goldsmiths, University of London.

The main interest of Åsdam's work is contemporary society and its psychological and material effects, and the toll of everyday life, how individuals construct and negotiate their identities in reaction to the rules and organisations of contemporary society.

The general themes in Åsdam's work can be thought of as relating to the categories «Speech», «Living», «History», «Sexualities» and «Struggle», as well as to cinema and place. The idiosyncrasy of Åsdam's approach to the cinematic field is created by transposing the resources of spatial and place-oriented discourses from the Fine Arts context into film, and his use of a plotless narrative and an oscillation between documentary and fictional narrative elements in the films.

Egress

Egress er et forløp på en bensinstasjon i utkanten av Oslo. Hovedpersonene jobber nederst på rangstigen i olje-hierarket, og er omsluttet av det hverdaglige og av samfunnets mørke, økonomiske og psykologiske skygger. En ung kvinne takler sitt rutinemessige liv i periferien av byen med uavhengighet og stahet. *Egress* er en eksperimentell fiksjon bygget opp fra dokumentarisk materiale som blander det miljø- og karakterbaserte for å si noe om dagens samfunn.

Egress is a narrative set in a petrol station on the outskirts of Oslo. The main characters work on the bottom of the corporate ladder in an oil company, and are engulfed in the humdrum and the dark, economic and psychological shadows of their society. A young woman tries to cope with her routine life in the periphery of the city with independence and stubbornness. The film is an experimental fiction built up from documentary material that mixes the environment- and character-based to talk about contemporary society.

Director: Knut Åsdam
Script: Knut Åsdam
Photo: Martin Testar
Editing: Mathias Theissen
Sound: Andreas Lindberg Svensson
With: Birgitte Larsen, Marie Blokhus, Madalena Sousa Helly-Hansen, Nader Khademi, Jade Haj, Mikkel Rasmussen Hofpllass, Rustam Lois Foss, Egil Kolstø, Mie Barås, Ravn Norment-Åsdam, Lina Olive Bjørke, Mina Rajabpour, Fabria Sagarchian
Financing: Norwegian Film Institute, Nordnorsk Filmsenter, Norwegian Embassy of London
Producer: Knut Åsdam
Contact: Knut Åsdam, Knut Åsdam Studio
Møllergata 34c, 0179 Oslo, Norway
T: +47 97579839
E-mail: studio@knutasdam.net

Jørn Utkilen on **Earth Over Wind**

Søndag 15. juni, kl. 12:30, Pan
Sunday 15th June, 12:30pm, Pan

Jørn Utkilen (f. 1971) har vært bosatt i Skottland siden 1995, der han har laget en rekke kort- og novellefilmer. De mest kjente filmene hans er *Little Red Hoodie* (2008) som vant beste manus på Kortfilmfestivalen, og ble nominert til BAFTA, *Asylum* (2011), som vant prisen for beste kortfilm på BIFF og ble nominert til Amanda, og *Wind Over Lake* (2012) som vant publikumsprisen i Clermont-Ferrand.

Jørn Utkilen (b. 1971) lived in Scotland since 1995 where he has made many shorts and medium-length films. His most renowned films are *Little Red Hoodie* (2008), which won Best Script in Grimstad and was nominated for a BAFTA, *Asylum* (2011), which won Best Short at Bergen International Film Festival, and was nominated for an Amanda, and *Wind Over Lake* (2012), which won the Audience Award in Clermont-Ferrand.

Norway | 2014 | DCP | 40 min

Jord over vind **Earth Over Wind**

Et nylig separert par er i konflikt om deres sønn, et blomster-bed og en utlending som har flyttet inn i huset deres. En mann er på desperat jakt etter noen å dele livet med. En ung kvinne kjemper en umulig kamp om sin mors oppmerksomhet. I *Jord over vind* bindes disse historiene sammen til en humoristisk og absurd fortelling med et egenartet visuelt utsyn.

Regissøren sier om filmen: «Denne filmen handler ikke om noe bestemt, men den handler om noe – Sannsynligvis handler den om menneskene som spiller i filmen og han som har laget den.»

Jord over vind inneholder mange av sangene til kult-musikeren Arvid Sletta som Jørn Utkilen for tiden lager en dokumentarfilm om.

A newly separated couple are in conflict over their son, a flower bed and a foreigner who has moved into their house. A man is desperately looking for someone to share his life with. A young woman is in an impossible struggle for her mother's attention. In *Earth Over Wind* these stories are bound together in a humorous and absurd tale with a distinct visual expression.

The director says about the movie: «This film did not set out to be about anything in particular, but it is about something. Most probably it is about the people that feature in the film and the man that made it.»

Earth Over Wind contains many songs by cult musician Arvid Sletta, about whom Jørn Utkilen is currently directing a documentary.

Director: Jørn Utkilen
Script: Jørn Utkilen
Photo: Martin Radich, Julian Schwanitz
Editing: Mirja Mellberg
Music: Arvid Sletta
Music: John Lemke
Sound: RJ McConnell, Rob Walker
Set Production: Julie Asskildt
With: Ole Johan Skjelbred-Knudsen, Heidi Goldmann, Anders Ravn-Nilsen, Maria Halseth, Adrian Hauglund Willumsen
Financing: Norwegian Film Institute (New Ways Norway)
Producer: Ruben Thorkildsen, Isak Eymundsson, Ape&Bjørn AS
Contact: Toril Simonsen, Norwegian Film Institute
PO.Box 482 Sentrum, 0105 Oslo, Norway
T: +47 22474574
E-mail: ts@nfi.no

Sverre Udnæs

Filmregissør, dramatiker, forfatter

JAN ERIK VOLD

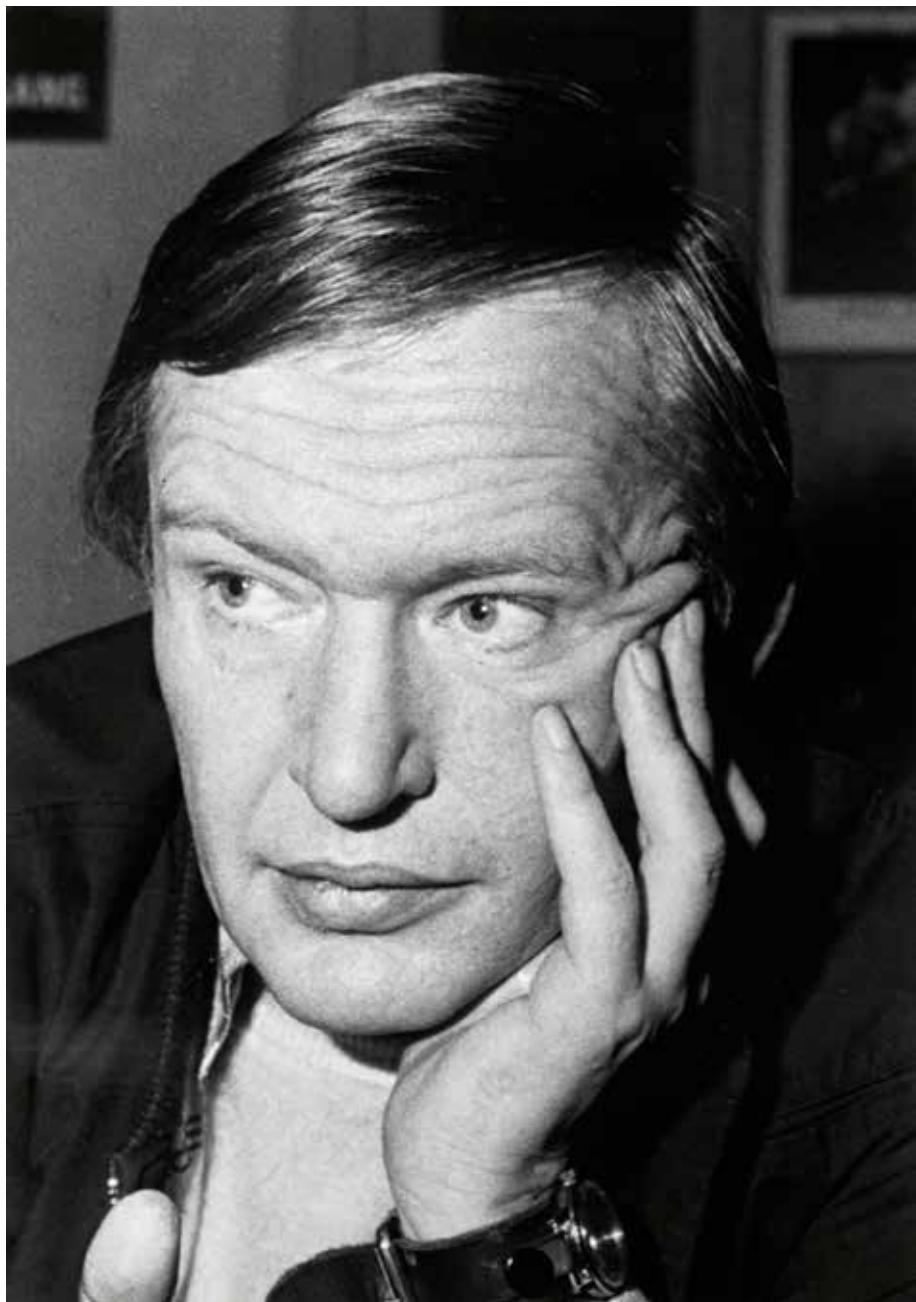

Photo: National Library of Norway

Da Sverre Udnæs (f. 1939) døde av hjertesvikt, 42 år gammel i 1982, under skrivingen av et nytt stykke, var han trolig landets mest teaterkyndige menneske. Som personinstruktør var han uovertruffen i norsk sammenheng. Som TV-dramatiker var han vår eneste av europeisk format. Som eksperimentator og fornyer var han original og uforutsigbar: Han kunne male alle personer og kulisser i sølv (*Den store leiegården*, 1969). Han stod bak en «camp» oppsetning av *I dag død, i morgen rosenrød* (1969). Han lagde vår første utfordrende TV-serie over en moderne norsk klassiker (*Alberte og friheten*, 1972). Han skapte sceneversjonen av vår helskje musical (*Bør Børson*, 1972). Han gjorde dristige personvalg ved å la Arve Opsahl og Harald Heide-Steen jr. spille «seriøse» roller. Som ivaretager og viderefører av den moderne internasjonale dramatikk gjorde Sverre Udnæs formidable oppsetninger blant annet av Tennessee Williams, Anton Tsjekhov og Harold Pinter.

Kanskje er det nyttig å se på Udnæs ut fra den posisjonen han hadde på 1970-tallet, hans sterkeste tiår. Da må man til utlandet for å finne folk på hans nivå i samme generasjon: tyskeren Fassbinder, Sam Shepard fra USA, svenskenes Lars Norén. Johan Borgen skrev til Udnæs: «Husk du har et ansvar som vårt beste dramatiske talent pluss pluss.» Egil Monn-Iversen sa: «Jeg mente vi i Udnæs hadde en filmbegavelse på nivå med svenskenes Widerberg, Bergman og Troell. Det er synd at han ikke fikk gjort mer.»

Det er i brytingen mellom det fasttørrede etterkrigs-Norge og forståelsen av verdensfredens sjabre balanse at Udnæs' eksistensialisme utspiller seg, i et teaterspråk som hviler på hverdagsstilisering og absurd teater, slapstick-humor og fransk bølgefilm-estetikk.

Sverre Udnæs var altså det suverene navn innen norsk scenekunst den gangen, forgudet av de skuespillerne som jobbet med ham, beundret av fagfolk innen bransjen, vurdert med vekslende forståelse av teaterkritikerne. Alle la merke til dette nye teaterøyet med den ustoppelige energi.

Kanskje *filmen* var den drama-sjanger som svarte best til Sverre Udnæs' alle talenter: billedsansen, rytmefølelsen, ansiktenes dramatikk i nærbilde, pauseringer mer sceniske enn verbale, musikk anvendt som en del av fortellingen, det «udnæske» spenn fra slapstick til katastrofe – det var som *levende bilder* hans kunst dypest manifesterte seg.

Jeg vil si noen personlige ord om Sverre Udnæs, som jeg traff i det militær da vi begge var 19 og som ble min første «litterære kollega». Og kanskje min aller beste venn. Har jeg noen åndelig «tvillingsjel» må det være Sverre. Vi

satte opp lister, over hvem som var «corny», hvem som var johan og hvem som var «hip». Forskjellen på Odd Eidem og Lauritz Johnson og Egil Monn-Iversen. Sverre var modig. Og usikker. Ville alltid vite, hva andre mente. «Er det for langt?» «Kjeder jeg deg?» Når han ringte i telefonen, sa han alltid: «Det er Sverre, du». Gikk en tone ned, på ordet du. Han prøvde ut nye ting. Sverre sto på sitt. «Heller en ørlig utdriting enn en fattig flip.» Når han var i det hjørnet, kunne han være demonisk. Det satt en i lokalet han ikke likte: «Gå! Det er fysisk.» Har vi hatt noen i nærheten av Ingmar Bergman, må det være Sverre Udnæs. Mange skuespillere kan fortelle om det. Alfred Janson (ikke skuespiller) spurte: «Sverre, hvorfor herser du sånn med dem?» Sverre svarte: «Det var noe jeg lærte på befalskolen.»

Udnæs brukte ulike dramatiske grep. Siktepunktet var hele tiden: våre utsatte liv. Menneskenes vanskelige tilværelse. Det var ingen ironi på bunnen av Udnæs' drama. Han hadde liten sans for Holberg, Brecht, Johannesen. Han elsket Shakespeare og O'Neill. Min påstand er at Sverre Udnæs er vår eneste fullblods dramatiker etter Henrik Ibsen, men i mange bøker har Udnæs' navn forblitt uevnt.

Udnæs var ingen Ibsen, selv sagt var han ikke det, han var ikke hard nok, kanskje ikke livsklok nok. Han hadde den brist i sin skabelon, ut av hvilken iblant stor kunst skapes, kunst med et dirrende nærvær. Av dramatisk temperament var det russeren Tsjekhov han stod nær. Av lyrisk nordmannen Obstfelder. Han tilhørte den rase mennesker som ikke sparer på sin varme, sin forundring, sin fortvilelse. «Han brant, fordi han brant.» Og denne brannen iakttok han med et selsomt skarpt kameraøy.

Utdrag fra etterordet til dramasamlingen «Aske»; Visittid; I dette hvite lyset» (2009).

Sverre Udnæs

Film Director, Dramatist, Author

JAN ERIK VOLD

When Sverre Udnæs (b. 1939) died of heart failure in 1982, 42 years old, while writing a new play, he was probably the person in Norway most skilled in theatre. As an acting instructor he had no equal in our country. He was our only TV dramatist of European format. As an experimenter and innovator, he was original and unpredictable. He could paint all the actors and theatrical scenery in silver (*The Big Apartment Building*, 1969). He was made «camp» production of *Today Dead, Tomorrow Rosy Red* (1969). He made our first challenging TV series adapted from a modern Norwegian classic (*Alberta and Freedom*, 1972). He created a stage version of our all-Norwegian musical (*Bør Børson*, 1972). He made bold casting choices by letting Arve Opsahl and Harald Heide-Steen jr. play «serious» roles. As a caretaker and developer of modern international drama, Sverre Udnæs presented formidable productions of playwrights such as Tennessee Williams, Anton Chekhov and Harold Pinter.

It may be useful to look at Udnæs in the light of his position in 1970s, his strongest decade. You have to go abroad to find someone equal in the same generation: Fassbinder in Germany, Sam Shepard in the US, Lars Norén in Sweden. Novelist Johan Borgen wrote to Udnæs: «Remember that you have a responsibility as our best playwright talent plus plus.» Composer Egil Monn-Iversen said: «I thought that Udnæs had a film talent equal of Widerberg, Bergman and Troell. It is a shame he did not get to produce more.»

The fault line between the rock-solid post-war Norway and the awareness of the brittleness of world peace is the place where Udnæs' existentialism plays out, in a theatrical language founded on the stylisation of the everyday, absurd theatre, slapstick humour and French *nouvelle vague* aesthetics.

Sverre Udnæs was definitely the supreme name in Norwegian dramatic art at the time, worshipped by his actors, admired by industry professionals, assessed with varying degrees of understanding by theatre critics. Everyone noticed this new dramatical gaze, burning with such unharassed energy.

Perhaps *film* was the drama genre best suited to the multi-talented Sverre Udnæs: the pictorial eye, sense of rhythm, the drama of faces in close-up, pauses of a nature more scenic than verbal, music employed as part of storytelling, the «Udnæsian» range from slapstick to disaster – it was as moving images that his art manifested itself most deeply.

I would like to say something personal about Sverre Udnæs, whom I met in the military when we were both 19, and who became my first «literary comrade». And perhaps my very best friend. If I ever had any spiritual «soulmate», it must have been Sverre. We made lists, over the people we thought were corny, old-fashioned or hip. The difference between Odd Eidem and Lauritz Johnson and Egil Monn-Iversen. Sverre was brave. And insecure. Always wanted to know what others thought. «Is it too long?» «Am I boring you?» When he phoned, he always said: «It's Sverre, you know». He always lowered his voice on the last two words. He tried new things. Sverre was adamant: «rather an honest outright mockery than a feeble joke.» When he was in a certain mood, he could be like a demon. If we ever had anyone in the proximity of Ingmar Bergman, it must be Sverre Udnæs. Many actors can confirm this. Alfred Janson (not an actor) asked: «Sverre, why are you pushing them around so much?» He answered: «It was something I learned at the military academy.»

Udnæs employed a variety of dramatic devices. The constant aim was: our exposed lives. Mankind's difficult existence. There was no irony in Udnæs dramas. He did not appreciate Holberg, Brecht or Johannesen. He loved Shakespeare and O'Neill. I claim that Sverre Udnæs is our only full-blooded dramatist after Henrik Ibsen, but in many books his name has remained unmentioned.

Udnæs was no Ibsen, of course he wasn't. He wasn't tough enough, perhaps not wise enough. He had that fracture in his template, out of which great art sometimes is created, art with a vibrating presence. As for dramatic temperament, it was Chekhov he was close to. For lyrical temperament, our own Obstfelder. He was one of those people unable to hold back their warmth, their amazement, their desperation. «He burned because he burned.» And he watched the fire with an extraordinarily sharp cinematic eye.

Excerpt from the afterword of the play collection «Ash; Visiting Time; In This White Light» (2009).

In Norwegian only

Photo: National Library of Norway

Norway | 1966 | DCP | 32 min

Lek Play

En lekende allegori om da han møtte henne. Men sommerens sorgløse kjærlighetslek skildres i lyset av mer melankolske høststemninger. Prisbelønnet ved International Television Festival i Praha 1966.

A playful allegory about boy meets girl. But the careless love games of summer are depicted in the light of more melancholic autumnal moods. *Play* won an award at the International Television Festival, Prague 1966.

Director: Egil Kolstø
Script: Sverre Udnæs
Photo: Edouard Bois de Chesne
Editing: Egil Kolstø
Music: Svein Erik Børja
Sound: Thor Furuholmen
Set Production: Mia Holmedal
With: Kjell Kjær, Katja Medbøe
Producer: NRK Fjernsynsteateret
Contact: NRK Archive Sales
FF22, P.O.Box 8500 Majorstuen, 0340 Oslo, Norway
T: +47 23044150
E-mail: archivesales@nrk.no

Sverre Udnæs Live-dokumentar

Søndag 15. juni, kl. 18:00, Pan

«I Sverre Udnæs' dramatikk hadde skikkelsene alltid et sjelsliv. Det ga oss skuespillere et rom å være i hvor vi kunne bruke vår egen sårbarhet, hjelpeleshet og ensomhet.»

Beskrivelser som denne går igjen i mange av uttalelsene til skuespillerne som hadde gleden av å arbeide med Sverre Udnæs på scenen og foran kamera. En av dem Monna Tandberg, vil være til stede i Grimstad, sammen med Odd Geir Sæther og Anja Breien når Jan Erik Vold presenterer Sverre Udnæs gjennom filmklipp fra hans filmer og teaterstykker.

Egil Monn-Iversen så på Sverre Udnæs som mannen som skulle fornye norsk film og bringe den fram internasjonalt. Men han rakk bare å lage to, *Fru Inger til Østråt* (1975) og *Øyeblikket* (1977). Udnæs har ellers æren for å ha brakt filmspråket inn i Fjernsynsteatret. Han var sterkt påvirket av fransk film, med nærbilder og håndholdt kamera som viktige virkemidler.

I sine senere produksjoner valgte han imidlertid en roligere, hverdagslig stil som vi får eksempler på i klipp fra blant annet *Visittid*, *Aske* og *Den store leiegården*, forestillinger fra Fjernsynsteatrets repertoar på 70-tallet.

Filmklippene er hentet fra NRK-dokumentaren *Udnæs – dramatiker for vår tid* (1996) av Torstein Vegheim og Jan Erik Vold.

I samarbeid med NRK og Ibsen- og Hamsundagene.

Sverre Udnæs Live Documentary

Sunday 15th June, 6:00 pm, Pan

«In Sverre Udnæs' dramas, the characters always had an inner life. This gave us actors a space to exist in which we could use our own vulnerability, helplessness and loneliness.»

This sentiment recurs in many statements from actors who worked with Sverre Udnæs on stage and in front of the camera. One of them, Monna Tandberg, will be present in Grimstad, together with Odd Geir Sæther and Anja Breien, when Jan Erik Vold presents Sverre Udnæs through clips from his films and plays.

Egil Monn-Iversen regarded Sverre Udnæs as the man who would renew Norwegian films and elevate them to international attention. But he only had time for two, *Lady Inger of Oestraat* (1975) and *The Moment* (1977). Udnæs has also been credited for bringing cinematic language into Fjernsynsteatret («The TV Theatre»). He was strongly influenced by the French *nouvelle vague*, and close-ups and handheld camera were important tools.

In later productions however, he went for a quieter, more everyday style, as we will see in clips from 1970s Fjernsynsteatret productions, including *Visiting Time*, *Ash* and *The Big Apartment Building*.

The film clips are taken from the NRK documentary *Udnæs – A Dramatist for Our Time* (1996) by Torstein Vegheim and Jan Erik Vold.

In cooperation with The Norwegian Broadcasting Corporation and the Ibsen and Hamsun Days.

Monna Tandberg as Alberte, 1971. Photo: NRK

Monna Tandberg on the set of *Alberte* (1972). Photo: NRK

Monna Tandberg and Tore Breda Thoresen, Head of «Fjernsynsteatret» 1967–1980. Photo: NRK

Norway | 1972 | HD | 290 min

Alberte

Sverre Udnæs' TV-serie i fem episoder for NRK Fjernsynsteatret, basert på «Alberte og friheten», det midterste bindet i Cora Sandels roman-trilogi, der Alberte befinner seg i et internasjonalt miljø av malere og andre kunstnere i Paris.

Sverre Udnæs' five-episode TV series based on «Alberta and Freedom», the second instalment of Cora Sandel's trilogy of novels, where Alberta is in an international milieu of painters and artists in Paris.

Director: Sverre Udnæs

Script: Sverre Udnæs, Guy Krohg

Photo: Odd Geir Sæther,

Editing: Terje Haglund

Music: Alfred Janson

With: Monna Tandberg, Jon Heggedal, Sossen Krohg, Michael Lonsdale, Jacqueline Fogt, Yvonne Lombard, Jean-Marie Serrau, Martine de Riche, Jean Anderson, Tony Thawnton, Kari Simonsen, Per Myrberg, Frits Helmuth, Francoise Bertin, Tatiana Mokhine, Åke Lindman, Jacqueline Dane, Armand Meffre, Robin Bailey, Joelle Picaud, Denise Peron, Jean Louise, Aram Stephan, Jeanne Perez, Dominique Andre, Claude Kornblum, Jaques Giraud, Jacqueline Danno, Elenore Hirt, Adelita Requena, Serga Spira, Yvonne Lombard, Åke Lindman, Eva von Hanno, Lilli Holmer, Vera Gregoire

Contact: NRK Archive Sales

FF22, P.O.Box 8500 Majorstuen, 0340 Oslo, Norway

T: +47 23044150

E-mail: archivesales@nrk.no

Alberte TV-serie i fem deler av Sverre Udnæs – filmhistorisk seminar

Mandag 16. juni, kl. 15:30, Vesle Hallvard

For det store publikum ble Sverre Udnæs kjent for fjernsynsversionen av Cora Sandels *Alberte og friheten*, sendt i fem episoder i NRK Fjernsynsteatret i 1972.

På denne tiden var Fjernsynsteatret landets viktigste eksperimentelle scene, ledet av filmfolk som Arild Brinchmann og Tore Breda Thoresen. Det ble i stor grad produsert stykker basert på samtidsskribenter som Beckett og Pinter, og selvfølgelig ny norsk dramatikk. Den aller første forestillingen, *Telefonkiosken* av Peter Brook, ble vist allerede 8. april 1959.

Gunnar Iversen skrev om *Alberte* i RUSHPRINT i 2009: « (...) en vår og kompromissløs skildring av den sky og beklemte Albertes opphold i Paris. Monna Tandberg skulle for mange bli selske legemliggjørelsen av Alberte, med sin kantete inderlighet, og mellom 55% og 66% av de som hadde fjernsynsapparat fulgte seriens episoder. Samtidig mente mange seere og kritikere at det ble for sterke virkemidler, og for mye handlingsfattig melankoli i øde Pariscater (...).»

Det er helt klart at datidens ungdom elsket *Alberte*-serien. Den ble aldri satt opp i reprise, så visningen i Grimstad er den første på over 40 år, og som sådan en filmhistorisk begivenhet. Filmen ble skutt på 35mm film.

Filmens fotograf Odd Geir Sæther, hovedrolle-innehaver Monna Tandberg og Sverre Udnæs' ungdomsvenn Jan Erik Vold vil være tilstede på det filmhistoriske seminaret som avholdes rett etter at alle fem episodene er vist.

Alberte del 1–2: kl. 09:15–11:30

Alberte del 3–5: kl. 12:00–15:00

En stor takk til NRK Fjernsynsarkivet som har gjort dette mulig.

Alberte TV Series in Five Parts by Sverre Udnæs – Film Historical Seminar

Monday 16th June, 3:30pm, Vesle Hallvard

To the general audience, Sverre Udnæs became a familiar name through the TV version of Cora Sandel's «Alberta and Freedom», which aired in five episodes on NRK Fjernsynsteatret in 1972.

In that period, Fjernsynsteatret («the TV Theatre») was Norway's most important experimental stage, led by film people such as Arild Brinchmann and Tore Breda Thoresen. Production was to a large degree based on pieces by contemporary playwrights such as Beckett and Pinter, and of course also new Norwegian drama. The very first production, *Box for One* by Peter Brook, was broadcast as early as 8th April 1959.

Gunnar Iversen wrote about *Alberte* in RUSHPRINT in 2009: «(...) a sensitive and uncompromising portrait of the reticent and anxious Alberta's stay in Paris. To many, Monna Tandberg became the very incarnation of Alberta, with her awkward sincerity. Between 55% and 66% of those who had TV followed the series. But many viewers and critics thought the storytelling was too intense, and there was too much quiet melancholy in deserted Paris streets (...).»

It was clear, however, that the youth of that time loved the *Alberte* series. It was never rerun, so this screening at The Norwegian Short Film Festival will be the first one in more than 40 years – a film-historical event in itself. The series was shot on 35mm.

Together with actress Monna Tandberg and Jan Erik Vold (Udnæs' friend since youth), the cinematographer Odd Geir Sæther will be present at this filmhistorical seminar, which takes place just after the entire series has been screened.

Alberte part 1–2: 09:15am–11:30pm

Alberte part 3–5: 12:00pm–15:00pm

We are very grateful to The Norwegian Broadcasting Corporation for making this event possible.

In Norwegian only

Musikkvideoen – en hjelper og en visuell venn?

PopDykk og seminar

Å visualisere musikk med levende bilder er et stort ansvar – spesielt med tanke på hvordan låten fester seg i folks bevissthet. Gjennom musikkvideoen knyttes det tette bånd mellom musikken og nettopp videoens uttrykk. Noen vil kanskje mene at dette resulterer i en forflatning av musikkens mulige tolkninger, lik en film som «ødelegger» for leserens forståelse av en bok og som tar vekk undertekst og rom for egen oppfatning.

På den annen side ser man mange eksempler på at musikkvideoen gir låten det lille løftet den trenger i vrimmelen av låter: Fra å være en av alle de andre låtene, er den blitt en låt alle legger merke til. Et godt norsk eksempel på at en video i seg selv kan være med på å løfte en låt ut i verden, er a-has «Take On Me». Alle kjenner historien om de to første versjonene av denne låten som ikke slo igjennom. Så kom den legendariske musikkvideoen regissert av Steve Barron. Den var gjort med et uvanlig grep, nemlig å kombinere levende bilder av bandet og tegnefilm. Videoen ble en voldsom suksess på MTV, og i 1985 klarte sangen og videoen sammen å klatre til toppen av listen Billboard Hot 100.

Fra siste år husker vi alle «The Fox (What Does the Fox Say?)». Denne lure reven red «viralbølgen» lengre enn noen andre her på berget. I skrivende stund har den rundt 403 millioner visninger på YouTube. Hvem som skal ha skylda, låten eller videoen, blir usagt. Likevel kan vi ganske sikkert påstå at musikkvideoen er en avgjørende komponent i denne absurde suksessen.

Men hvor går veien videre i dette landskapet? Hva blir musikkvideoens funksjon? Hvordan produserer man videoer for fremtiden? Hvem gjør det? Hvem tjener på det? Blir streaming-abonnementstjenester for musikkvideo en suksess? Og hvordan påvirkes regissørens og artistens rolle i alt dette?

Popsenteret og Kortfilmfestivalen inviterer til debatt om musikkvideoens posisjon i dag og i fremtiden.

Seminaret ledes av Paal Ritter Schjerven

Music Video – A helper and visual friend?

PopDykk and seminar

Visualising music with moving images comes with great responsibility – especially as it helps cement the song in the public consciousness. Through music video strong connections are made between the music and the video's expression. Some may think that this will cause a reduction of the music's possible interpretations, like a film that «destroys» the reader's understanding of a novel, taking away subtext and room for one's own opinion.

On the other hand, there are many examples where a music video can give the song the little push needed to rise above the rest: From being just one among many, it becomes a song everyone notices. A good example that a video in itself can lift a song into the world is a-ha's «Take On Me». Everyone knows that there were two previous versions of the song, which did *not* break through. Then came the legendary video directed by Steve Barron, which revolved around an unusual idea, combining live footage of the band with animation film. The video became a tremendous success on MTV. In 1985 the song and video together managed to climb to the top of the Billboard Hot 100.

From last year, we all remember «The Fox (What Does the Fox Say?)». This cunning fox rode «the viral wave» longer than anyone else in Norway. At the time of writing, it has reached approximately 403 million showings on YouTube. It is unclear which is to blame, the song or the video. But it is fairly certain that the video became a decisive component of this absurd success.

But where will the path lead to in this landscape? What will be the function of the music video? How does one produce videos for the future? Who does it? Who profits from it? Will streaming subscription services for music video be a success? And how will the director and artist's role be influenced in all of this?

Popsenteret and The Norwegian Short Film Festival invite you to a debate on the position of the music video today and in the future.

The Seminar is moderated by Paal Ritter Schjerven

DJ Mariann Rosa
plays at Hestetorget
after the seminar

SA

—

Seminarer og
arrangementer

—

Seminars and
Events

Mat og drikke på Hestetorget

Under festivalen vil Café Ibsen og Hesnes Gartneri & Kjøkken innta Hestetorget og servere frokost, lunsj og middag alle dager. Café Ibsen byr på retter som hjemmelaget pai, wraps, salater og pasta, mens Hesnes Gartneri & Kjøkken kan friste med blant annet hjemmebakt brød, selvdyrkede grønnsaker og annen kortreist mat.

Café Ibsen åpnet dørene sine så langt tilbake som i 1811, og hadde som mål å tilby sjøfolk god, hjemmelaget mat og et bra overnattingstilbud. Dagens Café Ibsen har klart å føre de gamle tradisjonene videre. Den gang, som nå, tilbys det deilig mat laget fra bunnen av og en koselig atmosfære. Kafeen ligger i Løkkestredet 7, vis-à-vis Ibsenmuseet, der Henrik Ibsen var apotekerlærling på midten av 1800-tallet.

Hesnes Gartneri & Kjøkken er en familiebedrift med røtter tilbake til 1941. Her har kreativiteten blomstret og kunnskapen gått i arv i tre generasjoner. Med gartneri og kjøkken på samme sted blir råvarene ekstra ferske. Veien er kort fra jord til bord. Alt er av ypperste kvalitet, og råvarer og menyer tar form i samspill med sesongene. Her får alle sansene høste inntrykk.

Food and Beverages at Hestetorget

During the festival Café Ibsen and Hesnes Gartneri & Kjøkken will serve breakfast, lunch and dinner every day at Hestetorget. Café Ibsen offers a selection of coffee and hot and cold dishes, such as homemade pie, wraps, salads and pasta. Hesnes Gartneri & Kjøkken can tempt you with, among other things, home-baked bread, home-grown vegetables and other short-traveled food.

Café Ibsen opened its doors as far back as 1811, offering sailors fine, home cooked food and comfortable accommodation. Café Ibsen has succeeded in maintaining old traditions. Just like back then, the café today offers delicious food, entirely home-prepared, in a cosy atmosphere. The café is located at Løkkestredet 7, across from the Ibsen Museum, where Henrik Ibsen was a pharmacist apprentice in the mid-19th century.

Hesnes Gartneri & Kjøkken is a family-run business with roots reaching back to 1941. Creativity has flourished, and the knowledge has been passed on through three generations. With a garden and kitchen in the same premises, the food is even fresher. The distance is short from earth to table. Everything is of the highest quality, and ingredients and menus are made in accordance with the season. Here all your senses will be tantalised.

Opplev Grimstads skjærgård

Unn deg selv en kort pause fra et fullpakket festivalprogram, og opplev Grimstads vakre skjærgård.

Båtturene, som alle varer én time, er lagt opp slik at du skal kunne nyte godt av solen, havet og sørlandsidyllen mellom filmvisningene. Det serveres ferske reker og drikke ombord.

I år tilbyr vi dessuten båttur til friske morgenfugler. Ta med deg badetøy og start dagen med en frisk dukkert, frokost og nytrukket kaffe.

Torsdag 12. juni kl. 15:00

Fredag 13. juni kl. 14:00

Lørdag 14. juni kl. 15:00

Søndag 15. juni kl. 9:00 og kl. 16:00

Oppmøte: Torskeholmen

Gratis for alle akkrediterte festivaldeltagere

Experience Grimstad's Archipelago

Treat yourself to a short break from the festival programme and enjoy Grimstad's beautiful archipelago.

The hour-long boat trips are set up to allow you to enjoy the sun, the sea and the idyllic scenery in between the screenings. Fresh prawns and drinks will be served on board.

The early birds will be thrilled to hear that we also have put together a morning trip this year. Bring your swimwear, and enjoy a brisk dip in the sea. We will provide breakfast and freshly brewed coffee.

Thursday 12th June, 3:00pm

Friday 13th June, 2:00pm

Saturday 14th June, 3:00pm

Sunday 15th June, 9:00am and 4:00pm

Meeting point: Torskeholmen

Free of charge for all accredited festival attendees.

Apple Workshop:

Final Cut Pro X – 4K

Arbeidsflyt fra kamera til lerret

Fredag 13. juni, kl. 10:00–13:00, Rica Hotel

Lørdag 14. juni, kl. 10:00–13:00, Rica Hotel

Eksperter fra Apple gir en oversikt over muligheter for filmklipping i HD og 4K på Mac.

Vi tar utgangspunkt i status etter tre år med kontinuerlig arbeid med å videreutvikle Mac Pro og Final Cut Pro X til å danne et robust klippeverktøy for HD og 4K produksjon.

Vi ser på håndtering av hele arbeidsflyten fra kamera, klipping og lyssetting, til utkjøring på DCP. Det blir rikelig med tid til diskusjon, spørsmål og svar.

Apple Workshop:

Final Cut Pro X – 4K

Workflow from Camera to Screen

Friday 13th June, 10:00am–1:00pm, Rica Hotel

Saturday 14th June, 10:00am–1:00pm, Rica Hotel

Experts from Apple provide insight into the possibilities for film editing in HD and 4K on Mac.

The workshop is based on the current status, after three years of continuous development of the Mac Pro and Final Cut Pro X to form a robust editing tool for HD and 4K production.

We look at the handling of the entire workflow from camera, editing and grading, to exporting the DCP. There will be ample time for discussions, questions and answers.

Nye veier

Fredag 13. juni, kl. 12:30, Canton

Hvem avgjør hvilke talenter som får lov til å være med i Nye veier? Hvilke kriterier ligger til grunn for utvelgelsene? Og hvor grensesprengende kan man egentlig være innenfor de gitte rammene ordningen fordrer?

Nye veier betyr mye for talentutviklingen innen norsk film. Den omfatter utvikling og produksjon av kortfilm, dokumentar og spillefilm, med ønske om å fremme kunstnerisk vågemot og å bidra til utvikling av den norske filmens formspråk og fortelling.

I Nye veier skal prosjektene ha tydelige rammer, både kunstnerisk og produksjonsmessig, definert av produsent og regissør. Innenfor disse rammene får de tid til fordypning og forskning, og mer rom for utforskning og eksperimentering når det gjelder form og innhold. Konsekvensene av de kunstneriske valgene skal være tydelige innenfor de budsjettmessige rammene.

Norsk filminstitutt, RUSHPRINT og Kortfilmfestivalen inviterer til en samtale om den spesielle talentordningen. Vi får et unikt innblikk i filosofien som ligger til grunn, evaluering av støttede prosjekter og vi får se klipp fra aktuelle produksjoner.

New Ways Norway

Friday 13th June, 12:30pm, Canton

Who decides which talents can be part of New Ways Norway? Which criteria form the basis of selection? And how groundbreaking can one really be within the given framework this initiative requires?

New Ways Norway is very important for talent development in Norwegian cinema. It comprises development and production of short films, documentaries and feature films, with an aim to promote artistic intrepidity and development of the formal language and storytelling of Norwegian films.

In New Ways Norway, the projects must have clear frameworks, both artistically and production-wise, defined by producer and director. Within these boundaries, they are given time for research to achieve a deeper understanding, and more room for exploration and experimentation with regards to form and content.

The Norwegian Film Institute, RUSHPRINT and The Norwegian Short Film Festival hereby invite you to a conversation about this special talent initiative, providing a unique insight into the philosophy behind the initiative and the evaluation of supported projects. Clips from ongoing productions will also be shown.

Norsk filminstitutt presenterer Norsk Kort 2014 og Filmarkivet

Lørdag 14. juni, kl. 14:00, Vesle Hallvard

Ingen kortfilmfestival uten en flunkende ny kortfilmsamling på DVD. Norsk filminstitutt presenterer det beste av norske kortfilmer fra 2013 og 2014, og åpner samtidig for første gang filmarkivet.no, en ny abonnementstjeneste for norske filmer der du kan se nye og historiske filmer, og ikke minst 500 norske kortfilmer i en og samme kanal.

Velkommen alle kortfilmentusiaster.

The Norwegian Film Institute presents Norsk Kort 2014 and the Film Archive

Saturday 14th June, 2:00pm, Vesle Hallvard

It wouldn't be a short film festival without the launch of a brand new short film collection on DVD. The Norwegian Film Institute presents the best of Norwegian shorts from 2013 and 2014, and for the first time opens filmarkivet.no. A new subscription service for Norwegian films, where you will find new and historical films and, not least, 500 Norwegian shorts in one streaming channel.

All short film enthusiasts are welcome.

Per Martinsen in *Ghost Radio Hunter* (2013)

Sjørøverkyster

Lørdag 14. juni, kl. 16:30, Café Ibsen

«Vi skal ikke glemme hva våre tipp-tippoldeforeldre drev med på Sørlandet», sa Jan Egeland, i en kommentar til skipsreder Jacob Stolt Nielsens forslag om å gjøre det lovlig å skyte somaliske pirater.

I 1807 gikk Norge fra gullalder til hungersnød over natten. Napoleonskrigen tok knekken på både inntektsgrunnen og tilgangen på mat. Dermed ble tusenvis av nordmenn sjørøvere. Henrik Ibsens dramatiske dikt «Terje Vigen» hentet sin handling fra de såkalte nødårene 1807–1814, da Napoleonskrigene herjet i Europa. Norge, som var alliert med den franske keiseren, led under Englands handelsblokkade. Mange nordmenn gjorde som Terje Vigen, og rodde over havet etter korn. Andre valgte å bli sjørøvere. De fleste kapret skip for å overleve, men for tilpasningsdyktige skipsredere ble sjørøveriet også en lukrativ forretningside. Tusenvis av norske sjørøvere forfulgte handelsskip på vei til og fra Østersjøen og gjorde Sørlandskysten til datidens ekvivalent til nåtidens Afrikas Horn.

Den utrolige historien om de norske sjørøverne under Napoleonskrigen er forbløffende underfortalt. Hvorfor? Kanskje er det fordi den ikke stemmer så godt overens med den «norske selvforståelsen», som seniorforsker ved Norsk utenrikspolitisk institutt, Halvard Leira, spør seg. Passer sjørøverfortiden rett og slett dårlig inn i Norges stilling som fredsnasjon?

«Sjørøverkyster» er en live-dokumentar om sjørøveri i fortid og nåtid, og om en spennende brytingstid i norsk historie i årene rett før vi fikk vår grunnlov på Eidsvoll i 1814. Fremførere og debattledere er Ole Tellefsen, Christian Wulff og Kristian Landmark, filmskaperne bak dokumentarfilmen *Med rett til å kapre* (2013).

Arrangeres i samarbeid med Grimstad Bys Museer

Pirate Coasts

Saturday 14th June, 4:30pm, Café Ibsen

«We must not forget what our great-great-great-grandparents were doing in Southern Norway», Jan Egeland said, commenting on shipowner Jacob Stolt Nielsen's proposal to make it legal to shoot Somali pirates.

In 1807, Norway went from a golden age to famine overnight. The Napoleonic Wars killed both the basis for revenue and food supplies. Consequently, thousands of Norwegians became pirates. Henrik Ibsen's dramatic poem «Terje Vigen» takes place during the «years of need» 1807–1814, when the Napoleonic Wars raged throughout Europe. Norway, as an ally of the French Emperor, suffered under England's trade embargo. Many Norwegians did as Terje Vigen, and rowed across the sea for grain. Others became pirates. Most of them hijacked ships just to survive, but to adaptable shipowners, piracy also became a lucrative business idea. Thousands of Norwegian pirates chased merchant vessels on their way to and from the Baltic Sea, and our southern coast of that period was the equivalent to today's Horn of Africa.

The incredible story of Norwegian pirates during the Napoleonic Wars is surprisingly rarely told. Why? Perhaps it does not fit the «Norwegian self-image», as Senior Researcher at the Norwegian Institute of International Affairs Halvard Leira suggests? Does our pirate past simply compare badly with the image of Norway as a peace nation?

«Pirate Coasts» is a live documentary about piracy in the past and present, and about an exciting period of upheaval in Norwegian history just before the nation got its own constitution at Eidsvoll in 1814. Performers and moderators are Ole Tellefsen, Christian Wulff and Kristian Landmark, the filmmakers behind the documentary film *Med rett til å kapre* («With Licence to Hijack»), 2013).

The event is organised in cooperation with The Foundation of the Museums of Grimstad

Premiere på filmer fra barnefilmverksted

Søndag 15. juni, kl. 14:00, Pan

Grimstad kommune har arrangert animasjonskurs rettet mot barn og unge helt siden 1988, da Kortfilmfestivalen kom til byen. I år er tilbudet utvidet ytterligere og åpnet opp for at 30 elever fra 5.–7. trinn får en innføring i hvordan produsere en kortfilm fra A til Å. I løpet av tre hele dager veileder animatører og filmskapere unge filmspirer gjennom en rekke ulike teknikker, før de ferdige filmene vises på stort lerett i Grimstad kulturhus.

Filmverkstedet er et samarbeid mellom Grimstad kommune og Sørnorsk filmsenter. Prosjektet er støttet av Film & Kino. Kanskje kan du se spiren til vår nye Ivo Caprino her!

Premiere of Films Made by Children

Sunday 15th June, 2:00pm, Pan

Since The Norwegian Short Film Festival arrived in 1988, the Municipality of Grimstad has organised an animation course for children and youth. This year it has been further extended, with 30 pupils from the 5th to 7th grade who will receive a short introduction to the entire life cycle of producing a short film. Over three full days, animators and filmmakers will guide young film talents through a variety of techniques.

Filmverkstedet («The Film Workshop») takes place from 13th–15th June, and is a co-operative effort between the Municipality of Grimstad and the Sørnorsk Filmsenter. The project is supported by Film & Kino. Perhaps you can catch a budding Ivo Caprino here!

Møt utdanningsinstitusjonene

Mandag 16. juni, kl. 10:30–13:30, Pan

I år rettes søkelyset mot utdanning, finansiering og produksjon for unge filmskapere. Et utvalg skoler som underviser i film, videokunst og mediefag har derfor blitt invitert til å presentere seg i Grimstad. Sammenslåing av skoler, presentasjon av prosjekter, studieretninger og yrkesmuligheter vil bli noen av temaene.

De som presenterer seg er Nordland kunst- og filmfagskole, Høgskolen i Lillehammer, NISS, Westerdals, Høgskolen i Volda, og Kunsthøgskolene i Bergen og Trondheim.

Meet the Educational Institutions

Monday 16th June, 10:30am–13:30pm, Pan

This year the focus will be on education, financing and production for young filmmakers. As such, a selection of film schools have been invited to present themselves in Grimstad. Some of the topics are the merging of schools, presentation of projects, branches of study, and post-education work opportunities.

The schools participating are Nordland Vocational College of Art and Film, Lillehammer University College, Nordic Institute of Stage and Studio, Westerdals School of Communication, Volda University College, and the Academies of Art in Bergen and Trondheim.

In Norwegian only

NFI og FilmReg: Støtteordninger til filmproduksjon

Mandag 16. juni, kl. 14:00, Pan

FilmReg og Norsk filminstitutt informerer om sine støtteordninger og hvordan de vektlegger søknader til filmproduksjoner. Det vil bli anledning til å stille spørsmål underveis. FilmReg er en paraplyorganisasjon for de regionale filmsentre og fond. Organisasjonen har som mål å sikre og styrke sentrene og fondenes selvfølgelige og autonome plass i den nasjonale filmpolitikken.

Norsk filminstitutt gir tilskudd til norske filmer, samproduksjon av film med andre land, TV-serier og dataspill og tilbyr stipend, kurs og talentutvikling for filmbransjen. De forvalter til sammen atten ulike ordninger for tilskudd til audiovisuelle produksjoner.

NFI and FilmReg: Support Schemes for Film Production

Monday 16th June, 2:00pm, Pan

FilmReg and the Norwegian Film Institute will inform about their support schemes and how they evaluate applications for film productions. There will be time for questions from the audience.

FilmReg is an umbrella organisation for the regional film centres and funds. Its purpose is to secure and strengthen the natural and autonomous place of the centres and funds in our national film policy.

The Norwegian Film Institute provides funding to Norwegian films, co-productions of films with other countries, TV series and computer games, and offers grants, courses and talent development to the film industry. It administers a total of eighteen different schemes for the funding of audiovisual productions.

In Norwegian only

Lang natt med kortfilm

Torsdag 12. juni, kl. 23:00, Catilina

Når hundrevis av filmer kniver om et begrenset antall plasser, er det mye bra film som ikke kommer gjennom nåløyet.

Derfor gir vi plass til et knippe refuserte filmer som vil bli vist i forbindelse med festivalens åpningsfest – fra sen kveld til tidlig morgen.

De norske filmskaperne som ikke fikk med filmen sin i årets konkurranse får her mulighet til å presentere filmen sin for festivalpublikummet.

Vi setter en maks grense på totalt fire timer film, og programmet kjøres så lenge det er minst fem personer i salen. Filmskaperne vil være tilstede.

Long Night with Short Films

Thursday 12th June, 11:00pm, Catilina

When hundreds of films fight for a limited number of slots, many good films do unfortunately not make the cut. Therefore we allow space for a selection of rejected films that will be shown in connection with the festival's opening party – from late night to early morning.

The Norwegian filmmakers who were not selected for this year's competition programme are offered an opportunity to present their films for the festival audience.

The programme will run as long as there are at least five people in cinema, and we cap the night after four hours of screenings. The filmmakers themselves will be present.

Utekino: Stumfilmkoncert **Dr. Caligaris Kabinett**

Fredag 13. juni, kl. 23:30, Wenzels plass

Opplev stumfilm slik den var ment å oppleves: akkompagnert av musiker Kjetil Schjander-Larsen.

Dr. Caligaris kabinett står som selve gjennombruddsverket i den tyske filmens svært kreative ekspresjonistiske periode på 20-tallet. Den klaustrofobiske stemningen i et nederlagsbygget Tyskland blir her uttrykt gjennom en sinnssyks marerittaktige småbyopplevelser. Og det var nettopp denne sterkt stiliserte framstillingen av indre subjektivitet som gjorde *Dr. Caligaris kabinett* til et banebrytende filmatisk verk.

Den sentrale skikkelsen er den hemmelighetsfulle doktor Caligari, som viser fram sovngjengeren Cesare på markedet i en liten by. Caligari har Cesare helt i sin makt. Så blir det begått flere mord i byen. En ung mann begynner å ane uråd, men da han prøver å avsløre doktoren, havner han i vanskeligheter.

Kjetil Schjander-Larsen har de siste årene satt musikk til en rekke stumfilmer, og er fast stumfilmmusiker på Filmens Hus. I år er han også aktuell som filmkomponist på den svenske dokumentaren *Freak Out*, regissert av Carl Javér.

Opplev film i sommerkvelden, og nyt mat og drikke fra Café Ibsen.

The Cabinet of Dr. Caligari

Friday 13th June, 11:30pm, Wenzels plass

Experience a silent film as it was meant to be seen: accompanied by musician Kjetil Schjander-Larsen.

The Cabinet of Dr. Caligari is the breakthrough work of German cinema's highly creative, expressionist period in the 1920s. The claustrophobic atmosphere of a Germany weighed down by defeat is here expressed through an insane person's nightmarish experiences in a small town. It was precisely this strongly stylised expression of inner subjectivity that made *The Cabinet of Dr. Caligari* a groundbreaking cinematic work.

Its central figure is the secretive Dr. Caligari, who is displaying the somnambulist Cesare at a market. Caligari has Cesare completely in his power. Then several murders happen. A young man starts to get suspicious, but when he tries to expose the doctor, he gets into trouble.

Having accompanied numerous silents over the last few years, Kjetil Schjander-Larsen is a permanent silent film musician at Filmens Hus in Oslo. This year he has also made the film score for the Swedish documentary *Freak Out*, directed by Carl Javér.

Here you can have a summer evening film experience whilst enjoying food and drinks from Café Ibsen.

Photo: Tonje Thielsen

Konsert: Sandra Kolstad

Lørdag 14. juni, kl. 23:00, Apotekergaarden

Sandra Kolstad beveger seg musikalsk både muskuløst og stemningsfullt i et elektronisk lydunivers; grenseløst, men samtidig strukturert – utfordrende, men samtidig iørefallende. Musikken hennes kommer spesielt til sin rett i konsertsammenheng, hvor Kolstads sans for det dramatiske og fysiske, finner et effektivt motstykke i hennes iskalde, dansbare og eksperimentelle elektroniske popmusikk. Etter to kritikerroste album, og en stadig voksende lytterskare i inn- og utland, knytter det seg store forventninger til hennes tredje langspiller «Zero Gravity State of Mind».

Kolstad er utvilsomt en av Norges mest visuelt anlagte artister, og det er få som kan konkurrere med henne når det kommer til iscenesettelse av egen musikk, enten det dreier seg om bemerkelsesverdige artistportretter eller prisvinnende musikkvideoer.

Gratis adgang for akkrediterte.

Konserten er et samarbeid med Hovefestivalen, som går av stabelen 28. juni–3. juli på Tromøy i Arendal.

Concert: Sandra Kolstad

Saturday 14th June, 11:00pm, Apotekergaarden

Sandra Kolstad's muscular and evocative music moves about in an electronic universe of sound; limitless, yet structured – challenging, yet easy on the ear. It is at live concerts that Kolstad's music really comes into its own. Kolstad's sense of drama and physicality find an effective counterbalance to her icily cold, danceable and experimental electronic pop music. After two critically acclaimed albums and an ever-growing fan base in Norway and abroad, there is great anticipation for her third album «Zero Gravity State of Mind».

Kolstad is undoubtedly one of Norway's most visually inclined artists. Few can compete with the way she stages her music, which she expresses through remarkable artist portraits and award-winning music videos.

Free entry to all accredited festival attendees.

This concert is a co-operative effort with Hove Festival, which takes place 28th June–3rd July on Tromøy in Arendal.

Slam Poetry

Søndag 15. juni, kl. 23:30, Hestetorget

Sarah Camille er slampoet, forteller og sanger med erfaring fra flere scener, teatre og festivaler i Norge og utlandet. Hun jobber også med fortellerkunst inspirert av karibisk tradisjon, poesi, språk, historier og musikk. Sarah Camille er bosatt i Oslo, med røtter fra Norge og Martinique. I 2011 vant hun NM i poesislam.

Sarah Camille studerer skrivekunst og litteraturformidling ved Norsk barnebokinstitutt.

Sunday 15th, 11:30pm, Hestetorget

Sarah Camille is a slam poet, storyteller and singer with experience from several scenes, theatres and festivals in Norway and abroad. She also works with storytelling inspired by Caribbean tradition, poetry, language, stories and music. Sarah Camille lives in Oslo and her roots are from Norway and Martinique. In 2011, she won the Norwegian Championship in Poetry Slam.

Sarah Camille is studying the art of writing and the teaching of literature at the Norwegian Institute of Children's Books.

Frokost dagen derpå

Tirsdag 17. juni kl. 09:30–11:30, Apotekergaarden

Før festivalpublikummet tar fatt på hjemturen inviterer Grimstad Min By og Apotekergaarden alle festivaldeltakere til en smakfull sommerfrokost i apotekets forhage.

Gratis for alle akkrediterte

Morning After Breakfast

Tuesday 17th June, 9:30am–11:30am, Apotekergaarden

Before the festival audience embark on their journey home, Grimstad Min By and Apotekergaarden invite all festival attendees to a delicious complimentary summer breakfast in the front garden of the old apothecary.

Free of Charge to all festival-goers

NORSK KORT 2014

NORWEGIAN SHORTS 2014

VELKOMMEN TIL LANSERING LØRDAG 14.06. KL. 14.00 I VESLE HALLVARD

De beste norske kortfilmene fra 2013–2014

The Ghost Radio Hunter og 21 andre mørke, alvorlige, satiriske, seriøse, underfundige, musikalske og grenseløse filmer.
NYHET! Filmarkivet.no har blitt abonnementstjeneste for norsk film i alle sjangre, blant annet 500 norske kortfilmer. Kun kr 39,- per måned.

FRA GHOST RADIO HUNTER REGI: CARL CHRISTIAN LENSTROMER

Til evigheten og forbi ...

Har du levert kopi av filmen din til Nasjonalbiblioteket?

Nasjonalbiblioteket bevarer filmen din for ettertiden, hvis du sørger for å pliktavlevere den.

Lov om avleveringsplikt for allment tilgjengelige dokument omfatter all film som er produsert og gjort allment tilgjengelig i Norge. Dette inkluderer blant annet kortfilm, spillefilm, dokumentar, musikkvideo og reklamefilm.

Loven skal sikre at norsk filmhistorie blir dokumentert og bevart for ettertiden. Din film er et viktig bidrag til denne historien!

Film skal avleveres i to eksemplarer – en masterkopi og en brukskopi – sammen med tilhørende promoteringsmateriale som plakater, pressebilder, trailere, vaskesedler og annet. Audiovisuelt promoteringsmateriale avleveres som for film, mens trykt materiale og eventuelle videoutgivelser avleveres i to eksemplarer.

Mer informasjon om pliktavlevering og leveringsadresse på

www.pliktavlevering.no

NORSK
FILMINSTITUTT

F I L M K I N O Filmbutikken.no

NFI.no

Nasjonalbiblioteket

nb.no | bokhylla.no

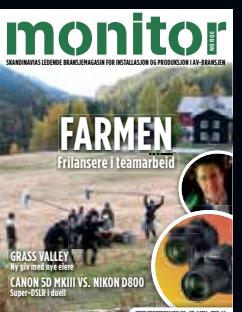
monitor

SCANDINAVIA

Innhold

- Tester
- Reportasjer
- Kronikker
- Intervjuer

Skribenter

- Skribenter fra bransjen
- Fakta fra eksperter
- Kronikker fra kolleger

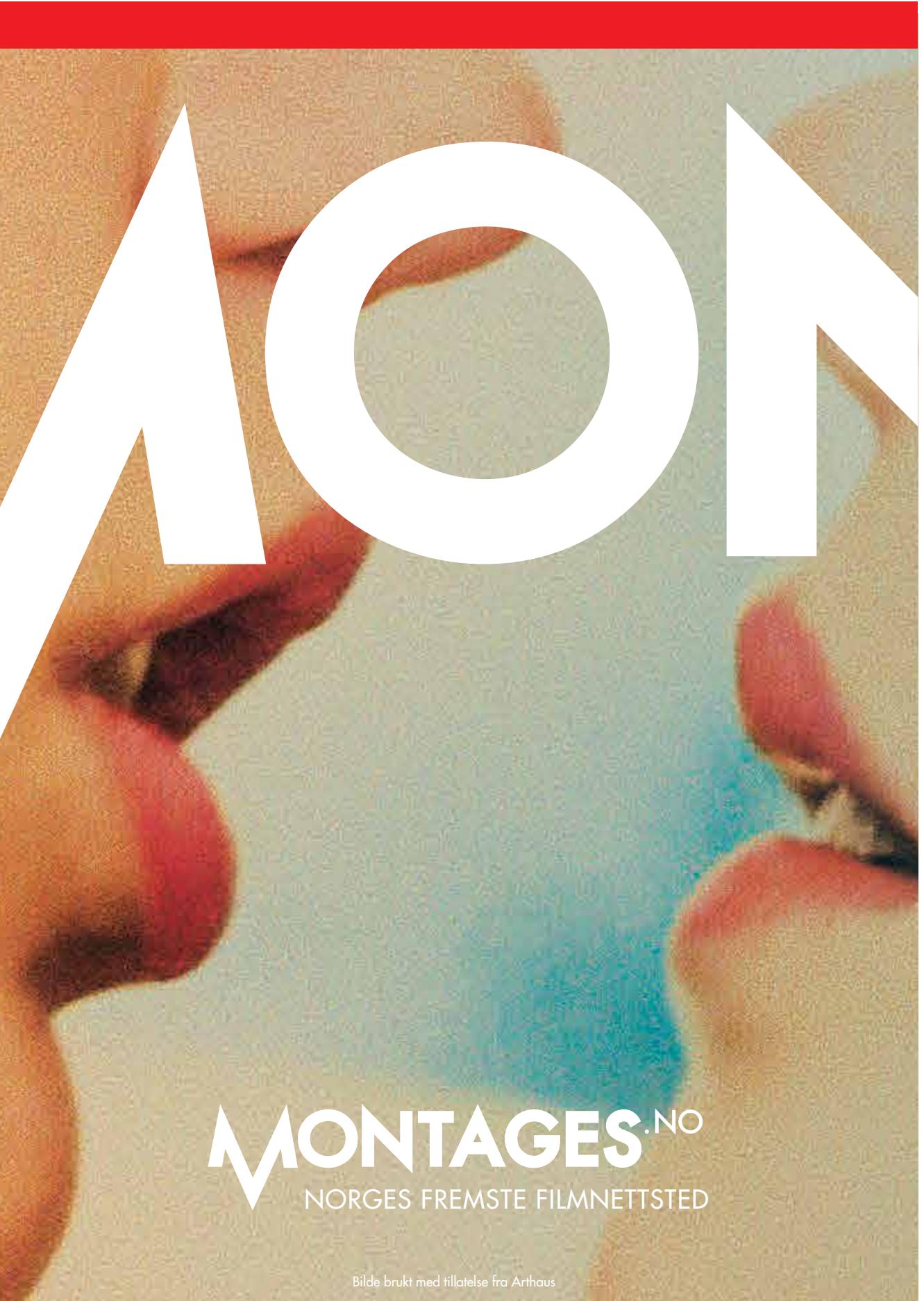
www.monitormagasin.no

Magasinet
Bransjens magasin
6 nummer per år
Kritisk & uavhengig
Direkte i postkassen

Reportasjer
Evenement overvåkes
Ny teknikk omtales
Personer portretteres
Fakta debatteres

Bransjenytt
Nytt om navn
Nye utdanninger
Nye agenturer
Nye lokaler

Produktnyheter
De nyeste produktene
Nyheter fra messer
Oppdateringer

Bilde brukt med tillatelse fra Arthaus

★ GRATIS FOR ALLE ★

KORT PÅ RINGEN

KORT PÅ RINGEN er et gratis kortfilmprogram satt sammen av nye, aktuelle kortfilmer. Oslo Kino ønsker å skape et sted hvor publikum kan oppleve kortfilm som vanligvis ikke kan sees andre steder, og gi kortfilmskapere en mulighet til å vise sine nyeste produksjoner.

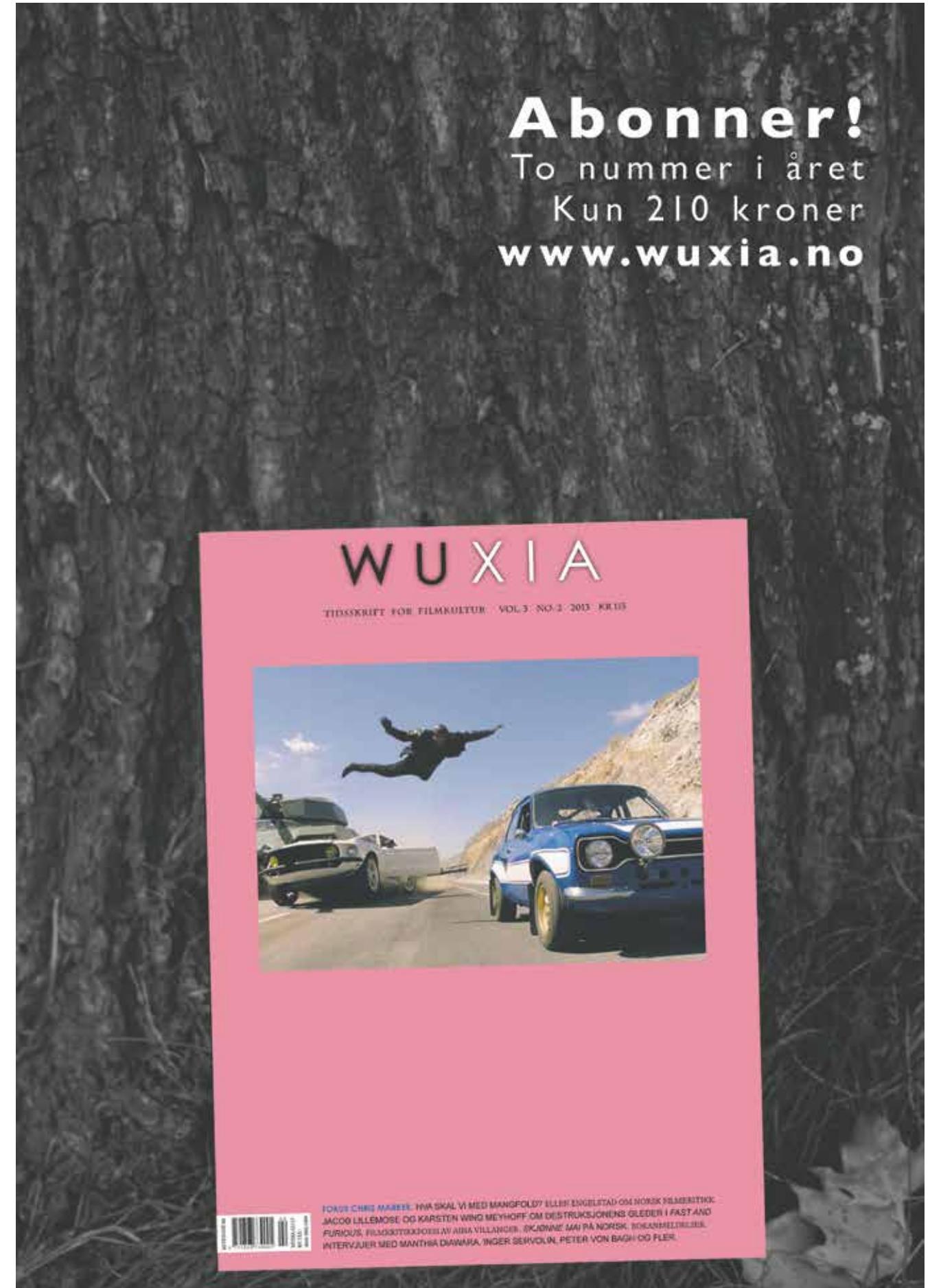
Den første torsdagen i måneden bytter vi filmprogram og markerer dette i forkant. Kortfilmen kan du se hver dag hele året kl. 17.30 på Ringen kino. Gratisbilletter får du i alle våre kasser. Kontakt Christin Berg på christin@oslokino.no for å vise din kortfilm på kino!

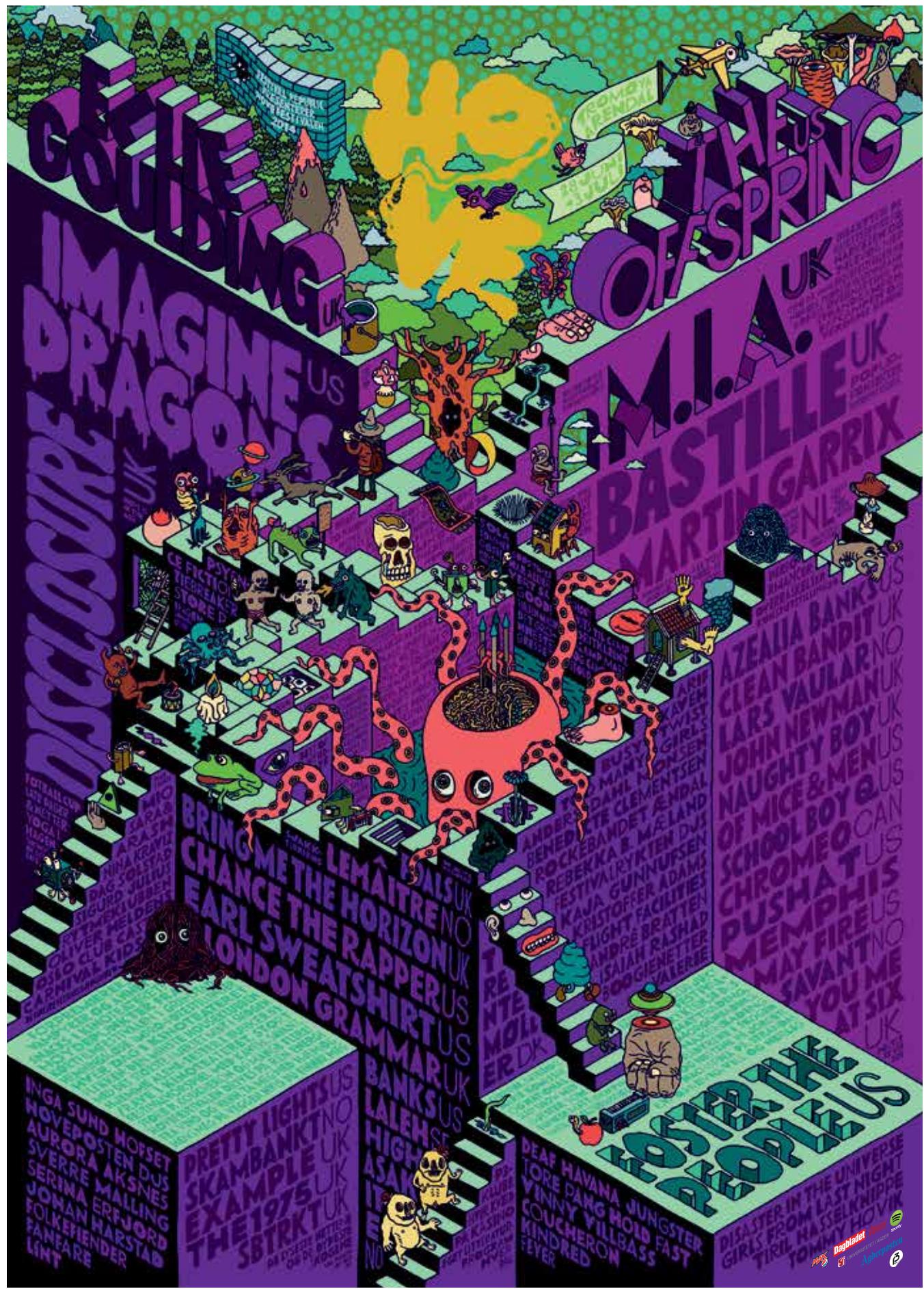
Se oslokino.no/kortfilm for mer informasjon.

OSLO KINO

Abonner!
To nummer i året
Kun 210 kroner
www.wuxia.no

RESTAURANT - CAFÉ - BREWPUB

TEL. 370 45 025

WWW.APOTEKERAARDEN.NO

BAR & RESTAURANT

FOOTBALLPUB - MØTEROM - CATERING

JEG HENGER I BAREN
SAMMEN MED NOGNE Ø

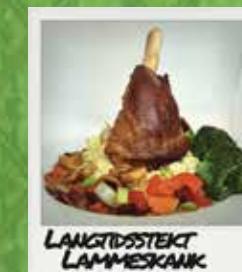
EKSTRA GODE PÅ
STJARM OG SJEL

HJEMMELAVA ØL
FRA EGET BRYGGERI

ANBEFALER VÅR
ENTRECOTE M PEPPERSAU

LANGTIDSSTEKT
LAMMESKANK

SERVICE + SMIL
HELE DAGEN

VI HAR OVER 50
FORSKJELLIGE ØLTYPER

VÅR BARISTA OG
KAFEVERTINNE

ØBERSTEN BAK BAREN

HÅNDLAGA BURGER
NOM NOM !

ANBEFALER FISK FRA FJORDEN
OMEGA 3 ER VIKTIG!

CINEMA

FOR FILMELSKERE – AV FILMELSKERE

LES I DAG OM FILMENE
DU SER I MORGEN...

OG NESTE UKE NESTE MÅNED NESTE ÅR

6 UTGAVER FOR KUN KR 398,-*

SMS: SEND CINEMA TIL 2440 • EMAIL: CINEMA@ABOSERVICE.NO
KUNDESERVICE: 67 21 79 73 (MAN-FRE 09.00-11.30 OG 12.30-15.00)

* GJELDER KUN NYE ABBONENTER

GLOBAL
48 utgaver
verden over

UAVHENGIG
Gravende
journalistikk

KRITISK
De beste analysene
og reportasjene

UNIK
En uunnværlig
stemme

LE MONDE
diplomatique

Norges mest internasjonal avis

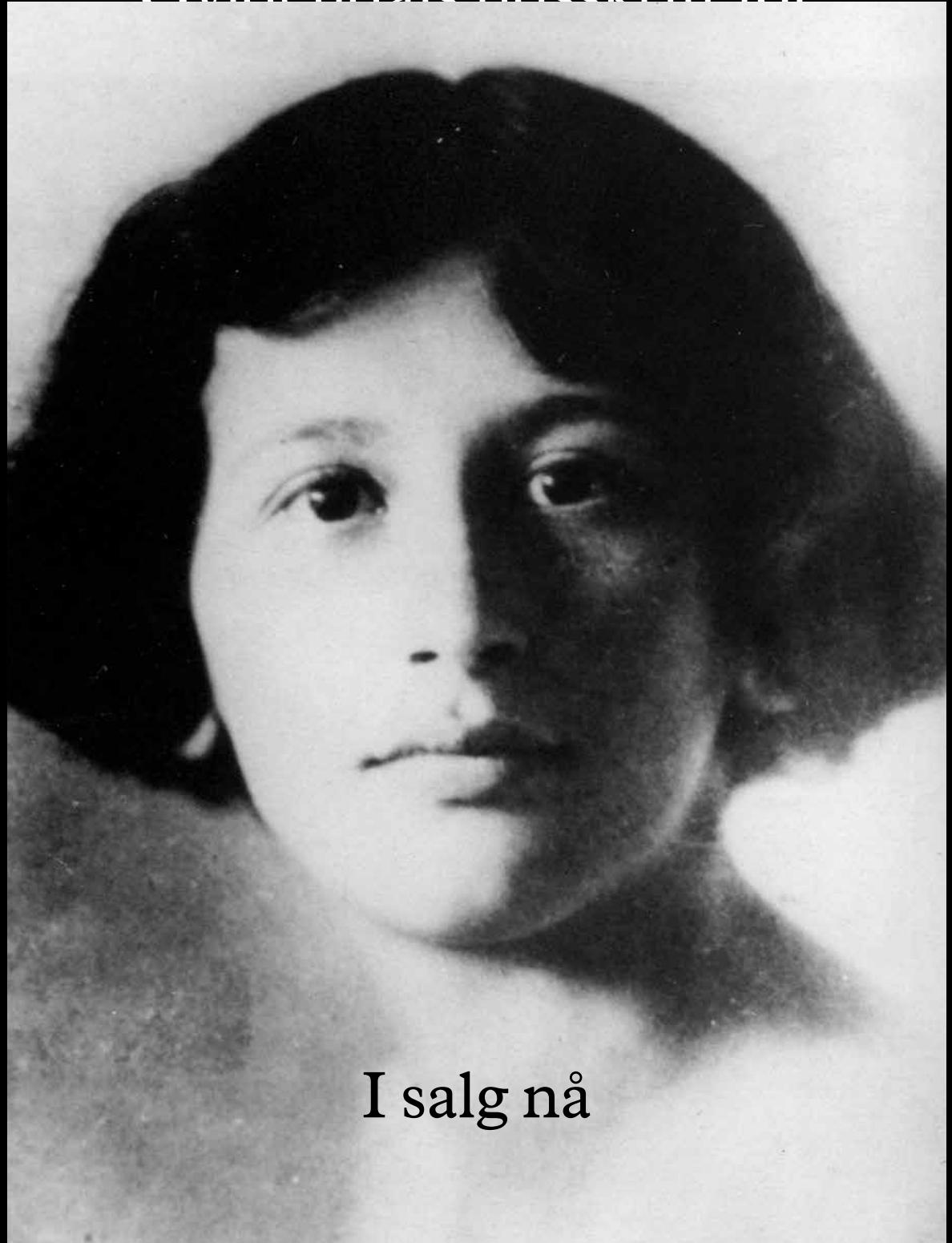
STØRRE UTSYN

MER INNSIKT

Prøv norske Le Monde diplomatique gratis i to måneder.
Send sms «LMD PROVE» til 2440.

Vinduet 1/2014 – 68. årgang
Gyldendals tidsskrift for

EnkelKlarering.no

EnkelKlarering er en netportal hvor du med få tastetrykk kan kjøpe rettigheter til å bruke originalmusikk i din produksjon.

Besøk oss på vår stand på kulturhuset!

www.enkelklarering.no

Kreativt Europa MEDIA

EUs tilskuddsordning for film, tv og spill

- Utviklingstilskudd til filmer og serier for kino, tv og digitale plattformer
- Delta på MEDIA kurs og markeder over hele verden

**Kreativt
Europa**

Finn ut mer: www.kreativteuropa.no

Følg med: www.facebook.com/kreativteuropa

5 ÅR
2010-2014

KORTFILMFESTIVAL I SANDNES

20.-22. november til arrangeres KORT på KINOKINO i Sandnes. En komité står for utvelgelsen av filmene, mens fagjurier kårer vinnerne under selve festivalen i fire kategorier- GullBlikket, FramtidsBlikket, TemaBlikket og MusikkBlikket.
Påmelding innen 8. september.

2014 er 5-års jubileum for festivalen, noe som bla markeres med et eget filmprogram hvor alle vinnerne fra tidligere år vises.

Påsynskopi leveres via lenke til YouTube/Vimeo. Antatte filmer må foreligge festivalen senest 17. oktober. Formater visningskopi er fortrinnsvis DCP, evt QuickTime (Apple ProRes 422 HQ 1080p, 24/25 fps) Maks spilletid på filmene er satt til 20 min.

KINOKINO Senter for kunst og film. Olav Kyresgt. 5, Postboks 583, N-4305 Sandnes, Norge
T +47 51 33 78 33. E-post: kort@kinokino.no

www.kortkino.no

Opphavsrett i film gir stipend

Opphavsrettslig verk er følgende:
Spillefilm/kinodokumentar, dokumentar og -serie, kort- og novellefilm, TV-drama.

Er du manusforfatter, regissør, fotograf, lydsjef, scenograf/produksjonsdesigner, kipper, animatør, maskør, kostymedesigner, det vil si kunstnerisk fagansvarlig med opphavsrett i filmen, kan du søke vederlagsstipend. Blir filmen lånt ut av bibliotek, Norsk filmklubb forbund, solgt via Norsk filminstittut eller vises som forfilm på kino, vises på skoler eller museer, da er det vederlagsfri bruk av filmen som gir grunnlag for at du kan søke filmvederlagsstipend.

Filmvederlagsstipendet er kr. 40 000.

Norsk filmvederlagsfond forvalter midler som dekker statens vederlagsfrie bruk av film. Visning av produksjoner på TV eller kino er i seg selv ikke kvalifiserende, med unntak av forfilm på kommunal kino.

SØKNADSFRIST

I. februar - 1. juni - 1. november

Samarbeidende parter:
Norsk filmforbund, Norske Filmregissører, Norske Dramatikeres Forbund, Norsk audiovisuell oversetterforening.

DELTA MED KORTFILM

- Norsk & nordisk konkurranse
Frist: 15. januar 2015.
Maks spilletid: 30 minutter.
- Ettminuttsfilm
Frist: 1. april 2015.
Maks spilletid: 1 minutt.

Påmelding: www.minimalen.com

5 DAGER. 200 FILMER.

Din kilde til innovative uttrykk fra verden, Norden og Norge.

**Den 27. Minimalen Kortfilmfestival
Trondheim**
22. – 26. april 2015
www.minimalen.com

Notater / Notes

Notater / Notes

Regissører / Directors

A	
Aarskog, Jan Petter	39
Akdemir, Metin	104
Aliu, Izer	58
Amorim, Andrew	87
Andersen, Lars Berteig	52
Andersen, Stian	80, 88
Andresen, Arild	86
Aune, Kine	120
Avermaet, Tom Van	142
B	
Baskin, Çetin	104
Benestad, Even G.	32
Berg, Lene	98
Bertheussen, Mona Friis	69
Blad, Liv Joelle Barbosa	44
Blichfeldt, Emilie	47
Borgli, Kristoffer	42
Borysewicz, Ewa	94
Brady, Cathy	145
Breda-Gulbrandsen, Claus Arthur	59
Breien, Anja	158
Bråteit, Siri	37
bull.miletic Se Synne Bull og Dragan Miletic	58
Bustnes, Håvard	74
C	
Camacho, Kote	99
Chocron, André	82, 85
Clerck, Benoit De	92
D	
Dahlsbakken, Henrik Martin	48
Dahl, Vidar	36
Dahr, Eva	161
Daneshov, Thomas	103
Dijkstra, Douwe	98
E	
Edwin	163
Eliassen, Sara	50
Elvebakk, Kenneth	68
Engberg, Mia	129
Engelsås, Bård Ivar	41
Enger, Gunhild	34
Epnere, Ieva	100
Ericsson, Wiktor	109
F	
Ferd, Sverre	62
Fjeld, Ola Martin	85
Fonseca, Miguel	145
Fossum, Håvard	73
Frode & Marcus	88
Fuente, Raúl de la	99
G	
Gittoes, George	70
Girardet, Christoph	142
Greni, Geir	83
Grozeva, Kristina	146
Grødtlien, Andreas	86
Grande, Martine	118
Guillemand, Margaux	128
Gurholt, Crispin	170
H	
Hafnor, Even	44
Handegard, Eirin	48, 117
Hamilton, Omar Robert	148
Hanssen, August B.	32
Haug, Hilde	73
Haugsgjerd, Anne	46
Heddal, Lars	116
Heide, Vibeke	82
Hilowle, Salle	81
Holand, Solfrid Nikita Tveit	43
Hornung, Yoav	96
Hvistendahl, Thea	83
I	
Isaksen, Eva	161
Iversen, Torfinn	60
J	
Jacobsen, Therese	69
Janøy, Lyder	57
Janøy, Åsmund	71
Jong, Sam de	104
K	
Kates, Nancy	111
Kavousi, Shahrukh	51
Kazrud, Adrian	45
Khatchvani, Mariam	93
Kjellmann, Rebecca	49
Kjæreng, Fridtjof	72
Kloster-Jensen, Magnus Borka	51
Klüver, Jørgen	35
Kokk, Kaur	103
Kolstø, Egil	183
Kove, Torill	60, 116
Kuhn, Jochen	147
L	
Lande, Christina	55
Larsen, Kyrré Hervik	89
Lindgren, Janne	119
Loznitsa, Sergei	144
Løkkeberg, Vibeke	160
Låker, Jannicke	61
M	
Metcalfe, Kristoffer	89
Middlebrook, Coy	95
Morstang, Heidi C.	40
Myrmel, Marius	34
Murselović, Dino	120
Müller, Matthias	142
N	
Nedreaas, Trine Lise	171
Nesses, Nils J.	41
Nielsen, Christopher	32
Nielsen, Trygve	49, 117
Nilsen, Kjartan	84
Nordaas, Aleksander	54
Norvalls, Christian K.	35
Ø	
Ørnholst, Arild	39
Østbye, Thomas A.	163
Øvergaard, Anders	55
Å	
Åsdam, Knut	176
O	
Oksman, Sergio	148

Original tittel / Original Title

15:05	58	I Will Hurt You Before You Hurt Me	168
A Blank Slate	50	Ja, vi elsker	54
Alberte	186	Jord over vind	179
Alexander von Mehren – La chanson de douche	87	Jukebox Records	37
Amasone	43	Kaja Gunnufsen – Faen ta	83
Apophenia	73	Kakkerlakken med den stygge frakken og hovedet	
Apothek – Family	86	fullt av triste tankar	118
Aslak Hartberg's the Fuzz – The Visitor	86	Küpeli	104
As ondas	145	Kvelertak – Kvelertak	80
A Story for the Modlins	148	La lampe au beurre de yak	143
Aurora Borealis	120	L'amour sauvage	100
Ballettguttene	68	La part de l'ombre	101
Bamse	41	Lars Vaular – Legender	88
Bare vi	49	Lek	183
Belleville Baby	129	Les mains négatives	130
Bendik og monstret	118	Letter	144
Blind	139	L'homme atlantique	131
Bobbys gjenforening	57, 119	Light Fly, Fly High	110
Bølgeslag	45	Live Photo #24 Paris	168
Boogie with You	61	Live Photo #25 Tønsberg	170
Byttedagen	36	Love City, Jalalabad – Director's Cut	70
Césarée	131	Må, bare må	48, 117
Club 7	32	Mammaen min	53
Counterpart	92	Mannen fra Arktis	41
Cowboydrøm	116	Marc Jacobs	104
Cut	142	Mat og drikke på Hestetorget	193
CYRK	56, 170	Mellom fire veger	55
De honger	92	Minerita	99
Démontable	98	Misterio	144
Den fjerde apen	57	Mitt lys i mørket	48
Den magiske tiden	120	Mona og Maria – Babyflowers	88
Det er ikke så lett	38	Money Back, Please	44
Det er meg du vil ha	137	Monopolis II – de skarpe sverdenes by	38
Det gode livet, der borte	58	Morning	145
Dette er verden	119	Moulton og meg	60, 116
Dinola	93	Mount Avalanche – Swing it Low	81
Disaster in the Universe – Sunlight	84	Nålebyen	40
Dood van een Schaduw	142	Nico Icon	108
Do serca Twego	94	Nitrate Flames	70
Du er ikke alene	161	Norske grønnsaker	39
Egress	177	Norwegian Modesty – Happy Now	83
Ei dagbok for mitt hjarte	37	November	61
Elkartea	99	No Word for Worry	71
Emilie Nicolas – Grown Up	85	Nye veier	196
En prest og en plage	72	Olga	103
Extol: of Light and Shade	71	Opp ned er alt abstrakt ... sa pappa	46
Extreme Fugue for One Voice. Laima	100	Opprørskje oldemødre	74
Fallet	53	Orbit Ever After	146
For Spacious Sky	95	Oss	33
Freeze	52	Øvelseskjøring	35
Gamle venner	62	Paratisin Avaimet	95
Giant	97	Portretter fra Varangerfjorden	33
Hanna Paulsberg Concept – De ensomme	87	Praktisk informasjon	10
Hanne Kolstø		Prosperous Mountain	40
– One Plus One Makes One Out of Two	82	PULSE	171
Hätäkutsu	101	Rallskanken	54
High Point	39	Real Ones – Separation Blues	82
Hiroshima, min elskede	132	Reckless	47
Houses with Small Windows	143	Regarding Susan Sontag	111
How Do You Like My Hair?	47	Regn	160
I min mors navn	73	River Plate	93
Impossible – It's OK	89	Rulletrappen	32
In a Brief Moment of Optimism	97	Running Free	51
India Song	133	Sanatoriet – fortellinger	69
Internet Famous	42	Scarlet Chives – Bigger than the Tall	84
Invader Ace – Heart Break Dance	81	Shining – I Won't Forget	89

Engelsk tittel / English Title

15:05	.58	My Mommy	.53
A blank slate	.50	Needle Town	.40
Alberte	.186	Nico Icon	.108
Amazon	.43	Nitrate Flames	.70
Apophenia	.73	Norwegian Vegetables	.39
A Priest and a Plague	.72	Not So Easy	.38
As Long as Shotguns Remain	.102	November	.61
A Story for the Modlins	.148	No Word for Worry	.71
Aurora Borealis	.120	Nuclear Waste	.149
Awards	.19	Old Friends	.62
Ballet Boys	.68	Olga	.103
Bear	.41	Orbit Ever After	.146
Belleville Baby	.129	Play	.183
Bendik & the Monster	.118	Portraits from Varangerfjord	.33
Between Walls	.55	Prosperous Mountain	.40
Blind	.139	Puff Puff Pass	.103
Bobby's Reunion	.57, 119	Pulse	.171
Boogie with You	.51	Rallskanken	.54
Butter Lamp	.143	Regarding Susan Sontag	.111
Changing Hands	.36	Reckless	.47
Circus	.56, 170	River Plate	.93
Club 7	.32	Running Free	.51
Cut	.142	She Who Loves	.52
Counterpart	.92	Sing lingeling	.55
Cowboy Dream	.116	Shortcut	.51
Death of a Shadow	.142	Space Oddity	.44
Démontable	.98	Steps	.35
Deserted	.96	Stories from the Sanatorium	.69
Dinola	.93	Subtotal	.34
Dirty Young Loose	.98	Tall Tales from the Trail	.45
Driving Lesson	.35	The Cowboy – in Color	.49, 117
Earth Over Wind	.179	The Fall	.53
Emergency Calls	.101	The Forester	.59
Escalator	.32	The Fourth Monkey	.57
Egress	.177	The Good Life, over There	.58
For Spacious Sky	.95	The Hunger	.92
Extol: of Light and Shade	.71	The Little Cockroach with the Odd Green Coat	.118
Freeze	.52	The Magic Time	.120
Giant	.97	The Man from the Arctic	.41
Growing Up – The Tale of Jostedalsrypa	.158	The Origin of the Universe	.169
Hanna Paulsberg Concept – The Lonely Ones	.87	The Sarnos – A life in Dirty Movies	.109
Highpoint	.39	The Shadow's Share	.101
Houses with Small Windows	.143	The Society	.99
How Do You Like My Hair?	.47	The Sun Also Rises	.37
I'm the One You Want	.137	Thetaville	.169
In a Brief Moment of Optimism	.97	This is the World	.119
India Song	.133	Though I Know the River Is Dry	.148
Internet Famous	.42	To Thy Heart	.94
I Will Hurt You Before You Hurt Me	.168	Twin Sisters	.69
Jukebox Records	.37	Two Raging Grannies	.74
Live Photo #24 Paris	.168	Unspoken	.60
Love City, Jalabad – Director's Cut	.70	Upside Down Everything Is Abstract ...	
Just Have To	.48, 117	My Father Said	.46
Just Us	.49	Us	.33
Keys of Heaven	.95	Victor	.42
Letter	.144	Voices in Norway from Burma	.43
Light Fly, Fly High	.110	Waves	.45
Live Photo #25 Tønsberg	.170	Week-End	.159
Marc Jacobs	.104	Without You	.34
Me and My Moulton	.60, 116	Yes, We Love	.54
Minerita	.99	You're Not Alone	.161
Money Back, please	.44	Zima	.149
Monopolis II – The City of Swords	.38		
Morning	.145		
Mother's Faith, My Destiny	.73		
My Light in Darkness	.48		

